

PACTE NACIONAL PER A LA INDÚSTRIA 2026-2030

Versió 6

FEBRER 2026

PACTE NACIONAL PER A LA INDÚSTRIA 2026-2030

Febrer de 2026

RESUM EXECUTIU	3
INTRODUCCIÓ	6
1. Context europeu i espanyol	6
1.1. Unió Europea	6
1.2. Espanya	9
2. Situació de la indústria catalana	10
3. El marc de la política industrial a Catalunya	15
3.1. Pla de Govern i Pla Catalunya Lidera	15
3.2. Antecedents de la política industrial actual	16
4. Com és el nou Pacte Nacional per a la Indústria 2026-30?	17
4.1. Estructura: tres objectius, onze eixos i suport a sectors i tecnologies específiques	17
4.2. Principals característiques	19
4.3. Objectius estratègics	22
4.4. El Pacte en xifres	24
5. Metodologia de treball	26
6. Seguiment del Pacte	28
ENFOCAMENT HORITZONTAL	30
ÀMBIT 1. SOSTENIBILITAT I ENERGIA	30
Eix 1. Energia i descarbonització	30
Eix 2. Circularitat	41
ÀMBIT 2. OCUPACIÓ DE QUALITAT	50
Eix 3. Formació i acreditació de competències	50
Eix 4. Orientació professional	61
Eix 5. Condicions de treball	64
ÀMBIT 3. INNOVACIÓ I COMPETITIVITAT	70
Eix 6. Innovació	70
Eix 7. Dimensió, inversió i finançament empresarial	85
Eix 8. Autonomia productiva i internacionalització	93
ÀMBIT 4. INFRAESTRUCTURES I SÒL INDUSTRIAL	102
Eix 9. Sòl industrial	102
Eix 10. Infraestructures	110
ÀMBIT 5. TRANSVERSAL	120
Eix 11. Marc institucional i social	120
SECTORS I TECNOLOGIES AMB MESURES PRÒPIES	128
a) Semiconductors i xips	129
b) Intel·ligència artificial	129
c) Ciberseguretat	130
d) Tecnologies duals	130
e) Biomanufactures i salut	130
f) Indústria agroalimentària i forestal	131
g) Mobilitat i automòbil	131
h) Construcció industrialitzada	132
i) Sector espacial	132
ANNEXOS	145
Annex 1. Membres dels grups de treball del Pacte Nacional per a la Indústria 2026-2030	145
Annex 2. Estratègies de la Generalitat amb les quals es coordina el Pacte Nacional per a la Indústria	154

RESUM EXECUTIU

La indústria ha estat un pilar fonamental en el desenvolupament de la Catalunya contemporània i ho continuarà sent encara més en el futur. Aquest sector destaca tant per la seva importància quantitativa —representa prop del 20% del PIB, o més del 50% si s’hi inclouen els serveis a la producció (com els serveis tècnics i professionals)—, com per la seva rellevància qualitativa, en tant que genera ocupació de més qualitat, amb menys atur i temporalitat, salaris més alts i una millor cohesió social. A més, és un sector més innovador i productiu que la mitjana de l’economia catalana, fet que contribueix directament al benestar col·lectiu. Per tot això, com més forta sigui la indústria, més capacitat tindrà el país per generar prosperitat compartida i afrontar els reptes amb resiliència.

A Catalunya hi ha una llarga tradició de **concertació de les polítiques econòmiques i industrials** amb els agents econòmics i socials que s’ha anat adaptant a les necessitats i realitats de l’entorn empresarial de cada moment. Les polítiques industrials concertades s’han manifestat com una eina molt útil per fer front als grans desafiaments econòmics i industrials com els actuals.

El nou Pacte Nacional per a la Indústria 2026-30 vol definir una estratègia industrial de país amb visió estratègica i a llarg termini, fent que sigui més productiva, sostenible i resiliència. Per això s’estructura al voltant d’aquestes **tres objectius** i que estan alineats amb la proposta de Draghi per a tot el continent europeu:

- **Productivitat.** L’increment de la productivitat és un factor clau per a la millora del benestar social, ja que permet generar més valor econòmic amb els mateixos o menys recursos (eficiència productiva), fet que es tradueix en un creixement sostingut del PIB per càpita en un determinat territori. Aquesta eficiència productiva crea les condicions per a l’augment dels salaris reals i una major capacitat de finançament dels serveis públics essencials, com l’educació, la sanitat o la protecció social, que estan al cor dels valors europeus. A més, una economia més productiva tendeix a ser més competitiva a escala internacional, fet que afavoreix la creació d’ocupació de qualitat i la resiliència davant de xocs externs. En aquest sentit, la productivitat és un instrument fonamental per assolir una societat més equitativa i cohesionada. El Pacte 2026-2030 vol incrementar la productivitat de la indústria catalana.
- **Descarbonització i sostenibilitat.** La transició cap a una economia descarbonitzada i circular planteja desafiaments significatius per al teixit industrial, però alhora obre la porta a noves oportunitats de lideratge tecnològic i econòmic. La indústria europea es troba en una posició privilegiada per desenvolupar i escalar solucions que donin resposta a l’emergència climàtica, amb el suport actiu de les administracions públiques, i en benefici de tota la ciutadania. En aquest context, la innovació tecnològica ha de jugar un paper clau per garantir que els avenços en sostenibilitat siguin compatibles amb la competitivitat, tot impulsant un model productiu més eficient, resiliència i alineat amb els objectius ambientals globals. El Pacte 2026-2030 vol ajudar la indústria catalana en el seu procés de descarbonització i pretén aprofitar les oportunitats que aquest procés genera.
- **Resiliència.** Fer una indústria més resiliència implica, d’una banda, mirar cap enfora, detectant i afrontant els riscos geopolítics, que afecten la cadena de subministrament, reduint dependències i evitant la deslocalització. També suposa mirar cap a dins, eliminant barreres (simplificació administrativa), estimulants la diversificació i donant

suport a sectors de valor estratègic (com és el cas dels semiconductors) i visibilitzant la indústria com a un sector amb gran valor i impacte social, fomentant per tant, la cultura industrial de la nostra societat. El Pacte 2026-2030 vol fer que la indústria catalana sigui més forta i adaptable davant dels grans reptes i vol també que Catalunya en percebi la seva rellevància.

El Pacte parteix del convenciment que la política industrial ha de tenir un enfocament horitzontal però apostant per sectors estratègics específics. És per això que s'articula en dos grans apartats: el corresponent a l'enfocament horitzontal i el sectorial.

L'enfocament horitzontal recull totes aquelles actuacions dirigides a tots els sectors industrials. Aquest apartat s'organitza en els següents **onze eixos**, que s'agrupen al voltant de quatre àmbits més un cinquè àmbit de caire transversal.

- ÀMBIT 1. SOSTENIBILITAT I ENERGIA
 - Eix 1. Energia i descarbonització
 - Eix 2. Circularitat
- ÀMBIT 2. OCUPACIÓ DE QUALITAT
 - Eix 3. Formació i acreditació de competències
 - Eix 4. Orientació professional
 - Eix 5. Condicions de treball
- ÀMBIT 3. INNOVACIÓ I COMPETITIVITAT
 - Eix 6. Innovació
 - Eix 7. Dimensió, inversió i finançament
 - Eix 8. Autonomia productiva i internacionalització
- ÀMBIT 4. INFRAESTRUCTURES I SÒL INDUSTRIAL
 - Eix 9. Sòl industrial
 - Eix 10. Infraestructures
- ÀMBIT 5. TRANSVERSAL
 - Eix 11. Marc institucional i social

D'altra banda, **l'enfocament sectorial**, recull aquelles actuacions que volen promoure sectors concrets o tecnologies específiques, fent per tant una política més orientada. Aquest apartat s'organitza al voltant de determinats sectors industrials (i de serveis a la indústria) específics que, per diferents motius mereixen una atenció específica. Concretament, es tracta dels següents: semiconductors i xips; intel·ligència artificial; ciberseguretat; tecnologies duals; biomanufactures i salut; agroalimentari i forestal; mobilitat i automòbil; de la construcció industrialitzada d'habitatge; sector espacial.

Aquest enfocament sectorial no és una prioritització estructural de la indústria catalana. Es tracta d'uns àmbits i d'unes tecnologies concretes que, per diverses circumstàncies conjunturals, tenen, dins del Pacte Nacional per a la Indústria, unes mesures específiques, les quals s'agrupen en aquesta secció del Pacte. Per aquest caràcter circumstancial o conjuntural, més que no pas prioritari, aquest enfocament sectorial no explicita la importància de determinats sectors industrials catalans, els quals, a més, són basals per a la resta d'activitat industrial. Són els casos del gran sector de la química o dels fabricants de béns d'equip.

El Pacte Nacional per a la Indústria 2026-2030 conté 190 actuacions (155 de caire horitzontal i 35 de caire sectorial), que s'organitzen al voltant d'aquests onze eixos, i que tenen un pressupost que s'acosta als 4.500 milions d'euros per a les cinc anualitats.

En relació amb els compromisos pressupostaris necessaris per impulsar el contingut global del Pacte Nacional per a la Indústria, i partint d'un finançament basal estimat inicialment de quasi 4.500 milions d'euros, els agents econòmics i socials signants, conjuntament amb el Govern de Catalunya, expressen el compromís de treballar de manera coordinada per tal que la dotació global del Pacte pugui assolir, com a mínim, els 5.000 milions d'euros al llarg del període de vigència 2026-2030, en funció de l'evolució dels recursos pressupostaris disponibles.

En aquest sentit, els agents signants consideren necessari que els pressupostos de la Generalitat dels propers exercicis incorporin, de manera progressiva, les partides necessàries per assolir el conjunt d'objectius del Pacte.

En aquells plans, programes i convocatòries d'ajut del Pacte on sigui tècnicament i jurídicament possible, s'establirà com a objectiu que almenys el 60% dels recursos arribin a les pimes. Per tal de garantir l'assoliment d'aquest objectiu es farà un seguiment periòdic del seu compliment en el marc de governança del Pacte.

INTRODUCCIÓ

1. Context europeu i espanyol

1.1. Unió Europea

Quan es compara la Unió Europea amb les altres dues grans potències econòmiques mundials, els Estats Units i la Xina, sovint es remarca que Europa té fortaleces en aspectes com ara la governança, la salut, l'educació o la protecció mediambiental però, d'altra banda, es constata que l'economia europea no creix al mateix ritme que en aquests països.

L'anomenat Informe Draghi (*The future of European competitiveness*) posa de manifest aquests desafiaments europeus per encàrrec de la Comissió Europea. Per fer-hi front, insta l'economia de la Unió Europea a canviar de rumb urgentment per ser més competitiva i proposa tres principals àmbits d'actuació per reactivar el creixement: la productivitat i innovació, la descarbonització i la seguretat econòmica.

Pel què fa al primer àmbit, l'informe atribueix la bretxa en renda per càpita a un **diferencial de productivitat** que, si es manté en el temps, posaria en dubte la capacitat de la UE per mantenir el seu estat del benestar i la possibilitat d'assolir les ambicions futures. D'entre els molts factors que cal tenir en compte per tal de millorar la productivitat europea, destaca la **innovació**. La relació entre innovació i creixement econòmic ja va ser explicada per Schumpeter (1942), que va vincular el progrés tecnològic amb la introducció de nous productes, processos i millores organitzatives. Més tard, els treballs d'autors com R. Solow, Z. Griliches i P. Romer van posar l'R+D en el centre de la teoria del creixement endogen. D'aquests treballs es desprèn que la productivitat depèn de la generació de noves idees científiques i tecnològiques i la posterior introducció de productes, processos i millores organitzatives en les empreses que les originen o patenten i, posteriorment, en altres que les adopten.

En aquest àmbit, cal destacar que, el 2021, les empreses europees van dedicar a R+D+i la meitat que les seves competidores estatunidenques (uns 270.000 milions d'euros menys). L'Informe Draghi afirma que el problema no és que a Europa li faltin idees o ambició sinó que no està aconseguint traduir la innovació en comercialització, i que les empreses europees innovadores que volen expandir-se han de superar entrebancs com ara regulacions inconsistentes i restrictives.

Un factor molt vinculat a la innovació i la productivitat és la **força laboral**, camp en el qual l'Informe Draghi posa de manifest que l'economia europea està patint i patirà una disminució de persones treballadores de 2 milions cada any fins al 2040, tant en feines de poca qualificació com en aquelles que en demanen molta, i en diversos sectors econòmics. Tot i que aquest és un símptoma compartit entre les economies avançades, Draghi assenyala que hi ha particularitats europees contra les quals cal lluitar, com són: l'escassa oferta laboral per al talent qualificat disponible a la UE, cosa que obliga a una fuga de cervells; una baixa capacitat tecnològica de les persones treballadores; i el baix impacte de les ajudes en formació, que són competència dels diferents estats membres.

Pel què fa al segon àmbit, la **descarbonització**, demana un Pla conjunt de descarbonització i competitivitat que permeti rebaixar els preus energètics a Europa, que són dels més alts del món. Europa té un enorme potencial en aquest camp ja que és el segon mercat domèstic amb

més demanda d'energia fotovoltaica i eòlica, i de vehicles elèctrics. És líder mundial en la innovació en tecnologies netes, però no en superioritat manufacturera. La Xina domina la producció de pràcticament totes les tecnologies netes, i la UE només reté producció en turbines eòliques, electrolitzadors i tecnologia de captura i emmagatzematge de carboni. El Pla permetria aprofitar l'oportunitat de creixement per a la indústria de tecnologies netes ja que, actualment, a la UE s'hi desenvolupen més d'una cinquena part de les tecnologies netes i sostenibles mundials, tot i que està cedint terreny a la Xina. El pla conjunt hauria d'englobar les indústries que produeixen energia i les que permeten la descarbonització, com ara les tecnologies netes i l'automoció.

Pel què fa al tercer àmbit, el de la **seguretat econòmica** i reducció de dependències, es proposa assegurar les cadenes de subministrament crítiques, mitjançant la diversificació i reduint vulnerabilitats. Davant d'un món sotmès a la inestabilitat geopolítica, Europa depèn d'un grup reduït de proveïdors de primeres matèries crítiques, especialment la Xina, i de la protecció del paraigua de seguretat estatunidenca, una protecció que, a més a més, ara es difumina i es fa incerta. Aquestes dependències esdevenen vulnerabilitats. Draghi proposa augmentar i millorar l'accés al finançament públic i privat, abordar les dependències internacionals (sobretot en matèries primeres) i millorar la coordinació entre els estats membres per a la contractació comercial i de defensa i per augmentar la producció.

Prèviament a l'informe Draghi, se n'havia publicat un altre, també per encàrrec de la Comissió i elaborat pel professor Enrico Letta (*Much more than a market*), el qual proposa canvis estructurals amb la finalitat de millorar el mercat únic de la Unió Europea i posa l'accent en la rapidesa, la seguretat i la solidaritat per aconseguir un futur sostenible i pròsper per als ciutadans de la UE.

L'anomenat Informe Letta proposa reforçar el Mercat Únic europeu amb una cinquena llibertat centrada en la recerca, la innovació i l'educació, per impulsar sectors estratègics com la computació quàntica, la biotecnologia i la robòtica. També planteja mecanismes innovadors per mobilitzar recursos públics i privats, com completar la Unió de Mercats de Capitals, establir un Mercat Únic d'Economia Circular i introduir l'euro digital el 2027. Davant la manca d'empreses grans a Europa, suggereix guanyar dimensió en sectors clau per millorar la competitivitat. A més, defensa enfortir la cohesió territorial per evitar desigualtats regionals, prioritzar l'ús de reglaments en la legislació del Mercat Únic, crear un Consell de Seguretat Econòmica i un Fons de Solidaritat per a l'ampliació de la UE, reforçar el control d'exportacions i establir un Mercat Únic Transatlàntic amb els EUA.

Ambdós informes (Draghi i Letta) posen molt d'èmfasi en la importància de la indústria per a la Unió Europea i la necessitat d'un procés de **reindustrialització**, un concepte que fa referència a una política d'estímul del creixement econòmic per revitalitzar i modernitzar les indústries envellides i fomentar-ne el creixement de noves. L'objectiu és la reconfiguració de les cadenes globals de subministrament i la capacitat de fabricació per tal de fomentar un creixement econòmic resiliència (apropant-les als mercats nacionals o dins d'ells mateixos), que aporti estabilitat econòmica.

La reindustrialització és una tendència compartida per tots els països desenvolupats i s'ha posat de manifest en documents com la **Declaració d'Anvers**. El 20 de febrer de 2024, 73 líders empresarials de 17 sectors van presentar la Declaració d'Anvers per a un Pacte Industrial Europeu a la presidenta de la Comissió, Ursula von der Leyen. En l'actualitat, 1.315 organitzacions de 25 sectors s'hi han sumat per donar-hi suport. La Declaració d'Anvers

demanava un Pacte industrial europeu per complementar el *European Green Deal* de la UE i salvaguardar els llocs de treball de qualitat a Europa. Els signants consideren que cal mantenir la indústria a Europa perquè aquesta oferirà les solucions climàtiques que Europa necessita. Solucions que els ciutadans i els governs poden utilitzar, però que només poden ser inventades i implementades amb rapidesa i escala per la indústria, i amb el suport dels governs. Per aconseguir-ho calen inversions i claredat, previsibilitat i confiança en Europa i en la seva política industrial.

En concret, la Declaració demana als governs dels Estats membres, a la Comissió Europea i al Parlament Europeu el següent: posar el pacte industrial al nucli de la nova agenda estratègica europea per al període 2024-2029; crear un Fons de Desplegament de Tecnologia Neta; que Europa generi energia competitiva a nivell mundial; centrar-se en les infraestructures que Europa necessita; augmentar la seguretat de les matèries primeres de la UE; afavorir la demanda de productes circulars, baixos en carboni i net-zero; millorar el mercat únic; aconseguir un marc d'innovació que sigui més intel·ligent; fomentar un nou esperit legislatiu que creï incentius per a les empreses; i per últim, assegurar la perfecta integració de la legislació i l'alineació amb l'agenda de la propera Comissió Europea.

Per a la Comissió de la UE, l'èmfasi en la necessària reindustrialització no és nou. **L'Estratègia Industrial Europea** (aprovada el 2020 i actualitzada el 2021) posa la política industrial al centre de l'agenda política de la UE, per aconseguir la doble transició cap a la neutralitat climàtica i el lideratge digital. L'estratègia té per objecte impulsar la competitivitat d'Europa, reforçant la resiliència del mercat únic, fer front a les dependències estratègiques i accelerar la doble transició, en un context de moviment dels epicentres geopolítics i de l'augment de la competència global. El maig de 2021, la Comissió va actualitzar l'Estratègia Industrial en un escenari post COVID-19, marcat per les ruptures en les cadenes de subministrament, la reducció de l'activitat econòmica, la caiguda de la inversió industrial o del comerç intracomunitari, entre d'altres.

La Comissió va fer una Comunicació el 16 de març de 2023¹ que posava l'èmfasi en la competitivitat a llarg termini. Tot i que la competitivitat i la productivitat han estat al centre de les polítiques europees, la realitat és que, des de la segona meitat dels anys 90, el creixement de la productivitat europea ha estat per sota del de la nord-americana i la xinesa. Per fer-hi front, la proposta de la Comissió és treballar al voltant de nou pilars o factors determinants de la competitivitat.

La prioritat que la Comissió de la UE atorga a la política industrial es posa de manifest, també, en **nombrosos programes i iniciatives sectorials** com ara l'Estratègia per a l'hidrogen (2020); la Llei de xips (2021, per garantir la producció de xips a Europa i arribar a satisfer el 10% de la demanda mundial); el Pla REPowerEU (maig 2022, per reduir la dependència dels combustibles fòssils); el nou reglament de bateries (2023, per satisfer el 70% de la demanda el 2025 i el 90% el 2030).

A finals del 2023 i principis del 2024 es van aprovar dues lleis importants dins del marc del *Green Deal Industrial Plan* (la resposta europea a la *Inflation Reduction Act* dels Estats Units): la **Llei de matèries primeres crítiques**, que té per objectiu garantir un subministrament segur i sostenible per dur a terme la transició verda; i la **Llei sobre la indústria d'emissions net-zero** (NZIA), per

¹ Competitivitat a llarg termini de la UE, més enllà del 2030. COM (2023) 168 final. 16.03.2023

reforçar la capacitat de fabricació europea de tecnologies net-zero, la qual estableix una fita per satisfer almenys el 40% de les necessitats de la UE l'any 2030.

El gener del 2025 la Comissió Europea va aprovar **A Competitiveness Compass for the EU** (COM(2025) 30 final), el full de ruta del nou govern de la Comissió sorgit de les eleccions de 2024, per restaurar el dinamisme d'Europa i impulsar el creixement econòmic. Parteix de les tres necessitats identificades per l'Informe Draghi descrites al principi d'aquest apartat i estableix mesures concretes per abordar-les. Pel què fa a la bretxa en innovació, planteja crear un entorn amigable perquè les empreses joves puguin començar i expandir-se; ajudar les grans empreses a adoptar noves tecnologies com la intel·ligència artificial (IA) i la robòtica; la simplificació de normes i lleis amb una proposta per a un règim jurídic “número 28”²; i plans d'acció per a tecnologies de materials avançats, quàntica, biotecnològica, robòtica i espacial.

Pel què fa a la descarbonització, el febrer del 2025 la Comissió Europea va aprovar el **Clean Industrial Deal, a joint roadmap for competitiveness and decarbonisation** (COM(2025) 85 final). Descriu mesures concretes per convertir la descarbonització en un motor de creixement per a les indústries europees. Les mesures inclouen la reducció dels preus de l'energia (Pla d'acció per a l'energia assequible, COM/2025/79), impulsar la demanda de productes nets, finançament de la transició neta, circularitat i accés als materials, la creació de llocs de treball de qualitat i establir unes condicions adequades perquè les empreses prosperin i establir relacions amb socis mundials fiables.

Pel què fa a la seguretat econòmica i reducció de dependències, la UE ja compta amb la xarxa d'acords comercials més gran i de creixement més ràpid del món, que cobreix 76 països. La comunicació *Competitiveness Compass* identifica com diversificar i enfortir les cadenes de subministrament.

1.2. Espanya

En el context de tot el que s'ha exposat fins aquí, a Espanya s'està impulsant una nova Llei d'Indústria i Autonomia Estratègica³ (no aprovada al Congrés en el moment de redactar aquest document), que pretén renovar la llei vigent, que data de 1992 i que fou redactada en un context social, econòmic i geopolític molt diferent a l'actual, en un moment de declivi de la intervenció del sector públic en la política industrial, on predominava la idea que “la millor política industrial és la que no existeix”. Ara, el context ha canviat. La llei neix de la necessitat d'actualització de la pròpia norma, però també de l'obligació establerta per Europa. Concretament, en el Component 12 (mesura C12.R1) del Pla de Recuperació, Transformació i Resiliència (PRTR), condició de la UE necessària per a que els diferents Estats Membres poguessin rebre el suport financer dels fons Next Generation EU.

Es reconeix una protecció especial a la **indústria intensiva en energia** (elèctrica o gas). El Govern establirà mesures de suport que facilitin la descarbonització dels seus processos i la seva transició energètica. Les instal·lacions industrials que s'acullin a aquestes mesures han de

² El règim “número 28” és una proposta que oferirà un marc legal comú i voluntari per crear i gestionar empreses dins d'Europa, amb una atenció especial a les que operen en l'àmbit digital o tenen vocació innovadora.

³ https://industria.gob.es/es-es/participacion_publica/paginas/detalleparticipacionpublica.aspx?k=680

disposar d'un pla d'eficiència energètica i de transició ecològica a llarg termini, que descrigui el camí de descarbonització de la instal·lació.

La nova llei dota els **grans projectes industrials** d'una nova eina destinada a facilitar i accelerar la inversió industrial. S'articularan mesures de suport als ecosistemes industrials estratègics. S'habilita la possible concessió d'ajudes públiques sense concurrència competitiva i grups de treball específics de simplificació administrativa. Podran reconèixer-se nous Projectes Estratègics per a la Recuperació i Transformació Econòmica (PERTE) més enllà de la vigència del PRTR que hauran d'estar emmarcats en almenys un ecosistema industrial o un repte identificat com a estratègic.

A més, la Llei pretén **assegurar les inversions realitzades** a Espanya i, per això, regula que qualsevol empresa que vulgui finalitzar la seva activitat industrial al nostre país, hagi d'anunciar-ho amb 9 mesos d'antelació al Govern i, en cas d'haver rebut ajuts públics superiors a 3 milions d'euros, hagin de tornar-los si redueixen en més d'un 65% la seva producció o 500 persones.

Es crea la **Reserva Estratègica de les Capacitats Nacionals de Producció Industrial**, la RECAPI. Es tracta d'un instrument, un fons, de productes i capacitats estratègiques, susceptibles de mobilitzar-se amb rapidesa davant d'una situació de crisi. La RECAPI suposa una protecció per a les empreses productores i els operadors dels recursos, bens i tecnologies inclosos en la Reserva. La certificació d'empreses per l'autonomia estratègica reforçarà la corresponsabilitat per ambdues parts.

La Llei recull finalment diferents elements per a la **governança**: l'Estratègia Espanyola d'Indústria i Autonomia Estratègica, un document que conté les línies generals i les directrius bàsiques de la política industrial; el Pla Estatal d'Indústria i Autonomia Estratègica (PIAE); es crea el Consell Estatal de Política Industrial (CEPI) com a òrgan consultiu, que coordinarà les accions de l'AGE en el desenvolupament del PIAE; la Conferència Sectorial d'Indústria i PIME, com a òrgan de cooperació entre l'AGE i les CCAA; i el Fòrum d'Alt Nivell de la Indústria Espanyola, un òrgan col·legiat amb autonomia funcional que assessorarà el Ministeri en el disseny de les polítiques del Govern en matèria de política industrial i autonomia estratègica.

2. Situació de la indústria catalana

Importància quantitativa i qualitativa de la indústria

La indústria ha estat un pilar fonamental en el desenvolupament de la Catalunya contemporània i ho continuarà sent encara més en el futur. Aquest sector té una importància quantitativa, perquè és un sector molt rellevant des del punt de vista econòmic ja que suposa prop del 20% del PIB (o més del 50% si es consideren els serveis a la producció⁴). I també té una gran rellevància qualitativa perquè genera una ocupació de més qualitat (menys atur i temporalitat,

⁴ Serveis a la producció de tipus tècnic (R+D, innovació, disseny, programació, tests i anàlisis de resultats, prototips...) o professional (assessorament legal, regulació, propietat industrial, descarbonització, consultoria tècnica i mediambiental, banca d'inversió...). Aquest càlcul s'obté del treball de C. Poveda (2015), anomenat "La nova indústria. Actualització de les dades a partir de les taules input-output de Catalunya".

ahora que majors salaris i millora la cohesió social⁵) i és més innovadora⁶ i productiva que la mitjana de l'economia catalana, elements que es traslladen a un major benestar per al conjunt de la societat. Per aquest motiu, com més indústria hi hagi, el conjunt del país tindrà més capacitat per generar prosperitat compartida i resiliència.

Pèrdua de pes a les economies avançades

Es constata una pèrdua de pes de la indústria catalana respecte al VAB total, des del 26,9% de l'any 2000, amb una forta reducció fins el 2009, per després passar a estabilitzar-se al voltant del 19%. Aquest és un fenomen àmpliament estès a les economies avançades per diferents motius: terciarització de l'economia catalana (o augment del pes del sector serveis sobre el VAB total), la deslocalització empresarial (empreses traslladen les seves plantes productives a països amb costos de producció més baixos) i l'externalització de serveis que abans es trobaven integrats en l'empresa (serveis de tipus tècnic i professional). Però, tal com s'explica al treball "Catalunya s'està reindustrialitzant? Perspectives sobre la base de la productivitat i la competitivitat"⁷, la utilització de la ràtio del VAB industrial sobre VAB total com a indicador de l'evolució de la indústria té limitacions, ja que està molt condicionada per canvis en el sector serveis, el qual és molt important en economies com la catalana i l'espanyola. En aquest sentit, la literatura recomana fer servir indicadors que permetin analitzar exclusivament l'evolució del VAB industrial, com per exemple, la seva taxa de creixement (Myro i Gandoy, 2023)⁸.

Evolució molt positiva del VAB industrial a Catalunya

Entre l'any 2013, moment en què s'inicia la recuperació posterior a la Gran Recessió, i el 2024, l'últim amb dades disponibles, el VAB industrial va créixer un 28,1%, més que l'espanyola (16,5%) i la de la zona euro (14,2%). La indústria europea s'ha vist molt frenada els dos últims anys pel comportament de l'alemanya i la italiana, mentre que la francesa ha evolucionat més positivament. Per tant, la indústria catalana s'ha mostrat molt dinàmica durant la darrera dècada, encara que en termes relatius hagi mantingut pràcticament estable el seu pes relatiu per la forta empena del sector serveis al nostre país (el VAB dels quals va créixer un 28,9%).

La productivitat és la base del creixement sostingut

Una indústria que és productiva i competitiva pot anticipar un futur dinàmic i expansiu. La productivitat es refereix als increments en la producció (mesurada en VAB) que no es poden atribuir a un augment en l'ús dels factors productius, com ara el treball o el capital. Així doncs, és una mesura de l'eficiència productiva. Millorar la productivitat contribueix al creixement

⁵ L'atur industrial suposa l'10,6% del total (2024), per sota del pes que té aquest sector en termes d'ocupació. La taxa de temporalitat a la indústria és del 6,8%, enfront del 12,2% per al total de Catalunya (2024); El cost salarial és de 29,3 euros per hora efectiva (26,3 euros al conjunt de l'economia, 2024). La indústria contribueix a reduir les desigualtats de renda segons l'informe Geografia de la indústria i cohesió social (Observatori de la Indústria).

⁶ La despesa en innovació a la indústria suposa el 52% de la despesa en innovació del conjunt de l'economia (Enquesta sobre Innovació a les Empreses de l'INE).

⁷ L. Castany i J. Fontrodona (2025), publicat a la Memòria Anual de la Cambra de Barcelona 2025.

⁸ R. Myro i R. Gandoy (2023). La apuesta europea por la política industrial. ICE, Revista De Economía, (930).

econòmic i, per tant, a la millora de les condicions de vida, motiu pel qual és tan valorada en les economies modernes.

Mesurar la productivitat pot ser complex, però una de les maneres més senzilles és calcular la productivitat aparent del treball, que és la ràtio del VAB per ocupat. Entre 2013 i 2023, aquesta ràtio va experimentar un creixement notable en el sector industrial, amb un augment acumulat del 13%. Aquesta xifra és molt superior a la del conjunt de l'Estat espanyol (3,4%) i és molt similar a la mitjana europea (10,1%) i l'alemanya (11,0%).

També existeix una mesura més sofisticada de la productivitat, coneguda com a productivitat total dels factors (PTF). Aquesta mesura les variacions en el VAB que no es poden atribuir a canvis en els factors productius com el capital físic i el treball. A què es deuen, doncs, aquestes variacions? A una multitud de factors sovint difícils de quantificar, com ara les millores tecnològiques, la qualificació de les persones treballadores, les economies d'escala i les innovacions organitzatives, entre d'altres.

L'increment del VAB (23,3%, 2013-2023), junt amb el del factor treball (9,1%) i un increment de l'estoc de capital (12,7%), van donar lloc a una millora de la PTF industrial de l'11,4% acumulat entre 2013 i 2023, per sobre de la productivitat del conjunt de l'economia catalana, que va créixer un 9,8% i de la PTF industrial espanyola (-3,4%).

Competitivitat de la indústria catalana

El concepte de competitivitat no se centra únicament en el procés productiu, com ho fa la productivitat, sinó que és més ampli i considera que les economies poden tenir millors resultats als mercats internacionals quan fabriquen productes de més qualitat o disseny, o per la seva imatge de marca, o perquè ofereixen serveis postvenda, tots ells factors de molt difícil quantificació. És per això que, sovint, la competitivitat s'expressa sobre la base de la capacitat exportadora.

Entre 2013 i 2024, les exportacions catalanes de béns van créixer un 70% nominal, un percentatge superior al de les exportacions espanyoles (63%) i les de la zona euro (42%). Això va fer que, al llarg del període analitzat, Catalunya augmentés la seva capacitat exportadora respecte al total de la zona euro. Aquest pes, que va romandre estable al voltant del 2,0% de la zona euro fins al 2021, ha augmentat de manera destacable en els últims tres anys per situar-se en el 2,4% l'any 2024.

Innovació per tancar la bretxa en productivitat respecte els Estats Units

Aquestes millores en la productivitat industrial tan significatives s'haurien de traslladar a futurs increments del VAB del sector industrial. No obstant això, persisteix una bretxa en productivitat entre Europa i els Estats Units que es va eixamplant, tal com adverteix Draghi en el seu informe i per tancar-la, la seva principal recepta és tancar la bretxa en innovació.

La despesa del sector industrial en innovació és de 2.812 milions d'euros (dades 2022), cosa que suposa un 52% de la despesa en innovació del conjunt de l'economia catalana, un pes molt més elevat que el que suposa la indústria en termes de VAB (18,8%). A més, la despesa en innovació suposa un 1,8% del volum de negoci de la indústria, mentre que, per al total de l'economia

catalana suposa un 1,3%. Aquestes dades posen de manifest que la indústria és un sector altament innovador.

L'R+D interna és l'element principal dins de les despeses en innovació empresarial. Inclou els treballs creatius realitzats dins l'empresa amb l'objectiu d'augmentar el volum de coneixements i aplicar-los per desenvolupar nous productes i processos o millorar els existents. Així doncs, es pot afirmar que la R+D és el nucli central de les despeses en innovació.

La despesa en R+D industrial a Catalunya és de 1.963 milions d'euros i aquest sector compta amb 12.300 persones dedicades a R+D en equivalents a temps complet (dades 2023). La indústria catalana, que suposa el 2,3% del VAB del sector a la zona euro, representa aproximadament l'1,3% de la seva despesa en R+D cosa que indica un dèficit important en aquest camp (dades 2022).

Durant la Gran Recessió, la **despesa en R+D de les empreses industrials** catalanes va disminuir durant cinc anys consecutius (2008-2013). El 2013 va començar a recuperar-se i, des d'aleshores, ha augmentat un 78% fins al 2023 en termes corrents (excepte el 2019), mentre que els preus només han augmentat un 20%. En canvi, a Alemanya, la caiguda va ser més breu: només va disminuir el 2008 (i molt lleument el 2013). Actualment, la despesa en R+D representa l'1,8% de la facturació de les empreses alemanyes (el 2021), mentre que a Catalunya és aproximadament la meitat, l'1,0% (el 2023). Això indica que hi ha un marge de millora important en la inversió en R+D empresarial. Aquestes dades reflecteixen una divergència amb Alemanya, tot i que l'acceleració de la despesa en els darrers anys podria suggerir un canvi positiu cap a una convergència futura.

Creixement empresarial

Un altre aspecte a considerar és que les empreses més grans tenen més facilitat per innovar, captar i organitzar talent i per adaptar-se a noves normatives gràcies a l'aprofitament de les economies d'escala, la qual cosa millora la productivitat. Segons l'Anuari de la Pime Catalana 2025⁹, la productivitat per ocupat al conjunt de pimes amb assalariats va ser d'uns 73.660 euros el 2023 (última dada disponible), enfront dels 90.840 euros de les empreses grans. A més dins de les pimes, també existeix una relació directa entre dimensió empresarial i productivitat: 69.600 euros a les microempreses (1 a 9 assalariats), 70.552 euros a les petites (10 a 49 assalariats) i 80.079 euros a les mitjanes (50 a 249 assalariats). Per tant, a mesura que les empreses creixen, la productivitat augmenta.

Catalunya i Alemanya, el líder europeu en indústria i tecnologia, presenten algunes diferències en la **dimensió de les empreses industrials**: les microempreses (menys de 10 assalariats) tenen un pes més gran a Catalunya (78% enfront del 73%), mentre que les pimes (10-249 assalariats) són menys rellevants (20% enfront del 25%). Per tant, caldria fomentar el creixement de les micro i petites empreses per aprofitar millor les economies d'escala.

Talent per a la indústria

També cal destacar que la formació de les **persones treballadores** té un doble impacte en la productivitat. D'una banda, té un efecte directe, ja que les persones amb més competències

⁹ PIMEC (2025)

tècniques i transversals, amb millor capacitat per resoldre problemes i habilitats comunicatives, poden realitzar les tasques de manera més eficient i aprendre més ràpidament. D'altra banda, té un efecte indirecte, ja que facilita la incorporació de millores tecnològiques i la capacitat d'operar amb tecnologies més avançades.

En l'última dècada, ha augmentat el nombre de persones treballadores estudis superiors (formació universitària o formació professional de grau superior), els quals han passat del 38% al 44%. Al mateix temps, ha disminuït el percentatge de treballadors i treballadores amb un nivell d'estudis més baix, del 40% al 33% (segons dades de l'EPA 2014-2024). Tot i que això és positiu, persisteix un problema que afecta especialment la indústria catalana (i espanyola) en comparació amb altres economies europees: a Catalunya, la majoria de persones treballadores es troben en aquests dos grups, mentre que els que tenen educació secundària de segona etapa (batxillerat i cicles de grau mitjà) representen només un 23%, la meitat que a la zona euro (48%). Això posa de manifest una mancança de formació en els nivells intermedis al nostre país.

Relacionat amb això, un 37% de les empreses industrials catalanes diuen que la **manca de personal adequat** limita la marxa del seu negoci (segons dades d'Idescat i Cambra de Comerç de Barcelona, 2024). Aquest és un fenomen que passa al conjunt d'Europa però també a casa nostra, i es deu en bona part per la discrepància entre els perfils professionals que requereixen les empreses i la formació que ofereix el sistema educatiu i formatiu, i que ara s'accentua amb l'evolució demogràfica i la ràpida evolució de la tecnologia.

Descarbonització i sostenibilitat

Pel que fa a la dimensió de la indústria relacionada amb el medi ambient i la sostenibilitat, cal destacar que la generació de **residus industrials** ha anat disminuint des del 2012, i la valorització d'aquests residus ha millorat lleugerament des del 2017, segons les dades de l'Agència de Residus de Catalunya, malgrat seguim estant per sota dels objectius establerts per la Unió Europea.

Les **emissions de gasos d'efecte hivernacle** (GEH) del sector industrial (incloent processos industrials i processament d'energia en el sector manufacturer) representen el 26% del total a Catalunya (dades de 2023). Des del 2000, any en què les emissions de GEH en aquest sector van assolir el seu màxim, han anat disminuint. Entre el 1990, any de referència per a l'Acord de París, i el 2023, l'últim any amb dades disponibles, la reducció ha estat del 27%, mentre que en el conjunt de l'economia han disminuït un 0,9%. Així doncs, es pot afirmar que el sector industrial ha fet un gran esforç en descarbonització, però l'objectiu és molt ambiciós i encara queda un llarg camí per recórrer. En aquest sentit, la PROENCAT - Prospectiva Energètica de Catalunya 2050 preveu una forta electrificació del sector industrial, que passarà del 30,3% el 2017 al 78% el 2050. Aquest procés es basarà en els canvis tecnològics en els processos industrials i en la renovació de les tecnologies energètiques.

3. El marc de la política industrial a Catalunya

3.1. Pla de Govern i Pla Catalunya Lidera

El Pla de Govern de la XV Legislatura té per objectiu impulsar la tercera gran transformació de Catalunya a través de 5 grans prioritats i 35 objectius específics, sota els valors d'unir per progressar i servir per transformar. Les 5 grans prioritats son:

- Prosperitat compartida basada en el coneixement per millorar la qualitat de vida i l'accés a l'habitatge.
- Transició energètica, ambiental i verda.
- Equitat social, igualtat, feminisme i benestar.
- Bon govern, seguretat i millors serveis públics.
- Autogovern efectiu i finançament singular.

La política industrial queda recollida en objectius estratègics com els següents:

- 1.2.1 Acordar un nou Pacte Nacional per a la Indústria 2026-2030 que permeti augmentar la productivitat, accelerar una reindustrialització sostenible i resiliència, generar ocupació de qualitat i avançar cap a l'autonomia estratègica, industrial i tecnològica.
- 1.2.2 Augmentar la captació de fons europeus dirigits a indústria, per donar suport a les inversions previstes en el sector industrial de Catalunya i en la renovació i transformació de les cadenes de valor.
- 1.2.3 Mobilitzar els instruments per facilitar l'accés al finançament i el suport públic a les empreses emergents industrials, com a vectors clau per a la reindustrialització.
- 1.2.4 Oferir serveis i convocatòries d'ajuts al teixit empresarial per a la reindustrialització, modernització i captació de noves inversions industrials estratègiques.
- 1.2.5 Impulsar el programa pime transversal i elaborar el Pla de foment i impuls de tecnologies digitals avançades basat en la formació i capacitat digital per a pimes, l'accés a recursos i eines digitals i el suport a la transformació digital.
- 1.2.6 Continuar amb el desplegament de l'aliança de semiconductors i assegurar la part del finançament a través del PERTE xip per avançar en la construcció de la planta de producció de xips.
- 1.2.7 Establir acceleradores i espais d'innovació al territori que permetin impulsar la competitivitat de les empreses i la indústria digital i convertir Catalunya en un hub de tecnologia digital avançada.
- 1.2.8 Promoure el projecte del Centre d'Innovació del Vehicle Autònom i Connectat al Penedès.

El febrer del 2025, el Govern va aprovar el **Pla Catalunya Lidera**, una estratègia ambiciosa i transversal que aspira a reforçar el posicionament econòmic de Catalunya i situar-la entre les regions punteres d'Europa. Vol impulsar la competitivitat de l'economia catalana i assolir un creixement sostenible i compartit, de forma que els seus beneficis arribin a tota la ciutadania. Conté 200 actuacions en cinc blocs estratègics: infraestructures, modernització productiva, coneixement i innovació, igualtat d'oportunitats i bon govern. El pla preveu abocar-hi fins a 18.500 milions d'euros durant el període 2025-2030. L'impuls d'un nou Pacte Nacional per a la Indústria està entre les actuacions a desenvolupar en l'eix de la Modernització Productiva.

3.2. Antecedents de la política industrial actual

A Catalunya hi ha una **llarga tradició de concertació de les polítiques econòmiques i industrials**¹⁰ amb els agents econòmics i socials que s'ha anat adaptant a les necessitats i realitats de l'entorn empresarial de cada moment: des de la clusterització i les polítiques de qualitat dels anys noranta, passant per les taules sectorials a principis dels 2000, l'Acord estratègic per a la internacionalització, la qualitat de l'ocupació i la competitivitat de l'economia catalana (edicions 2005-2007 i 2008-2011), el Pla de política industrial, l'Acord pel diàleg social permanent, etc. instrumentats tots ells amb plans d'actuació de suport a la indústria, la innovació i la internacionalització. També cal esmentar el Pacte Més Indústria, impulsat l'any 2013 per agents econòmics i socials, universitats i col·legis professionals.

El primer **Pacte Nacional per a la Indústria (2017-2020)**, es va signar el juliol de 2017 pel President de la Generalitat de Catalunya, i els màxims responsables de CCOO, UGT, Foment del Treball, PIMEC i FEPIME. Es tractà d'un acord programàtic per a la planificació del desenvolupament industrial de Catalunya que va tenir el seu origen en la Resolució 251/XI, de 13 de juliol de 2016, del Parlament de Catalunya, la qual va ser presentada conjuntament per tots els grups parlamentaris. La seva execució pressupostària va ser del 90,9% durant el quadrienni de la seva vigència.

El setembre de 2022, el president de la Generalitat i el conseller d'Empresa i Treball van signar amb les patronals Foment del Treball i Pimec, i els sindicats CCOO i UGT, el segon **Pacte Nacional per a la Indústria (2022-2025)**, un nou full de ruta, que atorga un marc d'estabilitat temporal a la política industrial de la Generalitat de Catalunya per abordar el relleu de la indústria catalana posterior a la crisi de la COVID. Aquest segon Pacte té un total de 152 actuacions que s'estructuren al voltant de cinc grans àmbits: Sostenibilitat, energia i economia circular; Digitalització, Indústria 4.0, innovació i internacionalització; Ocupació de qualitat, condicions de treball i formació de les persones treballadores a la indústria; Infraestructures i sòl industrial; i Finançament i dimensió empresarial. El Pacte Nacional per a la Indústria 2022-2025 consta de 152 actuacions i un pressupost inicialment previst de 2.817 milions d'euros, que poden arribar a 3.270 milions d'euros si s'acaba materialitzant l'obtenció de fons europeus que, a l'hora de signar el Pacte encara estaven pendents d'assignació. El balanç d'execució pressupostària és d'un 80,1% el 2022, d'un 98,9% el 2023 i del 102,9% el 2024. Aquest segon Pacte es troba actualment en el seu últim any de vigència.

Fruit de l'experiència acumulada per la Generalitat i pels agents econòmics i socials, el nou Pacte introdueix diversos canvis respecte les edicions anteriors. Aquests ajustos responen als aprenentatges adquirits i tenen com a objectiu garantir un nivell de satisfacció més alt per a tot l'ecosistema industrial.

Pel que fa a la definició, el nou Pacte s'ha **planificat de manera anticipada** i ja es va començar a treballar a finals del 2024, un any abans que finalitzés el Pacte 2022-2025. De fet, el propi Pacte 2022-2025 ja recull que "El Pacte 2022-2025 s'aprova amb el compromís d'aprofitar les tasques de seguiment i anàlisi previstes durant la seva execució per tal d'iniciar el debat d'un nou Pacte Nacional per a la Indústria en el darrer any de vigència d'aquest. D'aquesta manera, es podrà tenir un full de ruta actualitzat per a donar resposta a les debilitats, amenaces, fortaleces i oportunitats del moment i donar continuïtat a la visió estratègica del Pacte, amb un horitzó

¹⁰ H. Ysàs (2019). Experiències de concertació social d'interès per a l'entorn industrial: una visió des del dret del treball, Papers del Pacte Industrial, Número 11.

2030.” Pel que fa al calendari, s’ha treballat amb la voluntat de complir amb els terminis establerts des del principi, amb l’objectiu d’aconseguir que el Pacte s’aprovi abans o just al principi de la primera anualitat.

L’anterior Pacte 2022-2025 es va definir en un context de post-pandèmia, en unes condicions més incertes que l’actual i amb urgències a curt termini. Això va condicionar el propi procés de definició, que es va considerar que havia estat poc participatiu. S’ha intentat que el Pacte 2026-2030 sigui **més participatiu** i això s’ha treballat de dues maneres: amb l’elaboració d’un estudi que recull les opinions de 60 experts sobre diferents temes que conflueixen en la indústria; amb uns grups de treball amb participació de tot l’ecosistema industrial, amb uns 200 participants en total. Pel què fa als grups, a banda del Consell Català de l’Empresa, s’hi han incorporat altres experts de l’àmbit empresarial, sindical, institucional, polític i acadèmic.

Per generar un impacte real i sostingut, el Pacte ha d’alinejar objectius i recursos entre tots els àmbits de l’acció pública amb incidència en la indústria. La indústria és polièdrica i en ella hi conflueixen una multiplicitat de temes (formació, innovació, energia, sostenibilitat, internacionalització o infraestructures, etc...) i cal que no avancin de manera fragmentada, sinó que convergeixin en una mateixa direcció. Una millor **coordinació entre els departaments de la Generalitat** maximitza l’eficiència dels recursos públics i proporciona un entorn estable i coherent per créixer. Per tant el Pacte aspira a articular una visió compartida que transcendeixi departaments i que situï la indústria com a motor central del desenvolupament econòmic i social del país. Per millorar la coordinació i traslladar als diferents àmbits de l’administració els reptes a què s’enfronta la indústria, es van fer múltiples reunions amb totes les unitats executores de manera prèvia a la recollida d’actuacions. D’altra banda, es preveu donar continuïtat als grups de treball per tal que existeixi un espai en què les diferents amb responsabilitat sobre actuacions puguin percebre les problemàtiques a què s’enfronta la indústria.

4. Com és el nou Pacte Nacional per a la Indústria 2026-30?

4.1. Estructura: tres objectius, onze eixos i suport a sectors i tecnologies específiques

El nou Pacte Nacional per a la Indústria 2026-30 vol definir una estratègia industrial de país amb visió estratègica i a llarg termini, fent que sigui més productiva, sostenible i resiliència. Per això s’estructura al voltant d’aquests OBJECTIUS que estan alineats amb la proposta de Draghi per a tot el continent europeu:

- **Productivitat.** Augmentar la productivitat de la indústria catalana per mitjà de la innovació, l’R+D industrial; la sofisticació dels productes; les xarxes, centres tecnològics i grups de recerca; la diversificació i l’estimulació dels sectors, les tecnologies emergents i les empreses *deeptech*; la transferència de tecnologia; l’emprenedoria corporativa; la propietat industrial; la formació de talent; la millora dels espais industrials, les infraestructures i la connectivitat, etc. Es vol una indústria cada vegada més productiva (i per tant més competitiva), que se sustenti en la seva capacitat d’exportar productes sofisticats.
- **Descarbonització i sostenibilitat.** Ajudar la indústria catalana en el seu procés de descarbonització i aprofitar les oportunitats que aquest procés genera. El gran repte

global de la lluita contra el canvi climàtic demana la descarbonització de processos industrials i les energies netes. És una gran transició verda que demana també un canvi ràpid i contundent de l'economia, per la qual cosa calen polítiques públiques per afavorir i accelerar aquest canvi. Les estratègies de descarbonització industrial suposen millorar l'eficiència energètica, augmentar l'electrificació industrial, usar combustibles circulars, renovables i sintètics i també capturar emissions de CO2. La sostenibilitat demana circularitat, productes pensats per ser reaprofitats, processos menys consumidors de recursos naturals (amb l'aigua com a exemple prioritari),...

- **Resiliència.** Fer que la indústria catalana sigui més forta i adaptable davant dels grans reptes i que Catalunya en percebi la seva rellevància. Fer la indústria més resilient vol dir mirar cap enfora, detectant i afrontant els riscos geopolítics, que afecten la cadena de subministrament, reduint dependències i evitant la deslocalització. També suposa mirar cap a dins, eliminant barreres (simplificació administrativa), estimulants la diversificació i donant suport a sectors de valor estratègic (com és el cas dels semiconductors) i als sectors subjectes a un procés de transició, visibilitzant la indústria com a un sector amb gran valor i impacte social, fomentant per tant, la cultura industrial de la nostra societat.

El Pacte parteix del convenciment que la política industrial ha de tenir un enfocament horitzontal però també evidenciant aquells àmbits o tecnologies que per les quals cal explicitar un conjunt de mesures. És per això que s'articula en dos grans apartats: el corresponent a l'enfocament horitzontal i el sectorial.

L'enfocament horitzontal recull totes aquelles actuacions dirigides a tots els sectors industrials. Aquest apartat s'organitza en onze eixos, que s'agrupen al voltant de cinc àmbits, tal com es recull al següent esquema.

D'altra banda, **l'enfocament sectorial** recull aquelles actuacions que es dirigeixen a tecnologies o àmbits específics. Aquest apartat s'organitza al voltant de determinats sectors industrials i de serveis a la indústria específics que, per diferents motius, tenen un conjunt de mesures que s'hi dediquen de forma explícita.

S'expliciten àmbits i tecnologies amb una alta capacitat de transformació i que són estratègics en el nou context de sobirania tecnològica global. És el cas dels semiconductors i els xips, la intel·ligència artificial i la ciberseguretat. Així mateix, s'explicita el suport a sectors que treballen la resiliència de l'economia. És el cas de les biomanufactures i salut; l'agroalimentari i forestal; el de la mobilitat i automòbil; i el de la construcció industrialitzada d'habitatge.

De nou, es recorda que aquesta no és una prioritització estructural de la indústria catalana, la qual hauria de tenir en compte el pes de determinats sectors industrials catalans, que, d'altra banda, constitueixen un fonament transversal que alimenta altres sectors; casos per exemple del gran sector de la química o dels fabricants de béns d'equipament.

	Productivitat	Descarbonització i sostenibilitat	Resiliència
ENFOCAMENT HORIZONTA			
ÀMBIT 1. SOSTENIBILITAT I ENERGIA			
Eix 1. Energia i descarbonització			
Eix 2. Circularitat			
ÀMBIT 2. OCUPACIÓ DE QUALITAT			

Eix 3. Formació i acreditació de competències			
Eix 4. Orientació professional			
Eix 5. Condicions de treball			
ÀMBIT 3. INNOVACIÓ I COMPETITIVITAT			
Eix 6. Innovació			
Eix 7. Dimensió, inversió i finançament			
Eix 8. Autonomia productiva i internacionalització			
ÀMBIT 4. INFRAESTRUCTURES I SÒL INDUSTRIAL			
Eix 9. Sòl industrial			
Eix 10. Infraestructures			
ÀMBIT 5. TRANSVERSAL			
Eix 11. Marc institucional i social			
ENFOCAMENT SECTORIAL			
Semiconductors i xips			
Intel·ligència artificial			
Ciberseguretat			
Tecnologies duals			
Biomanufactures i salut			
Agroalimentari i forestal			
Mobilitat			
Construcció industrialitzada			
Sector espacial			

4.2. Principals característiques

a) Política de concertació

Com s'ha explicat anteriorment, la política industrial a Catalunya s'ha caracteritzat històricament per una forta vocació de concertació amb els agents econòmics i socials, consolidant un model de governança col·laborativa que ha esdevingut un tret distintiu. Aquesta tradició de diàleg estructurat entre l'administració, les organitzacions empresarials i els sindicats ha permès definir estratègies industrials amb una base sòlida de consens, facilitant l'adaptació del teixit productiu als canvis tecnològics, econòmics i ambientals. En aquest marc, la concertació no només ha contribuït a una major legitimitat de les polítiques públiques, sinó que també ha afavorit la seva eficàcia, en integrar les necessitats i perspectives dels principals actors del sistema productiu.

b) Aposta per la productivitat, com a motor del creixement econòmic i la prosperitat compartida

L'increment de la productivitat és un factor clau per a la millora del benestar social, ja que permet generar més valor econòmic amb els mateixos (o menys) recursos (eficiència productiva), fet que es tradueix en un creixement sostingut del PIB per càpita en un determinat territori. Aquesta eficiència productiva crea les condicions per a l'augment dels salaris reals i una major capacitat de finançament dels serveis públics essencials, com l'educació, la sanitat o la protecció social, que estan al cor dels valors europeus. A més, una economia més productiva tendeix a ser més competitiva a escala internacional, fet que afavoreix la creació d'ocupació de qualitat i la resiliència davant de xocs externs. En aquest sentit, la productivitat és un instrument fonamental per assolir una societat més equitativa i cohesionada.

c) Aposta per la descarbonització sustentada sobre la base del canvi tecnològic i compatible amb la competitivitat

La transició cap a una economia descarbonitzada i circular planteja desafiaments significatius per al teixit industrial, però alhora obre la porta a noves oportunitats de lideratge tecnològic i econòmic. La indústria europea es troba en una posició privilegiada per desenvolupar i escalar solucions que donin resposta a l'emergència climàtica, amb el suport actiu de les administracions públiques i la implicació de la ciutadania. En aquest context, la innovació tecnològica ha de jugar un paper clau per garantir que els avenços en sostenibilitat siguin compatibles amb la competitivitat, tot impulsant un model productiu més eficient, resiliència i alineat amb els objectius ambientals globals.

d) El Pacte ha de ser “viu”

I com a tal, ha de poder recollir els canvis que succeeixen, últimament, a gran velocitat i que són impossibles de preveure en el moment de la definició del Pacte. Per exemple, fets com ara la pandèmia o la invasió russa a Ucraïna, o la política aranzelària de Trump, o la greu sequera que va patir Catalunya l'any passat, etc... Per tant, si a mesura que apareixen les necessitats, la Generalitat introdueix polítiques per poder donar resposta a aquests fets, el Pacte ho ha de poder reflectir. D'altra banda, hi ha actuacions que donen resposta a una necessitat en un moment determinat, però posteriorment les circumstàncies canvien, no té sentit mantenir-les en el temps. Per tant, el Pacte també ho ha de poder reflectir.

Finalment, algunes unitats de la Generalitat poden estar concretant els seus projectes (i la corresponent dotació pressupostària) en el moment de definir el Pacte. En aquests casos cal també permetre que aquestes actuacions puguin incorporar-se posteriorment al Pacte, havent comunicat prèviament aquesta situació.

El procés participatiu i de consulta als agents de l'ecosistema industrial català va portar a aprofundir en aquesta idea de Pacte per a la Indústria que és capaç de reaccionar davant de les necessitats i les oportunitats canviants. S'hi afegeix doncs la següent accepció: la capacitat de detectar necessitats i oportunitats, en base a un estret i constant treball amb la comunitat industrial catalana. Es considera que l'experiència dels cinc grups de treball constituïts per analitzar el Pacte conjuntament amb els agents del sistema va ser molt profitosa. Són una bona eina per detectar reptes, necessitats i oportunitats. Es proposa que els grups de treball es reunixin anualment, elevant propostes al Consell Català de l'Empresa, que té les funcions de validació, coordinació i adaptació. Constituiran un punt de trobada entre els responsables de la Generalitat de les més de 40 unitats executores del Pacte i persones del món econòmic i social, polític i de l'ecosistema industrial. Es vol que hi hagi sempre un recull de necessitats que han de ser cobertes per la política industrial. I que, si no es poden cobrir en un moment determinat (per la seva dificultat, alts pressuposts, necessitats d'amplis consensos, etc.), continuïn constant com a orientació del Pacte (com a documentació annexa).

e) Enfocament horitzontal però evidenciant àmbits i tecnologies específiques

El Pacte Nacional per a la Indústria és eminentment horitzontal, promovent un entorn regulador i institucional que afavoreixi la competitivitat i la innovació en el conjunt de sectors del teixit productiu. No obstant això, aquesta aproximació universal és complementa amb àmbits i tecnologies el suport a les quals, per diversos motius, queda separat i explicitat.

Aquest equilibri entre tots dos tipus d'enfocaments permet maximitzar l'impacte de les polítiques públiques, afavorint la transformació estructural de l'economia i la consolidació d'un model de creixement més inclusiu i sostenible.

f) Amb mesures adients per a sectors en transició

A banda dels sectors esmentats anteriorment, el Pacte ha d'incloure també mesures que donin resposta a sectors en transició. És a dir, aquells que, per la seva alta intensitat en emissions, per models de negoci obsolets o per canvis normatius i tecnològics, no poden continuar com fins ara. Parlem per exemple, d'indústries intensives en carboni (subsectors de la química, ciment, metall, etc.), però també de parts de la logística i d'altres activitats amb fort impacte ambiental o alta precarietat. En aquests casos cal identificar les activitats incompatibles amb els objectius climàtics, els territoris on es concentren i les tecnologies, processos i productes a substituir per alternatives més netes. Aquesta anàlisi determinarà els programes de formació, requalificació i mobilitat laboral per a les persones treballadores, així com les estratègies territorials per evitar la desertització industrial i social, combinant nous projectes, infraestructures, serveis i suport a l'emprenedoria local.

g) La definició de la política industrial és *bottom-up*

La política industrial va molt més enllà de la política d'innovació, internacionalització i creixement empresarial, encara que aquesta és una part molt important de la mateixa. La política industrial també fa referència al talent disponible per a la indústria, les infraestructures necessàries per al seu funcionament, els polígons industrials, la digitalització dels processos productius, l'energia, el transport, la descarbonització, la disponibilitat de matèries primeres, i un llarg etcètera... De fet, es preveu que en el Pacte hi intervinguin més de 40 unitats de la Generalitat (direccions generals i ens del sector públic) amb responsabilitat sobre actuacions. Cadascuna d'aquestes unitats està formada per persones altament expertes en els temes de la seva responsabilitat. Són persones que coneixen bé el seu àmbit i que estan constantment en contacte amb els agents econòmics i socials, recollint novetats, reptes i oportunitats.

Aquesta expertesa, juntament amb el diàleg constant amb els agents econòmics i socials, assegura un posicionament i una estratègia en cadascun dels àmbits. El Pacte eleva aquests enfocaments estratègics específics i els ajusta a un marc conceptual i estratègic únic (resumit en l'apartat 4.1). És doncs una estratègia industrial que emergeix des dels molts diversos aspectes que conflueixen en la indústria i en la política industrial.

h) Impacte territorial del Pacte

El Pacte no desagrega cadascuna de les seves actuacions per àmbits territorials. Tot i així, el Pacte té molt en compte el territori: no només a partir d'actuacions concretes que es duen a terme en un lloc concret de Catalunya (com algunes actuacions del sector agroalimentari i forestal; els polígons industrials, on hi han de confluir múltiples infraestructures necessàries per la seva activitat; l'Aeroport de Lleida-Alguaire; o els Fons de Transició Nuclear com a instruments de reequilibri territorial, etc...), sinó perquè és un Pacte de país.

És a dir, que el Pacte arriba a tot el territori a través de la incidència de les pròpies mesures i actuacions. Bons exemples d'aquesta capil·laritat són les Oficines de Treball del SOC, els Centres

d'innovació i formació ocupacional (CIFO) del SOC, les delegacions territorials d'ACCIÓ, etcètera, a través de les quals arriben moltes de les iniciatives al territori.

En el procés participatiu de consulta i millora del Pacte, diversos agents han subratllat la importància que el Pacte remarqui com la política industrial catalana recau sobre el territori i com s'hi ajusta en la seva planificació i les seves actuacions. Aquesta inquietud s'ha fet també palpable en els debats dels cinc grups de treball. Per exemple, al parlar d'espais industrials o d'infraestructures. Els polígons industrials que no es troben en la gran zona metropolitana tenen la connotació de territorials; també les infraestructures de connexió elèctriques, viàries o ferroviàries que circulen per Catalunya. Però no n'hi ha prou. El debat de fons que hi ha hagut al llarg del procés participatiu i de consulta del Pacte ha sigut el model industrial de país. L'interès no ha sigut tant sobre el com fer aterrar projectes en el territori sinó sobre com Catalunya ordena l'activitat econòmica amb visió de llarg termini, pensant en la cohesió territorial. No es tracta doncs només de gestionar sòl i construir infraestructures, sinó de tenir la imatge de la indústria catalana del futur, de què necessitarà i de com s'ubicarà en el territori.

Així doncs, pel què fa al territori, després del procés participatiu, el Pacte fa el següent:

- Assumeix el compromís de fer un seguiment que permeti concretar de quina manera les seves mesures per tot el període 2026-2030 hauran recaigut sobre el territori.
- Assumeix també el compromís de treballar conjuntament amb les entitats del Consell Català de l'Empresa per fer difusió del Pacte i de les seves mesures. En particular, es pretén augmentar la capil·laritat de totes les mesures que les unitats executores del Pacte vagin desenvolupant al llarg dels cinc anys de vigència. S'entén per "capil·laritat" la capacitat per aconseguir que aquestes mesures arribin a més empreses i sectors i a tot el territori. Aquest treball ha de permetre també copsar millor les seves necessitats.

i) Alineat amb les polítiques de la Comissió Europea

La política industrial a Catalunya s'emmarca en una estratègia clarament alineada amb les directrius i prioritats establertes per la Unió Europea, amb l'objectiu de reforçar la competitivitat, la sostenibilitat i la resiliència de l'economia catalana en un context global altament dinàmic. Aquesta alineació es manifesta tant en l'adopció dels principis de la transició verda i digital com en la promoció de l'autonomia estratègica, les cadenes de valor resilients i la reindustrialització intel·ligent.

4.3. Objectius estratègics

Per fer el seguiment del Pacte Nacional per a la Indústria, cal veure com evolucionen les diverses iniciatives que conté. Ara bé, el Pacte i les seves mesures han de guiar l'economia catalana cap a una determinada direcció, que es percep, a manera de concepte i d'esperit, en aquest document del Pacte, de forma global. Aquest esperit, aquesta direcció cap a la que ha d'evolucionar la indústria del país (en resum, l'impacte del Pacte) es percebrà a través d'uns objectius i uns indicadors que no s'associen de forma específica a cap de les mesures, sinó que constitueixen una visió estratègica. El Pacte 2026-2030 vol fer evolucionar la indústria catalana cap al futur a través dels indicadors i objectius estratègics següents.

Indicadors i objectius de la missió de productivitat

1. Incrementar anualment la productivitat total dels factors a la indústria (%)
2. Incrementar anualment la inversió empresarial en R+D industrial
3. Incrementar el número de sol·licituds de patents PCT
4. Augmentar el pes de les empreses mitjanes en la indústria
5. Incrementar el pes de persones amb educació superior a la indústria
6. Incrementar el nombre de polígons industrials que tinguin més de 50 hectàrees
7. Incrementar el nombre de polígons industrials amb accés a fibra, gas, estació

Indicadors i objectius de la missió de descarbonització

1. Reduir la intensitat energètica industrial (%)
2. Incrementar el pes de l'energia renovable en el consum industrial (%)
3. Reduir les tones de residus industrials per milió d'euros de VAB industrial
4. Augmentar el percentatge de residus industrials valoritzats
5. Reduir les emissions de CO₂
6. Augmentar la quota del transport de mercaderies per ferrocarril en T-km (percentatge sobre el total)

Indicadors i objectius de la missió de resiliència

1. Augmentar anualment el valor afegit industrial, en valor absolut
2. Augmentar, per sobre de la inflació, les exportacions, en valor absolut
3. Incrementar, per sobre de la inflació, les exportacions industrials de contingut tecnològic alt i mitjà alt
4. Augmentar el nombre d'empreses exportadores regulars amb una exportació superior a 50.000 euros
5. Augmentar la complexitat de l'economia catalana, segons l'índex de complexitat de l'economia espanyola
6. Augmentar la cohesió territorial industrial basat en la distribució del VAB industrial per comarques
7. Índex de qualitat en el treball
8. Índex de sinistralitat en el treball
9. Incrementar els salaris a la indústria

4.4. El Pacte en xifres

Taula 1. Nombre de mesures i imports per cadascun dels 5 àmbits

	num actuacions	pressupost
Enfocament horitzontal	155	3.526.580.913
ÀMBIT 1. SOSTENIBILITAT I ENERGIA	37	114.047.453
ÀMBIT 2. OCUPACIÓ DE QUALITAT	38	350.957.019
ÀMBIT 3. INNOVACIÓ I COMPETITIVITAT	48	1.198.216.177
ÀMBIT 4. INFRAESTRUCTURES I SÒL INDUSTRIAL	20	1.834.202.474
ÀMBIT 5. TRANSVERSAL	12	29.157.790
Enfocament sectorial	35	936.572.058
TOTAL	190	4.463.152.971

Taula 2. Nombre de mesures i imports per departament

	num actuacions	pressupost
Empresa i Treball	89	1.368.947.227
Territori, Habitatge i Transició Ecològica	43	1.706.707.533
Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació	12	706.585.331
Recerca i Universitats	12	517.130.154
Presidència	4	61.750.000
Educació i Formació Professional	10	54.147.726
Economia i Finances	8	28.000.000
Igualtat i Feminisme	7	13.275.000
Salut	5	6.610.000
Total general	190	4.463.152.971

Taula 3. Nombre de mesures per Eixos i Missions

	Productivitat	Descarbonització i sostenibilitat	Resiliència	Total general	%
Enfocament horitzontal	91	41	23	155	81,6%
Eix 1. Energia i descarbonització		20		20	10,5%
Eix 2. Circularitat		13	4	17	8,9%
Eix 3. Formació i acreditació de competències	21		1	22	11,6%
Eix 4. Orientació professional	3		1	4	2,1%
Eix 5. Condicions de treball	6		6	12	6,3%
Eix 6. Innovació	18	1		19	10,0%
Eix 7. Dimensió, inversió i finançament empresa	11	1	4	16	8,4%
Eix 8. Autonomia productiva i internacionalitza	11		2	13	6,8%
Eix 9. Sòl industrial	12			12	6,3%
Eix 10. Infraestructures	4	3	1	8	4,2%
Eix 11. Marc institucional i social	5	3	4	12	6,3%
Enfocament sectorial	17	4	14	35	18,4%
TOTAL	108	45	37	190	
	56,8%	23,7%	19,5%	100,0%	

Taula 4. Imports per Eixos i Missions

	Productivitat	Descarbonització i sostenibilitat	Resiliència	Total general	%
Enfocament horitzontal	2.724.104.346	204.734.595	597.741.972	3.526.580.913	79,0%
Eix 1. Energia i descarbonització		65.623.953		65.623.953	1,5%
Eix 2. Circularitat		48.423.500	0	48.423.500	1,1%
Eix 3. Formació i acreditació de competències	272.582.019		0	272.582.019	6,1%
Eix 4. Orientació professional	64.530.000		0	64.530.000	1,4%
Eix 5. Condicions de treball	600.000		13.245.000	13.845.000	0,3%
Eix 6. Innovació	523.134.205	500.000		523.634.205	11,7%
Eix 7. Dimensió, inversió i finançament empreses	390.600.000	0	84.481.972	475.081.972	10,6%
Eix 8. Autonomia productiva i internacionalització	199.500.000		0	199.500.000	4,5%
Eix 9. Sòl industrial	340.773.974			340.773.974	7,6%
Eix 10. Infraestructures	903.391.358	90.037.142	500.000.000	1.493.428.500	33,5%
Eix 11. Marc institucional i social	28.992.790	150.000	15.000	29.157.790	0,7%
Enfocament sectorial	625.632.216	139.603.812	171.336.030	936.572.058	21,0%
TOTAL	3.349.736.562	344.338.407	769.078.002	4.463.152.971	
	75,1%	7,7%	17,2%	100,0%	

Taula 5. Imports per Eixos i anys

	Cost TOTAL	Cost 2026	Cost 2027	Cost 2028	Cost 2029	Cost 2030
Enfocament horitzontal	3.526.580.913	606.614.434	812.213.561	902.760.412	645.118.081	559.874.427
Eix 1. Energia i descarbonització	65.623.953	40.204.791	12.479.791	4.504.791	4.229.791	4.204.791
Eix 2. Circularitat	48.423.500	12.083.500	6.955.000	11.690.000	6.305.000	11.390.000
Eix 3. Formació i acreditació de competències	272.582.019	56.656.338	54.011.420	54.161.420	53.891.420	53.861.421
Eix 4. Orientació professional	64.530.000	12.915.000	12.915.000	12.900.000	12.900.000	12.900.000
Eix 5. Condicions de treball	13.845.000	3.399.000	2.799.000	2.549.000	2.549.000	2.549.000
Eix 6. Innovació	523.634.205	104.660.091	109.879.245	104.465.302	102.564.784	102.064.784
Eix 7. Dimensió, inversió i finançament empreses	475.081.972	93.095.327	93.992.745	95.697.900	96.498.000	95.798.000
Eix 8. Autonomia productiva i internacionalització	199.500.000	39.900.000	39.900.000	39.900.000	39.900.000	39.900.000
Eix 9. Sòl industrial	340.773.974	11.628.599	59.963.728	109.140.757	106.706.393	53.334.497
Eix 10. Infraestructures	1.493.428.500	228.545.393	393.776.237	467.721.242	219.543.693	183.841.934
Eix 11. Marc institucional i social	29.157.790	3.526.395	25.541.395	30.000	30.000	30.000
Enfocament sectorial	936.572.058	200.575.506	191.948.723	186.619.831	179.347.724	178.080.277
TOTAL	4.463.152.971	807.189.940	1.004.162.284	1.089.380.243	824.465.805	737.954.704

En relació amb els compromisos pressupostaris necessaris per impulsar el contingut global del Pacte Nacional per a la Indústria, i partint d'un finançament basal estimat inicialment de quasi 4.500 milions d'euros, els agents econòmics i socials signants, conjuntament amb el Govern de Catalunya, expressen el compromís de treballar de manera coordinada per tal que la dotació global del Pacte pugui assolir, com a mínim, els 5.000 milions d'euros al llarg del període de vigència 2026-2030, en funció de l'evolució dels recursos pressupostaris disponibles.

En aquest sentit, els agents signants consideren necessari que els pressupostos de la Generalitat dels propers exercicis incorporin, de manera progressiva, les partides necessàries per assolir el conjunt d'objectius del Pacte.

En aquells plans, programes i convocatòries d'ajut del PNI on sigui tècnicament i jurídicament possible, s'establirà com a objectiu que almenys el 60% dels recursos arribin a les pimes. Per tal de garantir l'assoliment d'aquest objectiu es farà un seguiment periòdic del seu compliment en el marc de governança del PNI.

5. Metodologia de treball

Establiment de les bases

El Pacte 2022-2025 es va aprovar amb el compromís d'aprofitar les tasques de seguiment i anàlisi previstes durant la seva execució per tal d'iniciar el debat d'un nou Pacte Nacional per a la Indústria en el darrer any de vigència d'aquest. D'aquesta manera, es volia disposar un full de ruta actualitzat per a donar resposta a les debilitats, amenaces, fortaleces i oportunitats de cada moment i donar continuïtat a la visió estratègica del Pacte, amb un horitzó 2030.

Amb aquest compromís, el **novembre del 2024** es va iniciar un treball preliminar “Què necessita la indústria catalana?”¹¹ que té per objectiu respondre aquesta pregunta tot identificant i exposant uns 60 temes, que des de diverses òptiques, acaben definint el moment industrial actual. Aquesta reflexió respon al fet que, en els darrers anys, s'estan produint múltiples canvis a una velocitat accelerada i la visió estratègica sobre les necessitats de la indústria s'ha d'anar adaptant. L'estudi posa damunt la taula les opinions i reflexions de 60 persones expertes en aquestes matèries. La seva presentació en públic va tenir lloc el 16 d'octubre de 2025, a la Llotja de Mar de Barcelona.

En la Comissió Executiva Permanent del Consell Català de l'Empresa celebrada el 9 de **desembre de 2024** es va posar, com a punt de l'ordre del dia, “l'Orientació estratègica d'un nou Pacte Nacional per a la Indústria”. L'acta de la reunió diu que “la Direcció General d'Indústria ha començat a fer treballs preparatoris per a un nou Pacte Nacional per a la Indústria de cara a què estigui aprovat per al 2026 i que el primer pas seria celebrar una reunió preparatòria, d'unes 3 hores de durada, en la qual els membres de la Comissió Executiva facin aportacions sobre l'orientació estratègica i la metodologia. S'acorda que aquesta reunió sigui el 24 de gener”.

El 24 de **gener del 2025**, en una llarga jornada, es va reunir la Comissió Executiva i es van acordar els trets generals del nou Pacte. La Direcció General d'Indústria va elaborar un document a partir de les indicacions de la trobada.

La Comissió Executiva Permanent es va reunir de nou el 27 de **febrer de 2025** i va acordar validar aquest document que conté les bases del nou Pacte.

Document del govern

El 24 d'**abril de 2025**, al Palau de Pedralbes, es va celebrar la “Jornada interdepartamental sobre el nou Pacte Nacional per a la Indústria, 2026-2030”, una reunió amb més de 100 alts càrrecs i directius de la Generalitat per iniciar el procés intern d'elaboració del nou Pacte. Una sessió d'aquestes característiques, que permet remarcar el caràcter transversal del Pacte i aprofitar els avantatges que aquest enfocament proporciona, no s'havia celebrat en cap de les iniciatives prèvies. Amb aquesta Jornada es va voler reforçar el compromís de tots els departaments de la Generalitat en la definició i execució de les actuacions incloses en el Pacte, més enllà de l'Acord

¹¹ Aquest estudi es presenta el 16 d'octubre de 2025, coincidint amb el període de diàleg, consens i concertació del Pacte Nacional per a la Indústria amb els agents polítics, econòmics i socials. De fet, el mateix dia de la presentació es fa la primera reunió (de les 4 previstes) dels 5 grups de treball que el Pacte crea per facilitar el diàleg polític i social, grups de treball que involucren a unes 150 persones.

de Govern. En aquesta sessió hi van participar també els membres de la Comissió Executiva del Consell Català de l'Empresa.

L'equip tècnic de la Direcció General d'Indústria va dur a terme, entre els mesos de **maig i juny del 2025**, més de 60 reunions d'una hora aproximada de durada amb les 44 unitats executores de les mesures del nou Pacte, distribuïdes per 9 departaments de la Generalitat. En aquestes reunions, es partia de les explicacions de la Jornada interdepartamental per proporcionar a les unitats indicacions sobre com concretar les mesures. Per tal d'homogeneïtzar criteris se'ls va proporcionar una plantilla. L'output d'aquest procés era una proposta inicial del Govern sobre el nou Pacte, document sobre el qual havien de treballar la Comissió Executiva, el Plenari i els grups de treball.

Procés participatiu

Sobre la base del document elaborat pel govern, es va dur a terme un procés de consulta i participació de l'ecosistema industrial català, de la manera següent:

- Es va iniciar el 16 d'octubre de 2025 a la Llotja de Mar, on, de manera consecutiva, hi va haver dos actes:
 - En el primer, es varen reunir unes 200 persones, que eren les que formaven part dels cinc grups de treball, un per cada àmbit del Pacte, constituïts per debatre sobre les mesures del Pacte. Aquella primera reunió va establir-ne les bases, en va exposar la composició i va definir la metodologia de treball. Les 200 persones pertanyien als següents col·lectius: Representants de la Generalitat, directius dels 9 departaments amb mesures en el Pacte, representants del Consell Català de l'Empresa, representants polítics i persones expertes de l'ecosistema industrial.
 - Tot seguit, amb una assistència d'un es 400 persones, es va presentar l'estudi "Què necessita la indústria", de l'Observatori de la Indústria. Centrat en 60 temes cabdals per a la indústria catalana i tractats per 60 persones expertes, l'estudi va ser un suport addicional per al Pacte.
- Els cinc grups de treball es varen reunir en dues ocasions cadascun d'ells per separat (un total de 10 reunions) i el 20 de novembre al Palau de Pedralbes, de nou de manera conjunta, per presentar els resultats del procés participatiu.
- En paral·lel, la proposta del govern s'havia presentat al Parlament, a la seva Comissió d'Empresa i Treball. Tant el Conseller com el Director General d'Indústria varen comparèixer davant la Comissió per exposar-ne els trets essencials i es va convidar també els seus membres Comissió a participar en els grups de treball.

Procés de concertació

- El 2 de setembre de 2025 el Consell Executiu de la Generalitat va aprovar l'Acord de Govern (publicat en el DOGC del dia 4) que establí l'inici del procés d'elaboració del nou Pacte.
- El 15 de setembre es va reunir la Comissió Executiva del Consell Català de l'Empresa per presentar als seus membres el document elaborat pel govern.
- El 9 d'octubre es va reunir el Plenari del Consell Català de l'Empresa, per presentar-los la proposta inicial del Govern i per demanar aportacions.

- Les aportacions rebudes per les entitats que formen part del Consell Català de l'Empresa i també les que resultaren del procés participatiu esmentat prèviament suposen 480 propostes de millora del Pacte.
- Amb elles, l'equip de la Direcció General d'Indústria elabora una segona versió del Pacte 2026-2030 que es presenta a la Comissió Executiva del Consell Català de l'Empresa el dia 2 de desembre de 2025.
- S'elabora una tercera versió del Pacte que incorpora modificacions a les actuacions com a resposta de les unitats responsables a les propostes rebudes per part dels grups de treball i es presenta a la Comissió Executiva del Consell Català de l'Empresa el dia 19 de desembre de 2025. També incorpora canvis fruit de les reunions amb els membres d'aquesta Comissió.
- S'elabora una quarta i cinquena versió del Pacte amb modificacions que recullen canvis fruit de les reunions amb els membres de la Comissió Executiva del Consell Català de l'Empresa i es presenten a aquesta Comissió el 22 i 29 de gener de 2026.
- S'elabora una versió final que es preveu presentar al Plenari del Consell Català de l'Empresa.

6. Seguiment del Pacte

El procés de consulta i participació dels agents del sistema industrial català (a través del Consell Català de l'Empresa, de la Comissió d'Empresa i Treball del Parlament i dels cinc grups de treball) ha permès, com en altres aspectes del Pacte, fer evolucionar els aspectes de seguiment, tal com s'ha dit quan s'ha parlat de l'impacte territorial del Pacte.

Diverses entitats han explicat la necessitat de fer un seguiment qualitatiu i quantitatiu prou freqüent i que permeti conèixer també com les mesures del Pacte impacten en el territori. Així mateix, s'ha reclamat una col·laboració més estreta de les entitats del Consell Català de l'Empresa en la difusió de les mesures del Pacte. Per tot això, tal com s'ha indicat a l'apartat 4.2, s'assumeix el compromís de fer un seguiment de l'impacte territorial, tal com allà s'estableix, i també de treballar amb les entitats del Consell Català de l'Empresa per aconseguir un Pacte més capil·lar, tant a nivell empresarial, com sectorial i territorial.

Amb tot això, el seguiment es farà, amb periodicitat anual, en diversos nivells:

- **Impacte macroeconòmic:** es farà un seguiment d'indicadors macroeconòmics i estratègics prèviament acordats (vegeu apartat 4.3). Els seus valors es publicaran anualment a la pàgina web per tal d'informar sobre la seva evolució.
- **Execució pressupostària:** es farà un seguiment anual de l'execució pressupostària de cadascuna de les actuacions. Es publicaran anualment resultats actuació per actuació i resultats agregats per eixos i àmbits.
- **Seguiment qualitatiu:**
 - Basat en els indicadors específics per a cadascuna de les actuacions que, tot i no ser del tot explicatius per a un seguiment agregat, ho són per conèixer el detall de l'execució.
 - Es faran diverses reunions monogràfiques a l'any entre la Comissió Executiva Permanent del Consell Català de l'Empresa i les unitats executores de les actuacions del Pacte per tal que aquestes informin del grau d'execució de les actuacions incloses en el Pacte (d'acord amb l'Acord de Govern 115/2021, de 27 de juliol, la

Comissió Executiva Permanent del Consell Català de l'Empresa té assignada la governança del Pacte). La primera d'aquestes reunions serà amb la DG d'Energia.

- La Comissió Executiva també farà un seguiment de les convocatòries de subvencions i el seu impacte.

L'Observatori de la Indústria serà l'espai d'actualització de dades, seguiment i propostes d'ajustos en les prioritats. De tot aquest seguiment s'informarà anualment (durant el primer semestre) davant la Comissió Executiva Permanent del Consell Català de l'Empresa i davant el seu Plenari.

Així mateix es preveu, anualment, fer una compareixença a la Comissió d'Empresa i Treball del Parlament per tal d'informar sobre l'evolució del Pacte.

Es valorarà la possibilitat d'avaluar algunes de les mesures que es considerin especialment rellevants, d'acord amb les unitats responsables d'aquestes mesures i per mitjà d'Ivàlua, Institut Català d'Avaluació de Polítiques Públiques.

D'altra banda, i en tant que Pacte "viu", es preveu, amb periodicitat anual:

- Decidir si hi ha mesures que caldria **eliminar** perquè han quedat obsoletes, **modificar** i/o **proposar-ne de noves**, en funció dels nous reptes que arribin i del grau de maduració que tinguin. Aquesta decisió es prendria en el marc de la Comissió Executiva Permanent del Consell Català de l'Empresa i prèvia consulta a les unitats responsables d'aquestes mesures.
- Detectar necessitats i oportunitats, en base a un estret i constant treball amb la comunitat industrial catalana. Tal com s'ha dit, els **grups de treball** del Pacte es reuniran anualment, elevant propostes a la Comissió Executiva Permanent del Consell Català de l'Empresa.

ENFOCAMENT HORITZONTAL

ÀMBIT 1. SOSTENIBILITAT I ENERGIA

La descarbonització i el disseny i fabricació circulars suposen gran reptes per a la indústria, però també oportunitats. La indústria europea pot oferir les solucions climàtiques que Europa necessita: solucions que els ciutadans podran utilitzar, i que són inventades i implementades amb rapidesa i escala per part de la indústria, amb el suport dels governs. La tecnologia ha de permetre fer compatibles les millores en descarbonització i circularitat amb la competitivitat empresarial.

L'objectiu del Pacte Nacional per a la Indústria 2026-30 en aquest àmbit és contribuir a fer avançar la indústria cap a la descarbonització i la circularitat amb la màxima agilitat, alhora que treballar per tal que disposi d'energia neta a un preu assequible i garantint seguretat en el subministrament.

Aquest àmbit té dos eixos, l'1 (Energia i descarbonització) i el 2 (Circularitat). Es detalla a continuació el seu context, els objectius i les mesures que contenen.

Eix 1. Energia i descarbonització

El conjunt d'estratègies que es presenten en aquest Eix ha de permetre reduir les emissions de CO₂ del sector industrial per assolir la neutralitat climàtica el 2050, tal com planteja la PROENCAT (Prospectiva Energètica de Catalunya 2050). L'energia és fonamental per a la indústria però es troba sotmesa a l'anomenat "trilema energètic"¹², que és el repte d'aconseguir un equilibri entre tres objectius fonamentals d'un sistema energètic: garantir un subministrament segur i estable d'energia, assegurar que aquesta energia sigui econòmicament accessible per a tothom, i fer-ho de manera ambientalment sostenible, reduint les emissions i l'impacte ecològic. Aconseguir els tres alhora és complex, perquè millorar un aspecte pot dificultar els altres. Per exemple, apostar per energies renovables pot millorar la sostenibilitat, però pot generar reptes de seguretat si no hi ha prou capacitat d'emmagatzematge o estabilitat en la xarxa. Aquest trilema és, de fet, un problema d'escalabilitat industrial de les tecnologies i solucions energètiques, que requerirà inversions i esforços concertats per a ser superat.

El sistema energètic de la UE s'enfronta a tres reptes que fan augmentar els **preus de l'energia**: la dependència dels combustibles fòssils importats, que provoca volatilitat i costos més elevats; les ineficiències i manca d'integració plena (tot i tenir la xarxa més integrada del món), de manera que calen millores en la xarxa i flexibilitat per integrar fonts d'energia més barates i netes; i l'augment dels costos del sistema, amb taxes i impostos que incrementen els preus de l'electricitat, i que es preveu que augmentin encara més en el futur.

Per donar resposta a totes aquestes qüestions, el febrer de 2023 la Comissió Europea va presentar el *Green Deal Industrial Plan*, una iniciativa per millorar la competitivitat de la indústria europea net-zero i impulsar la transició cap a la neutralitat climàtica. Aquest pla

¹² World Energy Trilemma Report 2024.

complementava, en l'àmbit industrial, el *European Green Deal* i el *REPowerEU*. Dins el marc del *Green Deal Industrial Plan*, el maig de 2024, es va aprovar la Llei sobre la indústria de zero emissions netes (*Net-Zero Industry Act*, NZIA), per impulsar la fabricació de tecnologies netes a la UE, la qual estableix una fita per satisfer almenys el 40% de les necessitats de la UE l'any 2030.

Més recentment, el febrer del 2025 la Comissió Europea aprova el *Clean Industrial Deal*, *A joint roadmap for competitiveness and decarbonisation*. Aquesta estratègia va més enllà i descriu mesures concretes per convertir la descarbonització en un motor de creixement per a les indústries europees. Les mesures inclouen la reducció dels preus de l'energia (*Affordable Energy Action Plan*); l'impuls a la demanda de productes nets (per exemple a través de la compra pública verda entre d'altres); el finançament de la transició neta, mobilitzant més de 100.000 milions d'euros per donar suport a la fabricació neta feta a la UE; vetllar per la circularitat i garantir l'accés als materials; i la creació de llocs de treball de qualitat i establir unes condicions adequades perquè les empreses prosperin i estableixin relacions amb socis mundials fiables.

També, en el marc del desplegament de la legislació Europea sobre el clima (2021-2023), hi ha hagut els canvis normatius pel sector del transport, que obliguen al càlcul de les emissions dels serveis de transport. Recordem que, en relació a l'emissió de gasos d'efectes hivernacle, a la UE, l'any 2020 el transport va representar el 27,1% del total d'emissions. A Espanya aquesta xifra és quasi del 37%.

Catalunya disposa del Pla Integrat d'Energia i Clima de Catalunya 2030 (PINECCAT 2030) i del Pla territorial sectorial per al desenvolupament de les energies renovables a Catalunya (PLATER). D'altra banda, en el Pacte Nacional per a la Indústria 2022-2025 hi ha inclosa la fase 1 del Full de ruta de la descarbonització del sector industrial, consistent en elaborar una prospectiva tecnològica específica sobre la descarbonització dels processos tèrmics actuals i les accions estratègiques associades que s'haurien d'emprendre a Catalunya per a desenvolupar la transició energètica en els diferents sectors consumidors industrials. Els treballs es fan amb interlocució i col·laboració directa amb els representants de sindicats, patronals, associacions sectorials i les principals empreses de cada sector a Catalunya. Cal que el teixit empresarial associat a cada sector industrial assumeixi com a seu el resultat dels estudis. Cosa que facilitarà la segona fase, que ja es durà a terme en el context del nou Pacte 2026-30. En ella s'acordarà per a un total de 27 sectors industrials el desenvolupament de programes d'acció concrets per descarbonitzar.

En síntesi, la PROENCAT aporta una visió a llarg termini; el PINECCAT és una planificació a 5 anys vista; i el Full de ruta de la descarbonització és un instrument per dibuixar el camí de la descarbonització de 27 sectors concrets. El camí suposa l'anàlisi energètica de cada sector, proposant tecnologies específiques de descarbonització. En molts casos, les tecnologies ja existeixen; en altres (els anomenats sectors *hard-to-abate*), les tecnologies han d'acabar de madurar.

Aquest Eix sobre Sostenibilitat i Energia aborda de forma específica les qüestions relatives a descarbonització, eficiència energètica i electrificació (tant en els processos de baixa temperatura com en els d'alta temperatura i *hard-to-abate*). També s'esmenten les tecnologies de captura de carboni.

a) Descarbonització

Les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle (GEH) a Catalunya van ser de 40,40 milions de tones de CO₂ equivalent l'any 2022. Respecte l'any anterior, van suposar un lleuger decreixement del 0,2%, corresponent a 88 milers de tones de CO₂ equivalent menys. Les emissions de GEH del sector industrial (incloent processos industrials i processament de l'energia al sector manufacturer) suposen el 28% del total a Catalunya (dades 2022).

Des del 2000, any en què les emissions de GEH en aquest sector industrial van arribar al seu punt àlgid, s'han anat reduint. Entre el 1990, any de referència per l'Acord de París, i el 2022, l'últim amb dades disponibles, la reducció ha estat del 19%, mentre que en el conjunt de l'economia fins i tot han crescut (un 4,1%). Per tant podem dir que el sector industrial ha fet un gran esforç en **descarbonització**, però l'objectiu és molt ambiciós i encara queda un llarg camí per recórrer. Recordem que segons els Acords de París, es necessari que les emissions netes es redueixin un 55% l'any 2030 i que siguin del 0% l'any 2050.

Segons dades del Pacte Mundial de les Nacions Unides (UN Global Compact), de mitjana el 70% de la petjada de carboni d'una empresa prové de les emissions de la seva cadena de valor. Això implica que habitualment una empresa pot arribar a reduir com a màxim la seva petjada de carboni en un 30%, però el 70% queda en mans d'altres actors de la seva cadena de valor.

b) Eficiència energètica

La millora de l'**eficiència energètica** a la indústria contribueix de manera decisiva a la descarbonització perquè permet reduir el consum d'energia i, per tant, les emissions de GEH. També suposa una millora des del punt de vista dels costos i la productivitat. Mitjançant la modernització de processos, l'ús de tecnologies més eficients i la recuperació d'energia, les empreses poden produir més amb menys recursos, de manera que es redueix l'impacte ambiental i els costos. A banda d'aquest estalvi directe, la millora de l'eficiència energètica disminueix la dependència de combustibles fòssils i facilita la integració de les energies renovables, cosa que contribueix a la transició verda alhora que millora dels costos.

c) Electrificació

L'**electrificació** dels processos productius és una estratègia fonamental per avançar cap a una indústria més sostenible, eficient i autònoma. En primer lloc, contribueix a la descarbonització perquè permet substituir combustibles fòssils per electricitat, que pot provenir de fonts renovables, cosa que redueix les emissions de CO₂ associades a la producció. A més, l'electrificació millora la productivitat, ja que els sistemes elèctrics solen ser més eficients, precisos i fàcils de controlar que els tèrmics o mecànics tradicionals. Això permet una millor gestió dels recursos, una reducció de costos operatius i una major qualitat en els processos. Finalment, reforça l'autonomia productiva, ja que les empreses poden aprofitar l'autogeneració elèctrica (com ara instal·lacions fotovoltaïques) per reduir la dependència energètica externa i guanyar resiliència davant fluctuacions del mercat energètic. Per tant, electrificar la indústria no només és una aposta per la sostenibilitat, sinó també per la competitivitat i la sobirania energètica.

La Prospectiva Energètica de Catalunya 2050 (PROENCAT) anticipa una significativa electrificació del sector industrial, que augmentarà del 30,3% el 2017 al 78% el 2050. Aquest increment se

sustentarà en els canvis tecnològics que tindran lloc en els processos industrials i en l'actualització de les tecnologies energètiques.

d) Processos productius de baixa temperatura

Un aspecte estratègic clau serà la incorporació de bombes de calor per a processos industrials de mitjana i baixa temperatura. En aquests processos industrials, **l'electrificació dels processos productius** a partir d'energies renovables aporta diversos avantatges (fotovoltaica, eòlica, eòlica marina, etc.), tot i que s'hi poden produir emissions de CO₂ resultats de reaccions del propi procés.

Les **energies renovables** seran la font principal per alimentar aquests processos de baixa temperatura. La fotovoltaica es presenta com la tecnologia més adequada per a usos industrials distribuïts, mentre que l'eòlica terrestre i marina poden aportar electricitat renovable a gran escala. A més, la biomassa i la geotèrmia ofereixen solucions específiques: la biomassa pot generar calor útil per a processos de baixa i mitjana temperatura, i la geotèrmia és especialment rellevant en climatització o en aplicacions industrials amb demanda tèrmica constant. En aquest marc, cal destacar la agrovoltaica, que combina la producció d'energia solar amb l'activitat agrícola, optimitzant l'ús del territori i aportant sinergies entre sectors.

La utilització d'energies renovables redueix les emissions de CO₂, fent així més sostenibles els processos productius. A més, proporciona autonomia productiva a l'empresa, en tant que evita variacions de preu o subministrament davant el cicle econòmic o xocs externs, com conflictes geopolítics (encara que pot patir certa inestabilitat lligada a canvis climàtics). Igualment, aquesta estabilitat afavoreix l'eficiència dels processos productius i per tant la productivitat i competitivitat de l'empresa. El potencial tècnic per a l'electrificació a la indústria és elevat, però es requereix una innovació i un desplegament significatius per reduir el cost de les tecnologies alternatives.

e) Processos productius d'alta temperatura i *hard-to-abate*

Pel què fa a **processos industrials que requereixen energia tèrmica**, com és el cas dels forns industrials d'alta temperatura per a la producció de vidre, ciment, ceràmica i maons, l'electrificació és més complexa i no es pot comptar amb les fonts renovables esmentades a l'epígraf anterior. A més, en ells es poden produir emissions de CO₂ resultats de reaccions del propi procés. La PROENCAT preveu que l'any 2050 el consum d'energia tèrmica a Catalunya es basi principalment en l'ús de biogàs de refinaria i plantes d'olefines, hidrogen verd i, en menor mesura, biomassa sòlida, biogàs i altres residus renovables.

El biogàs, obtingut a partir de dejeccions ramaderes i residus orgànics, pot ser utilitzat per generar calor, electricitat o ser injectat com a biometà a la xarxa de gasoductes. Això permet substituir combustibles fòssils en processos industrials, alhora que es promou un model energètic descentralitzat i circular i reforça l'autonomia estratègica (Catalunya disposa de l'Estratègia Catalana de Biogàs 2024-2030. Catalunya té potencial suficient per produir-ne molt més, però aquest vector continua encallat per barreres administratives, tramitacions llargues, problemes de gestió del digestat i dificultats per comercialitzar fertilitzants alternatius.

L'hidrogen renovable o baix en carboni també és clau per descarbonitzar aquelles indústries d'alta temperatura que no es poden electrificar ja que permet substituir els combustibles fòssils o optimitzar l'ús de combustibles alternatius. A més, actua com un vector d'emmagatzematge

d'energia renovable, la qual cosa permet aprofitar la capacitat productora en moments de baixa demanda i disposar-ne quan aquesta és elevada o les condicions climàtiques no són òptimes per a la generació elèctrica, cosa que contribueix a l'optimització del sistema elèctric.

En el marc dels grups de treball s'ha explicat la dificultat que tenen les empreses intenses en energia i s'ha demanat més suport a la descarbonització industrial intensiva, per exemple amb ajuts, crèdits verds i deduccions fiscals per projectes d'eficiència, cogeneració renovable o captura de CO₂, facilitar contractes PPA renovables a llarg termini i mecanismes de flexibilitat energètica, entre altres mesures.

f) Combustibles renovables i sintètics

Els combustibles renovables i sintètics són una part integral de l'estratègia de descarbonització de la mobilitat: permeten reduir emissions en tots els segments de transport sense necessitat de renovar el parc ni modificar les infraestructures de distribució atesa la seva compatibilitat amb els motors actuals. Són eina clau per accelerar la transició energètica del transport, reforçant la competitivitat industrial i l'autonomia tecnològica.

A més, els combustibles renovables permeten valoritzar residus no reciclables, transformant-los en productes energètics d'alta qualitat, compatibles amb objectius climàtics i d'eficiència de recursos. La seva producció contribueix a tancar el cicle de materials, evitant la seva eliminació i reduint la dependència de matèries primeres fòssils, alhora que s'integra en entorns industrials existents, generant sinergies logístiques i tecnològiques.

g) CCUS - Carbon Capture, Utilization and Storage

Finalment, cal esmentar una última estratègia per a la descarbonització, la de la **Captura, Utilització i Emmagatzematge de Carboni** (CCUS per les seves sigles en anglès). Consisteix en capturar el CO₂ i utilitzar-lo per fer productes de valor afegit o emmagatzemar-lo a llarg termini per evitar-ne l'alliberament. La CCUS suposa, en primer lloc, capturar CO₂, generalment de grans fonts puntuals com ara instal·lacions industrials que utilitzen combustibles fòssils o biomassa com a combustible. Després, si no s'utilitza in situ, el CO₂ capturat es comprimeix i es transporta per canonada, vaixell, ferrocarril o camió per utilitzar-lo en una sèrie d'aplicacions, o bé s'injecta en formacions geològiques profundes, per guardar-lo. Per exemple, en dipòsits esgotats de petroli i gas o en aqüífers salins. Ara tenim gasoductes que fan arribar el gas al territori i veiem camions de gas per les nostres carreteres que el fan arribar als llocs que no queden a l'abast dels ramals. En el futur podrem veure hidrodutcs i camions cisterna que transportin CO₂. En els grups de treball es va remarcar la necessitat urgent d'una estratègia catalana de CCUS.

Actuacions d'aquest Eix 1:

1	Elaboració de la Llei de Transició Energètica i de transformació de l'Institut Català d'Energia en l'Agència Catalana d'Energia
Missió: Descarbonització i sostenibilitat	Mitjà termini

Aquesta mesura vol fixar els principis legislatius de la política energètica necessària per a dur a terme la transició energètica de Catalunya, desenvolupant les bases del Pacte Nacional per a la Transició Energètica de Catalunya i la Llei 16/2017 del canvi climàtic. També té com a objectiu transformar l'actual Institut Català d'Energia en l'Agència Catalana d'Energia, amb la finalitat de que aquest organisme públic esdevingui instrument impulsor de la transició energètica de Catalunya. Durant el procés d'elaboració del Pacte, les organitzacions empresarials més representatives demanden tenir presència en aquesta nova Agència. Actualment s'està finalitzant el nou redactat de la Llei. L'avantprojecte que es va portar a informació pública els anys 2020 i 2023. En el nou redactat del mateix s'ha introduït major concreció i noves perspectives i s'ha redactat el capítol corresponent a la transformació de l'Institut Català d'Energia en l'Agència Catalana d'Energia.

Institut Català d'Energia - Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

2	Elaboració de la Llei de qualitat atmosfèrica				
Missió: Descarbonització i sostenibilitat				Mitjà termini	
L'objectiu de la llei és preservar la salut de les persones i el medi enfront de la contaminació atmosfèrica, incorporant al marc normatiu actual els requeriments de la normativa europea. Però incidirà també en la indústria, atès que simplificarà els requeriments per a l'atorgament dels permisos ambientals. S'optimitzaran també la vigilància i el control de les activitats per reduir les despeses de les empreses.					
DG Canvi Climàtic i Qualitat Ambiental - Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

3	Elaboració del Pla d'acompanyament a la descarbonització de la indústria catalana				
Missió: Descarbonització i sostenibilitat				Mitjà termini	
Elaboració d'un Pla d'acompanyament per establir un marc d'acció comú estable que alineï el sector públic i privat per impulsar una transició energètica efectiva, competitiva i justa, i vetlli per la resiliència industrial de sectors crítics. El Pla ha de treballar en mesures transversals, sectorials i d'acompanyament per reduir les emissions de gasos d'efecte hivernacle, incrementar l'eficiència energètica i promoure l'ús d'energies renovables. El Pla s'ha d'alinear i integrar amb estratègies i instruments existents a nivell de Catalunya, d'Espanya i de la Unió Europea. El Pla haurà de donar continuïtat i escalar els pilots de descarbonització, com els impulsats per l'ICIQ, en sectors <i>hard-to-abate</i> , promovent projectes col·laboratius i contribuint al posicionament de Catalunya, i especialment del pol industrial de Tarragona, com a referents en tecnologies avançades de descarbonització. El Pla d'Acompanyament comptarà amb un marc de governança articulat al voltant de dues grans estructures: la coordinació institucional i la participació del sector privat, apart d'una eina de suport. Creació d'una Comissió Interdepartamental, d'una Taula Publico-privada i d'una Oficina Tècnica de Descarbonització per acompanyar projectes industrials de transició.					
DG Indústria - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030

cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional
----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------

4	Aprovació del Pla Integrat d'Energia i Clima de Catalunya en l'horitzó 2030 (PINECCAT30)				
Missió: Descarbonització i sostenibilitat				Curt termini	
El PINECCAT és una planificació en l'horitzó 2030 que definirà els objectius energètics i climàtics basant-se en la Llei de canvi climàtic i en les línies estratègiques marcades a la Prospectiva Energètica de Catalunya 2050 (PROENCAT). El PINECCAT30 és doncs la planificació energètica i climàtica per avançar en la transició energètica a Catalunya. Aquesta actuació es fa en col·laboració amb l'Oficina Catalana del Canvi Climàtic.					
Institut Català d'Energia - Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

5	Establiment d'acords de descarbonització de la indústria				
Missió: Descarbonització i sostenibilitat				Mitjà termini	
Sobre la base dels "Fulls de ruta per a la transició energètica i la descarbonització del sector industrial a Catalunya", es treballarà per establir acords de descarbonització amb els principals sectors industrials per abordar el canvi climàtic i transitar cap a una economia més sostenible. Aquesta mesura implica la negociació i acord entre l'administració, el teixit empresarial i altres agents clau per reduir les emissions de gasos d'efecte hivernacle i promoure pràctiques per reduir l'impacte climàtic de l'activitat econòmica. Es desenvoluparan i implementaran compromisos específics, incloent la identificació de tecnologies sostenibles, la millora de l'eficiència energètica i la transició cap a fonts d'energia renovable.					
Institut Català d'Energia - Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

6	Programa d'Acords Voluntaris (PAV) per a la reducció d'emissions de GEH				
Missió: Descarbonització i sostenibilitat				Llarg termini	
El PAV busca reconèixer aquelles organitzacions que vulguin calcular i reduir la seva petjada de carboni més enllà del que obliga la normativa. El Programa ofereix eines, suport i reconeixement a les organitzacions signants. Mitjançant un acord d'adhesió, l'organització que s'hi adhereix es compromet a realitzar anualment un inventari d'emissions de GEH basat en el estàndard ISO-14064 i a implementar anualment una mesura de reducció significativa. Al Pacte Nacional per a la indústria es recull el PAV corresponent a empreses industrials.					
DG Canvi Climàtic i Qualitat Ambiental - Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
73.953	14.791	14.791	14.791	14.791	14.791

7	Acompanyament per definir projectes del sistema de crèdits climàtics				
Missió: Descarbonització i sostenibilitat				Curt termini	

El sistema de crèdits climàtics genera projectes de gestió forestal orientats a mitigar el canvi climàtic dels boscos catalans i adaptar-se al mateix. Ho fa a partir de tres serveis ecosistèmics: absorció de carboni, provisió d'aigua i millora de la biodiversitat. Les empreses poden contribuir a finançar aquests projectes per compensar impactes ambientals i acreditar-ho a la informació no-financera dels seus comptes anuals. La Generalitat defineix la metodologia per calcular l'impacte de la gestió forestal multifuncional i fa un acompanyament a l'hora de definir els projectes. Aquesta actuació es fa amb la participació del Centre de la Propietat Forestal. Al Pacte Nacional per a la indústria es recullen només els crèdits climàtics corresponents a empreses industrials.

DG Canvi Climàtic i Qualitat Ambiental - Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica

Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
625.000	125.000	125.000	125.000	125.000	125.000

8	Finançament al sector industrial per a projectes d'adaptació o mitigació del canvi climàtic
----------	--

Missió: Descarbonització i sostenibilitat	Mitjà termini
Aquesta mesura es refereix als instruments (préstecs) de l'ICF que donen cobertura a projectes d'adaptació o mitigació del canvi climàtic. Poden ser línies de finançament amb convenis amb la Generalitat; cofinançament del FEDER; en col·laboració amb institucions europees com el FEI i el BEI o a través de línies pròpies. Els beneficiaris dels préstecs han de fer una declaració responsable en matèria de sostenibilitat per indicar les contribucions del projecte a l'adaptació o mitigació del canvi climàtic (en concret, estalvi d'emissions en CO2 en kg/any).	

Institut Català de Finances - Departament d'Economia i Finances

Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

9	Posada en marxa de la Plataforma d'assaig i demostració per la transició energètica (PRIMA)
----------	--

Missió: Descarbonització i sostenibilitat	Mitjà termini
La Plataforma PRIMA servirà com a banc de proves per al desenvolupament de tecnologies avançades en àmbits com els sistemes d'hidrogen, l'energia tèrmica, l'electrificació, la bioenergia, les energies renovables i l'eficiència energètica. Aquesta infraestructura acollirà diverses plantes pilot d'escala industrial, permetent la col·laboració entre institucions públiques, empreses privades, centres de recerca i comunitats energètiques. Els seus objectius inclouen donar suport a les empreses en la creació de productes i serveis, fomentar la innovació i promoure la transferència de coneixement.	

Institut Català d'Energia - Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica

Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
10.150.000	7.000.000	2.900.000	250.000	0	0

10	Implementació de serveis multimodals
Missió: Descarbonització i sostenibilitat	Mitjà termini

L'objectiu és generar (amb serveis d'acompanyament) una dinàmica que faciliti que l'empresa industrial utilitzi el tren davant del transport per carretera. La mesura consisteix doncs en serveis de suport a les empreses per transvasar fluxos de camió al ferrocarril en trajectes internacionals.

CIMALSA - Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica

Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
75.000	15.000	15.000	15.000	15.000	15.000

11 Impuls de l'estalvi energètic per mitjà del sistema CAES

Missió: Descarbonització i sostenibilitat Mitjà termini

El sistema CAES (*Certificados de Ahorro Energético*) vol afavorir l'estalvi energètic. El CAE és un document que acredita que una actuació d'estalvi i eficiència energètica genera una reducció en el consum d'energia, mesurada en kWh. El sector industrial és qui millor està aprofitant aquest sistema per realitzar actuacions d'estalvi i eficiència energètica. La Generalitat actua com a gestor autonòmic del sistema CAE a Catalunya (revisa i valida els expedients presentats, emet els certificats CAE i dona suport tècnic i administratiu als actors implicats). L'objectiu de la mesura és promoure l'ús d'aquest sistema. Amb l'objectiu de reforçar-ne l'ús efectiu, especialment entre les pimes, es promourà un espai de treball amb les organitzacions empresarials més representatives per millorar la difusió, el coneixement pràctic i l'accés al sistema CAES per part de les empreses.

Institut Català d'Energia - Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica

Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

12 Impuls de l'estalvi energètic per mitjà de subvencions amb fons FNEE

Missió: Descarbonització i sostenibilitat Mitjà termini

L'objectiu de la mesura és la promoció i gestió de les convocatòries d'ajuts del Fondo Nacional de Eficiencia Energética (FNEE). La Generalitat gestiona aquestes convocatòries estatals a nivell autonòmic, adaptant-les a les necessitats del teixit industrial català. La convocatòria 2019 donarà lloc a rebre projectes d'estalvi energètic fins a finals de 2027. Es preveu una nova convocatòria per donar-hi continuïtat.

Institut Català d'Energia - Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica

Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

13 Finançament al sector industrial per a projectes d'eficiència energètica

Missió: Descarbonització i sostenibilitat Mitjà termini

Aquesta actuació es refereix als instruments (préstecs) de l'ICF que donen cobertura a projectes d'eficiència energètica.

Institut Català de Finances - Departament d'Economia i Finances

Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

14	Finançament al sector industrial per a projectes que contribueixen a la generació d'energia renovable				
Missió: Descarbonització i sostenibilitat				Mitjà termini	
Complementant les actuacions 8 i 13, aquesta mesura inclou els instruments (préstecs) de l'ICF que donen cobertura a projectes de generació d'energia renovable.					
Institut Català de Finances - Departament d'Economia i Finances					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

15	Aprovació de l'Estratègia de l'energia eòlica marina				
Missió: Descarbonització i sostenibilitat				Mitjà termini	
Catalunya es vol situar com a regió líder per a l'energia eòlica marina, especialment la flotant, ja que es preveu que sigui una tecnologia clau per a poder arribar a la neutralitat climàtica a 2050. Amb aquesta estratègia es pretenen impulsar aspectes normatius, econòmics, socials, territorials i de la cadena de valor de l'energia eòlica marina a Catalunya. També es vol impulsar el sector, el qual va des de la fabricació de les estructures fins a l'adaptació de la infraestructura portuària pel transport marítim de les parts, entre d'altres.					
Institut Català d'Energia - Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

16	Estratègia Catalana de Biogàs 2024-2030 i de l'Estratègia catalana del digestat				
Missió: Descarbonització i sostenibilitat				Mitjà termini	
L'objectiu és augmentar la producció de biogàs i biometà a Catalunya a partir de dejeccions ramaderes i residus orgànics que es generen actualment a les explotacions ramaderes, a les indústries, als municipis (residus orgànics municipals) i a les depuradores d'aigües urbanes. La implementació de plantes de digestió anaeròbia representa una oportunitat per la millora de la gestió d'aquests materials orgànics. Aquesta actuació s'integra dins de les Estratègies Catalanes de Biogàs i de Digestat 2024-2030, que avaluaran la dimensió pel que fa a matèria orgànica a metanitzar, la infraestructura necessària de xarxa per a l'evacuació del biometà, i les barreres existents al seu desplegament, així com les accions per superar-les. L'Estratègia de biogàs ha definit un objectiu de generació de 2 TWh/any de biogàs el 2030, però també ha definit un pla d'acció que inclou agilitar i simplificar la tramitació ambiental i urbanística dels projectes, establir unes convocatòries d'ajuts per a noves plantes de biogàs, de tractaments de digestats i per a la generació de biometà i la seva connexió a la xarxa de gas. Una de les actuacions d'agilitació administrativa és la declaració de projectes estratègics els de biogàs que compleixin uns requisits establerts. També s'inclouen mesures de modificacions normatives que actualment representen esculls al desenvolupament del biogàs i accions de comunicació i divulgació. Aquestes actuacions es fan conjuntament amb l'Institut Català d'Energia. Els ajuts a les noves plantes de biogàs els gestiona el Departament d'Agricultura i els ajuts a la producció i injecció de biometà la Direcció General d'Energia.					
DG Agricultura i Ramaderia - Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
32.400.000	26.400.000	6.000.000	0	0	0

17	Protocol estandarditzat per a petites instal·lacions de biogàs en l'àmbit agroindustrial				
Missió: Descarbonització i sostenibilitat				Mitjà termini	
Facilitar el desplegament de petites instal·lacions de biogàs vinculades a explotacions ramaderes i indústries agroalimentàries. Elaboració d'un protocol estandarditzat que defineixi: 1) Tipologies d'instal·lacions de biogàs de petita escala i els seus requeriments tècnics bàsics. 2) Un itinerari administratiu clar i coordinat entre els àmbits ambiental, energètic i urbanístic. 3) Criteris homogenis per a la tramitació i autorització d'aquestes instal·lacions.					
DG Indústria - Departament d'Empresa i Treball / DG Agricultura i Ramaderia - Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

18	Impuls de la bioeconomia forestal i la biomassa				
Missió: Descarbonització i sostenibilitat			Mitjà termini		
Amb aquesta actuació es pretén promoure el desenvolupament de teixit industrial per la generació de productes forestals de valor afegit (fusta per a la construcció, resines, fibres, ...) i actuacions i inversions públiques que permetin generar activitat econòmica que afavoreixi la gestió dels paisatges agroforestals, millorant la seva resiliència davant riscos com els incendis forestals, maximitzant els serveis ecosistèmics i lluitar contra el despoblament de moltes zones del territori. Aquesta actuació comporta una planificació estratègica de les masses forestals en vistes a la sequera i el risc d'incendi al mateix temps que s'aprofita aquest recurs per a la indústria de la fusta i altres derivats (resines, suros, etc.), a més del seu potencial ús energètic, plantejament que es pot englobar sota el concepte "Boscat 4.0".					
DG Boscos i Gestió del Medi - Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
21.800.000	6.500.000	3.300.000	4.000.000	4.000.000	4.000.000

19	Impuls de la Vall de l'Hidrogen de Catalunya				
Missió: Descarbonització i sostenibilitat				Mitjà termini	
La Vall és un espai de col·laboració públic-privada per avançar en el desplegament de l'hidrogen renovable, amb projectes en infraestructures, tecnologia i demanda industrial. La mesura contempla ampliar l'abast de la vall a altres tecnologies que accelerin la descarbonització i generin noves oportunitats industrials.					
DG Indústria - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
500.000	150.000	125.000	100.000	75.000	50.000

20	Aprovació del Pla de geotèrmia				
Missió: Descarbonització i sostenibilitat				Mitjà termini	

L'energia geotèrmica pot tenir un paper important en la substitució dels combustibles fòssils per a usos tèrmics en alguns sectors com l'edificació o la indústria. La disponibilitat de recurs i la seva eficiència energètica són elements que la diferencien de la resta de tecnologies renovables. Per això, es fa necessari impulsar un Pla específic que ajudi a detectar barreres, debilitats, amenaces, fortaleces i oportunitats. Es vol un full de ruta que permeti l'aprofitament de totes les tecnologies associades a l'energia geotèrmica.					
Institut Català d'Energia - Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

Eix 2. Circularitat

Transitar cap a una economia circular és fonamental per afrontar els grans reptes ambientals, econòmics i socials del segle XXI. El model econòmic tradicional (anomenat lineal), basat en extreure, produir, consumir i llençar, ha demostrat ser insostenible, ja que depèn de recursos naturals finits i genera una gran quantitat de residus i emissions contaminants. L'economia circular proposa un **canvi de paradigma**: mantenir els materials i productes en ús durant el màxim temps possible, mitjançant la reutilització, la reparació, el reciclatge i la innovació en el disseny. Això no només redueix la pressió sobre el medi ambient (redueix la pressió sobre els recursos naturals, contribueix a assolir l'objectiu de neutralitat climàtica de la UE per al 2050 i a aturar la pèrdua de biodiversitat), sinó que també afavoreix la creació de llocs de treball, estimula la competitivitat empresarial i reforça la resiliència de les economies davant crisis globals.

Els Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) de les Nacions Unides proporcionen un marc de referència global i la Comissió Europea ha fixat objectius ambiciosos. El Pacte Verd Europeu subratlla la importància d'alinejar les activitats de fabricació amb els objectius de sostenibilitat. El març del 2020, la Comissió Europea va adoptar el *Circular Economy Action Plan* (CEAP), que és un altre dels pilars del *European Green Deal*. Des d'aquell moment ha adoptat diverses normatives sectorials específiques sobre tèxtils, plàstics i químics, entre d'altres.

En el marc del CEAP, el juliol de 2024 va entrar en vigor el Reglament sobre el disseny ecològic per a productes sostenibles (*Ecodesign for Sustainable Products Regulation*, ESPR). L'ESPR estén l'àmbit d'aplicació de la normativa anterior per cobrir pràcticament tots els productes físics (excepte aliments, pinsos i medicaments) i reforça la gamma de requisits d'ecodisseny que es poden establir per als productes (relacionats sobretot amb la durabilitat, la circularitat i la reducció general de la petjada ambiental).

Les normatives de *reporting* no financer és un marc usat per la Unió Europea per crear un sistema homogeni de presentació de l'impacte empresarial. Destaca la Directiva sobre informes de sostenibilitat corporativa (coneguda per les seves sigles en anglès, CSRD) i el Reglament d'ecodisseny per a productes sostenibles (ESPR), dins del qual s'inclou la normativa del Passaport Digital de Producte (DPP). Aquestes regulacions obligaran les empreses a calcular i comunicar dades relatives a aspectes com l'ús i l'eficiència energètica i hídrica, la reparabilitat i la reciclabilitat dels productes, l'impacte ambiental i la generació prevista de residus.

La Llei de matèries primeres crítiques garanteix la disponibilitat de matèries primeres crítiques reciclades per al desenvolupament de tecnologies de zero net, per reduir la dependència dels països fora de la UE i per créixer en l'economia circular. L'enfocament centrat en les persones de la indústria 5.0 posa l'accent en la sostenibilitat mitjançant pràctiques d'economia circular i sistemes de fabricació regenerativa. Té com a objectiu reduir els residus, utilitzar recursos renovables i maximitzar el valor social alhora que minimitza l'impacte ambiental.

El Marc Global de Biodiversitat Post-2020, adoptat en virtut del Conveni sobre la Diversitat Biològica, és un altre acord internacional crític que afecta el sector de la fabricació. Fixa objectius per aturar i revertir la pèrdua de biodiversitat, fent èmfasi en les pràctiques de producció sostenibles, la reducció de la contaminació i la restauració dels ecosistemes.

A Catalunya es disposa del Full de Ruta de l'Economia Circular a Catalunya (FRECC) 2030 i de l'Estratègia del patrimoni natural i la biodiversitat de Catalunya 2030.

La indústria **tèxtil** té un gran pes a l'economia mundial. La producció de fibres s'ha incrementat en els darrers temps però, malgrat que s'avança, encara no s'ha treballat prou i els residus tèxtils s'acumulen i són llençats o cremats. Hi ha espai i tecnologies per fer créixer empreses dedicades a reciclar els residus i re-injectar-los com a matèria primera a la cadena. En aquest sentit ho preveu la llei 7/2022 i el Pacte per a la Moda Circular.

El 2002 es va prohibir la utilització de **l'amiant** a Catalunya. La Generalitat ha identificat gairebé 1 milió de tones de fibrociment que encara resten per retirar. El 2030 més del 85% d'aquests materials hauran superat la seva vida útil i constituïran un problema de salut pública, laboral i mediambiental. Hi ha una preocupació que s'ha concretat en el Pla nacional per a l'erradicació de l'amiant a Catalunya 2023-2032 i en la Comissió per a l'Erradicació de l'Amiant a Catalunya. Però hi ha també inquietud ambiental, derivada de la falta d'aplicacions conegudes de tot el material que s'ha de retirar. No hi ha solucions per recuperar i valoritzar l'amiant i el fibrociment. La tecnologia no està prou avançada a dia d'avui. Es treballen possibles solucions futures però a nivell de recerca bàsica. El Pacte proposa fer un seguiment de l'evolució d'aquesta recerca bàsica, sobre com avancen les diverses solucions que poden permetre, en un futur, el reaprofitament de l'amiant.

Les empreses reconeixen cada cop més el potencial de la circularitat per incrementar els seus ingressos, millorar la resiliència i la sostenibilitat. Així es desprèn d'una enquesta realitzada pel *World Economic Forum* i la Universitat de Cambridge l'any 2025. La percepció de la importància de la circularitat ha crescut significativament: fa tres anys, només el 40% la considerava important o extremadament important, mentre que actualment ho fa 75% i, d'aquí a tres anys, s'espera que arribi al voltant del 95%.

En un àmbit més proper, el Baròmetre d'economia circular de l'empresa catalana (2024) obté que un 55% de les empreses enquestades tenen una percepció positiva de l'economia circular com a avantatge competitiu en tant que la relacionen amb l'estratègia de creixement futur de l'empresa. No obstant això, les empreses informen que es troben en una fase inicial d'adopció de pràctiques d'economia circular, més que no pas immerses en un canvi profund del model d'organització per adaptar-lo a l'economia circular. Consideren que la barrera més significativa per a l'aplicació de l'economia circular és el preu elevat de les matèries d'origen reciclat, tot i que preveuen que puguin millorar en els propers anys gràcies a l'ús de tecnologies avançades en la separació i classificació dels residus.

L'ecodisseny o redissenyar productes i serveis amb criteris circulars significa concebre'ls des del principi per ser més sostenibles i eficients al llarg del seu cicle de vida. Això implica prioritzar la durabilitat, de manera que els productes tinguin una vida útil més llarga, i facilitar-ne la reparació i la reutilització per evitar que es converteixin en residus prematurament. També cal assegurar que, un cop finalitzada la seva vida útil, els materials es puguin separar fàcilment i reciclar (utilitzar materials reciclats o renovables i evitar components que dificultin el desmuntatge o la recuperació de recursos). L'eco-disseny no només redueix l'impacte ambiental, sinó que també pot generar valor afegit per a l'empresa i els seus clients.

Optimitzar l'ús de recursos dins d'una empresa significa fer un ús més intel·ligent i eficient de l'energia, l'aigua i les matèries primeres al llarg de tot el cicle de vida dels productes. Això suposa aplicar tecnologies i processos que redueixin el consum energètic i hídric, així com adoptar pràctiques que minimitzin les pèrdues de materials i la generació de residus en cada etapa. Aquesta optimització no només redueix l'impacte ambiental, sinó que també pot suposar un estalvi econòmic significatiu i una millora de la competitivitat empresarial.

La **gestió circular dels residus** per part de les empreses implica anar més enllà del simple reciclatge i adoptar una visió estratègica que permeti tancar el cicle dels materials. Per fer-ho, les empreses poden establir sistemes propis de recollida, classificació i tractament dels residus, o bé col·laborar amb altres actors —com proveïdors, clients o gestors de residus— per garantir que els materials es reincorporin al procés productiu. Aquesta pràctica no només redueix l'impacte ambiental, sinó que també pot generar noves oportunitats de negoci i estalvis en matèries primeres.

Les empreses i l'administració han d'estar amatents i obertes a noves tendències i tecnologies. És el cas per exemple del reciclatge molecular, el qual descompon els materials en les seves molècules més bàsiques, cosa que permet usar-les millor en la construcció de nous materials. A Catalunya ja hi ha casos d'empreses que usen aquesta tecnologia innovadora. És el cas d'una planta que produeix metanol a partir de residus municipals. Són tecnologies que substituiran la valorització energètica de residus en incineradora per una valorització material per biocombustibles i productes químics i materials a partir de metanol circular.

Implementar **models de negoci circulars** vol dir oferir valor més enllà de la simple venda de productes. Això pot incloure serveis com el lloguer, el *leasing* o el model "product as a service", on el client paga per l'ús d'un producte enlloc de la seva propietat. Aquest enfocament facilita la recuperació dels productes per a la seva reutilització, reparació o remanufactura, allargant-ne la vida útil i reduint residus. A més, permet a les empreses generar ingressos recurrents i reforçar la relació amb els clients (estratègia de servitització).

En els darrers temps, per circumstàncies molt diverses, s'ha accentuat la consciència empresarial i social sobre els impactes d'una eventual escassetat de determinats recursos i dels riscos associats que comporta, els quals poden comprometre la competitivitat empresarial i l'autonomia productiva, més enllà de l'impacte mediambiental i els efectes directes en les persones que poden tenir. Això suposa una major predisposició a aplicar tecnologies i processos que redueixin el consum energètic i hídric, així com adoptar pràctiques que minimitzin les pèrdues de materials.

Tant Espanya com Europa s'enfronten a importants desafiaments en matèria de resiliència hídrica a causa de les amenaces climàtiques. L'any 2024, Catalunya va patir una de les sequeres més greus en dècades, amb embassaments sota mínims i restriccions d'aigua generalitzades. Aquesta crisi va evidenciar la vulnerabilitat del territori davant el canvi climàtic i la necessitat

urgent de gestionar l'aigua de manera més eficient i sostenible. **L'aigua** és un recurs essencial per a la vida, l'economia i el medi ambient, i la sequera va recordar-nos que cal protegir-la i fer-ne un ús responsable per garantir-ne la disponibilitat futura.

La tecnologia pot representar una part molt rellevant de la solució, tal com ha passat en altres àmbits i reptes globals. La tecnologia és la gran aliada per fer compatible l'estalvi d'aigua amb la competitivitat industrial. Les tecnologies que evitin el malbaratament i pèrdues evitables en el subministrament d'aigua i les solucions d'economia circular que permetin optimitzar-ne el consum són de crucial importància.

Els grups de treball del Pacte van destacar la importància de la circularitat hídrica. L'Estratègia de Resiliència Hídrica de Catalunya, que s'explica a l'Eix 10 sobre infraestructures, és una aposta perquè l'abastament urbà depengui cada vegada menys del règim pluviomètric. D'altra banda, en un context de sequera i incertesa hídrica, la indústria necessita instruments per millorar l'eficiència, la regeneració i la reutilització d'aigua. Cal per tant definir com s'integraran les empreses i els polígons d'activitat econòmica en aquest nou model, quin paper tindran en la reutilització, en l'estalvi, en la circularitat.

Pel què fa a **l'energia**, ja se n'ha parlat en l'anterior Eix, però val la pena recordar aquí que la invasió d'Ucraïna el 2022 va sacsejar profundament la visió europea sobre l'energia. Va evidenciar la forta dependència del gas rus i va accelerar la recerca d'alternatives més segures i sostenibles. La Unió Europea va impulsar mesures per diversificar les fonts d'energia, augmentar la producció renovable i reforçar l'eficiència energètica; també es va prioritzar l'autonomia estratègica per reduir riscos geopolítics.

En l'Eix 10 es parla amb més detall de les infraestructures hídriques i energètiques. I en l'Eix 8 es parla amb més detall de les matèries primeres crítiques.

Actuacions d'aquest Eix 2:

1	Elaboració de l'avantprojecte de llei de prevenció i gestió dels residus i d'ús eficient dels recursos				
Missió: Descarbonització i sostenibilitat				Curt termini	
L'objectiu de la llei és adequar la normativa catalana en matèria de residus als canvis produïts en la normativa estatal i comunitària. També pretén impulsar l'economia circular i preveu mesures per millorar la prevenció en les diferents fases i incidir en les pautes de producció i consum (per exemple, condicions sobre els envasos i l'ús de plàstics). A més, reforça que la recollida i el tractament sigui extensiva a tots els residus, inclosos els fluxos de residus industrials.					
Agència de Residus de Catalunya - Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

2	Implementació del Full de Ruta de l'Economia Circular a Catalunya				
Missió: Descarbonització i sostenibilitat				Mitjà termini	

La mesura té per objectiu implementar aquest full de ruta amb la finalitat última d'accelerar la transició cap a una Economia Circular. Actualment s'està implantant el Pla d'Acció 2024-2026 del Full de Ruta. Per el període 2026-30 s'implantarà el segon Pla d'Acció 2027-2030. En el desplegament d'aquest pla d'Acció, es reforçarà la dimensió industrial de l'economia circular, amb especial atenció al foment de projectes de valorització de residus i materials estratègics que permetin retenir valor afegit al territori. Aquest desplegament es durà a terme amb la participació les organitzacions econòmiques i socials més representatives, amb l'objectiu de facilitar la identificació d'oportunitats reals, l'alineament amb les necessitats del teixit productiu, especialment de les pimes, i la implementació efectiva dels projectes.

DG Canvi Climàtic i Qualitat Ambiental - Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica

Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

3 Creació de la Taula de diàleg empresa i biodiversitat

Missió: Resiliència Mitjà termini

Aquesta actuació té l'objectiu d'incrementar el coneixement de les empreses sobre la rellevància de la conservació de la biodiversitat per a la sostenibilitat de les seves activitats, així com el de facilitar l'adaptació de les empreses als nous requeriments legislatius en matèria de biodiversitat, especialment pel que fa als de *reporting* sobre informació corporativa, amb la finalitat de millorar la transparència i simplificar el procés de reportar. Aquesta iniciativa s'emmarca en l'obligació creixent d'informar sobre sostenibilitat corporativa, derivada del marc europeu (Directives CSRD i CSDDD) i alineada amb l'Estratègia Europea de Biodiversitat. Es tracta de crear un entorn propici que afavoreixi l'intercanvi d'informació i que contribueixi a la presa de decisions estratègiques informades per part de les empreses, a l'anticipació dels riscos ambientals i, en definitiva, a la millora de la seva resiliència. Així mateix, l'actuació fomentarà la cooperació empresarial, facilitant l'intercanvi de bones pràctiques i la generació d'informació compartida en matèria biodiversitat i patrimoni natural.

DG Polítiques Ambientals i Medi Natural - Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica

Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

4 Subvencions per a projectes R+D Green - economia circular

Missió: Descarbonització i sostenibilitat Llarg termini

La línia de subvencions per a projectes d'R+D en l'àmbit de l'economia circular són un ajut a fons perdut destinat a finançar propostes de projecte de Recerca Industrial i Desenvolupament Experimental, amb progrés tecnològic d'alt risc, fins a fase prèvia a la industrialització i la comercialització. Els projectes s'han de realitzar a Catalunya i han d'estar relacionats amb la generació o gestió dels residus i comportar una clara millora tecnològica. Aquesta línia té en compte les particularitats de les pimes. En el cas de projectes en cooperació, s'hi haurà de participar amb altres empreses o amb agents acreditats TECNIO. Aquesta actuació es realitza conjuntament amb ACCIÓ.

Agència de Residus de Catalunya - Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica

Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
--------------------	------	------	------	------	------

10.000.000	2.000.000	2.000.000	2.000.000	2.000.000	2.000.000
------------	-----------	-----------	-----------	-----------	-----------

5	Subvencions per a projectes de prevenció, preparació per a la reutilització i reciclatge de residus industrials				
Missió: Descarbonització i sostenibilitat				Mitjà termini	
Aquesta línia de subvencions té com a objecte el foment de l'execució de projectes de prevenció, preparació per a la reutilització i reciclatge de residus industrials i projectes de recerca industrial i desenvolupament experimental aplicats al camp de la prevenció, de la preparació per a la reutilització i del reciclatge de residus industrials. Aquesta línia té en compte les particularitats de les pimes.					
Agència de Residus de Catalunya - Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
10.000.000	2.000.000	2.000.000	2.000.000	2.000.000	2.000.000

6	Ajuts per a la millora de processos aplicats en plantes de tractament de residus de tercers				
Missió: Descarbonització i sostenibilitat				Mitjà termini	
Aquesta línia de subvencions té com a objecte el foment de projectes que comportin una millora dels processos de gestió de residus d'origen industrial en plantes de tractament de residus de tercers, i projectes d'R+D experimental aplicats a plantes de tractament de residus de tercers. Aquesta línia té en compte les particularitats de les pimes.					
Agència de Residus de Catalunya - Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
10.000.000	2.000.000	2.000.000	2.000.000	2.000.000	2.000.000

7	Ajuts per a projectes de foment de l'economia circular				
Missió: Descarbonització i sostenibilitat				Llarg termini	
Aquesta línia de subvencions (que complementa la mesura número 4 de projectes de R+D en aquest àmbit) té com a objecte el foment de projectes per accelerar la transició cap a una economia circular a Catalunya, millorar l'eficiència en l'ús dels recursos materials i desacoblar el desenvolupament econòmic global del consum de recursos. Poden ser objecte de les subvencions els projectes relatius als recursos materials i als residus diferents de l'aigua, l'energia i les emissions atmosfèriques. Aquesta línia té en compte les particularitats de les pimes. Aquesta actuació es realitzarà en col·laboració amb ACCIÓ, que impulsa serveis com els de diagnosi en circularitat i el d'acceleració en economia circular en el marc del consorci EEN.					
Agència de Residus de Catalunya - Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
15.000.000	5.000.000	0	5.000.000	0	5.000.000

8	Cessió del dret de superfície d'unes instal·lacions per al tractament de residus				
Missió: Resiliència				Mitjà termini	

La mesura pretén promoure la valorització de residus atorgant, per licitació, el dret de superfície d'unes instal·lacions (nau industrial) propietat de l'Agència de Residus de Catalunya. El tractament de residus que s'hi desenvolupi haurà de correspondre a activitats de valorització material. Les instal·lacions no es podran destinar exclusivament a activitats de classificació, emmagatzematge i transferència de residus. Es prioritzaran les activitats de valorització de residus que actualment no siguin valoritzats a Catalunya i a les activitats que permetin recuperar matèries primeres crítiques.

Agència de Residus de Catalunya - Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

9	Dinamització de la Plataforma de Simbiosi industrial de Catalunya (PSIC)
----------	---

Missió: Descarbonització i sostenibilitat	Curt termini
--	---------------------

La Plataforma de Simbiosi industrial de Catalunya és una eina ja desenvolupada que actua de marketplace per a la indústria fomentant els intercanvis de materials, serveis, energia.. Aquesta mesura pretén dinamitzar la Plataforma, amb diverses activitats (webinars, jornades, pla de comunicació i màrqueting...), manteniment, nous desenvolupaments informàtics i un servei de helpdesk. Es treballarà territorialment amb els agents locals per impulsar projectes de simbiosi industrial als polígons més rellevants de Catalunya.

En el marc de la dinamització de la Plataforma de Simbiosi Industrial de Catalunya (PSIC), es buscarà una col·laboració i interlocució amb representants del teixit productiu, amb participació de les organitzacions empresarials i sindicals més representatives, per facilitar la incorporació de necessitats empresarials reals, promoure la participació de pimes i orientar les activitats de promoció, desenvolupament de funcionalitats i serveis de suport de la plataforma.

Agència de Residus de Catalunya - Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
628.500	128.500	125.000	125.000	125.000	125.000

10	Impuls, seguiment i recolzament al Clúster de Residus de Catalunya (CREC)
-----------	--

Missió: Resiliència	Curt termini
----------------------------	---------------------

La mesura té per objectiu impulsar el CREC, en tant que eina col·laborativa, d'innovació i internacionalització del sector.

Agència de Residus de Catalunya - Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

11	Impulsar els sistemes d'etiquetatge ecològic: etiqueta Ecològic de la UE i distintiu de garantia de qualitat ambiental
-----------	---

Missió: Descarbonització i sostenibilitat	Mitjà termini
--	----------------------

Els sistemes d'etiquetatge ecològic estan regulats a les Directives europees d'empoderament dels consumidors (empowering consumers) i declaracions verdes (Green Claims). La mesura té per objectiu implantar un Pla de comunicació del distintiu 2026-2030.

DG Canvi Climàtic i Qualitat Ambiental - Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica

Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
75.000	15.000	15.000	15.000	15.000	15.000

12 Premi Catalunya d'Ecodisseny

Missió: Descarbonització i sostenibilitat

Llarg termini

El Premi Catalunya d'Ecodisseny reconeix productes o serveis (ja en el mercat o bé en desenvolupament) dissenyats, fabricats a Catalunya que integren en el seu disseny consideracions per millorar-ne el comportament ambiental al llarg del seu cicle de vida. El premi valora la incorporació d'estratègies d'ecodisseny i la contribució a l'economia circular, la qualitat del disseny i la innovació. Està adreçat a dissenyadors, fabricants de productes o estudiants.

Agència de Residus de Catalunya - Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica

Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
1.000.000	250.000	125.000	250.000	125.000	250.000

13 Promoure els Sistemes de Gestió Ambiental i Premis EMAS

Missió: Descarbonització i sostenibilitat

Mitjà termini

Els sistemes de gestió ambiental (ISO 14001 i EMAS) s'han convertit en una eina indispensable per a les organitzacions per donar resposta a la normativa ambiental. Aquesta mesura pretén estimular l'adopció d'aquests sistemes amb els Premis EMAS, que tenen caràcter bianual, a les organitzacions registrades EMAS a Catalunya.

DG Canvi Climàtic i Qualitat Ambiental - Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica

Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
80.000	0	40.000	0	40.000	0

14 Elaboració d'un estudi sobre les noves normatives europees en matèria de sostenibilitat – obligacions i oportunitats per a la indústria

Missió: Descarbonització i sostenibilitat

Curt termini

La indústria catalana viu una transformació marcada pel Pacte Verd europeu, que obliga les empreses a integrar la sostenibilitat en tres àmbits clau: informes corporatius (CSRD), transició energètica (Objectiu 55) i economia circular (eco-disseny i Passaport Digital de Producte). Tot plegat implica reptes de canvi de model i cadena de valor, però també obre oportunitats per innovar i diferenciar-se amb productes sostenibles.

DG Indústria - Departament d'Empresa i Treball

Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
15.000	15.000	0	0	0	0

15 Eficiència hídrica a la indústria

Missió: Descarbonització i sostenibilitat

Curt termini

L'actuació té per objectiu actuar sobre la demanda d'aigua, més enllà de millorar-ne la disponibilitat. L'activitat industrial i empresarial ha avançat molt en estalvi i eficiència. Però convé conèixer amb més detall com els processos productius industrials (de tot tipus) poden continuar millorant la seva eficiència hídrica. Es vol analitzar el potencial d'estalvi i l'eficiència en el consum d'aigua industrial sobre una base de casos reals a partir d'una selecció d'empreses catalanes, atenent a llur activitat sectorial i ubicació territorial. L'anàlisi es farà a partir de diagnòstics individuals sobre el consum d'aigua a les empreses i establiran propostes de millora que es traduiran en un estalvi d'aigua/guany d'eficiència quantificable. Aquesta actuació establirà les bases de futures actuacions més massives, per encoratjar l'estalvi i l'eficiència a tot el teixit industrial català. Aquesta actuació es farà conjuntament entre la Direcció General de Transició Hídrica, la Direcció General d'Indústria i el Consell General de Cambres.

DG Indústria - Departament d'Empresa i Treball

Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
625.000	625.000	0	0	0	0

16	Millorar la resiliència hídrica als polígons industrials				
Missió: Resiliència			Mitjà termini		
Aquesta actuació té per objectiu analitzar la viabilitat tècnica, econòmica i territorial de la implantació de sistemes de subministrament d'aigua regenerada en polígons industrials.					
DG Indústria - Departament d'Empresa i Treball / DG Transició Hídrica - Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

17	Construcció d'un camp de proves de l'aigua (test-bed)				
Missió: Descarbonització i sostenibilitat				Curt termini	
Construcció d'un camp de proves (test-bed) per a l'assaig de noves tecnologies en l'àmbit de la potabilització, el control, la depuració, la dessalinització, la reutilització i la regeneració d'aigua. L'objectiu d'aquesta instal·lació és promoure la innovació tecnològica i facilitar l'escalat de tecnologies que permetin donar resposta als reptes als que s'enfronta actualment el sector del cicle de l'aigua. Es tracta de facilitar un espai físic dividit en parcel·les amb tots els serveis necessaris per tal que els organismes que ho desitgin (universitats, centres de recerca, organitzacions públiques i privades o empreses) puguin realitzar proves pilot de tecnologies de tractament innovadores que estiguin en fase de desenvolupament. Aquestes proves pilot podran fer-se utilitzant aigües reals provinents de plantes de tractament a escala real EDAR, ETAP, ITAM, etc) i en operació.					
Agència Catalana de l'Aigua - Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
1.000.000	50.000	650.000	300.000	0	0

ÀMBIT 2. OCUPACIÓ DE QUALITAT

El talent és un actiu estratègic per a la indústria, ja que impulsa la innovació, l'adaptació als canvis tecnològics i en definitiva la competitivitat. Però l'evolució demogràfica no hi ajuda i les empreses industrials tenen cada vegada més dificultats per cobrir les seves vacants. No és només un problema local i limitat a la indústria. És global i en tots els sectors. Disposar de professionals qualificats permet desenvolupar productes més competitius i sostenibles. La inversió en una formació adaptada a les necessitats reals de les empreses que actualitzi les capacitats de les persones treballadores és fonamental, com també ho són les condicions laborals, que no són només una qüestió ètica, sinó que afavoreixen la captació i retenció de talent, tot i que la indústria ja ofereix millors condicions que els altres grans sectors econòmics.

L'objectiu del Pacte Nacional per a la Indústria 2026-30 en aquest àmbit és contribuir a millorar la disponibilitat de talent que la indústria necessita i alhora millorar les condicions laborals d'aquestes persones, com a element de cohesió de les capacitats industrials de Catalunya.

Per donar resposta a moltes d'aquestes qüestions, que afecten també la majoria de països del nostre entorn, el març de 2025 la Comissió Europea va presentar la *Union of Skills* (Unió de les Competències), una iniciativa que vol millorar les habilitats i competències de les persones amb l'objectiu de fer la UE més competitiva i justa. Aquesta estratègia vol, entre altres, assegurar que els europeus tinguin les habilitats necessàries per prosperar al llarg de la vida, millorar la competitivitat de les empreses i els països, abordar l'escassetat d'habilitats, especialment a STEM i TIC, facilitar la circulació de persones qualificades dins de la UE, promoure la formació al llarg de la vida i adaptar-se a la transició ecològica i digital.

A nivell estatal, la Llei orgànica 3/2022, de 31 de març, d'ordenació i integració de la Formació Professional i la Llei 3/2023, de 28 de febrer, d'Ocupació impulsen canvis i defineixen instruments per orientar millor les polítiques actives i la formació professional. Aquestes lleis impulsen, en paral·lel, les que ja es trobaven en desplegament a Catalunya en matèria d'ocupació i formació professional, un model que pretén ser la base d'un nou marc en matèria d'ocupació i ocupabilitat de les persones.

La principal via per incorporar talent que s'ajusti a les necessitats de l'empresa és la formació. Però també cal comptar amb incrementar la participació de determinats col·lectius amb poca inclinació per treballar en aquest sector. Una tercera via per incorporar (i mantenir) el talent a les empreses es donar suport a la salut i el benestar dels empleats. L'Eix 3 tracta sobre formació i acreditació de competències; l'Eix 4, sobre incrementar la participació d'alguns col·lectius; i el 5è, sobre les condicions de treball.

Eix 3. Formació i acreditació de competències

La indústria catalana es troba en un moment clau pel que fa a l'atracció i gestió del talent. Tot i comptar amb una forta tradició i un pes econòmic destacat, el sector pateix un desajust notable entre els perfils professionals disponibles i les necessitats reals de les empreses. Aquesta manca d'alineació dificulta la cobertura de vacants, frena el creixement empresarial i fa que no es

puguin aprofitar algunes oportunitats. El 37% de les empreses industrials catalanes diuen que la manca de personal adequat limita la marxa del seu negoci, el màxim de la sèrie històrica (Enquesta de clima empresarial, 2024). A més, aquesta situació conviu amb una taxa d'atur que es concentra sobretot en atur de llarga durada i atur juvenil.

Però aquest no és només un fenomen local: el *Global Talent Shortage Survey 2025*, en una enquesta a 42.000 empreses de 42 països, revela que el 74% tenen problemes per cobrir el talent que necessiten. A casa nostra, l'escassetat s'atribueix a la discrepància entre els perfils professionals que requereixen les empreses i la formació que ofereix el sistema educatiu i formatiu, i que ara s'accentua amb l'evolució demogràfica i la ràpida evolució de la tecnologia. La principal via, doncs, per millora l'encaix oferta-demanda és **l'educació i la formació**.

En els darrers anys, el concepte de talent industrial ha evolucionat significativament. Ja no n'hi ha prou amb tenir una titulació acadèmica; avui es valora especialment la combinació d'habilitats tècniques específiques —com la formació professional, els coneixements STEM o l'experiència directa en entorns productius— amb competències toves (*soft skills*). Aquestes últimes, com la capacitat d'adaptació, el treball en equip o la resolució de problemes, són cada cop més essencials per afrontar els reptes d'un entorn industrial en constant evolució.

La **requalificació** és un element clau per a les persones que treballen en sectors en transició, és a dir, aquells que per la seva alta intensitat en emissions, per models de negoci obsolets o per canvis normatius i tecnològics, no poden continuar com fins ara. En aquests casos, calen programes de formació i requalificació per a les persones treballadores i lligades a les necessitats del territori. La transició cap a models més sostenibles ha de ser justa: cal evitar l'exclusió de col·lectius afectats per la reconversió en els sectors en transició. D'aquesta manera, es garanteix que el progrés industrial vagi acompanyat de cohesió social i oportunitats per a tothom.

Aquest Eix 3 aborda qüestions relatives a FP formació professional dual, educació universitària STEM, la formació contínua al llarg de la vida (en especial en competències digitals) i l'acreditació de competències.

a) Formació professional dual

Moltes empreses expressen la seva necessitat de cobrir les vacants amb determinats titulats universitaris i, sobretot, amb titulats de formació professional en certes especialitats. Però la indústria catalana presenta l'anomenada estructura del **rellotge de sorra**: té molts ocupats amb educació superior i molts amb un nivell educatiu baix o sense educació, mentre que només una quarta part té un nivell educatiu mitjà. En canvi, al conjunt de la zona euro, aquest últim grup suposa la meitat del total. Cal doncs incrementar el pes dels ocupats amb un nivell educatiu mitjà en detriment del grup amb nivell educatiu baix.

Davant aquest desajust entre oferta i demanda de talent, Catalunya ja ha començat a apostar per la **formació professional dual**, un model que connecta directament centres educatius i empreses, i permet als joves formar-se mentre adquireixen experiència pràctica. Catalunya compta amb 54 centres integrats de FP i sis centres d'FP d'excel·lència, cinc dels quals estan especialitzats en l'àmbit industrial i un en l'àmbit TIC, que poden esdevenir referents per al conjunt del sistema.

Però tot i els avenços, encara hi ha molts reptes per a la dual: moltes pimes tenen dificultats per acollir alumnes, cal flexibilitzar els currículums i simplificar els tràmits per facilitar la incorporació dels estudiants a les empreses. En aquest sentit és imprescindible dur a terme una revisió

curricular contínua amb la participació de gremis, associacions empresarials, cambres, col·legis professionals, així com també sindicats. Aquesta col·laboració, a més de millorar la planificació de l'oferta formativa, permetria orientar millor els diferents col·lectius cap a les demandes existents.

Un altre dels instruments clau per millorar la connexió entre empreses i centres és la figura del tutor mancomanat, prevista a la nova llei d'FP. Aquesta figura pot canalitzar les demandes empresarials a través de les organitzacions sectorials i territorials, i assumir les funcions de tutor d'empresa quan aquesta no pot designar-ne un de propi —com és el cas de moltes pimes o empreses amb poca experiència en FP dual.

En el marc dels grups de treball es va posar de manifest la necessitat de desenvolupar els centres d'FP amb especialització sectorial i forta vinculació territorial. Els centres han de respondre a les necessitats específiques del seu entorn, que poden ser molt diferents de les de l'àrea metropolitana.

La Generalitat ha aprovat el V Pla general del Sistema de Formació i Qualificació Professionals de Catalunya (2025-2028), un instrument estratègic que consolida la FP com una política pública clau per al desenvolupament econòmic, la cohesió social i la competitivitat del país.

b) Educació universitària STEM

Pel què fa a l'**educació universitària**, Catalunya, compta amb set universitats públiques, quatre de privades i una de no presencial. Més de 270.000 persones estudien al sistema universitari català. Hi ha també escoles de negoci de prestigi global, dues d'elles situades en els deu primers llocs dels rànquings. Aquest conjunt ofereix la base adequada per aportar nou talent a la indústria catalana.

Malgrat això, el percentatge de graduats universitaris a Catalunya en **disciplines STEM** (ciència, tecnologia, enginyeria i matemàtiques) és del 25,5%, una mica per sota del 26% europeu i molt lluny d'Alemanya, líder amb un 36%, i de Finlàndia o França (al voltant del 29%). A més, en l'última dècada (2013-2022), Espanya ha experimentat una disminució de més de sis punts percentuals en aquestes àrees, mentre que la UE-27 ha augmentat el seu percentatge en 1,2 punts. La reducció espanyola es deu principalment a la disminució del pes relatiu dels titulats en enginyeria, indústria i construcció, amb una caiguda de 5,6 punts (Informe CYD 2023 i 2024).

Les habilitats **matemàtiques i de pensament lògic** tenen una relació directa amb les vocacions industrials i tecnològiques. Una base sòlida en matemàtiques i disciplines STEM (ciència, tecnologia, enginyeria i matemàtiques) és clau per formar professionals capaços de dissenyar, innovar i treballar en entorns industrials avançats. Fomentar aquestes competències des de l'educació primària i secundària és essencial per garantir que les noves generacions estiguin preparades per afrontar els reptes de la indústria del futur i per reforçar la competitivitat del país.

Per tal que la immensa majoria de pimes europees apliquin tecnologies digitals, és fonamental augmentar el nombre de **professionals TIC**. Actualment, aquest col·lectiu representa el 4,8% a Catalunya, molt a prop del 4,6% de mitjana de la Unió Europea, però lluny del 16% fixat per la Dècada Digital, el marc europeu que guia totes les actuacions relacionades amb la digitalització. Es preveu un ràpid augment de la demanda de rols relacionats amb la tecnologia (sobretot especialistes en *big data*, enginyers *fintech*, especialistes en IA i *machine learning* i desenvolupadors d'aplicacions i programari). El juny de 2025 la Generalitat ha llançat el Pacte

Nacional per al Talent Digital de Catalunya, que té per objectiu doblar el nombre de professionals digitals al 2030.

Les demandes per part de les empreses són molt més dinàmiques que les variacions en els currículums dels graus i màsters. Per salvar aquesta distància, hi ha un altre tipus de formació, com són les **microcredencials**, on pot ser molt més fàcil incorporar la participació de les empreses.

c) Formació contínua i competències digitals

Una altra via amb molt de potencial per poder disposar del talent necessari és la **requalificació** de professionals procedents d'altres sectors. Aquesta estratègia ha permès a moltes empreses catalanes incorporar persones amb experiència laboral, però que necessiten una formació específica per adaptar-se a nous perfils industrials. L'èxit d'aquest enfocament depèn d'un bon diagnòstic de les necessitats formatives i d'una col·laboració estreta entre empreses, centres de formació i administracions, per oferir itineraris formatius curts, pràctics i alineats amb la realitat del sector.

Cada cop més empreses catalanes aposten per la **formació contínua** interna, oferint itineraris de desenvolupament professional adaptats a les necessitats dels seus equips. Per a les persones treballadores, aquesta formació representa una oportunitat per adquirir noves competències, mantenir-se actualitzats i adaptar-se als canvis tecnològics i organitzatius. També reforça la seva motivació, confiança i sentiment de pertinença, alhora que obre la porta a promocions internes i a una trajectòria més sòlida dins l'empresa.

Per a les organitzacions, la formació interna és una inversió estratègica que repercuteix directament en la millora de la productivitat, la qualitat del servei i la capacitat d'innovació. Una plantilla ben formada és més eficient, flexible i alineada amb els objectius empresarials. A més, aquesta aposta pel talent intern contribueix a reduir la rotació, fidelitzar els professionals i consolidar una cultura d'aprenentatge continu, clau per a la competitivitat a llarg termini.

En el context actual, les **competències digitals** són especialment rellevants: la indústria afronta l'arribada de la intel·ligència artificial agèntica, capaç de percebre l'entorn i prendre decisions, i això transformarà profundament els processos productius. De fet, ja es parla de forces de treball "humanes" i forces de treball "agèntiques".

Per tal de poder incorporar adequadament les millores que aporta la IA, les persones treballadores han de desenvolupar **capacitats bàsiques** com la navegació per la informació tècnica, coneixements de connectivitat i IoT, ciberseguretat i automatització, així com habilitats anomenades "soft" com la gestió de projectes o la mentalitat orientada a dades. Alhora, cal fomentar **competències avançades** com l'ús d'eines *no-code* o *low-code*, de manera que les persones poden crear les seves pròpies eines digitals.

d) Acreditació de competències professionals

Per abordar la coneguda estructura del rellotge de sorra dels ocupats a la indústria i poder respondre de manera més àgil a les necessitats de les empreses, alhora que es reconeix l'experiència prèvia de les persones treballadores, un altre aspecte rellevant és l'acreditació de competències. A més, l'acreditació es pot complementar amb una formació modular com la FP de grau C per arribar a un títol de grau mitjà o superior.

El Reial Decret 659/2023, de 18 de juliol, pel qual es desenvolupa l'ordenació del Sistema de Formació Professional estableix en el títol VI la possibilitat d'acreditar les competències professionals adquirides a través de la experiència laboral o altres vies no formals o informals, definint-lo com un procediment administratiu obert de forma permanent que té com a referència el Catàleg Nacional d'Estàndards de Competències Professionals.

Aquest instrument pot resultar especialment interessant per a persones que viuen en territoris sense fàcil accés a un centre de FP o per a persones amb atur de llarga durada o persones sèniors que tinguin molts anys d'experiència en una determinada professió però sense titulació. Pel que fa a persones que no tenen requisits d'accés per manca de formació prèvia, es fa necessari la millora de les **competències bàsiques** com a pas previ per poder accedir a la formació de grau C que condueix a una habilitació professional (instal·ladors, etc).

Actuacions de l'Eix 3:

1	Establiment d'indicadors de prospecció en relació amb l'encaix oferta-demanda al sector industrial				
Missió: Productivitat				Mitjà termini	
L'objectiu de la mesura és dissenyar, calcular i analitzar la situació de l'oferta del Sistema FPCAT i la demanda del mercat de treball de les famílies professionals del sector industrial. Aquesta actuació permet detectar desequilibris entre formació i ocupació, orientar la planificació de l'oferta formativa i afavorir una millor alineació amb les necessitats del sector industrial.					
Agència Pública de Formació i Qualificació Professionals de Catalunya - Departament d'Educació i Formació Professional					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

2	Actualitzar el Catàleg FPCAT				
Missió: Productivitat				Mitjà termini	
L'objectiu d'aquesta mesura és incorporar al Catàleg FPCAT els canvis normatius i l'actualització publicats al BOE en matèria d'estàndards de competències professionals relacionades amb l'àmbit industrial, per tal d'assegurar la seva alineació amb el marc estatal vigent. Els estàndards de competència professional són les referències oficials que defineixen les capacitats necessàries per exercir una professió.					
Agència Pública de Formació i Qualificació Professionals de Catalunya - Departament d'Educació i Formació Professional					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

3	Informes de diagnosi i tendències per planificar la formació a les empreses				
Missió: Productivitat				Mitjà termini	

L'objectiu és recopilar (a partir dels subsectors de la FPCAT) informació sobre necessitats formatives, tendències del mercat laboral i els perfils més demandats, amb la finalitat de facilitar el disseny i planificació de la formació en el si de les empreses, assegurant la qualificació i requalificació professional de les persones treballadores. S'han elaborat informes de diferents sectors FPCat però els que fan referència al Pacte Nacional per a la Indústria són: agroalimentària, construcció, energia i sostenibilitat, industrial del metall i mobilitat, indústria manufacturera, química, transformació digital.

Consorci per a la Formació Continua Catalunya - Departament d'Empresa i Treball

Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

4	Potenciació dels centres de formació professional integrada				
Missió: Productivitat				Llarg termini	
Aquesta mesura té com a finalitat consolidar i enfortir la xarxa de centres de formació professional integrada com a peça clau del Sistema FPCAT, d'acord amb criteris d'especialització sectorial i territorial. Es promou el seu paper com a espais de referència per a la formació professional, orientació professional, la innovació aplicada i la relació amb el teixit productiu, especialment en els sectors industrials estratègics.					
Agència Pública de Formació i Qualificació Professionals de Catalunya - Departament d'Educació i Formació Professional					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

5	Implementar una xarxa d'acceleració d'FP dual als territoris				
Missió: Productivitat			Llarg termini		
Es preveu implementar una xarxa d'acceleració d'FP dual als territoris en col·laboració amb les organitzacions empresarials i sindicals més representatives de Catalunya, i altres administracions públiques. Aquesta xarxa s'inspira en l'experiència pilot de l'Acceleradora d'FP dual, desenvolupat als municipis del delta del Llobregat (Castelldefels, Gavà, el Prat de Llobregat, Sant Boi de Llobregat i Viladecans) que posa en contacte, de manera més eficient, perfils professionals en pràctiques i empreses, per tal de racionalitzar els esforços de tots els actors i facilitar una millor intermediació i una major difusió de les necessitats del sistema entre estudiants, treballadors i empreses per tal d'interactuar, cooperar i compartir recursos. Aquest projecte concret és executat per la Fundació BCN Formació Professional i hi col·laboren els esmentats municipis i la Generalitat de Catalunya. Es preveu arribar a crear cinc punts d'acceleració en aquesta xarxa i la participació d'un tutor mancomunat en cada punt de la xarxa.					
DG Formació Professional - Departament d'Educació i Formació Professional					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
347.725,50	69.545	69.545	69.545	69.545	69.545,50

6	Impulsar les modalitats d'FP amb formacions curtes, modulars i semipresencials				
Missió: Productivitat				Llarg termini	

L'FP accelerada és una de les novetats de la Llei Orgànica 3/2022 de Formació Professional, pensada per donar respostes ràpides a necessitats urgents del mercat laboral. Tot i que el terme no apareix com a categoria formal dins del text legal, sí que deriva del nou model flexible que introdueix la llei, especialment pels nivells A, B i C, que permeten formacions curtes (setmanes o pocs mesos), modulars i acumulables, i preveu també la semipresencialitat (adequada per a aquells territoris que no disposen de totes les especialitats formatives) dins de la xarxa de Centres de Formació Professional Integrada (CFPI). Aquesta formació preveu que es puguin fer pràctiques en empreses i està orientada a una ocupació immediata. Des del punt de vista curricular, és adaptable a sectors amb canvis ràpids (tecnologia, indústria, serveis, etc.) i es planifica a demanda. La flexibilitat que aporta la llei d'FP i la seva aposta per la FP Dual proporcionen un marc de referència i un reconeixement tàcit a l'antiga figura de l'aprenent.

DG Formació Professional - Departament d'Educació i Formació Professional

Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
n.d.	n.d.	n.d.	n.d.	0	0

7 Augment de places de formació professional

Missió: Productivitat

Mitjà termini

La mesura vol incrementar les places de formació professional. Es dirigeix a grau bàsic, a programes de formació i inserció, al grau mitjà, al superior i a cursos especialització i certificats professionals. Les famílies professionals a les quals afecta són: edificació i obra civil; electricitat i electrònica; energia i aigua; fabricació mecànica; fusta, moble i suro; imatge i so; indústries alimentàries; indústries extractives; informàtica i comunicacions; instal·lació i manteniment; maritimopesquera; química; seguretat i medi ambient; tèxtil, confecció i pell; transport i manteniment de vehicles.

DG Formació Professional - Departament d'Educació i Formació Professional

Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
n.d.	n.d.	n.d.	n.d.	n.d.	n.d.

8 Augment places de formació professional dual intensiva

Missió: Productivitat

Mitjà termini

La mesura pretén incrementar les places de formació professional dual intensiva a les següents famílies professionals: edificació i obra civil; electricitat i electrònica; energia i aigua; fabricació mecànica; fusta, moble i suro; imatge i so; indústries alimentàries; indústries extractives; informàtica i comunicacions; instal·lació i manteniment; maritimopesquera; química; seguretat i medi ambient; tèxtil, confecció i pell; transport i manteniment de vehicles.

DG Formació Professional - Departament d'Educació i Formació Professional

Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
n.d.	n.d.	n.d.	n.d.	n.d.	n.d.

9 Formació al llarg de la vida per a la qualificació i requalificació de la població activa

Missió: Productivitat

Mitjà termini

L'objectiu és promoure accions per a la formació de les persones treballadores en determinats àmbits. S'han identificat unes 140 accions (incloses les especialitats formatives i certificats professionals) que corresponen a les famílies professionals següents: informàtica i comunicacions; fabricació mecànica, instal·lació i manteniment; energia i aigua; electricitat i electrònica; indústries alimentàries; transport i manteniment de vehicles; química, arts i artesanies; tèxtil, confecció i pell.

Consorci per a la Formació Continua Catalunya - Departament d'Empresa i Treball

Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
60.000.000	12.000.000	12.000.000	12.000.000	12.000.000	12.000.000

10 Formació professional dual per a l'ocupació

Missió: Productivitat

Mitjà termini

Aquesta mesura es refereix als ajuts per a centres de formació amb la finalitat d'estimular la formació professional per a l'ocupació del SOC, que en la seva majoria serà en règim dual. Els programes del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya relacionats amb la formació professional per a l'ocupació tenen com a objectiu comú garantir l'existència d'una oferta formativa accessible, que prepari les persones en situació d'atur perquè puguin desenvolupar ocupacions especialment demandades al mercat laboral. Es desenvolupen tant de forma directa (CIFOS - Centres d'Innovació i Formació Ocupacional del SOC) com a través de convocatòries o convenis. Els beneficiaris de la subvenció són centres de formació homologats i impacten en les persones formades. Les dades fan referència al sector industrial.

Servei Públic d'Ocupació de Catalunya - Departament d'Empresa i Treball

Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
117.500.000	23.500.000	23.500.000	23.500.000	23.500.000	23.500.000

11 Serveis a les empreses en matèria de formació

Missió: Productivitat

Mitjà termini

Iniciativa destinada a oferir eines i instruments a les empreses per a la detecció de mancances competencials, per a la definició dels seus plans de formació, informant sobre el sistema de bonificació de la formació, amb l'objectiu de millorar les competències professionals de les persones treballadores i la competitivitat de les empreses a Catalunya, dels següents sectors FPCAT: agroalimentària, construcció, energia i sostenibilitat, industrial del metall i mobilitat, indústria manufacturera, química, transformació digital.

Consorci per a la Formació Continua Catalunya - Departament d'Empresa i Treball

Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

12 Desenvolupament del Projecte d'Atenció a l'Empresa

Missió: Productivitat

Curt termini

Aquesta actuació inclou la captació i gestió d'ofertes de treball, creació d'una xarxa de tècnics/ques prospectors, integració tecnològica amb aplicatius corporatius, planificació d'esdeveniments en xarxa, execució del protocol d'intervenció en ERO i desplegament d'una metodologia per a la gestió d'empreses clau.

Servei Públic d'Ocupació de Catalunya - Departament d'Empresa i Treball

Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
--------------------	------	------	------	------	------

cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional
----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------

13	Projectes d'innovació amb empreses i entitats				
Missió: Productivitat				Mitjà termini	
L'objectiu de la mesura és la creació de projectes que promoguin models d'excel·lència en la relació entre empreses i centres d'FP i/o en la creació de viviers d'empreses i programes de emprenedoria lligats als centres de FP. Amb aquests projectes i/o viviers i/o programes d'emprenedoria es promouen col·laboracions entre centres de FP i empreses perquè, de forma conjunta, detectin nous desafiaments productius i el desenvolupament de solucions innovadores, establint connexions significatives amb la indústria. Projectes d'innovació amb empreses i entitats relacionats amb les següents famílies professionals industrials. Les entitats executores d'aquests projectes acolliran centres de FP (públics), així com altres entitats (empreses, organitzacions, associacions i/o fundacions privades, organismes públics i entitats de dret públic o privat vinculades o dependents de les administracions i universitats públiques). Tindran prioritat a aquells projectes en què participi un nombre més gran d'executors, establint un mínim de dos centres de FP i una entitat.					
DG Formació Professional - Departament d'Educació i Formació Professional					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
1.300.000	1.300.000	0	0	0	0

14	Ajuts per al desenvolupament local				
Missió: Productivitat				Llarg termini	
La mesura preveu ajuts (a través de convocatòries) per programes que les entitats locals, en cooperació amb els actors rellevants del territori, diagnostiquin, planifiquin, programin, coordinin, comuniquin, integrin i executin actuacions per a desenvolupament socioeconòmic més integrat, equilibrat, equitatiu i sostenible i dissenyin també accions per intervenir sobre les persones en situació d'atur i sobre el teixit productiu local. Els programes han de fomentar també la igualtat real i efectiva entre dones i homes.					
Servei Públic d'Ocupació de Catalunya - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
37.000.000	7.400.000	7.400.000	7.400.000	7.400.000	7.400.000

15	Treballs amb les universitats per potenciar l'àmbit STEM				
Missió: Productivitat				Mitjà termini	
L'àmbit STEM inclou les disciplines següents: ciència, tecnologia, enginyeria i matemàtiques. L'objectiu de l'actuació és promoure un increment de l'oferta d'estudis i de places de nou accés relativa als títols oficials relacionats amb aquests camps de coneixement.					
DG Universitats - Departament de Recerca i Universitats					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

16	Desenvolupament de la formació dual universitària				
Missió: Productivitat				Mitjà termini	

L'objectiu és impulsar projectes de col·laboració universitat-empresa en formació dual universitària. Ja aprovada i establerta l'estratègia de la formació dual en el sistema universitari de Catalunya, s'ha creat una comissió institucional de seguiment, integrada per representats de les universitats, AQU Catalunya, PIMEC, Foment, CCOO, UGT i la DGU, la qual treballarà per aquesta actuació.

DG Universitats - Departament de Recerca i Universitats

Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

17 Talent digital a la indústria

Missió: Productivitat

Mitjà termini

Accions per l'encaix de l'estratègia de talent digital per contribuir a cobrir les necessitats d'ocupació d'una indústria cada cop més digital.

DG Economia i Societat Digitals - Departament d'Empresa i Treball

Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
1.200.000	150.000	150.000	300.000	300.000	300.000

18 Impuls de 42Barcelona

Missió: Productivitat

Mitjà termini

École 42 és una escola de programació informàtica que va néixer a París el 2013 inspirada en metodologies d'ensenyament innovadores que inclouen pedagogia entre iguals i aprenentatge basat en projectes com el fet que es tracta d'una escola sense professors i oberta les 24 hores del dia. Des de l'any 2020, la Fundació Telefónica impulsa el programa de École 42 a 42Barcelona, una iniciativa que compta amb el suport de l'Ajuntament de Barcelona i la Generalitat de Catalunya, amb l'objectiu d'oferir una capacitat alternativa per al talent digital especialitzat. Actualment s'està tramitant el conveni de col·laboració per garantir el funcionament d'aquesta iniciativa els propers quatre anys. Aquesta és actuació es fa conjuntament amb el Departament de Recerca i Universitats.

Secretaria de Polítiques Digitals - Departament d'Empresa i Treball

Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
930.000	300.000	300.000	300.000	30.000	0

19 Pla Microcreds.cat per a la formació contínua

Missió: Productivitat

Curt termini

L'objectiu és implementar el Pla microcreds.cat per donar resposta a les necessitats socials, vehicular la innovació empresarial i reduir la bretxa digital. Es vol generar una oferta pública i de qualitat, dins de l'oferta universitària de títols propis, a totes les persones desocupades o treballadores amb necessitat de reciclatge. També dissenyar programes de formació de curta durada que permetin donar resposta a les necessitats de formació professionalitzadora de l'entorn socioeconòmic.

DG Transferència i Societat del Coneixement - Departament de Recerca i Universitats

Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
1.344.918	1.344.918	0	0	0	0

20	Desplegament de microcredencials en IA per a persones treballadores en actiu				
Missió: Productivitat				Curt termini	
El pla de Microcredencials universitàries de Catalunya ofereix programes dissenyats en col·laboració amb els sectors professionals, adreçats a persones de 25 a 64 anys amb o sense titulació superior, amb una durada d'entre 25 i 375 hores i reconeixement de fins a 15 ECTS. Aquesta formació, certificada per les universitats públiques catalanes i reconeguda a nivell europeu, permet configurar itineraris personalitzats i facilita l'accés flexible a la formació superior. En aquest context i davant de l'oportunitat que la IA suposa, es pretenen desplegar formacions breus, certificables i d'alta qualitat en intel·ligència artificial.					
DG Transferència i Societat del Coneixement - Departament de Recerca i Universitats					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
459.375	91.875	91.875	91.875	91.875	91.875

21	Impuls de l'acreditació de competències professionals				
Missió: Productivitat				Curt termini	
Aquesta mesura té com a objectiu impulsar i donar estabilitat al servei d'acreditació de competències professionals perquè esdevingui una eina estructural i eficient per al reconeixement dels aprenentatges adquirits al llarg de la vida, també en l'àmbit industrial. Es garanteix la continuïtat del model d'acreditació massiva amb la participació activa de les organitzacions empresarials i sindicals més representatives com a nodes de connexió amb el teixit productiu. L'actuació reforça la qualificació de les persones, afavoreix la continuïtat formativa i contribueix a la competitivitat i adaptabilitat del sistema productiu.					
Agència Pública de Formació i Qualificació Professionals de Catalunya - Departament d'Educació i Formació Professional					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
52.500.000	10.500.000	10.500.000	10.500.000	10.500.000	10.500.000

22	Prova pilot sobre l'acreditació de competències bàsiques				
Missió: Resiliència			Mitjà termini		
En diversos sectors, l'exercici professional exigeix l'obtenció prèvia d'un document que certifiqui la competència professional de la persona treballadora. Tanmateix, moltes persones que podrien accedir a aquests certificats no compleixen els requisits formals establerts. El sistema d'acreditació proposat pretén donar resposta a aquesta necessitat, reconeixent competències i facilitant l'accés les titulacions de grau C que condueixen a les habilitacions professionals. La prova pilot es desenvoluparà en l'entorn de les habilitacions professionals en els següents sectors de l'àmbit industrial: electricitat i electrònica; energia i aigua; instal·lació i manteniment; seguretat i medi ambient. Aquesta actuació es durà a terme en el marc d'un conveni amb el SOC.					
DG Alumnat - Departament d'Educació i Formació Professional					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

Eix 4. Orientació professional

L'evolució demogràfica fa que els propers anys es jubilaran moltes persones i costarà trobar professionals que vulguin treballar a la indústria. Cal doncs intensificar els esforços per **atraure cap a la indústria** aquells grups poblacionals i col·lectius que de forma general no tenen tendència a escollir aquest sector per treballar-hi, malgrat que els salaris son superiors a la mitjana, hi ha menys temporalitat, atur, etc... Posem, per exemple, el cas de dones que han treballat en altres activitats i de persones joves que escullen una professió i que per diferents raons no escullen treballar a la indústria; també, persones que han treballat en altres sectors i que es troben a l'atur, o en nouvinguts a Catalunya. Aquesta seria una segona via per millorar el desenaix entre l'oferta i demanda de treball a la indústria i en aquest sentit l'orientació professional és cabdal.

L'orientació professional ajuda a les persones, ocupades o aturades, a reflexionar sobre les seves expectatives, interessos, qualificacions i competències, i a bolcar aquest coneixement al context del mercat de treball (CEDEFOP, 2021¹³). Relacionar aquestes reflexions amb les demandes del mercat de treball, ajuda a prendre decisions laborals i formatives adequades. En un context com l'actual, de gran manca de professionals amb les habilitats adequades en el sector industrial i de la urgència per no deixar escapar les oportunitats de la transició cap a una economia més verda i digital, l'orientació professional pot jugar un paper clau, tant per satisfer les necessitats empresarials com per al desenvolupament professional de les persones al llarg de la vida.

L'OECD Employment Outlook 2025 recomana a Espanya mobilitzar recursos laborals necessaris per al conjunt de l'economia, especialment entre les dones, les persones grans amb bona salut i els migrants regulars¹⁴.

Hi ha diversos tipus d'orientació professional, que donen resposta als diversos grups poblacionals i col·lectius esmentats: hi ha una orientació enfocada a l'àmbit educatiu ("Què estudio?"), una orientació professional ("De què vull treballar?") o una orientació encaminada a millorar l'ocupabilitat o trobar una feina més adequada a les preferències, com per exemple, la que ofereix el SOC.

a) Incorporar dones a la indústria

El sector industrial català es caracteritza, com a altres països occidentals, per una escassa **presència femenina**. A Catalunya, les dones representen el 32% de l'ocupació industrial (dades del 2023). Augmentar la participació de les dones al sector industrial permet incorporar la visió de gènere en el disseny de productes i serveis, cosa especialment valuosa si es té en compte que les dones prenen el 70% de les decisions de compra familiars. D'altra banda, la paritat de gènere enforteix la reputació corporativa, en tant que consumidors i inversors valoren cada cop més les pràctiques inclusives. Finalment, en facilitar que les dones accedeixin a llocs de treball ben remunerats i estables a la indústria, es redueix la bretxa salarial de gènere per hora (a la indústria és del 15% el 2022, força inferior al 25% del 2008, però encara superior al 12% del conjunt de l'economia).

Cal incentivar la participació de dones a la indústria, no només als alts càrrecs, sinó a tots els nivells i a totes les professions. Per incrementar l'interès de noies i nenes a les professions

¹³ "Invertir en la orientación profesional" (CEDEFOP, 2021).

¹⁴ OECD Employment Outlook 2025. Can we get through the demographic crunch?

industrials, cal començar a la primària. Pel què fa a dones que vinguin d'altres sectors, es pot incrementar la seva presència a partir del *reskilling*.

b) Persones joves i vocacions industrials

Un altre dels grans reptes del sector industrial és la percepció que en tenen els **joves**. Sovint, aquestes professions es veuen com feines repetitives, exigents físicament i amb poca flexibilitat en les condicions laborals. Aquesta visió fa que molts joves no considerin l'opció d'incorporar-se a oficis com el de soldador, electromecànic o tècnic de qualitat, tot i que són perfils molt demandats i amb escassetat crítica. Canviar aquesta percepció és clau per atraure nou talent i garantir el relleu generacional dins la indústria.

Cal una orientació professional per generar vocacions, és a dir, posar en coneixement de les persones que aquest sector ofereix millors salaris i menys temporalitat que la mitjana de sectors econòmics, així com també el valor que ofereix al conjunt de la societat.

Algunes maneres de donar a conèixer la indústria als joves són les visites escolars a la indústria, les visites de responsables industrials a les escoles, i la participació en reptes d'innovació que les empreses proposen als estudiants. A la primària és a l'etapa on és més fàcil despertar l'interès per la indústria, ja que en etapes posteriors, les decisions sobre el futur professional ja estan més preses.

c) Persones a l'atur provinents d'altres sectors

L'orientació professional encaminada a millorar l'ocupabilitat o trobar una feina més adequada a les pròpies preferències es duu a terme des dels serveis públics d'ocupació. L'orientació ha de garantir-se al llarg de tota la vida de les persones i no només en les fases en què la persona es troba a l'atur; ha d'estar alienada amb la detecció de les necessitat que tenen les empreses i això requereix un diàleg continu; i ha d'estar integrada amb el sistema de FP i amb la formació al llarg de la vida per tal de promoure una ocupació de qualitat.

d) Persones provinents d'altres països

L'arribada de persones novingudes al nostre país és una oportunitat per reforçar el teixit industrial. La seva incorporació al mercat laboral pot ser clau per impulsar sectors que necessiten mà d'obra qualificada. La indústria ofereix estabilitat, formació, ocupació més estable i menys dependent de les estacionalitats i en definitiva possibilitats de creixement personal. L'orientació professional pot ajudar a visualitzar aquests aspectes favorables, enfront dels que caracteritzen altres sectors més precaris, però que requereixen menys barreres d'entrada i rapidesa en la inserció laboral.¹⁵

Actuacions de l'Eix 4:

1	Programes de mentoria per a dones	
Missió: Productivitat		Mitjà termini

¹⁵ L. González i T. Surovtseva (2025). L'estudi "Do More Tourists Promote Local Employment?" recomana reorientar la política econòmica per afavorir sectors com la indústria, on la integració laboral dels immigrants pot tenir un impacte més positiu.

Desenvolupar programes de mentoria per a dones en professions tradicionalment masculinitzades i promoure l'accés a càrrecs de responsabilitat.					
DG Cures, Organització del Temps i Equitat en els Treballs - Departament d'Igualtat i Feminisme					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
30.000	15.000	15.000	0	0	0

2	Programa +Dones +Futur: despertem vocacions				
Missió: Resiliència				Llarg termini	
El programa busca connectar l'escola amb la indústria catalana de proximitat per fomentar vocacions industrials, especialment entre les nenes i les noies, amb l'objectiu d'incrementar el nombre de dones a la indústria.					
DG Cures, Organització del Temps i Equitat en els Treballs - Departament d'Igualtat i Feminisme					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

3	Orientació professional per a persones aturades				
Missió: Productivitat				Mitjà termini	
La mesura s'orienta a proporcionar orientació professional per a persones aturades. L'orientació professional és un procés al qual es pot accedir al llarg de la vida laboral, que facilita la presa de decisions en l'àmbit de l'ocupació, la formació i la posada en marxa d'iniciatives empresarials per a la millora de l'ocupabilitat de la persona i de la qualitat de l'ocupació. Es desenvolupa tant de forma directe (Oficines de Treball) com a través de convocatòries i convenis amb tercers parts. Els beneficiaris de la subvenció son entitats i els destinataris finals les persones orientades.					
Servei Públic d'Ocupació de Catalunya - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
24.500.000	4.900.000	4.900.000	4.900.000	4.900.000	4.900.000

4	Orientació professional per a persones treballadores				
Missió: Productivitat				Mitjà termini	
L'orientació a les persones treballadores ocupades és l'instrument per adquirir eines i recursos per a la presa de decisions en relació amb la trajectòria i l'objectiu professional. Aquesta activitat es realitza a través dels punts d'orientació distribuïts per tot el territori català. Les entitats orientadores han de demostrar la seva vinculació i expertesa en els sectors o subsectors productius. El programa incorpora les actuacions de prospecció amb la finalitat donar a conèixer els serveis inclosos en el sistema de formació i qualificació professional al teixit productiu i la de copsar les necessitats, demandes i reptes dels sector industrial i nodrir així les actuacions d'orientació.					
Consorci per a la Formació Continua Catalunya - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
40.000.000	8.000.000	8.000.000	8.000.000	8.000.000	8.000.000

Eix 5. Condicions de treball

Per qualitat del treball avui s'ha de considerar, a més de les clàssiques condicions de seguretat, salut, benestar, conciliació, etc... (és a dir, tot aquell seguit de garanties que ja venen determinades per l'estatut dels treballadors i per la negociació col·lectiva), també cal considerar un conjunt de circumstàncies que tenen a veure amb la **motivació**, la retribució salarial i l'emocional, la satisfacció professional, l'ambient social, l'espai físic, l'aprenentatge i la realització humana a través del treball.

Totes aquestes condicions de treball, a més dels beneficis per al propi treballador o treballadora, contribueixen a una realització exitosa de la missió de l'empresa, amb conseqüències evidents també en la **productivitat**. A més, unes condicions laborals adequades contribueixen a reduir la rotació de personal i els accidents laborals, fet que beneficia tant les persones treballadores com les empreses i la societat en general. Són necessaris molts esforços empresarials per atreure talent. Per això, és més eficient retenir empleats qualificats que incorporar i formar noves contractacions. En un món cada vegada més conscient de la responsabilitat social, invertir en el benestar de les persones treballadores no és només una qüestió ètica, sinó també estratègica. Segons *l'Informe Future of Jobs 2025*, elaborat a partir d'enquestes a un miler d'empresaris que representen més de 14 milions de treballadors i treballadores, el 64% considera que una de les claus per **atreure i retenir** talent a les seves organitzacions és oferir suport a la salut i el benestar dels empleats.

L'Estratègia Industrial Europea (actualització 2021) explica que la crisi de la COVID-19 va posar de manifest la necessitat de reforçar la resiliència industrial i social, menciona el paper del Pilar Europeu de Drets Socials com a brúixola per mitigar els impactes socials, incloent-hi el suport a les persones treballadores i les mesures d'emergència. També fa referència a la necessitat de protegir els llocs de treball i millorar les condicions laborals dins dels ecosistemes industrials. Amb relació a la transició verda i digital, destaca la necessitat de capacitar la força de treball per a les noves exigències tecnològiques i ecològiques, promou la formació contínua, la requalificació i la inclusió social com a elements clau per garantir que la transformació industrial sigui justa.

Sigui per la manca de talent global o sigui per un canvi de model, en els darrers anys les persones treballadores encara s'han apropiat més al centre de l'empresa i del model productiu. Avui, els treballadors i les treballadores volen ser cada vegada més participants dels canvis i de les transformacions que les empreses tenen i de les grans decisions que prenen. L'administració és conscient d'aquesta tendència i l'ha d'integrar en els seus programes i iniciatives dirigides a les empreses.

Aquest Eix 5 contempla de forma específica les qüestions relatives a qualitat i condicions de treball a la indústria, sinistralitat i millora de la seguretat industrial.

a) Qualitat i condicions de treball

La indústria ocupa més de 636.000 persones a Catalunya, el 16,6% del total segons l'EPA. Aquest sector té un impacte positiu sobre el conjunt de la societat catalana, ja que és el que genera una ocupació de més qualitat d'entre els tres principals (agricultura, indústria i serveis): té menys

atur i temporalitat, alhora que paga majors salaris i ajuda a millorar la cohesió social. En primer lloc, **l'atur registrat** de la indústria va suposar el 10,6% del total el 2024, per sota del pes d'aquest sector en termes d'ocupació. A més, la xifra d'aturats, s'ha anat reduint els últims dotze anys de manera contínua (excepte el 2020, lligat a la pandèmia). I aquesta reducció ha estat molt més ràpida que al conjunt de l'economia (63% acumulat des del 2012 enfront del 47%). En segon lloc, el sector industrial presenta una taxa de **temporalitat** del 6,8%, força més baixa que el conjunt de l'economia (12,2%), tant abans com després de la darrera reforma laboral del 2021. Aquesta dada és compatible amb el fet que la indústria tingui una elevada taxa de rotació, doncs els que estan en situació de temporalitat roten més que en altres sectors. El **salari brut** és de 21,2 euros per hora efectiva a la indústria, davant dels 19,3 euros de mitjana, és a dir un 9,6% superior. Els salaris van créixer més en aquest sector: el 2,7% enfront del 2,5% per al conjunt de l'economia. Finalment, la indústria millora la **cohesió social** en tant que contribueix a reduir les desigualtats de renda (Viladecans i Magre, 2023)¹⁶.

D'acord amb els resultats de l'Enquesta de qualitat i condicions de treball, elaborada per la Secretaria de Treball a partir del treball de camp realitzat entre 2019 i 2020, el sector industrial destaca positivament en diversos aspectes. En quatre de les sis dimensions analitzades, la indústria supera la mitjana dels altres sectors. Especialment, presenta una qualitat superior en **intensitat del treball** —en tant que s'hi pateix una menor càrrega emocional que en altres sectors— i en la **qualitat del temps de treball**, ja que és menys habitual que les persones treballadores hagin de sacrificar el seu temps lliure o treballar els caps de setmana. També obté bons resultats pel que fa a les **perspectives professionals** i a l'**ambient social**, tot i que amb diferències més moderades respecte a la mitjana. Aquests bons indicadors s'expliquen, en part, per la menor presència de treball atípic i per un entorn laboral amb menys situacions d'ofenses, amenaces, humiliacions o discriminacions.

No obstant això, la indústria encara presenta reptes importants. En concret, mostra puntuacions inferiors en l'**ambient físic** —a causa de l'exposició a condicions laborals físicament exigents i potencialment nocives— i en la dimensió **d'habilitats, participació i formació**. Això es deu al fet que moltes feines industrials impliquen tasques més rutinàries, amb menys exigència cognitiva i menys marge de decisió o implicació en l'organització, en comparació amb altres sectors (Redondo, 2025)¹⁷.

Les pimes afronten grans dificultats a l'hora de captar i retenir talent, ja que sovint competeixen amb grans corporacions que poden oferir salaris més elevats, programes de carrera més estructurats i beneficis socials més atractius. Aquesta limitació de recursos fa que moltes pimes depenguin de la seva capacitat per generar un entorn laboral motivador, flexible i amb oportunitats de creixement personalitzat. A més, la manca de visibilitat de marca i de presència internacional redueix l'atractiu per a professionals altament qualificats que busquen projecció global.

En el marc dels grups de treball s'ha remarcat que la millora de la mobilitat per accedir al lloc de treball és un factor directament relacionat amb les condicions de treball, tant pel temps que s'hi dedica com perquè pot tenir un risc associat.

¹⁶ E. Viladecans i J. Magre (2023), Geografia de la indústria i cohesió social, Col·lecció Papers de l'Observatori de la Indústria.

¹⁷ Ponència "Qualitat de l'ocupació industrial", presentada al Congrés d'Economia i Empresa de Catalunya, Col·legi d'Economistes de Catalunya (març 2025).

A Catalunya es disposa de l'Estratègia Catalana d'Ocupació de Qualitat 2022-2027.

b) Sinistralitat i seguretat industrial

Amb dades dels darrers cinc anys, el sector de la indústria a Catalunya concentra aproximadament un 20% dels accidents de treball amb baixa, el 23% dels accidents sense baixa i el 35% de les malalties professionals. Aquestes xifres superen de molt el pes que tenen els afiliats en aquest sector respecte el total de l'economia (13%), cosa que indica una incidència rellevant de sinistralitat a la indústria. La indústria se situa, doncs, entre les activitats amb més accidents de treball amb baixa, juntament amb la construcció. No obstant això, és el sector, dels quatre grans sectors, on la proporció d'accidents greus i mortals és més baixa, un 0,5% del total d'accidents registrats; enfront l'1,4% de l'agricultura, l'1% de la construcció i el 0,6% dels serveis. Dins del sector industrial, la metal·lúrgia i l'activitat aigua, sanejament i gestió de residus són les que presenten una sinistralitat de tipus més greu (Redondo, 2025).

La **seguretat industrial** és un pilar fonamental per garantir el bon funcionament de qualsevol empresa del sector productiu. Implementar protocols de seguretat eficaços no només protegeix la vida i la salut dels treballadors i treballadores, sinó que també redueix el risc d'accidents, avaries i interrupcions en la producció. Un entorn industrial segur significa poder desenvolupar les seves tasques amb confiança i tranquil·litat. Això afavoreix el benestar emocional, redueix l'estrès i fomenta una cultura de responsabilitat compartida. Quan els empleats perceben que la seva seguretat és una prioritat, augmenta el seu compromís amb l'empresa i la seva motivació. Per a les empreses, millorar la seguretat de les seves plantes es tradueix en una major eficiència operativa, menys costos associats a sinistres i una millor reputació corporativa. En definitiva, invertir en seguretat industrial no és només una obligació legal i ètica, sinó també una estratègia intel·ligent per construir entorns laborals més sostenibles i humans.

Molts accidents es poden evitar amb una correcta implementació de les **mesures preventives**: a banda de millorar les condicions de treball, cal integrar la cultura preventiva i la prevenció en totes les actuacions de les empreses; i cal avançar en la identificació i avaluació de riscos sobre la base dels llocs concrets de cada empresa i indústria (no genèriques).

La formació sobre riscos laborals és cada vegada més present als centres de FP. Així, quan els futurs treballadors i treballadores, s'incorporen a l'empresa poden protegir-se adequadament i demanar que se'ls faciliti la protecció adequada.

A Catalunya es disposa de l'Estratègia Catalana de Seguretat i Salut Laboral, 2021-2026.

Actuacions de l'Eix 5:

1	Introducció de clàusules socials, laborals i de terminis de pagament en els processos de contractació pública	
Missió: Resiliència		Mitjà termini
Incloure criteris socials i laborals als plecs de clàusules dels procediments d'adjudicació dels contractes públics relacionats amb el Pacte Nacional per a la Indústria, amb la finalitat de promoure una ocupació de qualitat, que faciliti la incorporació del personal femení i fomenti l'estabilitat laboral. Incloure també l'obligació de l'empresa contractista de pagar en termini a les empreses subcontractades.		
DG Contractació Pública - Departament d'Economia i Finances		

Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

2	Ofertir eines, recursos i bones pràctiques sobre usos del temps, conciliació i corresponsabilitat al teixit social i productiu				
Missió: Resiliència				Llarg termini	
Desenvolupar eines, recursos i bones pràctiques sobre usos del temps, conciliació i corresponsabilitat al teixit social i productiu que es difonen per mitjà de la pàgina web de la DG promotora. També s'hi pot consultar un repositori d'accions d'igualtat de gènere a l'àmbit laboral.					
DG Cures, Organització del Temps i Equitat en els Treballs - Departament d'Igualtat i Feminisme					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

3	Subvencions per fomentar l'elaboració de plans d'igualtat a empreses industrials de menys de 50 persones treballadores				
Missió: Resiliència				Mitjà termini	
L'objectiu és incentivar l'elaboració de plans d'igualtat per part de petites empreses industrials, com a mesura de promoció de la igualtat de gènere en l'àmbit laboral.					
DG Cures, Organització del Temps i Equitat en els Treballs - Departament d'Igualtat i Feminisme					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
500.000	250.000	250.000	0	0	0

4	Formació a empreses sobre igualtat de gènere en l'àmbit laboral i corresponsabilitat				
Missió: Resiliència				Llarg termini	
L'objectiu és oferir cursos de formació en línia per avançar en la igualtat de gènere en l'àmbit laboral. S'ofereixen més de 40 cursos en matèries d'igualtat en el treball, corresponsabilitat i reorganització dels usos del temps, elaboració de plans d'igualtat, àmbits dels plans d'igualtat, introducció a la perspectiva de gènere, registre retributiu i eliminació de la bretxa salarial, i gestió emocional i ètica de les cures.					
DG Cures, Organització del Temps i Equitat en els Treballs - Departament d'Igualtat i Feminisme					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
245.000	49.000	49.000	49.000	49.000	49.000

5	Consolidació de la Xarxa Professionals d'Igualtat en els Treballs	
Missió: Resiliència		Llarg termini
L'objectiu és consolidar aquesta Xarxa creada per contribuir a la promoció i l'estabilitat de les polítiques d'igualtat de gènere en el món laboral arreu de Catalunya. Es pretén generar un impacte transformador de gènere en el teixit empresarial i associatiu i en el sector públic de Catalunya, així com crear un espai de formació i d'intercanvi de coneixements i bones pràctiques.		

DG Cures, Organització del Temps i Equitat en els Treballs - Departament d'Igualtat i Feminisme					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
12.500.000	2.500.000	2.500.000	2.500.000	2.500.000	2.500.000

6	Millora de les condicions de treball i la reducció de la sinistralitat laboral al sector de la indústria				
Missió: Productivitat				Mitjà termini	
Accions específics en el marc de l'Estratègia Catalana de Seguretat i Salut Laboral (ECSSL), acordada en l'àmbit de la concertació social del Consell de Relacions Laborals. Aquesta estratègia constitueix el marc d'actuació prioritària pel que fa Seguretat i Salut Laboral a Catalunya. Tot i que l'ECSSL té caràcter transversal per al conjunt dels sectors econòmics, la indústria serà un dels sectors més importants en els quals es desenvoluparan accions específiques atès el nombre de persones que hi treballen.					
DG Relacions Laborals, Treball Autònom, Seguretat i Salut Laboral - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
600.000	600.000	n.d.	n.d.	n.d.	n.d.

7	Millora de la conflictivitat				
Missió: Productivitat				Curt termini	
Seguiment dels conflictes en el sector industrial per tal d'evitar expedients de regulació d'ocupació i possibles deslocalitzacions. L'objectiu inclou mediacions amb els representants del sector o de les empreses, tant la part empresarial com la social, per analitzar si hi ha alternatives a la destrucció d'empreses i llocs de treball o, en el seu cas, valorar obrir taules de reindustrialització.					
DG Relacions Laborals, Treball Autònom, Seguretat i Salut Laboral - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

8	Actuacions a desenvolupar per les Mútues Col·laboradores amb la Seguretat Social (MCSS) dirigides a la reducció de la sinistralitat laboral al sector de la indústria				
Missió: Productivitat				Curt termini	
L'objectiu és la relació amb les mútues col·laboradores per reduir la sinistralitat laboral. Anualment la DGRLTASSL elabora una Resolució dirigida a les MCSS establint les actuacions prioritàries que han d'executar les MCSS a càrrec de quotes empresarials. S'establiran anualment actuacions dirigides als subsectors del sector industrial amb més sinistralitat laboral.					
DG Relacions Laborals, Treball Autònom, Seguretat i Salut Laboral - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

9	Seguiment de la sinistralitat laboral a la Indústria a la Comissió de Seguretat i Salut Laboral del Consell de Relacions Laborals				
Missió: Productivitat				Curt termini	
En el marc de les actuacions de la Comissió de Seguretat i Salut Laboral del Consell de Relacions Laborals, es fa un seguiment particularitzat de la sinistralitat laboral al sector de la indústria. El seguiment permet establir, si és el cas, actuacions de correcció en el marc de l'Estratègia Catalana de Seguretat i Salut Laboral (ECSSL).					
DG Relacions Laborals, Treball Autònom, Seguretat i Salut Laboral - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

10	Elaboració d'un document amb recomanacions a la negociació col·lectiva, en l'àmbit industrial				
Missió: Resiliència				Mitjà termini	
Impulsar un pla de suport a les recomanacions de la negociació col·lectiva en el sector industrial, a consensuar en el si del Consell de Relacions Laborals pel conjunt d'agents socials amb la condició de més representatius.					
DG Relacions Laborals, Treball Autònom, Seguretat i Salut Laboral - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
n.d.	n.d.	n.d.	n.d.	n.d.	n.d.

11	Decret per als establiments afectats per la Directiva Seveso III				
Missió: Productivitat				Mitjà termini	
Aquesta mesura preveu l'aprovació del Decret per als establiments afectats per la Directiva 2012/18/UE, de 4 de juliol de 2012, relativa al control dels riscos inherents als accidents greus en els quals intervinguin substàncies perilloses (Directiva Seveso III), la qual afecta a la seguretat d'aquells establiments que treballen amb substàncies perilloses, millorant així la prevenció d'accidents.					
DG Indústria - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

12	Avantprojecte de Llei de regulació de la prestació del servei d'ITV				
Missió: Productivitat			Curt termini		
El Govern aprovarà l'avantprojecte de Llei que ha de permetre incrementar el nombre d'estacions d'Inspecció Tècnica de Vehicles (ITV), facilitant doncs els serveis als vehicles industrials, cosa que millorarà la seva seguretat.					
DG Indústria - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

ÀMBIT 3. INNOVACIÓ I COMPETITIVITAT

La tecnologia i la innovació són pilars fonamentals per garantir la competitivitat i la sostenibilitat del teixit industrial. Per això, la inversió esdevé una eina imprescindible per impulsar-les, ja que permet modernitzar equips, digitalitzar processos i reforçar la R+D. Cal millorar la comercialització dels productes innovadors i la innovació en processos productius i organitzatius. Aquestes transformacions no només milloren l'eficiència productiva, sinó que també obren noves oportunitats de creixement i internacionalització. La dimensió empresarial condiciona en gran mesura la capacitat d'inversió i l'assumpció de riscos.

L'objectiu del Pacte Nacional per a la Indústria 2026-30 en aquest àmbit és contribuir a redoblar els esforços, empresarials i institucionals, per escalar posicions en tecnologia i innovació, així com millorar-ne la capacitat d'innovació sistèmica i continuada de les empreses, i la comercialització de productes més sofisticats en nous mercats.

Aquest àmbit conté tres eixos: l'Eix 6, sobre innovació, l'Eix 7 sobre dimensió, inversió i finançament empresarial i l'Eix 8, sobre autonomia productiva i internacionalització.

Eix 6. Innovació

La innovació és l'eix vertebrador de la competitivitat industrial catalana i el creixement econòmic, ja que transforma idees en solucions aplicables al mercat. Les empreses innovadores adapten ràpidament els seus models de negoci, milloren processos, desenvolupen nous productes i serveis, i responen amb agilitat als canvis tecnològics i socials. La innovació és el mecanisme que permet convertir els avenços científics en valor econòmic i social.

Tot i que el teixit productiu del país compta amb una base tecnològica sòlida i una àmplia xarxa d'agents d'R+D, encara hi ha un marge de millora important en la inversió en recerca i en la seva transferència al mercat. Les dades mostren que Catalunya se situa en un nivell intermedi-alt dins de la classificació europea, però per consolidar aquesta posició cal incrementar la despesa en R+D privada i fomentar una innovació més oberta, col·laborativa i orientada a resultats.

Les pimes sovint afronten dificultats per innovar a causa de la manca de recursos i estructures internes, així com de l'accés limitat a xarxes de col·laboració. Aquestes limitacions redueixen la seva agilitat davant els canvis del mercat i les fan dependents de processos tradicionals. Per això, fomentar una cultura d'innovació estable és essencial per superar barreres i garantir la competitivitat a llarg termini.

Catalunya, després de més de tres dècades estructurant el seu sistema d'innovació, ara hauria de promoure una reflexió sobre el model d'innovació que li cal per afrontar el futur. També hauria de reflexionar sobre el paper de cadascun dels seus actors dins de l'ecosistema català i concretar una estratègia. El Pacte, en aquest eix, inclou algunes mesures que s'orienten a aquests objectius. D'altra banda, aquest Pacte manifesta la necessitat d'augmentar dels pressupostos assignats a les polítiques d'innovació i a la R+D empresarial, pensant en estratègies de Technology Pull, davant de les Technology Push.

Aquest Eix 6 sobre Innovació contempla de forma específica les qüestions relatives a l'R+D industrial per fer productes de més valor afegit, al recolzament d'aquelles empreses industrials

que ja són actives en R+D, així com a la creació de noves empreses intensives en R+D. També analitza el pas de l'esforç en R+D a la creació de productes sofisticats i aborda l'aplicació de la tecnologia als processos productius. L'Eix 6 continua amb la qüestió de les dades que es generen en els propis processos productius i de l'oportunitat de negoci a partir d'aquestes dades. Per finalitzar, fa un últim epígraf per recalcar la importància de la recerca bàsica a la indústria.

a) R+D industrial per fer productes de més valor afegit

La recerca i desenvolupament (R+D) que les empreses duen a terme de forma interna és la part més nuclear de la seva innovació (i quantitativament la més important). Comprèn els treballs creatius portats a terme dins l'empresa per augmentar el volum de coneixements i la seva utilització per idear productes i processos nous o millorats (inclòs el desenvolupament de programari).

És a dir, que la innovació no es limita exclusivament a les activitats d'R+D, sinó que inclou: la capacitat d'adaptar-se als canvis, de transformar processos, de repensar models de negoci i de generar valor a través de noves formes de treballar, comunicar o relacionar-se amb els clients. En els darrers anys s'ha parlat molt de la importància de la innovació.

Però aquesta mirada té un cost associat: l'R+D ha quedat descentrada respecte la seva posició inicial de nucli de la innovació empresarial. Per sustentar la innovació industrial, cal continuar dedicant recursos i esforços a la recerca bàsica.

Estudis empírics (OCDE, Eurostat, Banc d'Espanya,...) mostren que les regions i els països amb major intensitat de R+D (públic i privat) tendeixen a tenir creixement més sostingut, més patents, més *start-ups* de ràpid creixement i majors exportacions industrials.

L'*EU Industrial R&D Investment Scoreboard* analitza les 2.000 empreses mundials que més R+D fan. En la darrera edició, amb dades de 2023, aquestes 2000 empreses inclouen 900.000 empreses subsidiàries, total o parcialment controlades per elles, i conjuntament dediquen més d'un milió de milions d'euros a R+D, que suposa més del 85% del total de la R+D privada del planeta. És a dir, que només unes 2.000 empreses i les seves subsidiàries són responsables de la major part de l'R+D empresarial mundial.

Per continents i països, estan distribuïdes de la manera següent: 681 són dels Estats Units, 534 de la Xina i 322 de la Unió Europea. Hi ha també 185 empreses japoneses, 63 del Regne Unit, 55 de Taiwan, 40 de Corea del Sud i 39 de Suïssa. Espanya té 12 empreses en aquesta llista de 2.000. Draghi avisa: Europa perd competitivitat respecte els Estats Units i la Xina, amb un esforç de R+D empresarial molt baix, 1,3% del PIB front del 2,4% als Estats Units.

L'*Scoreboard* també analitza les 1.000 empreses europees que més R+D fan. Espanya, amb només 27, queda lluny de països com Alemanya (291), França (147), Suècia (144), Dinamarca i Holanda (cadascun amb 69), Itàlia (44), Irlanda (42) o Àustria (38). Així doncs, Europa té una debilitat dins del context global i Espanya, al seu temps, la té en el context europeu.

A Catalunya, la despesa en R+D industrial és de 1.963 milions d'euros i aquest sector compta amb 12.300 persones dedicades a R+D en equivalents a temps complet (dades 2023). La indústria catalana, que suposa el 2,3% del VAB del sector a la zona euro, representa aproximadament l'1,3% de la seva despesa en R+D cosa que indica un dèficit important en aquest camp (dades 2022).

Durant la Gran Recessió, la despesa en R+D de les empreses industrials catalanes va disminuir durant cinc anys consecutius (2008-2013). El 2013 va començar a recuperar-se i, des d'aleshores, ha augmentat un 78% fins al 2023 en termes corrents (excepte el 2019), mentre que els preus només han augmentat un 20%. En canvi, a Alemanya, la caiguda va ser més breu: només va disminuir el 2008 (i molt lleument el 2013). Actualment, a Alemanya, la despesa en R+D representa l'1,8% de la facturació de les empreses, mentre que a Catalunya és menys de la meitat, el 0,8%. Per tant, la despesa en R+D industrial té marge de millora.

Des d'una vessant més conceptual, diversos treballs seminals han establert les bases teòriques que vinculen la **R+D amb la productivitat i el creixement econòmic**. Robert Solow (1957), amb el seu model de creixement neoclàssic, va demostrar que el progrés tecnològic —sovint impulsat per la R+D— és el principal motor del creixement a llarg termini, més enllà de l'acumulació de capital i treball. A aquest treball seminal, cal afegir-hi el de Zvi Griliches (1979) i el de Paul Romer (1990), qui va desenvolupar la teoria del creixement endogen, incorporant la R+D com a motor intern del desenvolupament econòmic i subratllant el paper del coneixement i la innovació com a béns públics que generen rendiments creixents.

Molt més recentment, el corrent de pensament sobre la teoria de la complexitat (*The Theory of Economic Complexity*, 2025) ha introduït l'*Economic Complexity Index (ECI)*, que captura la complexitat de productes i països. Es basa en les exportacions i mesura tant la diversitat de productes que un país exporta com la ubiqüitat, és a dir, la quantitat de països que exporten aquell mateix producte. S'assumeix que un país més desenvolupat, amb una economia més complexa, exportarà més productes. Els quals, a més, seran exportats per menys països. En definitiva, es recull allò que fa un país però també es té en compte el que fan els altres. Les empreses, per ser competitives i exportar, han de fabricar productes sofisticats, diferencials, amb alt valor afegit. La sofisticació dels productes passa necessàriament per la R+D. Així doncs, es vincula **l'R+D amb la competitivitat i exportacions**, a través de la sofisticació dels productes.

L'anàlisi de complexitat econòmica identifica els productes més complexos en els quals cada estat membre de la UE té la *relatedness* més alta. Aquests productes representen les oportunitats més prometedores per a la modernització industrial, ja que combinen un alt potencial de valor afegit amb una forta alineació amb les capacitats productives existents del país, cosa que els converteix en objectius ambiciosos i factibles per a la inversió estratègica. Un treball recent de la Comissió Europea (Mitra, 2025)¹⁸ identifica quins productes complexos fabricats per cada estat membre que tinguin el nivell més elevat de relació.

¹⁸ Mitra (2025), Where to Grow: Mapping Industrial Opportunities in the EU with Product Complexity, Relatedness, and Enabling Conditions, European Commission.

La fundació COTEC manté un Mapa de la Complexitat Econòmica d'Espanya¹⁹, basat en aquest enfocament. Convé veure l'economia des d'aquesta òptica atès que l'economia de la complexitat re-valoritza la indústria; justifica els esforços europeus per recuperar-la. Catalunya, seguint el mateix procés de tot el món occidental, fa unes dècades va decidir sustentar la seva economia en el coneixement i els serveis. La producció es portava a països llunyans, més capaços de fabricar a preus baixos. Aquesta s'ha mostrat una estratègia equivocada, veient l'impacte que han tingut diverses crisis (pandèmia, guerra d'Ucraïna, que ha sacsejat l'accés a l'energia, etc.) i veient també l'auge de la Xina. El món occidental reacciona, volent-se re-industrialitzar. L'economia de la complexitat diu que l'objectiu és dissenyar, fabricar i exportar productes sofisticats.

A meitats de 2024, 110 associacions europees que representen els principals actors en l'àmbit de la R+D+i, publicaven un document (*Joint Statement for an Ambitious FP10*) en el que demanaven destinar més diners al programa FP10, el següent període del Horizon Europe. L'octubre de 2024, EFFRA, ManuFuture i EIT Manufacturing varen presentar un document conjunt²⁰ en el qual urgeixen a invertir en recerca i innovació per mantenir la competitivitat industrial europea. La European Round Table for Industry (ERT), que és una associació que agrupa les 60 empreses industrials i tecnològiques europees, diu que cal posar la recerca, el desenvolupament i la innovació al centre de l'economia. Anant a Espanya, la Fundació Cotec o entitats com SOMMA, ASEICA i AseBio demanen (març 2025) també posar la R+D+i al cor de l'estratègia nacional.

Mario Draghi recorda també que l'instrument *Pathfinder* del Consell Europeu d'Innovació (EIC) (eina que a la UE dona suport a tecnologies radicalment noves) té un pressupost de 256 milions d'euros (2024), lluny dels 4.100 milions de dòlars per a l'Agència de Projectes de Recerca Avançats de Defensa dels Estats Units (DARPA) i els 2.000 milions de dòlars per a les altres agències "ARPA". Ell proposa reconvertir el EIC europeu en una "ARPA" autèntica, que pugui donar suport a projectes d'alt risc tecnològic.

La Comissió fa passos en aquest camí que se li suggereix o exigeix. El juliol d'aquest 2025, ha aprovat destinar més de 400 milions d'euros a empreses petites i mitjanes europees per avançar en la innovació de dispositius mèdics. S'espera que aquesta aportació mobilitzi al seu temps més de 800 milions d'euros privats. També el juliol de 2025, la Comissió ha proposat duplicar el pressupost del programa marc de recerca i innovació fins a 175.000 milions d'euros. El nou Horitzó Europa finançarà solucions als reptes del món real. També recentment, la presidenta de la Comissió presentava el pla de 500 milions d'euros per atreure talent científic cap al nostre continent. Aquest 2025, el EIC destina més de 1.400 milions a innovació de risc alt i tecnologies estratègiques.

Es fa doncs necessari impulsar la R+D industrial a Catalunya. I per fer-ho, hi ha dos camins: (1) impulsar la R+D en aquelles empreses industrials que actualment ja són actives en R+D; i (2) fomentar la creació de noves empreses intensives en R+D.

¹⁹ <https://cotec.es/proyectos-cpt/mapa-de-complejidad-economica-de-espana/>

²⁰ *The importance of manufacturing research and innovation for the future competitiveness of the EU. Joint Position Paper on FP10.*

b) Empreses industrials ja actives en R+D

Impulsar l'R+D en aquelles empreses industrials que actualment ja son actives en aquesta activitat passa sobretot per oferir ajuts, incentius o premis per incrementar l'R+D **interna**, per proporcionar el finançament adequat per poder fer front a aquests projectes i millorant la gestió dels projectes d'R+D.

Però també es pot fomentar la col·laboració **externa** d'aquestes empreses industrials amb centres tecnològics, universitats i centres de recerca o participar en xarxes sectorials. És el concepte de *open innovation*, que permet accedir a coneixement, tecnologies i solucions que van més enllà dels límits interns de l'empreses.

Es pot pensar que la R+D és un joc de grans. No és així. De les 1.000 empreses europees que fan més R+D, el 18% tenen menys de 250 persones treballadores. Catalunya compta amb 23.500 empreses industrials (amb assalariats), de les quals aproximadament unes 600 tenen departaments d'R+D.

c) Creació de noves empreses intensives en R+D

Un ingredient molt important és la connexió amb els centres de coneixement. Es pot promoure la transferència de tecnologia a per mitjà de la creació de **spin-offs** universitàries, amb llicències de patents; moltes d'aquestes seran empreses *deep tech* sorgides dels centres de recerca i centres tecnològics. També és interessant vincular investigadors amb projectes empresarials (com per exemple en el cas dels doctorats industrials) i crear xarxes d'innovació, on empreses, investigadors i administracions col·laborin. Cal buscar doncs, a través de la R+D i la creació d'empreses, la fabricació i exportació de productes més sofisticats.

Cal també estar atent a un fenomen que en altres llocs del planeta ha ajudat a clusteritzar tecnologia i activitat econòmica: la creació d'empreses des d'altres empreses. La Comissió Europea impulsa la *Startup and Scaleup Strategy*, la qual vol facilitar l'aparició i creixement d'empreses intensives en tecnologia (com es el cas de la intel·ligència artificial, la robòtica, la biotecnologia, la biomedicina, la descarbonització industrial, la defensa...). Aquesta estratègia europea obligarà a retocar un ampli nombre d'aspectes de les economies nacionals i regionals europees: accés a finançament, accés d'aquestes empreses a la compra pública innovadora, redefinir el marc de les ajudes d'estat per ajudar-les, una identitat europea digital per aquest tipus d'empreses, que permeti reduir la fragmentació del mercat europeu, accés a contractes de defensa, etc.

La innovació industrial passa també per la col·laboració de les empreses industrials amb les startups. El mateix EIC té el programa *Corporate Partnership Programme* que, des de que es va crear, ha promogut més de 1.500 vinculacions i 100 acords empresarials. ABB, Airbus, BMW, CaixaBank, CommerzBank, Enel, Ferrovial, L'Oreal, Medtronic, Neste, Novo Nordisk, Roche, Saint-Gobain, Shell, Siemens Energy, Solvay o Telefonica són empreses que hi ha participat, relacionant-se amb startups i scaleups.

El fenomen startup accelera el ritme de canvi tecnològic. Ho fa gràcies a la feina d'emprenedors i inversors, els quals, plegats, assumeixen reptes de gran risc, tant tecnològic com de mercat. La metodologia startup s'ha estès globalment i Catalunya i en particular Barcelona estan molt ben posicionades en els rankings mundials d'ecosistemes emprenedors. Hi ha actualment a Catalunya a prop de 2.500 startups i són centenars els inversors que proporcionen el flux de diner necessari per alimentar els seus reptes. Però el món startup té biaixos. S'ha orientat molt a empreses emergents relacionades amb internet o amb les TIC. Són menys freqüents les startups fortament tecnològiques (les anomenades Deep Tech) i les startups que han d'acabar tenint una línia de fabricació. Són les startups industrials, que tenen unes exigències addicionals, atès que fabricar és altament complex i costós. Es fa necessari estimular l'aparició d'startups que prevegin fabricar.

d) De l'R+D als productes sofisticats: la innovació

La Comissió Europea està també en aquests moments gestant la futura *European Innovation Act*, la qual preveu publicar a primers de 2026. L'objectiu és fer d'Europa un entorn agraït per als innovadors, facilitar la seva feina i que puguin desenvolupar productes innovadors i fer créixer les seves empreses intensives en tecnologia i en R+D. Els documents inicials insisteixen en que Europa produeix recerca d'alta qualitat, però pocs dels seus resultats es transformen en productes sofisticats. El document identifica alguns dels problemes: insuficient explotació de propietat intel·lectual, gaps en el procés d'estandardització, falta de mentalitat comercialitzadora de tecnologia en les universitats i centres de recerca, poder usar drets de propietat intel·lectual com a garantia per a obtenir finançament, etc. També el desenvolupament tecnològic i experimental i l'escalat industrial presenten grans reptes. En aquests processos i en aquestes etapes de la innovació és on es produeix l'efecte anomenat "vall de la mort" de la innovació.

La innovació empresarial és doncs essencial per a la competitivitat i el creixement econòmic, ja que transforma idees en solucions aplicables al mercat. Les empreses innovadores adapten ràpidament els seus models de negoci, milloren processos, desenvolupen nous productes i serveis, i responen amb agilitat als canvis tecnològics i socials. És el mecanisme que permet convertir els avenços científics en valor econòmic i social: creació de nous llocs de treball i de qualitat, increment de la competitivitat, augment de la sostenibilitat i, en definitiva, millora del benestar. La innovació transforma idees en solucions aplicables al mercat.

e) La rellevància de la cadena de valor de la innovació

Com ja s'ha dit al principi d'aquest Eix, per sustentar la innovació industrial, cal que Catalunya continuï dedicant recursos i esforços al llarg de tota la cadena de valor de la innovació. Aquesta cadena parteix de la recerca bàsica (o investigació fonamental), una activitat científica orientada a ampliar el coneixement sense una aplicació pràctica immediata. El coneixement va progressant a través de diferents estadis de maduració, desenvolupament, demostracions i pilots que són fonamentals per determinar la viabilitat tecnològica i d'escala industrial, la rendibilitat econòmica i l'acceptabilitat social.

Segons la visió de la complexitat, el valor d'una economia rau en la combinació de coneixements especialitzats i complementaris. La innovació depèn de tenir totes les “peces” necessàries, i la manca d'una sola pot frenar l'aplicació i explotació d'una tecnologia. Mil persones especialitzades poden dissenyar un avió. Un milió de persones de perfil generalista no ho podrien fer. La falta d'una determinada peça (un coneixement, una habilitat, una tècnica, una capacitat) impedeix l'aprofitament d'una tecnologia. Però les complementarietats no són instantànies, ni en la manifestació de la seva necessitat ni en la concreció.

El coneixement científic, com un ingredient més, pot trigar temps a ser útil, però esdevé clau quan les condicions de la resta d'etapes de la cadena de valor són madures i tenen el suport adequat. D'aquesta manera, la inversió en totes les etapes de la cadena de valor de la innovació estan justificades per garantir la competitivitat futura.

Però massa sovint, els projectes de recerca i desenvolupament queden atrapats en fases inicials sense arribar a transformar-se en productes o processos industrials competitius. Per superar aquesta bretxa, es proposa crear infraestructures tecnològiques d'escala preindustrial i programes específics que ajudin a portar les innovacions des del laboratori fins a la planta de producció. En el marc dels grups de treball s'ha proposat obrir els laboratoris, infraestructures singulars i els serveis científicotècnics a les empreses, per actuar com espais de validació i prototipat industrial, especialment per a pimes i startups.

f) Aplicar la tecnologia als processos productius

Però la innovació i la tecnologia incideixen també en el procés productiu, no només en el producte. Parlem de tecnologies com la intel·ligència artificial, els robots, les plataformes IoT, els bessons digitals, la realitat augmentada, el big data i el núvol, que permet connectar i treure suc de la integració de processos, fàbriques i cadenes de valor, optimitzant recursos i evitant malbarataments. Aquests avenços porten a una producció més flexible, personalitzada i precisa, millors controls de qualitat i a la capacitat de respondre ràpidament als canvis del mercat.

Ja fa anys, vàrem veure programes com Industrie 4.0 (Alemanya), Made in China 2025 (China), Manufacturing USA (Estats Units), Future of Manufacturing (UK), Nouvelle France Industrielle (França) o Productivity 4.0 (Taiwan). Aquestes iniciatives es varen estendre i replicar en altres països. Totes elles pretenien ajudar a construir una nova indústria, pròpia de la quarta revolució industrial, coneguda per la integració de tecnologia en els processos productius. Europa parla ja de Indústria 5.0 i remarca la comunicació i col·laboració home-màquina en els entorns industrials.

Actualment, tal com explica David Pozo²¹ “la connectivitat omnipresent ha impulsat la convergència dels mons IT (Information Technology) i OT (Operational Technology), afavorint la integració vertical de sistemes a les organitzacions. Les tecnologies procedents d'IT, com l'analítica de dades avançades, els desplegaments IoT, la intel·ligència artificial o la

²¹ “Què necessita la indústria catalana”, Observatori de la Indústria.

ciberseguretat, han necessitat un parell de dècades per entendre i adaptar-se a les particularitats de les aplicacions industrials, en què la disponibilitat és innegociable. El fruit ha estat una nova generació de solucions d'automatització que destaca per la seva adaptabilitat i flexibilitat: sistemes MOM²² per orquestrar la presa de decisions en temps real, robots operant amb algoritmes d'aprenentatge per reforç, AGVs (vehicle automàtics autoguiats) i AMRs (robots autònoms) amb intel·ligències d'eixam, desplegaments d'Edge i Cloud Computing i virtualització de Scadas/DCS. Es comencen a entreveure nous elements, com ara els controladors virtuals i els agents d'IA generativa que assistiran en el disseny, l'automatització de processos, la creació de codi i d'interfícies d'operació, o que habilitaran el manteniment basat en llenguatge natural amb informació dels sistemes de diagnòstic i dades del procés”.

g) Dades generades per la tecnologia

Les dades generades per la tecnologia aplicada als processos productius són cada vegada més rellevants. Els productes intel·ligents, els sensors i les plataformes IoT, les aplicacions, la web, etc. són fonts d'una constant riuada de dades. La possibilitat d'aprofitar-les ha donat lloc a l'economia de les dades, és a dir, el seu ús per crear valor i generar ingressos. Segons algunes referències, l'ús de les dades millora la productivitat i els resultats de les empreses en un 6%, comparant amb les empreses que no en fan ús. A més, les empreses que les gestionen proactivament, són més innovadores, en productes i en serveis i retenen millor els clients.

L'apropament a les dades no ha de ser reactiu, sinó que calen **estratègies per recollir, gestionar, explotar i monetitzar les dades**. Aquestes estratègies poden conduir l'empresa a nous models de negoci, els quals solen relacionar-se amb idees com les dades, l'anàlisi o els equips com a servei, més enllà del propi producte. Aquests models de negoci s'anomenen Data Driven Business Models (DDBM). En ells, les dades impulsen les decisions de l'empresa a tots els nivells. Ajuden a anticipar tendències o problemes i permeten que les empreses s'apropin als clients i a les seves necessitats reals.

Segons explica Xavier Tort, la dificultat de convertir les dades en coneixement i informació i aprofitar aquest coneixement per augmentar la competitivitat i que es plasmi en els resultats de negoci no resideix en les infraestructures; ni en les industrials (robots, visió artificial, sensorització, IoT, *digital twins*...), ni en les necessàries per recollir, emmagatzemar i analitzar les dades. Les infraestructures es poden adquirir i afortunadament són cada vegada menys costoses. La dificultat resideix en una visió del tipus “*com més dades millor i quan les tinguem ja les analitzarem*” o “*posem la infraestructura i els resultats vindran com a conseqüència*”. Cal saber quines dades recollim i per a què, com farem l'emmagatzematge o custòdia, com n'extraurem coneixement i com prendre decisions a partir del coneixement.

²² Els sistemes MES (Manufacturing Execution System) es situen entre els ERPs de les empreses i els sistemes SCADAS i PLCs i permeten gestionar la producció. Els sistemes MOM (Manufacturing operations Management) són un pas més. Uns i altres, MES i MOM són eines, que en el marc de la indústria 4.0, milloren productivitat, redueixen costos, eliminen errors, etc.

h) Nous models de negoci a partir de les dades generades

Les dades són essencials per aprofitar el potencial de la Intel·ligència Artificial a la indústria i per impulsar nous models de negoci. Un bon exemple és Michelin, que va desenvolupar un pneumàtic de llarga durada, molt superior als existents i més car. Tot i ser superior, el mercat no estava disposat a pagar-ne un preu més alt, i la seva durabilitat reduïa la demanda en un 20%. Per capitalitzar aquesta innovació, Michelin va optar per un canvi de model: en lloc de vendre pneumàtics, va començar a cobrar pel seu ús, segons els quilòmetres recorreguts per tona (model TK). Aquest exemple de **servitització** només va ser possible gràcies a l'ús de dades, que permetien calcular el preu del servei amb precisió.

Un altre exemple de nou model de negoci són les plataformes digitals, aplicacions que faciliten l'intercanvi d'informació entre empreses per fomentar la col·laboració, la innovació i la millora de productes i serveis. Generen efectes de xarxa: com més usuaris, més valor. En l'àmbit B2B, actuen com entorns virtuals que connecten organitzacions mitjançant una arquitectura i governança compartides. Les **plataformes digitals industrials** permeten gestionar dades de productes, actius i processos, i afavoreixen la col·laboració tant interna com amb socis externs. Poden ser multiempresa, amb arquitectura distribuïda, o d'empresa única, centralitzades. Entre aquests dos extrems, hi ha molts models híbrids possibles.

Ecosistemes i plataformes agrupen xarxes d'agents econòmics que col·laboren per crear i capturar valor. Els ecosistemes representen un nou paradigma que supera els models B2B i B2C, orientant-se cap a l'ecosystem-to-human. En un **ecosistema**, una empresa orquestra un conjunt d'entitats amb ofertes complementàries que, agregades, aporten més valor a l'usuari. Aquest entorn redefineix la competició: les empreses ja no operen de forma lineal, sinó que comparteixen informació, productes i serveis. Les plataformes digitals faciliten aquest intercanvi i, gràcies al feedback i a les dades que generen, permeten millorar contínuament les propostes de valor.

Actuacions de l'Eix 6:

1	Elaboració de l'Estratègia d'innovació empresarial				
Missió: Productivitat			Mitjà termini		
Formulació d'una estratègia d'impuls a la innovació empresarial, que contribueixi a reforçar Catalunya com Strong Innovator en el context europeu. Aquesta estratègia ha de generar un marc estable i sòlid que permeti augmentar la despesa en R+D, incorporar tecnologia a l'empresa, donar resposta als reptes de la transformació digital i verda, consolidar un ecosistema de startups amb impacte i augmentar la transferència tecnològica cap al sector empresarial per construir una Catalunya més innovadora. El marc esmentat inclourà un espai de coordinació i treball amb tots els agents de l'ecosistema innovador.					
Agència per la Competitivitat de l'Empresa - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030

cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional
----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------

2	Impuls de projectes d'R+D				
Missió: Productivitat			Llarg termini		
Línia de suport a projectes d'R+D que aglutini projectes individuals, col·laboratius i internacionals, amb l'objectiu d'incrementar de manera progressiva i contínua la inversió pública en R+D, fins a assolir l'1% del PIB, al mateix temps que s'incentiva la inversió privada, que hauria d'assolir en el mateix termini un 2% del PIB. Són projectes d'alt risc tecnològic que requereixen d'una inversió mínima per part de les empreses i que es regeixen segons el marc comunitari d'ajuts, en virtut del qual la quantia de suport públic es determina en funció de la naturalesa de l'activitat (recerca o desenvolupament) i la dimensió i la tipologia de l'empresa sol·licitant. També es fa un acompanyament a les empreses catalanes per a presentar-se a projectes europeus i estatals CDTI. Aquesta actuació inclou la línia d'R+D amb fons d'ACCIÓ Aquesta línia contribueix, juntament amb la resta d'actuacions d'aquest eix, a consolidar Catalunya com <i>strong innovator</i> en el context europeu i la línia d'R+D green canvi climàtic, la qual es cofinança amb fons de l'Oficina Catalana pel Canvi Climàtic.					
Agència per la Competitivitat de l'Empresa - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
21.500.000	4.300.000	4.300.000	4.300.000	4.300.000	4.300.000

3	Finançament al sector industrial per a la innovació				
Missió: Productivitat				Mitjà termini	
L'ICF disposa de diferents solucions que poden donar cobertura a projectes relacionats amb Deeptech, tecnologia sofisticada i complexa, indústria 4.0, nous models de negoci a la indústria, digitalització, R+D+I, innovació oberta, transferència de tecnologia, diversificació, xarxes i ecosistemes. Ja sigui a través de línies de finançament amb convenis amb la Generalitat, ajuntaments, gràcies al cofinançament del FEDER, en col·laboració amb institucions europees com el FEI i el BEI o a través de línies pròpies. Línies de finançament com ICF Indústria 4.0 (que compta amb la bonificació del DMT), ICF Pime Innova o IFEM Innovació (amb la col·laboració del FEI), ICF Eurocrèdit (amb recursos del FEDER), ICF Girona Fons d'innovació (cofinançada per l'Ajuntament de Girona), línies pròpies de l'ICF o altres productes similars que es poden desenvolupar en el futur serviran per identificar aquest tipus de finançament per a la innovació. Per la coordinació d'aquests instruments es col·laborarà amb ACCIÓ.					
Institut Català de Finances - Departament d'Economia i Finances					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

4	Xarxa de laboratoris d'R+D d'empreses industrials	
Missió: Productivitat		Mitjà termini
L'R+D privada és una de les principals palanques de productivitat i competitivitat. Per promoure l'R+D industrial a Catalunya, es proposa crear aquesta xarxa de les empreses industrials catalanes que actualment tenen un departament de R+D. Catalunya compta amb 40.000 empreses industrials, de les quals aproximadament unes 400 tenen departaments de R+D. Aquesta actuació té per objectiu crear una Xarxa que agrupi aquests departaments. Se sap que les empreses que més col·laboren externament en R+D són aquelles que fan recerca		

internament. Per tant, aquest col·lectiu d'empreses, d'entre totes les industrials catalanes, és el que pot tenir més propensió a establir col·laboracions amb centres tecnològics, universitats i centres de recerca. Precisament, recollint suggeriments de diverses entitats durant el procés participatiu i de millora del Pacte, es remarca aquest objectiu de la xarxa: l'estímul a la col·laboració d'aquestes empreses (que per suposat poden ser també pimes) amb tot aquest entorn proveïdor de recerca i tecnologia. La xarxa també permetrà que aquest sector proveïdor de recerca i tecnologia pugui ajudar a aquestes empreses en aquelles tècniques i metodologies de suport a la planificació i gestió de la R+D privada: tècniques de gestió de projectes de recerca, bones pràctiques en la gestió del portafoli de projectes de R+D, traduir (amb eines i mètode) l'estratègia de l'empresa al seu portafoli, etc. Després de constituir la xarxa, s'aprovaran protocols de funcionament i de complementarietat i interoperabilitat amb altres xarxes de R+D i amb els agents catalans més rellevants en temes de recerca i tecnologia, per buscar la màxima col·laboració.

DG Indústria - Departament d'Empresa i Treball

Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

5 Acompanyament a empreses catalanes en projectes d'R+D+i europeus

Missió: Productivitat

Mitjà termini

Consolidació d'un servei integral per facilitar l'accés d'empreses catalanes (posant focus en les empreses industrials) a projectes europeus d'R+D+i (Horizon Europe, Digital Europe, Innovation Fund, LIFE, EU Health, etc.), amb l'objectiu de mantenir i ampliar la posició de Catalunya com a 3a regió europea en participació empresarial a Horizon Europe. Aquesta iniciativa comptarà amb la col·laboració de l'Oficina d'ACCIÓ a Brussel·les.

Agència per la Competitivitat de l'Empresa – Departament d'Empresa i Treball

Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

6 Potenciar els doctorats industrials

Missió: Productivitat

Llarg termini

El Pla de Doctorats Industrials és una iniciativa pública de la Generalitat de Catalunya, impulsada a finals del 2012, en col·laboració amb el sistema universitari i de recerca català, estretament relacionada amb la formació doctoral, la transferència de coneixement i el desenvolupament de projectes d'R+D+i en col·laboració amb l'entorn socioeconòmic – empreses i institucions. El Pla de Doctorats Industrials té com a element essencial el projecte de doctorat industrial: un projecte de recerca estratègic d'una empresa o institució que s'haurà de desenvolupar en col·laboració amb una universitat o centre de recerca català, i que esdevindrà l'objecte d'una tesi doctoral que permetrà a un doctorand o doctoranda adquirir la formació que li permetrà iniciar la carrera investigadora en un entorn dual: empresarial i acadèmic. Aquests projectes tenen com a objectiu donar resposta als reptes que el teixit socioeconòmic ha identificat com a estratègics per als pròxims anys i que requereixen el coneixement expert i especialitzat dels grups de recerca per poder-los afrontar amb garanties d'èxit.

DG Transferència i Societat del Coneixement - Departament de Recerca i Universitats

Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
30.000.000	6.000.000	6.000.000	6.000.000	6.000.000	6.000.000

7	Impuls a la innovació empresarial en fase de creixement mitjançant col·laboració publico-privada				
Missió: Productivitat				Mitjà termini	
Fomentar el desenvolupament i consolidació d'empreses catalanes amb projectes innovadors, en fase de creixement, amb capacitat de generar ocupació d'alt valor afegit i amb vocació internacional, mitjançant instruments de col·laboració publico-privada que facilitin l'accés al capital i l'escalabilitat dels projectes.					
AVANÇSA - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
50.000.000	10.000.000	10.000.000	10.000.000	10.000.000	10.000.000

8	Programa Indústria del coneixement (llavor, producte i innovadors) per a la transferència del coneixement				
Missió: Productivitat			Llarg termini		
Aquest programa inclou ajuts per donar suport a la transferència del coneixement en diverses fases del procés de valorització i transferència, per recolzar aquelles activitats que condueixin a convertir el coneixement generat a les diferents entitats generadores de coneixement en productes o serveis que millorin la vida de les persones. Així mateix, inclou el suport a la captació de talent que aportí experiència en l'àmbit de la transferència del coneixement als grups de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya. Aquest programa preveu tres modalitats d'ajuts: Modalitat A. Llavor: per a projectes innovadors amb potencial d'incorporació al sector productiu; Modalitat B. Producte: destinats a l'obtenció de prototipus i a la valorització i transferència dels resultats d'investigació generada per equips de recerca de Catalunya; Modalitat C. Innovadors: per a projectes de valorització i transferència de coneixement desenvolupats per innovadors en estades en entitats del sistema de recerca i innovació de Catalunya.					
DG Transferència i Societat del Coneixement - Departament de Recerca i Universitats					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
50.000.000	10.000.000	10.000.000	10.000.000	10.000.000	10.000.000

9	Fons d'Inversió en Tecnologies Avançades (FITA)				
Missió: Productivitat				Mitjà termini	
Creació d'instruments àgils i atractius d'inversió en innovació basada en el coneixement, en concret, un fons llavor públic d'intervenció ràpida per col·laboracions públic-privades amb risc compartit. Desenvolupar instruments i mecanismes per atreure fons públics i privats per augmentar i accelerar la transferència i la valorització de la recerca bàsica a l'empresa. Aquest fons es va crear a 2022 i aporta un total de 55 M€, dels quals 15 M€ són del Departament de Recerca i Universitats.					
DG Transferència i Societat del Coneixement - Departament de Recerca i Universitats					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
5.400.000	2.700.000	2.700.000	0	0	0

10	Enfortir les oficines de transferència i els instruments mixtos públic-privats (spin-offs, venture builders)				
Missió: Productivitat				Curt termini	

Impulsar el reforç estructural i funcional de les Oficines de Transferència de Coneixement (OTC) de les universitats i centres de recerca, amb l'objectiu de facilitar la valorització dels resultats de recerca i la seva transformació en solucions innovadores basades en intel·ligència artificial. L'actuació també preveu el desenvolupament i suport d'instruments híbrids públic-privats, com ara la creació de spin-offs i la posada en marxa o col·laboració amb venture builders especialitzats en tecnologies deep tech i IA, per accelerar la creació d'empreses de base científica i tecnològica. Es prioritzarà la connexió d'aquests instruments amb ecosistemes d'innovació i inversió, tant locals com internacionals, per augmentar l'impacte socioeconòmic de la recerca en IA.					
DG Transferència i Societat del Coneixement - Departament de Recerca i Universitats					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
9.750.000	3.250.000	3.250.000	3.250.000	0	0

11	Col·laboració i consolidació de la plataforma d'innovació oberta Catalonia Open Challenges				
Missió: Productivitat				Mitjà termini	
Consolidació de la plataforma Catalonia Open Challenges com a plataforma de referència en aquest àmbit. Aquesta plataforma té per objectiu impulsar els reptes d'innovació oberta vinculats a fires i grans esdeveniments tecnològics de Catalunya (MWC-FYFN, Smart City Expo, Advanced Factories, etc.), els ajuts a proves de concepte entre corporacions i startups, i la realització de missions tecnològiques internacionals cap a mercats clau.					
Agència per la Competitivitat de l'Empresa – Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
200.000	40.000	40.000	40.000	40.000	40.000

12	Promoure una oferta tecnològica propera a la pime				
Missió: Productivitat			Llarg termini		
Promoure el desenvolupament tecnològic i la innovació de les PIMES, a través de dinamitzar i potenciar l’oferta i capil·laritat de les actuacions, principalment, dels Centres Tecnològics i agents TECNIO, tot vetllant per garantir el desenvolupament i la maduració de tecnologies pròpies, industrialment escalables, amb impacte en l’economia productiva del país.					
Aquesta mesura pretén millorar la innovació catalana a través de: (i) consolidació els centres tecnològics com motor d’innovació i de transferència i coneixement cap a les empreses; (ii) potenciar el seu ús per part de les empreses catalanes, principalment les pimes; (iii) ordenar i racionalitzar el suport públic a la transferència tecnològica i la innovació buscant el major impacte en les empreses catalanes i en la sobirania tecnològica i autonomia estratègica del país.					
Agència per la Competitivitat de l'Empresa - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
127.625.000	25.525.000	25.525.000	25.525.000	25.525.000	25.525.000

13	Valoritzar i protegir el coneixement de les empreses (propietat industrial i intel·lectual)				
Missió: Productivitat				Llarg termini	

Impuls del servei de dinamització de la propietat industrial i intel·lectual que coordini les accions de difusió i que inclogui un programa d'assessorament i capacitació, amb l'objectiu de posar en valor actius intangibles de les empreses per a la seva protecció.					
Agència per la Competitivitat de l'Empresa - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
500.000	100.000	100.000	100.000	100.000	100.000

14	Tecnologia per a la descarbonització industrial				
Missió: Descarbonització i sostenibilitat				Mitjà termini	
L'actuació té per objectiu desenvolupar accions per promoure l'ús de les tecnologies digitals avançades (TDA) com a facilitadores de la descarbonització industrial, per mitjà del desplegament de casos d'ús en el sector privat principalment en IA o Espai.					
Secretaria de Polítiques Digitals - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
500.000	100.000	100.000	100.000	100.000	100.000

15	Impulsar a un programa estable de suport a la innovació i la digitalització de les pimes				
Missió: Productivitat				Mitjà termini	
El Govern impulsarà un programa estable i continuat de suport a la innovació i la digitalització de les pimes, amb especial atenció a la pime industrial i als serveis avançats, que combini ajuts i acompanyament tècnic i faciliti que les empreses puguin preparar i executar projectes amb previsibilitat. El programa s’alinejarà amb el Pacte 2026–2030, i s’impulsarà el seu desenvolupament en futurs exercicis, tot garantint regularitat, capil·laritat i procediments simplificats.					
Secretaria d’Empresa i Competitivitat - Departament d’Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
n.d.	n.d.	n.d.	n.d.	n.d.	n.d.

16	Impulsar la transició digital, tecnològica i verda de les empreses	
Missió: Productivitat		Llarg termini
Aquesta actuació s'emmarca dins el programa Innovació digital, el qual es tracta d'un programa de suport a la implantació de tecnologies de la indústria 4.0. avançades que compta amb diversos serveis, ajuts i activitats perquè les empreses puguin abordar la seva transformació digital d'una manera planificada i estructurada. Les actuacions tindran en compte l'impuls de les tecnologies 4.0 per augmentar la competitivitat de les empreses i vetllaran per que aquestes no impactin negativament en el nombre de llocs de treball i les condicions de treball mitjançant l'adopció de mesures com la formació de les persones treballadores. D'altra banda, també hi ha el Programa per a impulsar la innovació empresarial per a la transformació verda, alineat amb l'estratègia europea del Green Deal i amb l'estratègia industrial europea. Vol contribuir al major desafiament que tenim, fer front al canvi climàtic, apostant per la circularitat, la innovació i la descarbonització de l'economia. El programa engloba diversos serveis, ajuts i activitats per sensibilitzar, acompanyar i ajudar les empreses catalanes a implementar nous projectes d'innovació ambiental i situar la sostenibilitat com un dels seus eixos estratègics. Aquest programa es realitzarà en		

col·laboració amb l'Oficina Catalana del Canvi Climàtic, l'Agència de Residus de Catalunya i els Hubs d'innovació digital.

Agència per la Competitivitat de l'Empresa - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
10.000.000	2.000.000	2.000.000	2.000.000	2.000.000	2.000.000

17	Impuls a la incorporació de la IA en processos productius de la indústria				
Missió: Productivitat				Mitjà termini	
Es pretén impulsar la capacitació en Intel·ligència Artificial per a empreses industrials. Consta d'uns tallers pràctics on s'ajuda a descobrir com la IA pot transformar l'empresa al llarg de tota la cadena de valor. Ajuda a identificar oportunitats d'implementació i conèixer casos d'ús reals per inspirar-se. Aquests tallers permeten a les empreses participants: adaptar-se a la transformació digital i fer front als canvis tecnològics per mantenir la competitivitat; optimitzar recursos i descobrir com la IA pot ajudar-les a gestionar millor la seva empresa i avançar cap a una versió més sostenible; i impulsar la productivitat.					
Agència per la Competitivitat de l'Empresa - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
50.000	10.000	10.000	10.000	10.000	10.000

18	Incrementar el nombre d'investigadors/es del sistema català d'R+D+I				
Missió: Productivitat				Mitjà termini	
Incrementar el nombre d'investigadors/es del sistema català d'R+D+I mitjançant les convocatòries Beatriu de Pinós, FI i FI-SDUR reforça l'excel·lència en R+D+i del país. Aquests ajuts financen la contractació de talent postdoctoral i predoctoral, fomentant la recerca d'excel·lència i la transferència de coneixement repercutint, entre altres, en una indústria més innovadora i competitiva.					
DG Recerca - Departament de Recerca i Universitats					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
214.219.205	40.635.091	42.464.245	43.140.302	43.989.784	43.989.784

19	Subvencions al treball protegit - Programa InnvESS				
Missió: Productivitat				Mitjà termini	
Subvencions a Centres Especials de Treball i Empreses d'Inserció per a l'activació socioeconòmica de la seva activitat, la innovació i sostenibilitat en els processos productius i els projectes industrials transformadors que generin noves oportunitats empresarials i d'ocupació i puguin mantenir la seva competitivitat en igualtat de condicions que les empreses del mercat ordinari de treball. Programa biennal 2025-2027.					
DG Economia Social i Solidària i Cooperativisme - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
3.890.000	0	3.390.000	0	500.000	0

Eix 7. Dimensió, inversió i finançament empresarial

Per avançar cap a una indústria més competitiva, la dimensió empresarial és clau. Cal que les empreses apostin pel creixement i l'expansió per aprofitar les economies d'escala i augmentar la seva capacitat productiva. Per aconseguir aquest objectiu la inversió és crucial, ja que permet modernitzar instal·lacions, ampliar capacitats, automatitzar processos i incorporar noves tecnologies (i, cada vegada, més a millorar l'impacte mediambiental). En aquest procés, el finançament privat és essencial, ja que proporciona els recursos necessaris per impulsar el desenvolupament empresarial. Complementàriament, el suport públic —a través de subvencions, préstecs o altres instruments— pot estimular la innovació i la transformació industrial i facilitar l'accés a finançament privat.

L'Eix 7 comença amb un epígraf sobre afavorir el creixement de les empreses industrial i després aborda qüestions relatives a les inversions necessàries per créixer i incorporar tecnologia, així com el finançament per dur-les a terme.

a) Dimensió i creixement empresarial

L'evidència empírica coincideix que hi ha una correlació positiva entre la **dimensió empresarial** i la productivitat al sector industrial, tal com ja s'ha indicat a l'apartat "Situació de la indústria catalana". Les pimes tenen més dificultats que les grans per front a una sèrie d'obstacles (fragmentació del mercat europeu, accés al finançament i particularment capital risc, compliment de la regulació, adopció de tecnologia, afectació davant xocs, retenció de professionals joves altament qualificats...).

Catalunya és un país de pimes i, concretament, de microempreses (0-9 assalariats) i això explica una part de les diferències en productivitat respecte països com Alemanya o els Estats Units (FMI²³ i Banc d'Espanya²⁴). A Catalunya, les microempreses industrials suposen el 78% del total, mentre que a Alemanya, l'economia industrialitzada per excel·lència, el 73%. En contrapartida, Catalunya té menys empreses petites i mitjanes (10-49 i 50-249 assalariats) que Alemanya (20% vs 25%), de manera que la dimensió mitjana és més reduïda. A més, les microempreses europees representen el 20% de l'ocupació total, gairebé el doble que als Estats Units. És a dir que el teixit industrial europeu està molt més atomitzat que l'americà i el català no n'és una excepció.

El maig del 2025 la Comissió Europea va llançar la *EU Startup and Scaleup Strategy*, que reconeix que les *startups* i *scaleups* són motors estratègics per accelerar la innovació, la creativitat i el creixement sostenible, així com l'autonomia estratègica i la resiliència d'Europa, però continuen trobant obstacles que frenen la seva expansió. Per tal d'ajudar les empreses tecnològiques i innovadores a créixer, es proposa reduir la fragmentació normativa, simplificar tràmits i crear un "28è règim europeu" amb normes comunes en àmbits com insolvència, fiscalitat i dret laboral. També preveu millorar l'accés al finançament a través d'ampliar l'*European Innovation Council* i la creació d'un *Scaleup Europe Fund* per empreses *deep tech*. Finalment, vol impulsar la comercialització de nous productes amb la iniciativa *Lab to Unicorn*, que connectarà els ecosistemes universitari i empresarial per accelerar el pas de la recerca al mercat.

²³ International Monetary Found (2024), *Regional Economic Outlook Note Europe: Europe's Declining Productivity Growth: Diagnoses and Remedies*.

²⁴ Banc d'Espanya (2016), *Growing by learning: firm-level evidence on the size-productivity nexus*.

b) Inversions per créixer i incorporar tecnologia

La **inversió** en el sector industrial és un motor clau per al creixement de les empreses. Mitjançant la incorporació de noves tecnologies, la modernització d'instal·lacions, l'automatització de processos i l'ampliació de capacitats, les empreses poden, d'una banda, optimitzar recursos, reduir costos i millorar la seva productivitat i, de l'altra, augmentar la qualitat dels seus productes i diversificar-los. A més, la inversió facilita l'accés a nous mercats i fomenta la innovació, factors essencials per diversificar l'oferta i adaptar-se a les demandes canviants del mercat. En conjunt, aquestes millores contribueixen a consolidar el creixement sostenible de les empreses i a generar ocupació de qualitat.

L'Observatori de Productivitat i Competitivitat a Espanya (OPCE)²⁵ conclou que la modesta inversió en **actius intangibles** al nostre país respecte els països de l'entorn pot explicar part de les diferències en productivitat entre Espanya i aquestes economies. Per això recomana impulsar la inversió en actius intangibles (incloent R+D, programari i bases de dades, disseny, imatge de marca, formació de l'empresa als seus col·laboradors i estructures organitzatives innovadores), la qual cosa requereix lideratge del personal directiu i tècnic de les empreses. En comparació amb altres economies avançades, Espanya ocupa la darrera posició en inversió en intangibles, a la qual només destina el 40,5% del total. Tot i que el percentatge és significatiu, en països com el Regne Unit, Finlàndia, els Estats Units, França o Suècia aquestes inversions són les majoritàries, superant en 20 punts percentuals el pes que tenen a Espanya. També el pes de la inversió en actius intangibles sobre el PIB d'Espanya se situa a les últimes posicions, amb un 9,5% el 2020, gairebé la meitat del dels líders internacionals. Tot i el retard que segueix patint Espanya en aquest aspecte, s'aprecia un canvi de tendència després de la Gran Recessió. A més, l'OPCE (2024), en un anàlisi a nivell de comunitats autònomes, troba una relació positiva i significativa entre el seu esforç inversor en els esmentats intangibles i la productivitat.

c) Finançament privat per les inversions empresarials

El **finançament privat** és un element essencial per impulsar les inversions industrials, ja que proporciona els recursos econòmics necessaris perquè les empreses puguin créixer, innovar i adaptar-se als canvis del mercat. A través de capital propi, préstecs bancaris o inversions de fons privats (fons d'inversió o branques inversores de grans bancs), les indústries poden dur a terme les inversions que necessiten. Aquest tipus de finançament permet actuar amb agilitat i autonomia, facilitant la presa de decisions estratègiques, les quals poden marcar la diferència en entorns molt competitius. A més, el finançament privat juga un paper clau en la captació de talent i en el desenvolupament de projectes amb alt potencial de creixement. Quan les empreses disposen de recursos suficients, poden invertir en R+D, establir aliances estratègiques i explorar nous mercats. La disponibilitat de finançament privat no només beneficia l'empresa, sinó que també contribueix al dinamisme del teixit industrial i a la generació d'ocupació de qualitat.

Les pimes sovint es troben amb importants dificultats per accedir al finançament privat. A diferència de les grans corporacions, les pimes tenen menys capacitat per oferir garanties sòlides als bancs i inversors, fet que limita l'accés a crèdit i capital de risc. A més, els costos administratius i reguladors associats a la captació de fons són molt més elevats per a elles, la

²⁵ F. Pérez, M. Mas, D. Pilat i J. Fernández de Guevara (dirs.), E. Benages, J. C. Robledo i L. Hernández (2024). *El comportamiento de la productividad en España (1995-2022). Informe OPCE 2023*. Bilbao: Fundación BBVA.

qual cosa frena la seva capacitat d'invertir en innovació, internacionalització o projectes de transició verda i digital. Aquestes barreres es tradueixen en una dependència excessiva de l'autofinançament o de préstecs a curt termini, que sovint no cobreixen les necessitats estratègiques de creixement.

Tant Enrico Letta (2024)²⁶ com Mario Draghi²⁷, en els seus respectius informes, han destacat la necessitat de canalitzar més fons privats cap a les empreses europees com a part fonamental per reforçar la competitivitat i la sobirania econòmica de la UE. Letta proposa crear una Unió de l'Estalvi i la Inversió per mobilitzar l'enorme volum d'estalvi privat europeu cap a projectes empresarials i industrials dins del mercat únic. Segons ell, cal: eliminar les barreres fiscals i reguladores que dificulten la inversió transfronterera; impulsar el mercat únic de capitals, facilitant que els estalviadors europeus puguin invertir en empreses de qualsevol estat membre; i fomentar la inversió privada en sectors estratègics, com la transició verda i digital, mitjançant garanties públiques i instruments mixtos. Draghi amplia la visió de Letta i proposa una nova estratègia industrial europea que combini inversió pública i privada. Draghi advoca per crear un entorn regulador estable i atractiu per a inversors privats; utilitzar fons públics com a palanca per atraure capital privat, especialment en infraestructures, innovació i tecnologies emergents; i impulsar un mercat únic de capital realment integrat, com a condició indispensable per escalar empreses europees i competir globalment.

d) Finançament públic per les inversions empresarials

El **finançament públic** és una opció per aquells casos en què el sistema privat no proporciona prou oferta, és a dir quan es produeix una fallada de mercat. El finançament públic pot ajudar les empreses, especialment les *startups* i les petites empreses, a superar les barreres financeres per poder realitzar les inversions necessàries per créixer. En concret, pot resultar especialment útil en inversions el retorn de les quals no es materialitza fins al llarg termini o que comporten un risc elevat, com en el cas de l'R+D i la innovació, o per entrar a nous mercats. A més, el finançament públic ajuda les empreses reduint el risc percebut per part dels inversors privats, cosa que contribueix a que aconseguixin més fons privats.

El finançament, no només ha de cobrir la inversió inicial, sinó que també ha de facilitar **l'escalabilitat i la consolidació**. Per això, es recomana reforçar els fons de capital risc i les línies de crèdit especialitzades en projectes industrials, així com promoure la participació d'inversors privats i institucionals que comparteixin una visió de llarg termini sobre el desenvolupament productiu del país.

Els **fons europeus** son especialment importants per al finançament de grans projectes estructurals de descarbonització i circularitat —biogàs, valorització avançada, materials crítics, plantes gestores, hidrogen renovable o CCUS—, que tenen una dimensió que supera de llarg les capacitats financeres autonòmiques. Sense fons europeus, molts d'aquests projectes no seran possibles. Aquest Pacte haurà d'alinejar-se amb les prioritats de la UE per maximitzar opcions de finançament i assegurar que Catalunya pugui competir programes europeus.

Una **fiscalitat** adaptada als reptes actuals és essencial per incentivar les empreses a invertir en transició verda i digital. Beneficis fiscals com deduccions per reinversió en maquinària eficient, projectes d'economia circular o innovació tecnològica poden accelerar la descarbonització i la

²⁶ E. Letta (2024), Informe "Much more than a market".

²⁷ M. Draghi (2024), Informe "The future of European competitiveness".

modernització industrial. Aquestes mesures milloren la competitivitat de les empreses i alineen l'activitat econòmica amb els objectius climàtics i de sostenibilitat europeus, generant un entorn més atractiu per a la inversió i la creació de llocs de treball de qualitat.

e) Finançament col·lectiu per les inversions

El finançament col·lectiu²⁸ constitueix una via complementària i estratègica per ampliar la base de capital de les pimes industrials i enfortir-ne la capacitat d'inversió. Aquesta modalitat, impulsada sovint des de l'àmbit de l'economia social, promou la participació directa de persones treballadores, consumidores i agents locals, entre altres, en el finançament de projectes productius, consolidant una estructura econòmica més arrelada i resilient. L'economia social industrial és un model empresarial amb impacte sobre la dimensió, l'estructura de propietat i el finançament col·lectiu. Les cooperatives són una de les formes més representatives i consolidades dins d'aquest model econòmic.

En el marc industrial, el finançament col·lectiu pot adoptar diverses formes i totes elles contribueixen a diversificar les fonts de capital, reduir la dependència del finançament bancari i millorar la continuïtat empresarial en processos de relleu generacional o reindustrialització; ofereixen alternatives estables i de llarg termini que afavoreixen la inversió productiva, la digitalització i la transició verda.

A més permet canalitzar la inversió ciutadana i empresarial cap a projectes industrials amb impacte social i territorial. Aquest model contribueix a una major sobirania financera, a la redistribució dels beneficis industrials dins el territori i a la consolidació d'un capital productiu de base col·laborativa.

Actuacions de l'Eix 7:

1	Cupons a la competitivitat empresarial				
Missió: Productivitat				Llarg termini	
Els Cupons a la competitivitat empresarial són ajuts econòmics directes que les empreses poden bescanviar per un servei expert per part de proveïdors acreditats per ACCIÓ. N'hi ha de diferents temàtiques: Innovació, Internacional, i per últim d'Estratègia.					
Agència per la Competitivitat de l'Empresa - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
17.000.000	3.400.000	3.400.000	3.400.000	3.400.000	3.400.000

2	Impuls al creixement empresarial mitjançant una cooperació en visió de cadena de valor	
Missió: Productivitat		Llarg termini
La metodologia que apropa empreses i entitats interrelacionades i que operen en un mateix àmbit és ben coneguda a Catalunya. És una sistemàtica que permet veure aquell conjunt d'agents interrelacionats com un tot (clúster), una agrupació en la qual conflueixen reptes i oportunitats. El tractament dels uns i de les altres genera opcions d'aliances estratègiques entre empreses, unes aliances que són potencials llavors per estimular el creixement		

²⁸ Segons Termcat, és un sistema de finançament d'un projecte per mitjà de les aportacions individuals, sovint modestes, d'un gran nombre de persones a través d'una plataforma web.

empresarial. En un lloc faltat de cultura de fusions i adquisicions, aquesta és doncs una manera d'augmentar la dimensió empresarial (un dels factors que més contribueixen a la productivitat): incentivar les col·laboracions en agrupacions d'empreses i entitats interrelacionades que operen en un mateix àmbit.

Agència per la Competitivitat de l'Empresa - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
10.000.000	2.000.000	2.000.000	2.000.000	2.000.000	2.000.000

3	Fomentar la creació i el creixement d'empreses <i>deeptech</i>				
Missió: Productivitat				Llarg termini	
Suport a l'emprenedoria tecnològica, a través d'assessorament, impuls de les connexions amb altres ecosistemes i amb inversors per accedirà finançament. Es consideraran especialment aquelles startups amb capacitat de generar impacte, basades en tecnologies profundes.					
Agència per la Competitivitat de l'Empresa - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

4	Impuls al creixement empresarial				
Missió: Productivitat				Llarg termini	
Impuls del creixement empresarial per guanyar competitivitat a través de sensibilització, assessorament expert i ajuts econòmics amb els quals es podran, també identificar noves oportunitats de negoci. Tot això, amb l'objectiu d'arribar a les 1.500 empreses mitjanes i grans a Catalunya.					
Agència per la Competitivitat de l'Empresa - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
13.500.000	2.700.000	2.700.000	2.700.000	2.700.000	2.700.000

5	Foment de la inversió productiva				
Missió: Productivitat				Mitjà termini	
Ajuts a fons perdut pel sector industrial manufacturer per a la renovació de maquinària i per a noves línies de producció, amb l'objectiu de contribuir a la digitalització, a la descarbonització i a la circularitat dels processos productius. Aquests ajuts incorporen com a requisit el manteniment de l'ocupació el qual l'empresa es compromet a complir d'acord amb les condicions del conveni col·lectiu de referència. A més, la generació d'ocupació és un criteri de valoració que atorga més punts a cada projecte, per tal de recolzar aquells que impacten de forma més positiva en l'ocupació. Incorporen també criteris de valoració territorial per afavorir aquelles comarques menys industrialitzades.					
DG Indústria - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
144.000.000	27.000.000	28.000.000	29.000.000	30.000.000	30.000.000

6	Subvenció al cost del finançament de l'empresa industrial				
Missió: Productivitat				Mitjà termini	

Instrument de bonificació del 2% de les inversions en equipament industrial, aplicació tecnologia 4.0 i transformació de sectors clau de la indústria catalana. Les empreses industrials catalanes necessiten accés al finançament per a la inversió especialment en la transformació del model productiu i model de negoci, que pot comportar de períodes de retorn de la inversió superiors, i per tant cal minimitzar la prima de risc de les operacions financeres. Aquesta subvenció comporta el compromís de mantenir els llocs de treball i la ubicació del centre productiu on es duu a terme la inversió durant un mínim de tres anys. En cas contrari, es preveu revocar total o parcialment la subvenció.					
DG Indústria - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
6.100.000	1.800.000	1.700.000	1.400.000	1.200.000	0

7	Aportació de garanties al finançament de l'empresa industrial				
Missió: Productivitat			Mitjà termini		
Les empreses industrials tenen un alt període de maduració del seu cicle productiu, que comporta immobilitzar quantitats importants de recursos econòmics. Calen mecanismes de suport, els quals es concreten en aquest instrument d'ajut en forma de garantia del 49% als projectes d'inversió i circulat que facin les empreses industrials. Aquest ajut comporta el compromís de mantenir els llocs de treball i la ubicació del centre productiu on es duu a terme la inversió durant un mínim de tres anys. En cas contrari, es preveu revocar total o parcialment l'ajut.					
DG Indústria - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
175.000.000	35.000.000	35.000.000	35.000.000	35.000.000	35.000.000

8	Impuls a la continuïtat i transformació d'empreses industrials en contextos de transició o canvi estructural				
Missió: Resiliència				Curt termini	
Acompanyar empreses industrials catalanes que es trobin en processos de transformació, relleu o dificultat temporal, amb l'objectiu de garantir-ne la continuïtat, impulsar-ne el creixement i preservar l'activitat productiva i l'ocupació.					
AVANÇSA - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
25.000.000	5.000.000	5.000.000	5.000.000	5.000.000	5.000.000

9	Finançament al sector industrial				
Missió: Resiliència				Mitjà termini	
L'ICF disposa de diferents solucions de finançament que donen cobertura a projectes del sector industrial per fomentar el creixement, la competitivitat, la digitalització, la millora productiva i la sostenibilitat en empreses industrials.					
Institut Català de Finances - Departament d'Economia i Finances					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

10	Taules de reindustrialització				
Missió: Productivitat				Mitjà termini	
Liderar l'impuls del espais de coordinació entre empreses, persones treballadores i AAPP per implantar processos de reindustrialització, en el marc de l'aplicació de bones pràctiques o mitjançant el desplegament normatiu previst (Ley Industria). La Direcció General d'Indústria fa les funcions de pilotar les taules de reindustrialització, amb la finalitat de minimitzar l'impacte d'un tancament empresarial, i de maximitzar l'ocupació de les persones afectades.					
DG Indústria - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

11	Impuls a la reindustrialització de plantes tancades o deslocalitzades				
Missió: Productivitat			Mitjà termini		
Ajut a fons perdut pel sector industrial manufacturer, destinat als projectes de reindustrialització i de compra empreses en situació de dificultat, que apostin pel canvi de model productiu. Els ajuts es concentraran en un percentatge de les inversions en actius productius per tornar a posar en funcionament el centre de treball que ha tancat o deslocalitzat, i alhora un import d'ajut determinat per a cada lloc de treball que el nou inversor generi dels perfils professionals afectats pel tancament. Aquests ajuts incorporen com a requisit el manteniment de l'ocupació el qual l'empresa es compromet a complir d'acord amb les condicions del conveni col·lectiu de referència. A més, la generació d'ocupació és un criteri de valoració que atorga més punts a cada projecte, per tal de recolzar aquells que impacten de forma més positiva en l'ocupació. Incorporen també criteris de valoració territorial per afavorir aquelles comarques menys industrialitzades.					
DG Indústria - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
25.000.000	5.000.000	5.000.000	5.000.000	5.000.000	5.000.000

12	Manteniment de l'activitat productiva				
Missió: Productivitat				Mitjà termini	
Impuls del marketplace d'empreses en dificultat i concurs de creditors que es desenvolupa des de la subdirecció d'inversió industrial i on es troben registrades amb la seva informació les empreses amb situació de dificultat per qualsevol motiu, i on també es troben els potencials interessats en l'àmbit de la inversió industrial amb les seves característiques					
DG Indústria - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

13	Ajuts del Fons de Transició Nuclear				
Missió: Descarbonització i sostenibilitat				Llarg termini	

Amb aquest ajut es subvencionen projectes empresarials duts a terme en zones de transició nuclear classificats en les següents tipologies: projectes de creixement i noves oportunitats de negoci, projectes cooperatius, projectes d'inversió empresarial, projectes de creació d'ocupació, projectes d'innovació tecnològica i projectes d'emprenedoria d'alt valor afegit. També s'inclouen subvencions per al desenvolupament de sectors d'activitat econòmica. Aquest programa es finança amb fons externs i el pressupost és de 35 milions d'euros anuals per al període 2026-2030, en total 175 milions.

Agència per la Competitivitat de l'Empresa - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

14	Finançament empresarial alternatiu al bancari				
Missió: Productivitat				Mitjà termini	
L'actuació s'orienta a la debilitat expressada per Letta i Draghi per a tot Europa: comparant amb els Estats Units, l'estalvi europeu es dirigeix en menor grau als mercats de capitals europeus. Les causes són la fragmentació, la cultura i un baix coneixement de les opcions. Però curiosament una part d'aquest estalvi inverteix en mercats de capitals nord-americans i finança projectes d'aquell país. Amb aquesta actuació es vol fomentar la cultura financera mitjançant activitats de formació i divulgació dels mercats de capitals, sobre com accedir-hi i sobre els productes d'inversió que s'hi negocien. També es pretén facilitar la col·laboració i connexió amb gestors dels mercats, emissors, intermediaris i inversors, promovent un ecosistema financer més dinàmic i accessible. L'actuació compta amb la participació de l'Institut d'Estudis Financers, la Borsa de Barcelona i el Barcelona Finance Clúster.					
DG de Política Financera, Assegurances i Tresor - Departament d'Economia i Finances					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

15	Acompanyament a la Xarxa d'Ateneus Cooperatius (XAC)				
Missió: Resiliència				Mitjà termini	
La mesura dona suport als ateneus cooperatius, dispositius configurats per diverses entitats especialistes, que promouen l'Economia Social i el cooperativisme en el territori, fent divulgació, formació, assessorant i acompanyant projectes, empreses, persones i entitats que tinguin un projecte que s'emmarqui en l'ESS (Economia Social i Solidària).					
DG Economia Social i Solidària i Cooperativisme - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
41.972	10.327	7.745	7.900	8.000	8.000

16	Subvencions a projectes Singlars industrials, de producció energètica renovable, d'economia circular i innovació				
Missió: Resiliència				Mitjà termini	

Programa de subvencions de projectes singulars, incloent entitats industrials de l'ESS de diversos sectors de producció. Aquestes empreses sol·liciten la subvenció per engegar noves línies de negoci, explorar o desenvolupar nous productes o nous mercats. Algunes d'aquests empreses industrials són del sector tèxtil i metal·lúrgic. Les empreses que desenvolupen projectes d'economia circular, sobretot són agroecològiques i del tèxtil, mentre que les que desenvolupen projectes d'innovació industrial, són tecnològiques. Els projectes singulars de producció energètica renovable, són sobretot comunitats energètiques (cooperatives de consum).					
DG Economia Social i Solidària i Cooperativisme - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
59.440.000	11.185.000	11.185.000	12.190.000	12.190.000	12.690.000

Eix 8. Autonomia productiva i internacionalització

L'autonomia productiva és clau per garantir la resiliència davant crisis globals, especialment en sectors estratègics com l'energia, la tecnologia o els medicaments. Aquesta no implica produir-ho tot internament, sinó combinar producció local amb aliances internacionals per assegurar l'accés a recursos crítics. L'objectiu és avançar cap a un model industrial més resilient, tecnològicament autònom i sostenible, capaç de fer front a disrupcions globals i de generar valor afegit a escala local.

A banda de les cadenes de subministrament de béns i inputs, la **sobirania digital i tecnològica** és un element central en la nova configuració econòmica global. La dependència d'altres països en matèria de components, programari o tecnologia avançada pot suposar un risc per a la competitivitat i la seguretat econòmica.

En un context global marcat per la incertesa i la reconfiguració dels fluxos comercials, la capacitat de les empreses industrials catalanes per exportar i garantir el subministrament d'inputs és clau per mantenir la competitivitat. Les **exportacions** no només obren nous mercats i generen creixement, sinó que també impulsen la innovació i la millora contínua. Tanmateix, l'actual escenari geopolític, amb tensions creixents i mesures proteccionistes, obliga a repensar les estratègies comercials.

La internacionalització ha de ser entesa no només com un procés comercial, sinó com una estratègia global de posicionament industrial. Una estratègia que connecti la innovació amb l'obertura exterior, que promogui la cooperació entre empreses i institucions, i que situï Catalunya com un actor rellevant en la nova economia europea de la innovació.

Aquest Eix 8 sobre Autonomia productiva i internacionalització aborda aspectes clàssics de la política industrial, però que cal actualitzar a la llum dels canvis accelerats als quals ha estat sotmesa la indústria en els últims temps (pandèmia, guerra a Ucraïna, dificultats d'accés a les matèries primeres, aranzels als Estats Units, etc...). L'Eix tracta, en primer lloc, les importacions i com fer les cadenes de subministrament més resilientes (incloses les matèries primeres crítiques) i, en segon lloc, les exportacions i la diversificació dels productes, la implantació a l'estranger i la inversió estrangera directa.

a) Importacions i cadenes de subministrament

L'autonomia productiva és la capacitat d'un país per garantir la producció dels béns i serveis essencials —com l'alimentació, l'energia, els medicaments o la tecnologia— sense dependre *excessivament* de les importacions o de cadenes de subministrament globals. Aquesta capacitat és clau per reforçar la sobirania econòmica, augmentar la resiliència davant crisis globals i assegurar el benestar de la ciutadania en situacions d'emergència.

Ara bé, assolir aquesta autonomia no implica fabricar-ho tot internament. La producció pròpia és fonamental, però cal complementar-la amb aliances estratègiques amb altres països, regions o actors industrials que permetin garantir l'accés a recursos i tecnologies crítiques. Aquest model mixt —basat en la producció local i la cooperació internacional— permet construir cadenes de valor més robustes, diversificar riscos i aprofitar sinergies. En definitiva, permet a un territori ser més resilient. Així, l'autonomia productiva no significa aïllament, sinó capacitat de decidir i actuar amb sobirania en moments clau. A més, aquest enfocament contribueix al desenvolupament econòmic local, fomenta la creació d'ocupació de qualitat i afavoreix una economia més sostenible, reduint la petjada ambiental associada al transport internacional.

Les empreses europees fan esforços per adaptar-se a un món cada vegada més fragmentat, com ho mostra el fet que s'ha produït una reassignació dels fluxos d'importació de la UE, amb un augment en la **diversificació de les fonts d'importació**. Això ha ajudat a mitigar els riscos associats amb la dependència de proveïdors específics i dels augments de preus que poden patir certs productes per aquesta fragmentació (Arjona, Herghelegiu i Connell, 2024²⁹).

A més d'aquest esforç empresarial per diversificar les importacions, cal que la UE millori la **cooperació amb altres regions** per assegurar un subministrament estable de productes crítics. Cal també que l'autonomia industrial vagi de la mà de l'autonomia tecnològica, cosa que implica tenir el coneixement, els recursos i les infraestructures necessàries per produir i mantenir tecnologies que satisfacin les necessitats locals, recolzar la innovació mitjançant polítiques que incentivin la creació de noves tecnologies i solucions, i establir formes de col·laborar amb altres països i regions.

És molt important desenvolupar capacitats pròpies en àrees estratègiques, tot **integrant la indústria catalana en les aliances europees de valor** i en els projectes de nova generació vinculats a la transició verda i digital.

b) Primeres matèries crítiques

Pel què fa a certes **matèries primeres crítiques**, la crisi de subministrament de xips, iniciada el 2020 i agreujada els anys següents, va posar en evidència la forta dependència global —i especialment europea— de la producció asiàtica de semiconductors. Factors com la pandèmia, l'augment sobtat de la demanda de productes electrònics, els colls d'ampolla logístics i tensions geopolítiques van provocar una escassetat que va afectar greument sectors com l'automoció, l'electrònica i la tecnologia mèdica. Més recentment, s'ha vist que la Xina exerceix un paper clau

²⁹ Supply Chain Tectonics. Empirics on how the EU is plotting its path through global trade fragmentation

en la fabricació de tecnologies renovables i el control de matèries primeres crítiques per la seva fabricació, com el liti, el cobalt, el níquel, el grafit i les terres rares, essencials per a bateries, panells solars i aerogeneradors. Ha consolidat la seva posició dominant en la cadena de valor global d'aquestes tecnologies, des de l'extracció fins a la manufactura. El Banc Central Europeu (2024)³⁰ va alertar sobre la vulnerabilitat de les empreses europees davant possibles interrupcions en el subministrament de materials crítics provinents de la Xina, que en el cas espanyol podria provocar una caiguda del 2,9% en el VAB manufacturer, afectant sectors clau com els equips elèctrics i els productes químics.

Per fer front a l'escassetat de certes matèries primeres, el novembre de 2023 el Parlament Europeu va aprovar la *Critical Raw Materials Act*, un altre dels pilars del *Green Deal Industrial Plan*, que té com a objectiu assegurar el subministrament de matèries primeres crítiques com el liti, el germani, el coure i altres 34 elements essencials; la Comissió també va desenvolupar el *Global Gateway*, un marc d'acords estratègics amb països tercers; i va elaborar un pla per l'extracció d'aquests materials, finançant 47 projectes miners arreu del territori comunitari, 7 dels quals a Espanya. Per la seva banda, el Govern espanyol mostra compromís amb aquesta qüestió a través de la futura Llei d'Indústria i Autonomia Estratègica, aprovada pel Consell de Ministres, i el Pla d'Acció de Matèries Primeres Minerals, centrat en el reciclatge, la sostenibilitat i l'autonomia estratègica.

c) Exportacions i diversificació

Fins aquí s'ha parlat sobre els proveïdors de la indústria catalana i les importacions (o compres a l'exterior) dels inputs que necessita per al seu procés productiu. L'altra cara de la moneda de les relacions exteriors són els seus clients i les exportacions (o vendes a l'exterior) dels outputs o productes que fabrica i de les quals es parla tot seguit. La resiliència de les exportacions i importacions és essencial per mantenir la competitivitat en un mercat global i ràpidament canviant com l'actual. Les empreses han de ser capaces d'adaptar-se als canvis en les condicions del mercat mantenint la qualitat dels seus productes, així com també garantir el subministrament dels seus inputs productius.

Les exportacions són un motor fonamental per al creixement econòmic d'un país. Per a les empreses industrials, **exportar** significa accedir a nous mercats, augmentar la facturació i aprofitar economies d'escala. Competir a nivell internacional les obliga a millorar contínuament en qualitat, eficiència i innovació, fet que les fa més competitives també en el mercat intern. A més, la presència internacional reforça la imatge de marca i pot obrir la porta a col·laboracions estratègiques. En definitiva, les exportacions no només són una via de creixement, sinó també un estímul per a la transformació i la modernització del sector industrial.

Ens trobem en un moment de transformació profunda del comerç internacional. Els darrers anys han estat marcats per canvis geopolítics de gran abast, que han donat lloc a un món més fragmentat, amb tensions creixents entre blocs econòmics, relocalització de cadenes de subministrament i una redefinició dels fluxos comercials globals. Aquest nou escenari obliga els països i les empreses a repensar les seves estratègies comercials per garantir la seva resiliència i competitivitat.

³⁰ BCE (2024): "Critical inputs from China: how vulnerable are European firms to supply shortages?"

Davant d'aquest nou context, les empreses hauran de prendre decisions tenint en compte dos vectors que no és fàcil fer coincidir: la diversificació i el focus. D'una banda, la **diversificació** és clau per reduir riscos i aporta resiliència. Diversificar mercats i productes permet minimitzar l'impacte de disrupcions puntuals i adaptar-se amb més agilitat a canvis sobtats. D'altra banda, el **focus** és essencial per diferenciar-se i aporta competitivitat. Cal identificar sectors o àrees estratègics on el país o les empreses tinguin avantatges competitius clars, i concentrar-hi esforços per consolidar una presència sòlida i sostenible. Aquestes àrees suposen una oportunitat –i necessitat– per transformar la indústria cap a una de més valor afegit. Aquest difícil equilibri entre diversificar mercats i productes i, alhora, focalitzar-se en aquells amb avantatges competitius serà decisiu per navegar amb èxit en un entorn global cada cop més complex i incert (J. Tristany, 2025)³¹.

Però com trobar aquest equilibri? L'estudi *Global Trade Resilience Index* (desenvolupat per l'empresa Whiteshield, 2023)³² mesura la capacitat d'un país per resistir xocs comercials i recuperar-se. Una de les principals conclusions d'aquest estudi és que els països amb un volum comercial elevat tendeixen a ser més resilents. Entre els factors que expliquen aquesta capacitat de recuperació, destaquen la solidesa de les **institucions** i la **tecnologia**, tant pel tipus de productes exportats com per les eines que permeten adaptar-se als canvis. D'una banda, els productes tecnològics —com maquinària, equips electrònics o medicaments— són més estables en contextos de crisi, ja que són més complexos i difícils de substituir ràpidament. A més, els països que exporten aquest tipus de béns solen tenir una base exportadora més diversificada, amb presència en múltiples mercats, cosa que redueix l'impacte de les disrupcions en un mercat concret. D'altra banda, la tecnologia com a eina facilita l'adaptació a noves condicions: les empreses poden utilitzar solucions digitals per gestionar millor les cadenes de subministrament, millorar l'eficiència logística i respondre amb més agilitat a les restriccions comercials.

Sense posar en dubte això, cal complementar-ho posant també el focus en la resta de sectors i dimensions empresarials que avui són la base de creació de riquesa i que cal transformar i fer més competitius per garantir que siguin els fonaments i el sostén d'aquests nous sectors i de l'autonomia estratègica oberta. No hi haurà creació i desenvolupament de sectors estratègics on no hi ha una base prèvia, i no hi haurà empreses grans si no n'hi ha de mitjanes i de petites al costat. El repte és potenciar aquests sectors amb una visió d'ecosistema, facilitant l'escalabilitat de les empreses que el conformen.

Les pimes es troben amb nombroses dificultats quan volen internacionalitzar-se, ja que la seva menor dimensió limita l'accés a recursos financers, coneixement de mercats estrangers i xarxes de distribució globals. A diferència de les grans empreses, sovint no disposen d'equips especialitzats en comerç exterior ni de la capacitat per assumir els riscos associats a l'entrada en nous mercats, com ara les barreres culturals, legals o logístiques. Aquesta manca de múscul organitzatiu fa que la internacionalització sigui un procés més lent i costós, i que depengui fortament de la innovació i de la gestió estratègica interna.

d) Implantació a l'estranger

La deriva proteccionista que caracteritza la política econòmica a escala global dels últims temps s'ha concretat en mesures com la imposició d'aranzels a productes importats per tal d'encarir-los respecte els nacionals, tal com ja va fer Donald Trump en el seu primer mandat; l'atorgament

³¹ J. Tristany (2025): "Què necessita la indústria catalana?", Papers de l'Observatori de la Indústria.

³² https://whiteshield.ai/wp-content/uploads/2023/12/ws_gtri_report.pdf

de subvencions a indústries locals per recolzar-les enfront de les estrangeres, tal com han fet els Estats Units amb la *Inflation Reduction Act* o la Xina amb el *Made in China*; l'establiment de barreres no aranzelàries (com normes i requisits tècnics per dificultar l'entrada de productes estrangers), tal com ha fet Europa establint nivells màxims de pesticides permesos en fruites i verdures importades; i amb prohibicions d'exportació de certs productes a determinats països, tal com ha fet la Xina amb les exportacions als EUA de gal·li, germani i antimoni, que són essencials per a la fabricació de xips, cotxes i altres tecnologies avançades, entre d'altres mesures proteccionistes. L'Acord recent entre l'administració americana i la Comissió Europea, malgrat que atorga claredat en les relacions comercials entre els dos continents, evidència aquest proteccionisme.

La multilocalització, que consisteix en la **implantació de filials, sucursals o oficines de representació** en mercats estratègics, emergeix com una resposta clau de les empreses a aquesta deriva proteccionista. Aquesta estratègia empresarial, tradicionalment associada a empreses internacionalitzades en etapes madures o a empreses de serveis que necessiten proximitat al client, s'ha tornat cada vegada més rellevant per a un ventall més ampli de companyies. L'augment del proteccionisme fa que moltes empreses catalanes vegin en la multilocalització una forma d'esquivar aquestes barreres.

e) Inversió estrangera directa

La **inversió estrangera directa** (IED) pot proporcionar també els recursos, el coneixement i l'experiència necessaris per impulsar el creixement industrial, elements que contribueixen a reforçar la competitivitat global del teixit industrial i a fer-lo més resilient davant d'eventuals xocs externs. La presència d'empreses multinacionals en un sector determinat pot tenir un impacte positiu en les empreses locals. En primer lloc, augmenta la competència, cosa que actua com a revulsiu per a què les empreses locals esdevinguin més eficients. A més, les multinacionals contribueixen a la modernització del teixit industrial mitjançant la transferència de tecnologia i coneixement, tant de manera directa com indirecta (a través de proveïdors, de la mobilitat del personal o per imitació). També generen oportunitats per a les empreses locals en integrar-les com a proveïdores, fet que pot obrir la porta a l'exportació indirecta i a la connexió amb altres filials o multinacionals (per a les pimes, formar part de cadenes de subministrament globals implica adaptar-se a estàndards més exigents, cosa que impulsa la innovació i la millora dels processos). Finalment, la inversió estrangera directa pot ser clau per al desenvolupament de sectors estratègics, especialment en d'indústries emergents d'alta tecnologia (p. ex. biotecnologia, hidrogen verd, microprocessadors i computació quàntica) o indústries tradicionals sotmeses a la disrupció tecnològica associada a la transició energètica (p. ex. vehicles elèctrics, acer verd) (X. Mendoza, 2025)³³.

Actuacions de l'Eix 8:

1	Impuls a projectes estratègics orientats a reforçar l'autonomia productiva i la sobirania industrial
Missió: Productivitat	Llarg termini

³³ X. Mendoza (2025): "Què necessita la indústria catalana?", Papers de l'Observatori de la Indústria.

Donar suport a projectes empresarials de caràcter extraordinari i alt impacte estratègic que contribueixin a reforçar l'autonomia productiva de Catalunya, en sectors clau per a la sobirania industrial i la resiliència econòmica en un context internacional complex i canviant com per exemple microelectrònica i xips, ciberseguretat, IA, vehicle elèctric, indústria descarbonitzada, agroalimentació sostenible, biotecnologia, economia circular, energia renovable i *new space*. Si l'oportunitat ho requereix es vehicula mitjançant una entrada en el capital. Els projectes prioritzats contribuïran al reforç de cadenes de valor estratègiques i acreditaran l'arrelament industrial al territori, mitjançant la creació o el manteniment de capacitat productiva i d'R+D a Catalunya i ocupació de qualitat. Es promourà la participació de pimes i mitjanes empreses.

AVANÇSA - Departament d'Empresa i Treball

Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
50.000.000	10.000.000	10.000.000	10.000.000	10.000.000	10.000.000

2	Impuls de la sobirania industrial en l'àmbit de les tecnologies de zero emissions
----------	--

Missió: Productivitat	Mitjà termini
Seguiment i coordinació amb el Ministeri Indústria dels projectes industrials acollits al reglament de la UE 2024/1735 de reforçament del ecosistema de fabricació de tecnologies de zero emissions.	

DG Indústria - Departament d'Empresa i Treball

Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

3	Estudi de les necessitats de matèries primeres minerals de la economia catalana
----------	--

Missió: Resiliència	Mitjà termini
Es preveu estudiar la metodologia d'anàlisi de la Unió Europea per a la recerca de les necessitats de matèries primeres minerals de la economia catalana, que consideri les importacions, les activitats extractives existents i les possibilitats futures en altres recursos no explotats, especialment els considerats com a crítics o estratègics. Per fer-ho es crearà el programa temporal per l'adquisició de mesures de radioactivitat natural en habitatges, elaboració de la cartografia radiològica de Catalunya i anàlisi de les necessitats de recursos miners dins de l'actual sistema productiu català.	

DG Indústria - Departament d'Empresa i Treball

Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	0	0

4	Estudi sobre la presència de matèries primeres crítiques com a subproductes d'altres minerals i jaciments explotats en el passat
----------	---

Missió: Resiliència	Mitjà termini
----------------------------	---------------

Es preveu estudiar la presència de matèries primeres crítiques com a subproductes d'altres minerals i jaciments explotats en el passat. Es vol realitzar un mostreig inicial representatiu i seguidament fer les corresponents anàlisis geoquímiques. Per fer-ho es crearà un programa temporal per l'adquisició de mesures de radioactivitat natural en habitatges, elaboració de la cartografia radiològica de Catalunya i anàlisi de les necessitats de recursos miners dins de l'actual sistema productiu català.

DG Indústria - Departament d'Empresa i Treball

Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	0	0

5	Impuls de Projectes d'alt impacte				
Missió: Productivitat				Mitjà termini	
Fomentar projectes d'inversió a Catalunya que generin un impacte econòmic significatiu. Es prioritzen iniciatives que contribueixin a la reindustrialització i a models econòmics sostenibles mitjançant la creació d'ocupació i la inversió en actius fixos.					
Agència per la Competitivitat de l'Empresa - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
25.000.000	5.000.000	5.000.000	5.000.000	5.000.000	5.000.000

6	Estratègia d'Internacionalització				
Missió: Productivitat				Mitjà termini	
Impulsar estratègies d'internacionalització per Catalunya basada en la col·laboració públicoprivada per posicionar l'empresa catalana en les cadenes globals de valor i maximitzar el potencial que ofereixen els mercats internacionals. Entre altres es desenvoluparà un mapa conjunt de serveis i programes de suport a la internacionalització adaptant serveis actuals o incorporant-ne de nous, per adaptar-se als nous reptes del comerç internacional. Aquesta actuació es realitzarà en col·laboració amb els agents de suport a la internacionalització a través del Plenari dels agents a la internacionalització, la seva comissió executiva i els diferents grups de treball que s'organitzin, i definirà l'aplicació de les mesures d'acompanyament d'aquest objectiu.					
Agència per la Competitivitat de l'Empresa - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

7	Actuacions destinades a ampliar la base exportadora	
Missió: Productivitat		Llarg termini
Desenvolupar un paquet de mesures per incidir tant en l'increment del nombre d'empreses que s'inicien a l'exportació com en la consolidació de les mateixes; és a dir, millorant la ràtio de conversió d'empreses exportadores esporàdiques a regulars. Per tal de tenir el màxim impacte i capil·laritat, aquesta iniciativa s'ha de desenvolupar des de la perspectiva de col·laboració publicoprivada, amb la col·laboració dels agents de suport a la internacionalització. Les línies d'actuació inclouran: actuacions de sensibilització, assessorament personalitzat, suport a les actuacions de promoció internacional i un servei online de diagnòstic i recursos per a la capacitació en internacionalització, a més de reforçar els instruments de suport a l'ecosistema de suport a la internacionalització.		

Agència per la Competitivitat de l'Empresa - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
7.000.000	1.400.000	1.400.000	1.400.000	1.400.000	1.400.000

8	Actuacions destinades a la consolidació exportadora i la seva diversificació.				
Missió: Productivitat				Llarg termini	
L'actuació es desenvoluparà amb una estratègia de doble pinça: d'una banda potenciant la diversificació de mercats i reforçant les estructures comercials de les empreses catalanes als mercats internacionals, per estar a prop dels clients i reguladors i així augmentar la seva competitivitat vers els competidors internacionals (amb serveis específics tant des de Catalunya, com en destí amb les Oficines Exteriors de Comerç i Inversions. D'altra banda, posicionant l'empresa catalana davant els grans compradors internacionals (amb actuacions ad-hoc, o actuacions com el Meet the Buyer, el Supply Search Service...).					
Agència per la Competitivitat de l'Empresa - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

9	Impulsar la internacionalització a través dels canals digitals				
Missió: Productivitat				Llarg termini	
Impuls de diverses mesures per ajudar a l'empresa catalana a internacionalitzar-se a través d'aquests canals, que inclouen la sensibilització, la formació, l'assessorament i el suport a la implementació d'estratègies d'internacionalització a través de canals digitals.					
Agència per la Competitivitat de l'Empresa - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

10	Oficina tècnica de barreres a la internacionalització				
Missió: Productivitat				Llarg termini	
Reforç de l'oficina tècnica de barreres a la internacionalització per tal de facilitar l'operativa del comerç internacional de les empreses catalanes, es resolen les consultes sobre problemàtiques, tràmits i barreres en el comerç internacional amb una finestra única en menys de 48 hores.					
Agència per la Competitivitat de l'Empresa - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

11	Impuls de la multilocalització i de la promoció internacional				
Missió: Productivitat				Llarg termini	

El futur competitiu de les companyies passa també per tenir presència internacional prop de la demanda dels clients, sense la qual es pot posar en risc el futur global de la companyia. S'impulsarà una actuació de suport a la multilocalització empresarial que permeti el seu creixement local i internacional. En cap cas es donarà suport a actuacions que impliquin traslladar producció local. Aquesta aposta també va acompanyada d'un suport específic a la promoció internacional per afavorir la internacionalització empresarial.

Agència per la Competitivitat de l'Empresa - Departament d'Empresa i Treball

Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
15.000.000	3.000.000	3.000.000	3.000.000	3.000.000	3.000.000

12 Estratègia d'atracció, captació i retenció d'inversions

Missió: Productivitat

Mitjà termini

Impulsar l'estratègia d'atracció, captació i retenció d'inversions com agenda liderada per la Generalitat de Catalunya i compartida amb altres actors, tant públics com privats, per maximitzar l'impacte de les actuacions previstes. Aquest alineament estratègic és fonamental per atreure projectes d'alt valor afegit i d'un impacte transformador real, que enriqueixin l'economia catalana, el teixit productiu i el conjunt de la societat. Aquesta estratègia treballarà en els àmbits de la promoció i captació, sòl industrial i subministraments, facilitació administrativa, talent, incentius econòmics, coordinació d'agents i retenció d'inversions.

Agència per la Competitivitat de l'Empresa - Departament d'Empresa i Treball

Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

13 Reforç de la xarxa d'oficines exteriors de comerç i inversions

Missió: Productivitat

Llarg termini

Reforçar i adaptar la xarxa exterior d'Oficines Exteriors de Comerç i Inversions d'ACCIO a les necessitats de les empreses catalanes i a les estratègies de d'atracció, retenció d'inversions, la internacionalització de l'empresa catalana i la innovació empresarial. Les Oficines Exteriors impulsaran un doble enfocament, d'internacionalitzar l'economia catalana juntament amb les tasques proactives de suport a la relocalització d'activitat productiva.

Agència per la Competitivitat de l'Empresa - Departament d'Empresa i Treball

Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
102.500.000	20.500.000	20.500.000	20.500.000	20.500.000	20.500.000

ÀMBIT 4. INFRAESTRUCTURES I SÒL INDUSTRIAL

No n'hi ha prou amb les pròpies instal·lacions manufactureres de les empreses. Cal que el territori proporcioni tot un conjunt d'infraestructures de suport a l'activitat industrial, començant pel propis espai industrial. Els polígons d'activitat econòmica són eines clau per a la competitivitat industrial ja que concentren les activitats productives i això es tradueix en uns millors serveis a menor cost (innovació, circularitat,...) i un millor accés a les infraestructures que les empreses necessiten. En la planificació d'aquestes infraestructures és cabdal disposar d'una visió clara sobre la localització de l'activitat econòmica i les seves necessitats actuals i futures, tant pel que fa al transport de mercaderies, la digitalització i tecnologia, com pel que fa a l'energia i l'aigua necessàries en els processos productius. Existeix consens en què els múltiples polígons existents a Catalunya no poden donar resposta a grans projectes industrials estratègics.

L'objectiu del Pacte Nacional per a la Indústria 2026-30 en aquest àmbit és la revitalització dels polígons industrials i la seva modernització i adaptació a les necessitats actuals i futures del teixit industrial. També desenvolupar tot un conjunt d'infraestructures relacionades amb l'activitat industrial.

Eix 9. Sòl industrial

Catalunya ha estat, històricament, un país industrial. La seva força no ha vingut tant de les matèries primeres com del talent, la iniciativa i la capacitat de fer indústria. Si les colònies tèxtils van ser els primers "polígons" del país, avui ens trobem davant la necessitat de repensar què vol dir fer indústria al segle XXI i quin paper han de jugar les àrees industrials en aquesta nova etapa.

Els **polígons industrials** són una eina clau per a l'impuls de la competitivitat industrial, en tant que proporcionen un entorn físic i funcionalment especialitzat que afavoreix la concentració d'activitats productives, la generació d'economies d'aglomeració i la reducció de costos logístics i operatius. Aquests espais permeten una millor planificació territorial, una gestió més eficient dels serveis comuns i una major capacitat per implementar polítiques d'innovació, sostenibilitat i transició energètica. A més, la seva modernització pot actuar com a catalitzador per a la reindustrialització i l'atracció d'inversions, especialment si s'articula amb estratègies de desenvolupament regional i amb instruments de col·laboració públic-privada.

En aquest sentit, apostar per la **revitalització i adaptació** dels polígons industrials no només respon a criteris d'eficiència econòmica, sinó que també contribueix a la cohesió territorial i a la resiliència del sistema productiu davant dels reptes globals. A més, la transició cap a una economia verda i digital que permeti donar respostes al conjunt de reptes a escala global des d'una perspectiva local, exigeix que els PAE es modernitzin i s'adaptin a les demandes i necessitats actuals del teixit empresarial, el qual, busca donar resposta a les necessitats de la societat en termes de sostenibilitat i d'innovació.

Actualment, Catalunya té 1.448 PAE (polígons d'activitat econòmica), amb una superfície de 29.352 ha, que acullen 45.600 empreses. Aquesta fragmentació fa evident una manca d'una estratègia industrial global. L'Àrea Metropolitana de Barcelona és el territori català amb major

presència de polígons. Aquests polígons presenten les següents característiques, segons l'estudi recentment elaborat per Daleph (2025)³⁴:

- Usos essencialment **industrials**. Pel que fa als usos, el sector industrial domina clarament en tots els àmbits territorials, amb una mitjana catalana del 92%. El sector industrial segueix sent el principal motor dels PAEs catalans, mentre que els usos logístics, serveis i altres varien, depenent del territori.
- Una **edat avançada**. Un 42% dels PAEs es van construir abans del 1990 i un 65% abans del 2000. L'àmbit metropolità és l'àrea amb menor proporció de PAEs construïts en els últims anys, amb només un 22,7% creats a partir del 2000. Per aquesta avançada edat i pel fet que es van pensar sota un model industrial diferent a l'actual, molts dels polígons presenten mancances. Els espais industrials s'han de modernitzar.
- Una **dimensió reduïda** amb relació a les necessitats actuals. Pel que fa a la dimensió, més de la meitat tenen una superfície inferior a 10 ha i només un 8,5% supera les 50 ha. La majoria d'aquests polígons grans es concentra a l'Àrea Metropolitana, amb 69 polígons sobre un total de 123. Avui cada vegada més empreses necessiten espais de major dimensió. Les naus construïdes i el sòl pendent de consolidar es troba desalineat de les necessitats actuals del teixit empresarial.
- **Desencaix entre l'ocupació dels espais i la demanda**. Tot i que hi ha una demanda elevada per part d'empreses que es volen implantar, la taxa d'ocupabilitat dels PAE catalans és del 74,0% de mitjana. L'Àmbit Metropolità presenta una taxa superior (81,2%) mentre que zones com les Terres de l'Ebre i la Catalunya Central, queden força per sota (65,5% i 67,2%). Aquesta realitat es manifesta en polígons buits i una oferta del sòl que no pot donar resposta a les demandes (Consell Assessor d'Infraestructures de Catalunya, 2022). Per tant, hi ha marge per incrementar l'ocupabilitat atraient més empreses als polígons.
- **Baixa disponibilitat de sòl desenvolupat i operatiu**. La gran majoria del sòl en sectors de desenvolupament es troba pendent de construir (80%). Hi ha doncs un potencial significatiu pel creixement i el desenvolupament urbanístic, però una gran part del sòl destinat a activitats econòmiques no està preparat per al seu ús. Només una cinquena part del sòl està completament desenvolupat i operatiu.

La principal conclusió dels grups de treball del Pacte pel què fa als espais industrials és que s'han de repensar, ajustant-los a les necessitats actuals. En molts casos, les infraestructures i els espais s'han quedat enrere. Els polígons del segle passat ja no responen a les necessitats actuals d'una indústria més tecnològica, més sostenible i més interconnectada. Per tant, és imprescindible una estratègia territorial integrada, que connecti la planificació urbanística amb els objectius de desenvolupament econòmic. La norma urbanística a escala local ha de tenir una visió més àmplia i flexible per facilitar la transformació dels polígons en espais adaptats a unes necessitats canviants.

El repte és doble: transformar l'existent i crear nou sòl adequat per a una nova generació d'activitats. **La transformació dels polígons antics** és urgent. L'urbanisme vigent, hereu d'una legislació dels anys setanta, dificulta la renovació i adaptació d'aquests espais. Calen instruments legals i administratius àgils que permetin reurbanitzar, densificar i reordenar els espais productius. Els polígons no poden continuar sent "no-llocs": han d'esdevenir entorns integrats

³⁴ Daleph (2025), Polígons d'activitat econòmica a Catalunya: reptes i escenaris reguladors, Papers de l'Observatori de la Indústria.

amb la ciutat, amb serveis per a les persones, transport públic, mobilitat segura, espais verds, punts de recàrrega elèctrica i gestió compartida de residus i energia. Cal, en definitiva, convertir-los en espais de benestar i de treball digne.

Ahora, hi ha una **demanda creixent de sòl per a activitats industrials estratègiques** —grans parcel·les ben connectades, properes a infraestructures ferroviàries i portuàries, i a nuclis urbans amb mà d'obra qualificada. Catalunya disposa de sòl, però sovint no és el que la nova indústria necessita. Hi ha desenes de milers d'hectàrees buides o infrautilitzades, però mal ubicades o mal connectades. Per això, el debat coincideix que cal una **estratègia d'activació de sòl d'activitat econòmica** a escala nacional, que superi la visió local fragmentada i respongui a una planificació coordinada del territori.

Aquest repte de planificació dels espais industrials està estretament vinculat a altres **qüestions estructurals**. En primer lloc, la connectivitat i les infraestructures: cal una coherència real entre la planificació industrial i la de transport —carreteres, ports, trens i estacions intermodals— i també la connectivitat digital, amb fibra òptica i 5G a tots els polígons d'activitat econòmica. Sense això, no hi ha competitivitat. En segon lloc, l'energia i l'aigua, factors ja crítics per a la indústria del futur. Els polígons han de poder ser escenaris de descarbonització, d'autogeneració energètica i de simbiosi industrial, on els residus o l'aigua d'unes empreses serveixin d'entrada per a d'altres.

Més concretament, alguns dels reptes dels polígons d'activitat econòmica són: assegurar una bona accessibilitat als polígons i promoure la mobilitat sostenible de les persones; millorar la logística i el transport de mercaderies; millorar les infraestructures de connectivitat digital dels polígons; garantir un subministrament energètic als polígons, aprofitar el seu potencial generador d'energia i impulsar la transició energètica (cal adaptar la xarxa elèctrica i preveure també la d'hidrogen); fomentar una gestió eficient i sostenible dels residus per facilitar models d'economia circular; fomentar una gestió eficient, sostenible i resilient de les aigües i del clavegueram; promoure la humanització dels PAE (espais d'ombra, il·luminació suficient, etcètera...); desenvolupar-hi alguns dels serveis que la indústria requereix; i l'adaptació dels PAEs a la indústria del segle XXI mitjançant la flexibilització i integració d'usos mixtos per millorar la coordinació entre l'ordenació del territori i les necessitats canviants de l'activitat econòmica) (Daleph, 2025).

En el context dels grups de treball s'ha destacat la necessitat de repensar la **governança** dels polígons d'activitat econòmica. Massa sovint, no hi ha interlocutors clars ni estructures de gestió compartida. La gestió dels PAE ha de tenir una estructura de governança clara, on les responsabilitats entre l'administració pública i les empreses privades quedin perfectament delimitades.

La col·laboració públic-privada estable, la creació d'una agència catalana del sòl industrial, una nova llei de polígons d'activitat econòmica o el desplegament efectiu de la llei de les APEU són camins proposats per donar coherència i representativitat a la gestió d'aquests espais. També s'ha proposat una estratègia de sòl industrial que, partint de l'anàlisi de la situació actual, determini el millor escenari de distribució de sòl industrial aplicant criteris d'eficiència, sostenibilitat, competitivitat i molt especialment d'equilibri territorial. Així com la necessitat de disposar d'una classificació dels polígons d'activitat econòmica (per exemple, en Bàsics, Avançats i Excel·lents), basant-se en la infraestructura i dotacions amb què compten i en els serveis que ofereixen. Així com també garantir que l'actual Sistema d'Informació dels Polígons

d'Activitat Econòmica de Catalunya (SIPAE) sigui un instrument d'una informació útil, exhaustiva, rigorosa i actualitzada que permeti una anàlisi correcta per la presa de decisions.

Però no es tracta només de gestionar sòl, sinó d'ordenar activitat econòmica amb visió de llarg termini, pensant en la cohesió territorial, la sostenibilitat i la innovació. Els polígons d'activitat econòmica han de deixar de ser espais perifèrics per convertir-se en **espais centrals de transformació** —en centres on es troben el talent, la tecnologia, la sostenibilitat i la qualitat de vida.

Hi ha exemples d'iniciatives que fan això i, de fet, van més enllà. L'any 2023 es va constituir a Lleida el **grup de treball anomenat G10**. L'integren diversos agents econòmics i socials del territori: Cambres de Comerç de Lleida i Tàrraga, Universitat de Lleida, Diputació, la Paeria, els sindicats UGT-Terres de Lleida i CCOO Lleida, PIMEC Lleida, la Confederació d'Organitzacions Empresariales de Lleida i la Generalitat. Aquesta aliança institucional impulsa la transformació del model econòmic a la demarcació mitjançant una agenda compartida. El G10 ha posat sobre la taula diverses iniciatives i projectes que adrecen el reequilibri territorial i acceleren la transformació i modernització del conjunt la indústria catalana: biopolígons, centre de formació en economia verda, planta de preescalat industrial d'accés obert, etc.

Aquesta estratègia s'entén dins d'una triple transició cap a la producció industrial sostenible d'energia, aliments, béns i serveis que impacta positivament en la competitivitat, la productivitat i la resiliència de les indústries i és també una oportunitat en els temps de volatilitat, incertesa i complexitat que vivim, la qual cosa implica abandonar progressivament la utilització de recursos fòssils través de processos lineals per passar a utilitzar recursos naturals renovables en processos circulars. En aquest sentit cal remarcar que el 50% d'aquests recursos naturals renovables de Catalunya es troben a Lleida, mentre que és un territori que tan sols disposa del 6% de la població activa i del sol industrial de Catalunya. És doncs una bona pràctica territorial per impulsar un reequilibri territorial en la distribució dels factors de producció.

Caldria en aquest sentit desenvolupar projectes d'impuls en l'àmbit territorial, promoure, a través de propostes i ajuts, una visió estratègica i compromesa amb determinats projectes industrials que puguin esdevenir exemples de millor pràctica per a aquest procés de transformació, alhora que també poden esser una referència d'anàlisi territorial.

Sigui quin sigui el camí finalment escollit, **l'agilitat administrativa** és un factor determinant per reforçar la competitivitat industrial i garantir que els projectes productius avancin amb rapidesa, seguretat jurídica i previsibilitat. Les dificultats associades als processos de tramitació urbanística i ambiental continuen sent un dels principals obstacles per a la implantació de noves activitats industrials i per a l'ampliació de les instal·lacions existents. La complexitat normativa, la multiplicació d'interlocutors i la manca d'homogeneïtat en els criteris d'avaluació generen retards que poden comprometre inversions estratègiques i limitar el potencial de creixement del teixit productiu. Conscient d'aquestes limitacions, el Pacte aposta per un model de gestió administrativa més coordinat, eficient i orientat al servei. Cal avançar cap a mecanismes que centralitzin informació, millorin la traçabilitat dels expedients i ofereixin un acompanyament més eficient als projectes industrials. L'objectiu és crear un entorn administratiu que actuï com a facilitador i garantir que els projectes estratègics puguin desplegar-se amb la celeritat que exigeix el context econòmic actual.

L'article 23 de l'Avantprojecte de Llei d'Indústria (actualment en tramitació parlamentària) estableix les directrius generals per a l'impuls dels polígons industrials, tot assenyalant que les administracions públiques han de promoure i desplegar mesures orientades a garantir la

provisió d'infraestructures i serveis adequats per al seu desenvolupament. També subratlla la importància de fomentar la promoció de sòl industrial, preferentment en consens amb els agents implicats en el seu desenvolupament i gestió. Considera essencial la implementació de sistemes de governança eficients, basats en fórmules de col·laboració públic-privada, que assegurin una gestió coordinada, transparent i orientada a la competitivitat i la sostenibilitat dels espais industrials.

Actuacions de l'Eix 9:

1	Pla d'identificació i caracterització dels polígons d'activitat econòmica de Catalunya				
Missió: Productivitat				Mitjà termini	
Elaboració d'una bateria d'indicadors que permetin una millor caracterització dels polígons d'Activitat Econòmica (PAE), amb l'objectiu d'identificar el seu estat, permetre la seva catalogació i l'elaboració d'un pla d'actuacions per a la seva millora i impuls. Per exemple, creació de la figura del biopolígon. L'objectiu és disposar d'un inventari qualitatiu per a la presa de decisions. Aquesta actuació vol superar els instruments actuals i dotar-los d'eines d'actualització.					
CIMALSA - Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
70.000	30.000	10.000	10.000	10.000	10.000

2	Classificació dels polígons d'activitat econòmica				
Missió: Productivitat				Mitjà termini	
Desplegament de la llei 15/2020 per a la classificació dels polígons d'activitat econòmica, d'acord amb el que queda establert en els articles 40 i 41 de l'esmentada Llei					
DG Indústria - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

3	Actualització de la informació dels sòls classificats per activitat econòmica pendents de desenvolupament urbanístic				
Missió: Productivitat				Mitjà termini	
Per tal de fer seguiment de l'estat dels sòls classificats per activitat econòmica en els planejaments de cada municipi, però que resten pendents de les figures del planejament derivat i que aquest instrument serveixi com a factor de localització de noves activitats industrials a Catalunya, cal que de manera permanent es realitzi l'actualització del visor del Sòls no desenvolupats classificats per activitat econòmica per tal de disposar dels calendaris i característiques de transformació de nou sòl per activitat econòmica					
DG Indústria - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

4	Millora de la informació sobre els polígons d'activitat econòmica				
----------	--	--	--	--	--

Missió: Productivitat				Mitjà termini	
Per tal de fer seguiment de l'estat dels polígons d'activitat econòmica , cal que de manera permanent es realitzi l'actualització del Visor del SIPAE per a disposar d'informació acurada de la situació dels PAE a Catalunya, en el format dels tres àmbits territorials i dels vuit àmbits sectorials (nombre, serveis, infraestructures, empreses, usos, antiguitat,..).					
DG Indústria - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

5	Identificació de naus disponibles per a l'activitat industrial				
Missió: Productivitat				Mitjà termini	
Creació del cercador de naus disponibles de venda i lloguer per a desenvolupar nova activitat industrial manufacturera, a partir de la utilització d'eines d'intel·ligència artificial que analitzaran els portals immobiliaris.					
DG Indústria - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

6	Crear una comissió per estudiar l'encàrrec d'un projecte de llei de sòl productiu				
Missió: Productivitat				Mitjà termini	
Constituir una Comissió formada per representants de la Comissió Executiva del Consell Català de l'Empresa, representants dels grups polítics de la Comissió d'Empresa i treball del Parlament de Catalunya i persones expertes d'aquest àmbit, durant el període de vigència del Pacte, a partir de les reflexions i recomanacions de l'estudi "Polígons d'activitat econòmica a Catalunya: reptes i escenaris reguladors", que pretengui, si escau, l'encàrrec d'un projecte de llei de sòl productiu.					
DG Indústria - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

7	Desenvolupament de sòl industrial per a sectors d'activitat econòmica d'alta demanda o estratègics	
Missió: Productivitat		Llarg termini
Desenvolupament de nous sectors ubicats estratègicament en relació amb les grans infraestructures de mobilitat del territori. Es tracta de disposar de sectors de sòl industrial situats en àrees d'alta demanda i creixement econòmic i vinculats als centres de recerca i tecnologia del país. Responen a un nou model urbanístic ben connectat amb els corredors de mobilitat de mercaderies i amb transport públic per les persones treballadores, amb parcel·les adequades a la demanda actual, de grans dimensions, afavorint la integració paisatgística i el respecte a la infraestructura verda, garantint el subministrament d'energia, aigua i gas, i molt especialment el subministrament de potència elèctrica suficient per empreses electro-intensives, així com la producció d'energia fotovoltaica. Una part dels sectors d'activitat econòmica previstos durant el període 2026-2030 en zones d'alta demana i estratègics per		

Catalunya, a mode d'exemple, entre altres sectors, són els següents, que equivalen aproximadament a una superfície total de 321 Hectàrees brutes:

- Gavà - Els Joncs (71,20 Ha)
- Bell-lloc d'Urgell - Vinyes del Mig (59,35 Ha)
- Valls - Porta Pla de Santa Maria (28,60 Ha) i Palau de Reig (5,9 ha)
- Sant Cugat del Vallès - Can Sant Joan (49,34 Ha)
- Tàrrrega - Boscarró Nord (SUD 16) (40,8 Ha)
- Palau-Solità i Plegamans - PAU24 i SUD10 (34,01 Ha)
- Manresa - Serrat del Guix (PTB) (16,81 Ha)
- Lleida - Fondo dels Magraners (SUR-41) (10,65 Ha)

Institut Català del Sòl - Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica

Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
29.291.011	7.899.678	4.423.902	1.693.486	8.573.945	6.700.000

8	Desenvolupament de sòl industrial per a sectors d'activitat econòmica de reequilibri territorial o demanda no satisfeta
----------	--

Missió: Productivitat

Llarg termini

Els sectors d'activitat econòmica de reequilibri o demanda sol·licitada estan ubicats en àrees de demanda no atesa per les dificultats de desenvolupar actuacions urbanístiques en àmbits de baix creixement econòmic. Durant el període 2026-2030 es preveu el desenvolupament dels següents sectors³⁵, que equivalen a una superfície total de 162 hectàrees brutes:

- Solsona - Partida de Santa Llúcia (Pol 1 13,90 Ha)
- Organyà - G1 Vilansats (6,42 Ha)
- Olvan - Rocarodona (16,05 Ha)
- Riudellots - Hostal Nou (7,59 ha)
- Gadesa - La Plana (11,30 Ha)
- Agramunt - SUD 9 (33,49 Ha)
- Bot - Les Forques (43,43 Ha)
- Sant Pere Sallavinera PP1 (24,3 Ha)

Institut Català del Sòl - Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica

Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
42.507.483	2.347.500	4.752.500	17.760.613	14.346.871	3.300.000

9	Plans Directors Urbanístics en obres d'urbanització
----------	--

Missió: Productivitat

Llarg termini

Plans directors en obres d'urbanització:

- PDU Baix Llobregat Nord - sector 3 Xàmenes - sector d'activitat econòmica de 52 ha, als termes municipals de Martorell i Sant Esteve Sesrovires. Desenvolupat per un promotor privat.
- PDU centre Direccional Cerdanyola. Parc de l'Alba - Centre Direccional. Aquest PDU té per objectiu acollir en una part de l'àmbit a empreses innovadores al voltant del sincrotró ALBA, en la zona empresarial coneguda com a Barcelona Synchrotron Park (1,39 milions de m2 de

³⁵ El Pacte Nacional per a la Indústria no és un pla d'infraestructures industrials i, en aquest terreny, especifica aquelles actuacions de sòl industrial que, per diversos motius, convé ara remarcar. Però hi ha altres iniciatives, també prioritàries, en marxa i que ja s'havien explicat en el Pacte 2022-25, però que no repeteixen ara. És el cas de Cardona- La Cort II (21,63 ha), Tremp- Serrat de l'Aspre (21,24 ha), Borges Blanques – La Vaca Roja (21,4 ha), Sant Joan de les Abadesses-Colònia Llaudet (14,14 ha), Ripoll-Can Franquesa (5,4 ha), Deltebre- lo Passador (PAU 20) (4,35 ha) i Almacelles-Sector SUD 12A (4,16 ha).

sostre). Ubicació adaptada tant a empreses innovadores com a centres de recerca al costat del campus de la Universitat Autònoma de Barcelona. Pressupost: 15.389.599 euros.

Institut Català del Sòl - Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
15.389.599	0	2.520.070	4.869.529	4.000.000	4.000.000

10	Plans Directors Urbanístics en gestió urbanística				
Missió: Productivitat				Llarg termini	
Sectors 1, 3 i 4 del PDU de la Conca d'Òdena: aprovació inicial i definitiva dels projectes de reparcel·lació i d'urbanització. El pressupost previst per al sector 1 és de 13.824.332,97 euros, mentre que els sectors 3 i 4 són desenvolupats per un promotor privat.					
Institut Català del Sòl - Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
13.824.333	60.000	5.182.129	5.182.129	2.500.577	899.497

11	Plans Directors Urbanístics en redacció				
Missió: Productivitat				Llarg termini	
Plans directores urbanístics en redacció:					
• PDU d'activitat econòmica d'Aliò-Vilarodona (250Ha). Pressupost: 2.120.130 euros. • PDU de la Plana de Lleida-Torre Blanca (328 Ha). Pressupost: 166.000.000 euros. • PDUE Logis Empordà (60 Ha). Pressupost: 5.315.000 euros. • PDU entorn de l'aeroport de Girona (103 Ha). Desenvolupat per un promotor privat.					
DG Ordenació del Territori, Urbanisme i Arquitectura i Institut Català del Sòl - Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
173.435.130	275.130	25.260.000	62.150.000	62.250.000	23.500.000

12	Plans Directors Urbanístics en redacció (DGOTUA)				
Missió: Productivitat				Llarg termini	
Plans directores urbanístics en redacció (DGOTUA):					
• Modificació PDU Circuit de Catalunya (574,22 Ha). Pressupost: 300.000 euros. • PDU de l'activitat econòmica Sant Marçal - Cal Vies (128 Ha). Pressupost: 60.000.000 euros. • MPDU de l'activitat econòmica del Baix Llobregat Nord (106 Ha). Pressupost: 100.000 euros. • PDU d'activitat econòmica Catalunya Sud (360 Ha). Pressupost: 366.417,80 euros. • PDU del Centre d'Innovació del Vehicle Autònom i Connectat -CIVAC-. Pressupost: 290.000 euros. • PDU Eix Riera de Caldes Sud (113 Ha). Pressupost: 300.000 euros. • PDU d'activitat econòmica de la Plana de Vic. Pressupost: 4.900.000 euros.					
DG Ordenació del Territori, Urbanisme i Arquitectura - Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
66.256.418	1.016.291	17.815.127	17.475.000	15.025.000	14.925.000

Eix 10. Infraestructures

Les infraestructures són un element estratègic per a la competitivitat d'un país, ja que constitueixen la base sobre la qual es construeix l'activitat econòmica i social. Una xarxa de transport eficient —carreteres, ferrocarrils, ports i aeroports— facilita la mobilitat de persones i mercaderies, redueix els costos logístics i connecta els territoris amb els mercats globals. Les infraestructures digitals, com la fibra òptica i les xarxes 5G, són cada cop més decisives per impulsar la transformació digital, la innovació i l'atracció d'inversions tecnològiques. Les infraestructures energètiques i d'aigua, per la seva banda, garanteixen el subministrament segur i sostenible de recursos essencials per a la indústria. A més, les infraestructures tecnològiques i de recerca —com parcs científics, centres d'innovació o laboratoris— afavoreixen l'ecosistema emprenedor i el desenvolupament de sectors d'alt valor afegit. En conjunt, una planificació estratègica i una inversió sostinguda en infraestructures modernes, resilients i sostenibles és clau per millorar la productivitat, reduir desigualtats territorials i posicionar el país en un entorn econòmic cada cop més competitiu i globalitzat.

En el context dels grups de treball s'ha posat en evidència en una idea de fons: Catalunya necessita un **mapa global**, un dibuix estratègic integrat que relacioni ubicacions òptimes (en base als interessos generals de la societat catalana) de teixit productiu amb les infraestructures que li han de donar suport.

Aquest Eix 10 aborda qüestions relatives a les infraestructures per al transport de mercaderies i l'accés als polígons industrials per part de les persones treballadores, així com també infraestructures digitals, tecnològiques, energètiques i hídriques.

a) Infraestructures de transport de mercaderies

La política de transport de la Unió Europea, entre d'altres, inclou com objectius la reducció de les emissions de GEH i el foment del transport multimodal de mercaderies. En concret, el Llibre Blanc va establir assolir al 2030 una quota de transport ferroviari i fluvial sobre el conjunt del transport terrestre del 30%. A cinc anys per arribar a la data, s'ha assolit un nivell molt inferior al que seria desitjable amb una quota de mercat per Catalunya del 2% (2022), del 4% a Espanya (2022), sent la mitjana europea del 17%. En canvi, la carretera abasta el 76% del total del transport de mercaderies a Catalunya i Espanya. Per que fa a l'emissió de GEH, la reducció de les emissions, en relació al valor de 1990, hauria de ser d'un 60% en el 2050. En aquest cas, hem passat de 70 milions de tones de CO₂ (Espanya, 1990) equivalent a 90,5 (2022). El sector del transport contribueix amb un 30,7% (2022) al total de emissions, degut principalment a l'increment de les emissions del transport per carretera que són un 28,4% del total. A més, les empreses de transport, normalment petites, alerten de dificultats per trobar conductors (envelliment, vocacions, etc...). Per aconseguir alhora els objectius de descarbonització de l'economia i millorar la competitivitat de la indústria, cal treure tot el partit del transport multimodal, apostant per incrementar el **transport de mercaderies per ferrocarril** en la llarga i la mitjana distància.

La millora de la xarxa ferroviària és considerada una de les necessitats més crítiques per a la indústria catalana. La descongestió de la carretera, especialment pel què fa a l'AP-7 en direcció cap a la frontera, i la descarbonització passen ineludiblement per incrementar la quota de transport ferroviari que a Catalunya està sota mínims. Les obres en el Corredor del Mediterrani

(actualment el 83% del traçat es troba en execució o finalitzat³⁶) han patit retards significatius que no han permès que es puguin desplegar els serveis necessaris per facilitar que les empreses puguin carregar les seves mercaderies en el ferrocarril.

Els desavantatges que pateix el ferrocarril pel què fa al desenvolupament de la infraestructura són considerables: la manca de desdoblament de vies, els desafiaments que presenta el tercer fil, els elevats costos associats al canvi d'ample de via en la frontera, els elevats preus de la tracció lligats a la necessitat de locomotores capaces de funcionar amb tres sistemes diferents d'electrificació, la manca de terminals per facilitar la incorporació de la càrrega, etc. són alguns dels factors que condicionen la mobilitat de les mercaderies per ferrocarril.

Però també hi ha un conjunt de factors no infraestructurals, de caràcter divers, que frenen el creixement del transport ferroviari de mercaderies, entre els quals destaca: el fet que la carretera ofereix uns avantatges amb què és difícil competir, especialment la fiabilitat i els preus ajustats; la dificultat d'omplir trens multiclient d'anada i tornada (el principal avantatge del tren amb relació a la carretera és que compta amb uns costos per tona-km menors, els quals guanyen importància a mesura que s'incrementa la distància; però perquè així sigui, cal que hi hagi un aprofitament màxim de la seva capacitat i això es complica en casos en què un únic client no pot omplir un tren complet); el desconeixement; etc. Per fer front a aquestes qüestions es va crear el Comitè de Serveis Multimodals, que té per objectiu promoure l'oferta i la demanda de solucions multimodals amb component ferroviària.

Els grups de treball del Pacte han manifestat incertesa sobre el corredor mediterrani, sobre la seva capacitat real futura i la seva connexió internacional. Es tindrà una línia d'alta velocitat que compartiran passatgers i mercaderies. Es creu que hauria de tenir circulació de mercaderies independent. D'altra banda, portar mercaderies per tren cap a Europa no és actualment competitiu, per diversos motius. Això provoca un insostenible transport viari a les nostres autopistes. En paral·lel, territoris veïns han accelerat la construcció de terminals ferroviàries logístiques i això pot comportar que les empreses catalanes acabin operant a terminals de fora. Cal accelerar el ritme de execució de les infraestructures logístiques ferroviàries.

En el **transport de mercaderies per carretera**, que actualment suposa la major part del transport total de mercaderies (76%), un aspecte clau és l'aprofitament de les capacitats màximes. Aquesta és una qüestió que sempre s'ha plantejat en termes d'aprofitament de costos, i que ara es planteja de manera més evident en termes de sostenibilitat. És molt poc freqüent que els viatges siguin d'anada i tornada amb càrrega, sobretot quan es tracta de reutilitzar envasos especials (per exemple, en el cas de cisternes que normalment no es poden reutilitzar per a un altre producte a la tornada).

El transport en buit és un problema que afecta tots els tipus de transport i té un impacte important en la sostenibilitat i l'eficiència dels sistemes de transport. A més, genera un malbaratament d'energia, temps i diners, així com un augment de les emissions de gasos d'efecte hivernacle. En el cas del camió, les emissions per tona i quilòmetre són fins a 9,2 vegades més altes que en el ferrocarril amb locomotora elèctrica. Per afrontar la problemàtica dels retorns en buit, s'han provat diverses solucions, com ara la millora de la coordinació entre les empreses de transport, la utilització de plataformes digitals per compartir càrregues o la millora de les infraestructures logístiques. El progrés tecnològic permetrà sens dubte millorar molt l'eficiència dels transports i la reducció dels viatges en buit. El transport és una activitat

³⁶ <https://www.transportes.gob.es/el-ministerio/sala-de-prensa/noticias/jue-10072025-1151>

interterritorial per definició i, en conseqüència, les solucions no es troben a un nivell local, sinó a un nivell molt més global (Estrada i Lluh, 2024)³⁷.

A la Unió Europea, la projecció de les infraestructures de transport s'articula en el *Trans-European Transport Network* (TEN-T), un instrument clau per planificar i desenvolupar una infraestructura de transport coherent, eficient, multimodal i d'alta qualitat a tota la UE. La xarxa comprèn ferrocarrils, vies navegables interiors, rutes de transport marítim de curta distància i carreteres que uneixen nodes urbans, ports marítims i interiors, aeroports i terminals.

El *Connecting Europe Facility* (CEF) és l'instrument de finançament de la UE per a inversions estratègiques en infraestructures de transport, energia i digitals. En el sector del transport, el CEF es dedica a la implementació de la Xarxa Transeuropea de Transport (RTE-T) i té com a objectiu donar suport a les inversions en connexions transfrontereres, enllaços perduts, així com promoure la sostenibilitat i la digitalització. El juliol de 2021 es va adoptar el Reglament que estableix el CEF per al període 2021-2027.

El Ministeri de Transports i Mobilitat Sostenible espanyol ha impulsat l'estratègia *Mercancías 30*, els principals objectius de la qual són: triplicar la quota del ferrocarril en el transport de mercaderies fins a arribar al 30% l'any 2030; descarbonitzar el sector logístic, alineant-se amb els objectius climàtics europeus; i millorar la competitivitat de la cadena logística espanyola mitjançant la intermodalitat i la digitalització.

A Catalunya, l'Estratègia Logística per a la Internacionalització de l'Economia Catalana (ELIEC) 2020-2040 té per objectiu reforçar la capacitat logística de Catalunya per afavorir la seva internacionalització. Contempla la posada en marxa de 60 mesures entre els anys 2020 i 2040. Es centra en millorar la intermodalitat, potenciar els corredors logístics estratègics (com el Corredor Mediterrani), digitalitzar la cadena de subministrament i promoure la logística verda. També busca posicionar Catalunya com el principal hub logístic del sud d'Europa, aprofitant la seva ubicació geoestratègica i la seva xarxa de ports, aeroports i connexions ferroviàries.

b) Infraestructures per al transport de persones als polígons

El **transport de persones que es desplacen per motius de feina a la indústria** ja s'ha introduït a l'Eix 5 i a l'Eix 9, amb relació a la mobilitat per accedir als polígons i l'impacte sobre les condicions de treball que suposen les mancances en aquest àmbit. Molts polígons industrials de Catalunya continuen sent espais difícils d'accedir. No només falten serveis de transport públic, sinó que quan n'hi ha, sovint tenen freqüències insuficients o trajectes poc funcionals. El resultat és que moltes persones treballadores no poden arribar-hi ni amb transport públic ni caminant; literalment, s'han d'obrir pas entre rotondes i vies ràpides. Això no és compatible amb una indústria moderna i que valora el seu principal recurs, les persones, ni amb un país que vol descarbonitzar la mobilitat.

Amb dades del SIPAE, només el 45% dels PAEs a Catalunya disposen de transport públic, la qual cosa posa en evidència una mancança significativa d'infraestructures de mobilitat sostenible en molts àmbits del territori. A l'àmbit metropolità, el 67% (302) estan connectats per transport públic. Tot i ser una xifra elevada en comparació amb altres àmbits, encara deixa més del 30% sense aquest servei considerat bàsic. En canvi, les zones de Ponent i les Comarques Centrals registren les pitjors dades, amb només el 21% (24) i el 22% (58) respectivament, dels seus PAE

³⁷ Estrada i Lluh (2024), Optimització del factor de càrrega dels vehicles, Papers de l'Observatori de la Indústria, numero 27.

connectats al transport públic. Aquest dèficit també és notable a les Terres de l'Ebre, on només el 24% (17) dels PAE disposen d'aquest accés. Aquestes dades reflecteixen una necessitat urgent de millorar les connexions de transport públic en molts territoris.

La nova Llei estatal de mobilitat sostenible, aprovada pel Consell de Ministres el febrer de 2024, estableix que els grans centres d'activitat hauran de disposar d'un Pla de Mobilitat Sostenible. Aquests plans hauran d'incloure objectius quantificables i ser revisats, com a mínim, cada cinc anys.

A Catalunya, un nou mapa de concessions d'autobusos, la millora de Rodalies i la creació d'una xarxa ferroviària d'alta velocitat d'ús públic poden ser oportunitats, però cal pensar-los en relació amb els polígons i amb els fluxos laborals reals.

Pel que fa a aquest transport de persones que han d'arribar als seus llocs de treball (i encara que no siguin en polígons industrials), s'ha posat sobre de la taula de les administracions el projecte CATAV, el qual proposa usar els actuals corredors d'alta velocitat per facilitar el transport d'un major nombre de viatgers. El projecte proposa més freqüències i més parades en les actuals línies d'alta velocitat. També demana augmentar les places Avant front de les places AVE. La iniciativa recorda que, en els recorreguts de trens d'alta velocitat que van cap a Madrid des de les capitals de província properes, hi ha entre al voltant d'un 32% de places Avant per habitant i any. En els corredors Girona, Tarragona i Lleida cap a Barcelona, aquest percentatge es troba entre el 9% i el 28%. Es proposa doncs que el PNI faci el seguiment d'aquesta demanda.

c) Infraestructures digitals

En el context digital actual, assolir una autonomia tecnològica sòlida s'ha convertit en una prioritat estratègica per a Catalunya. No només reforça l'autonomia tecnològica del país, sinó que també actua com un motor clau per a la competitivitat del sector industrial. L'evolució de les tecnologies digitals avança a un ritme accelerat, i és essencial que les empreses puguin accedir de manera immediata, segura i eficient als serveis derivats d'aquestes tecnologies, tant en l'àmbit de les telecomunicacions com en el de la intel·ligència artificial. Per fer-ho possible, cal desplegar **infraestructures digitals** avançades, intel·ligents i segures arreu del territori, que permetin donar resposta a les necessitats creixents del teixit productiu.

Quan es parla d'infraestructures digitals, cal distingir entre dos tipus principals: d'una banda, les infraestructures orientades a la prestació de serveis operacionals; de l'altra, aquelles destinades a facilitar el desenvolupament de noves tecnologies. Aquestes darreres tenen un paper clau en la promoció de la recerca, el desenvolupament i la innovació (R+D+i), ja que poden actuar com a catalitzadores de noves iniciatives dins del teixit productiu (S. Figuerola, 2025)³⁸.

Catalunya disposa actualment de 6.700 km de fibra òptica i 618 municipis connectats (65% del total). Aquest 2025 es preveu superar els 8.000 km de xarxa desplegada, amb 738 municipis connectats, cosa que suposa el 78% del total. El desplegament de la xarxa connecta també els polígons industrials, a mida que s'hi arriba. És una infraestructura digital que preserva la cohesió territorial i impulsa l'activitat econòmica. És per tant crucial que el nostre teixit productiu tingui

³⁸ S. Figuerola (2025): "Què necessita la indústria catalana?", Papers de l'Observatori de la Indústria.

a la seva disposició infraestructures que facilitin, tant els serveis operacionals quotidians, com el desenvolupament de noves tecnologies innovadores.

Pel què fa a les destinades a facilitar el desenvolupament de noves tecnologies, cal destacar aquestes infraestructures digitals estratègiques: els centres de dades, els cables submarins i els *digital innovation hubs*. Els centres de dades són essencials per al processament i emmagatzematge de dades, sobretot en un context d'ús creixent de la IA i serveis digitals, i Catalunya vol posicionar-se com el port digital de la Mediterrània, amb una estratègia específica per atraure i implantar centres de dades (Marc estratègic d'impuls de la implantació i el desenvolupament de centres de dades a Catalunya). Catalunya compta amb tots els ingredients necessaris per prendre el lideratge d'aquest sector, ja que més del 80% de l'amplada de banda d'Àfrica del Nord ja passa pel territori català. A més, l'arribada de diversos sistemes de connectivitat internacional basats en cables submarins a l'estació d'aterratge de Sant Adrià de Besos ha aconseguit connectar Catalunya de manera directa amb diferents continents.

Els *digital innovation hubs* (DIH) actuen com a punts de connexió entre empreses, centres de recerca, administracions i proveïdors de tecnologia, amb l'objectiu d'impulsar la innovació i la digitalització, especialment en pimes. A Catalunya, hi ha més de 160 hubs digitals actius, molts dels quals especialitzats en àmbits com la intel·ligència artificial, la ciberseguretat, la robòtica, la fabricació avançada o la computació al núvol. A través dels DIH, les empreses poden accedir a serveis com l'assessorament tecnològic, la formació, l'accés a infraestructures de testatge i la cerca de finançament per a projectes d'R+D+I. Aquest ecosistema contribueix a fer de Catalunya un entorn competitiu i preparat per als reptes de la nova economia digital.

L'estratègia digital europea s'articula principalment a través del programa *Europe's Digital Decade*, que estableix els objectius i metes per a la transformació digital de la Unió Europea fins a l'any 2030. Aquesta estratègia es basa en quatre pilars fonamentals: capacitats digitals; transformació digital de les empreses; infraestructures digitals segures i sostenibles; i digitalització dels serveis públics.

Pel què fa a les infraestructures digitals, l'objectiu de la *Digital Decade* és garantir una connexió a Internet amb velocitat igual o superior a 1 gigabit per segon (1 Gbps) per a tota la població i una cobertura completa de xarxes 5G en totes les zones habitades. A més, la Unió Europea vol duplicar la seva capacitat de producció de semiconductors, per reduir la dependència exterior i reforçar la seva autonomia tecnològica. També es preveu la creació de 10.000 nodes de computació en el núvol i de proximitat, amb altes garanties de seguretat i eficiència energètica, així com el desenvolupament d'una infraestructura pròpia de computació quàntica. Aquest conjunt d'actuacions busca establir una base robusta per a la digitalització de l'economia i la societat europees, tot assegurant la sobirania tecnològica del continent.

d) Infraestructures tecnològiques

Perquè un país pugui fer créixer la seva indústria de manera sòlida i sostinguda, necessita un sistema de suport ben estructurat que faciliti l'accés a talent qualificat, coneixement, tecnologia, finançament, serveis especialitzats i espais adequats. Aquest conjunt d'elements, conegut com a **infraestructura tecnològica**, és essencial per acompanyar les empreses en el seu desenvolupament. A Catalunya, on el teixit industrial és ampli, divers i competitiu, però format majoritàriament per pime, és especialment important que els ecosistemes industrials funcionin de manera coordinada i eficient. Aquests ecosistemes estan formats per múltiples agents — universitats, centres de recerca i tecnològics, administracions públiques, entitats financeres i

associacions— que han de treballar conjuntament per oferir a les empreses els recursos necessaris per afrontar els reptes actuals i mantenir la seva competitivitat.

En aquest context, les universitats i centres de formació tenen un paper clau en la generació de talent i coneixement, però també en la capacitat contínua dels professionals al llarg de la seva trajectòria. Els centres de recerca i tecnològics, per la seva banda, han d'anticipar les tendències tecnològiques i col·laborar amb les empreses per traslladar les innovacions dels laboratoris a entorns preindustrials. L'Administració ha de jugar un rol actiu, alineant-se amb les necessitats del sector i impulsant polítiques que afavoreixin la competitivitat i la inversió industrial. Finalment, altres actors com les entitats financeres o les organitzacions empresarials també contribueixen de manera decisiva, oferint finançament adequat i promovent la internacionalització i la visibilitat de la indústria catalana (X. Lopez, 2025)³⁹.

e) Infraestructures energètiques

La potenciació i la integració **d'infraestructures energètiques** (especialment de les xarxes elèctriques de distribució) seran primordials per a la transició energètica davant de la gran demanda energètica que s'afegirà provinent de sectors claus com la mobilitat a tracció elèctrica, la calefacció i la refrigeració amb bombes de calor, l'electrificació de certs processos industrials, la producció d'hidrogen com a vector energètic d'emmagatzematge d'energia per alimentar la mobilitat de gran abast i tonatge, les altes temperatures dels processos industrials i les centrals elèctriques reguladores del sistema, la integració d'energies renovables o la implantació de centres de dades, que requerirà posar el focus en aquestes infraestructures per aconseguir els objectius de descarbonització, competitivitat i seguretat del subministrament a la UE (A. Garcia-Molina, 2025)⁴⁰.

L'Agència Internacional de l'Energia (AIE), el braç energètic de l'OCDE, en el seu informe anual sobre inversió (*IEA's World Energy Investment*, 2025), recorda que tenir una xarxa elèctrica moderna i resilient és fonamental per tenir un subministrament elèctric segur. L'agència afirma que, per garantir la seguretat energètica, cal augmentar la inversió en xarxes fins a equiparar-la amb la despesa en generació. La infraestructura de xarxa és cada cop més rellevant, ja que ha d'evolucionar al mateix ritme que la ràpida expansió de la producció d'electricitat de baixes emissions. En l'última dècada, la Unió Europea ha reforçat el seu compromís amb l'energia neta, invertint prop de 390.000 milions de dòlars en generació elèctrica el 2025. Tot i això, la despesa anual en xarxes —que es preveu que superi els 70.000 milions de dòlars aquest mateix any— no creix al mateix ritme. Malgrat duplicar la inversió de fa deu anys, aquesta xifra continua sent insuficient per acompanyar el desplegament de les energies renovables, fet que ha provocat ineficiències com llargues llistes d'espera per connectar-se a la xarxa i dificultats per transportar electricitat renovable barata des del sud de la Unió Europea cap a les zones amb més demanda.

El *Plan Nacional Integrado de Energía y Clima* (PNIEC 2023-2030) estableix una inversió de 52.360 milions abans del 2030 per poder adequar les xarxes elèctriques a la demanda del sistema, 10.472 milions per any. A destacar que en quatre anys s'han rebutjat 30 GW per falta de capacitat a la xarxa.

³⁹ X. López (2025): "Què necessita la indústria catalana?", Papers de l'Observatori de la Indústria.

⁴⁰ A. García-Molina (2025): "Què necessita la indústria catalana?", Papers de l'Observatori de la Indústria.

S'estima que a Catalunya la demanda d'energia elèctrica augmentarà un 60% fins al 2030 i la generació d'energia eòlica i fotovoltaica passarà dels 2.700 GWh anuals del 2022 fins al 72.000 GWh anuals al 2030, amb unes inversions econòmiques al voltant dels 70.000 milions d'euros. Sense ampliació de capacitat, reforç i més disponibilitat de potència, la indústria difícilment podrà electrificar processos, connectar renovables, incorporar hidrogen renovable o impulsar tecnologies intensives en electricitat.

En l'àmbit energètic cal planificar en dos àmbits: el de la **generació** (on el PLATER ha de definir els grans nous hubs de renovables) i el de la **distribució**, que avui és el principal coll d'ampolla. El PINECCAT concreta aquesta planificació de la xarxa elèctrica en el curt termini i també preveu fer el seguiment i la possible actualització de la PROENCAT en el mig i llarg termini. Actualment, moltes empreses no poden obtenir connexió, ni noves escomeses, ni ampliacions de potència. Amb un sistema a Espanya que, el 2024, només ha pogut atendre un 10% de les sol·licituds, la indústria perd oportunitats. La transició energètica, amb múltiples punts de generació i consum, exigeix una xarxa molt més flexible, intel·ligent i tecnològica. I aquesta flexibilitat no arribarà sense inversions, regulació adequada i planificació compartida.

f) Infraestructures hídriques

En l'Eix 2 ja s'ha parlat de l'aigua com a matèria primera imprescindible per la competitivitat del teixit productiu i la seva resiliència, així com del paper de la tecnologia en les solucions d'estalvi i per evitar-ne el malbaratament.

D'altra banda, la idea de passar de regenerar i recuperar aigua a fabricar-la reflecteix un canvi profund en la manera com abordem la **gestió hídrica** en contextos de sequera extrema i escassetat estructural. Tradicionalment, les estratègies s'han centrat en reutilitzar aigües residuals tractades o recuperar aigua de fonts naturals degradades. No obstant això, davant l'augment de la demanda i la irregularitat de les precipitacions, cada cop pren més força la idea de "fabricar" aigua, és a dir, generar noves fonts artificials com la dessalinització d'aigua de mar o la regeneració avançada per a usos potables. Aquestes tecnologies permeten obtenir aigua de qualitat a partir de fonts no convencionals, tot i que impliquen un cost energètic i econòmic elevat. Fabricar aigua no substitueix la gestió eficient, però pot ser una eina clau per garantir el subministrament en escenaris de crisi climàtica.

Calen inversions i polítiques adequades per protegir els ecosistemes, aprofitar oportunitats econòmiques i assegurar la sostenibilitat a llarg termini del subministrament d'aigua. Espanya necessitaria uns 6.000 milions d'euros anuals, tres vegades més que el nivell actual de despesa pública. També són essencials les estratègies eficaces de gestió hídrica, l'impuls de la digitalització, la recerca orientada, la renovació d'infraestructures i l'enfortiment de la governança (BBVA, 2025)⁴¹.

L'Estratègia de Resiliència Hídrica de Catalunya és una aposta perquè l'abastament urbà depengui cada vegada menys del règim pluviomètric absolutament irregular dels darrers decennis. Amb una inversió de més de 2.500 milions d'euros fins al 2033 s'ampliaran les fàbriques d'aigua amb noves dessalinitzadores, noves plantes d'aigua regenerada i amb el reaprofitament d'aqüífers, un conjunt d'actuacions que aportaran fins a 280 hm³/any de nova disponibilitat d'aigua que, sumada a la del sistema actual d'abastament urbà, suposarà que aproximadament un 70% de l'aigua de les xarxes urbanes d'aigua potable a la Regió

⁴¹ BBVA (2025), "Urgència hídrica" (14/7/2025).

Metropolitana de Barcelona (amb 5 milions de persones i 85% de l'activitat econòmica) no provindrà del cel. Tenint en compte que el consum dels establiments industrials manufacturadors i grans consumidors d'aigua als que s'aplica el cànon de l'aigua pel règim especial de tarifa individualitzada representen aproximadament un 20% del consum total, es considera que el sector industrial es beneficiarà en una proporció similar, a més de la inversió corresponent a aquestes infraestructures, de més garantia en la disponibilitat d'aigua.

Actuacions de l'Eix 10:

1	Elaboració d'una Estratègia de terminals ferroviàries de mercaderies				
Missió: Productivitat				Llarg termini	
Disposar d'una estratègia a mig i llarg termini per a la implantació de les terminals ferroviàries prioritàries, elaborant els estudis previs que garanteixin la seva viabilitat econòmica i social. La implicació d'entitats europees com l'EPEC (<i>European public-private partnerships Expertise Centre</i>) i el BEI (Banc Europeu d'Inversions), permetrà disposar d'una metodologia d'anàlisi extensible a d'altres iniciatives i posicions, i obtenir finançament per a la seva construcció.					
CIMALSA - Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
850.000	250.000	150.000	150.000	150.000	150.000

2	Seguiment periòdic i execució d'infraestructures estratègiques					
Missió: Productivitat				Llarg termini		
Es preveu fer un seguiment periòdic de l'estat d'execució de les infraestructures estratègiques següents: (1) Nous accessos al Port de Barcelona; (2) Implantació de l'ample europeu al corredor mediterrani i millores de capacitat; (3) Plataformes logístiques intermodals terminals ferroviàries de mercaderies; (4) Nous accessos al Port de Tarragona; (5) Millora de la capacitat i la connectivitat de l'AP-7; (6) Programa de noves infraestructures ferroviàries; i (7) Programa eixos viaris vertebradors; (8) Creació de la Xarxa Catalana d'Alta Velocitat amb obligació de servei públic CATAV. L'execució d'aquestes infraestructures es distribueix entre un conjunt d'administracions i organismes (Generalitat de Catalunya, Ministeri de Transports, ADIF, Autoritats portuàries, etc.).						
En aquest Pacte, només s'informa del cost a nivell quantitatiu d'aquelles actuacions del llistat l'execució de les quals és responsabilitat de la Direcció General d'Infraestructures de Mobilitat i afecten el transport de mercaderies.						
• (5) Millora de la capacitat i la connectivitat de l'AP-7: el Ministeri i la Generalitat de Catalunya han signat un conveni en virtut del qual la Generalitat redactarà els projectes i executarà les obres per millorar nou enllaços existents a l'autopista i construir-ne set de nous sobre aquesta infraestructura de titularitat estatal, accelerant d'aquesta manera la inversió per a la millora d'aquesta infraestructura. • (7) Programa eixos viaris vertebradors: aquest programa impulsat per la Generalitat engloba, entre d'altres, la millora de l'eix de la C-16 entre Berga i Bagà, la nova variant d'Olot i les Preses, el condicionament de l'eix de Comiols, la Ronda Nord dels sistemes urbans de Terrassa, Sabadell i Castellar del Vallès i l'estudi de noves necessitats infraestructurals al corredor de la C-55 de connexió amb Manresa.						
DG Infraestructures de Mobilitat - Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica						
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030	

712.552.982	125.879.918	122.045.929	165.640.078	166.177.075	132.809.981
-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------

3	Impuls de la Plataforma DUM - distribució urbana de mercaderies				
Missió: Productivitat				Curt termini	
La plataforma DUM és una iniciativa per gestionar de manera més eficient el repartiment de mercaderies en entorns urbans, especialment a la darrera milla. Aquesta actuació inclou: l'assistència tècnica que engloba les tasques de suport a la TSL-Taula del Sector Logístic; la creació i manteniment de continguts de l'Eina DUM, i altres tasques DUM; l'assistència tècnica per a la direcció facultativa i tècnica del projecte; la creació de la plataforma i el treball de camp; el manteniment de la plataforma i treball de camp; desenvolupament de nous continguts web relatius a la DUM.					
DG Transports i Mobilitat - Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
1.031.720	271.720	190.000	190.000	190.000	190.000

4	Subvencions per a renovació de les flotes de transport				
Missió: Descarbonització i sostenibilitat				Curt termini	
Subvencions per a la renovació de les flotes de transport per vehicles de baixes emissions que permetin reduir l'impacte ambiental i reduir els costos de logística associats a la indústria. En concret, se subvencionarà la renovació de vehicles pesants (camions i furgonetes N2 i N3, i autobusos M2 i M3, retrofit de vehicles i desballestament de vehicles). En el cas de vehicles de transport de mercaderies, les tecnologies acceptades seran vehicles elèctrics, híbrids endollables i d'hidrogen. Els destinataris són empreses i autònoms. La convocatòria es va obrir l'any 2022, però per diverses raons actualment s'estan atorgant subvencions als beneficiaris que van presentar la seva sol·licitud dins la convocatòria de 2022.					
DG Transports i Mobilitat - Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
3.988.914	3.988.914	0	0	0	0

5	Potenciació de la xarxa de transport públic als polígons industrials				
Missió: Descarbonització i sostenibilitat				Llarg termini	
Actuacions per millorar l'oferta, l'accessibilitat i la qualitat del servei als polígons d'activitat econòmica de la Regió Metropolitana de Barcelona (RMB), per a fomentant-ne l'ús com a alternativa sostenible al vehicle privat.					
Es fa doncs evident la voluntat del PNI de fomentar el transport públic de persones fins al polígons industrials (concretada tant en aquesta mesura com en l'esperit que el text del PNI trasllada). Però convindria fer un seguiment de l'evolució d'aquest paràmetre i per això, des de la Comissió Executiva del Consell Català de l'Empresa i l'Observatori de la Indústria, es treballarà la concreció d'un indicador que permeti conèixer-ne l'evolució.					
DG Transports i Mobilitat - Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
66.337.575	12.020.000	12.610.000	13.230.000	13.891.500	14.586.075

6	Foment de les infraestructures científiques i tècniques singulars				
Missió: Productivitat				Llarg termini	

Promoure, potenciar i consolidar les ICTS (Infraestructures Científiques i Tècniques Singulares). Aquestes grans infraestructures permeten desenvolupar recerca avançada, atreure talent i projectes estratègics i oferir serveis tecnològics d'alta especialització a l'empresa, impulsant així la innovació industrial i la competitivitat internacional.					
DG Recerca - Departament de Recerca i Universitats					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
188.956.656	36.039.251	39.254.785	38.421.624	39.135.118	36.105.878

7	Creació del centre de descarbonització				
Missió: Descarbonització i sostenibilitat				Llarg termini	
El projecte de descarbonització industrial per les indústries catalanes intensives en energia i de difícil abatiment del CO2 és un projecte estratègic en la consolidació del model català del coneixement, la recerca i la innovació. L'objectiu és dissenyar i desplegar instal·lacions d'experimentació i assaig per a la captura i ús de CO2 mitjançant una cooperació sòlida i estable entre els agents del coneixement i la indústria catalana. Aquesta actuació es realitza en col·laboració amb la Direcció General de Recerca.					
DG Indústria - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
19.710.653	95.590	19.525.523	89.540	0	0

8	Estratègia de Resiliència Hídrica de Catalunya				
Missió: Resiliència			Mitjà termini		
L'Estratègia de Resiliència Hídrica de Catalunya és una aposta per aconseguir que l'abastament urbà depengui cada vegada menys del règim pluviomètric absolutament irregular dels darrers decennis. Amb una inversió total de més de 2.500 milions d'euros fins al 2033 s'ampliaran les fàbriques d'aigua amb noves dessalinitzadores, noves plantes d'aigua regenerada i reaprofitament d'aqüífers. Aquest conjunt d'actuacions aportaran fins a 280 hm3/any de nova disponibilitat d'aigua que, sumada a la del sistema actual d'abastament urbà, suposarà que un 70% de l'aigua de les xarxes urbanes d'aigua potable a la Regió Metropolitana de Barcelona (amb 5 milions de persones i 85% de l'activitat econòmica) no provindrà del cel. Com que el consum dels establiments industrials manufacturers i grans consumidors d'aigua, als quals s'aplica el cànon de l'aigua pel règim especial de tarifa individualitzada, representen aproximadament un 20% del consum total, en el Pacte Nacional per a la Indústria 2026-2030, es considera que el sector industrial es beneficiarà de la inversió total en aquest 20%, cosa que ha de garantir una major disponibilitat d'aigua per al sector. Aquesta actuació es fa conjuntament amb la DG de Transició Hídrica.					
Agència Catalana de l'Aigua - Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
500.000.000	50.000.000	200.000.000	250.000.000	0	0

ÀMBIT 5. TRANSVERSAL

Eix 11. Marc institucional i social

La competitivitat de la indústria catalana depèn de molts factors, alguns endògens de les pròpies empreses i d'altres exògens i especialment vinculats al funcionament del marc institucional i l'acompanyament de les administracions públiques. Una aposta decidida per la simplificació administrativa, la digitalització i una cultura orientada al servei pot convertir la burocràcia en una aliada del progrés econòmic i social. Cal també millorar la coordinació entre les institucions públiques i la visió social de la indústria, la qual cosa que garanteix un suport social més gran per al desenvolupament industrial.

L'objectiu del Pacte Nacional per a la Indústria 2026-30 en aquest Eix és posar les eines de l'Administració al servei del teixit productiu per tal de consolidar un model de desenvolupament industrial més resiliència, inclusiu, sostenible i capaç de respondre als reptes actuals i futurs amb garanties.

Aquest 11è i últim Eix tracta qüestions relatives tot el marc institucional i social que envolta la indústria. L'Eix comença amb un epígraf sobre simplificació administrativa (i altres formes de col·laboració públic-privada), després passa a la importància de millorar la col·laboració entre les administracions i, finalment, parla de la visió social de la indústria i com desenvolupar la cultura industrial.

a) Col·laboració públic-privada i simplificació administrativa

Per impulsar el desenvolupament i la competitivitat de la indústria catalana, és essencial establir una col·laboració estreta entre el sector empresarial i les administracions públiques.

Aquesta cooperació ha de traduir-se, en primer lloc, en una regulació que afavoreixi la competitivitat, mitjançant la **simplificació de la burocràcia** i la reducció de les barreres administratives que dificulten el creixement industrial. Una administració pública eficaç, eficient i de qualitat és una condició indispensable per al benestar de la ciutadania i per al desenvolupament d'un teixit empresarial competitiu, innovador i resiliència. Ara bé, perquè sigui realment efectiva, cal que estigui dissenyada amb una visió estratègica que tingui en compte l'impacte sobre la competitivitat empresarial. Quan les normatives són excessives o complexes, poden esdevenir un obstacle per al creixement, especialment en sectors com l'industrial, on la capacitat d'innovar i expandir-se és essencial. Aquest repte és encara més rellevant en contextos com el català i l'espanyol, on predominen les pimes, ja que la regulació impacta més negativament en les empreses petites que en les grans.

En el context dels grups de treball s'ha remarcat que la **digitalització** no pot limitar-se a seguir els mateixos processos però en format digital. La digitalització n'ha de permetre la revisió integral, orientada a reduir càrregues, eliminar passos innecessaris i maximitzar la interoperabilitat.

En aquesta línia, la Comissió Europea acaba de presentar un nou paquet de mesures per reduir la complexitat burocràtica i facilitar la relació de les empreses amb la legislació comunitària.

Entre les novetats destaca la creació de la **cartera digital europea**, una plataforma en el núvol que permetrà a les companyies identificar-se, compartir credencials i gestionar tràmits administratius de manera unificada a tota la Unió Europea. Aquesta eina farà els processos més fàcils, ràpids i barats gràcies a una identitat digital única vàlida a tot el bloc. Els governs hauran d'acceptar la documentació enviada a través d'aquest sistema amb el mateix valor que els documents físics, disposant d'un període màxim de dos anys per adaptar-se. La Comissió confia que aquesta iniciativa permeti estalviar fins a 150.000 milions d'euros anuals en costos normatius, alliberant recursos per a la innovació i la productivitat empresarial.

La **intel·ligència artificial** pot ser una eina clau per simplificar i agilitar els tràmits administratius, reduint burocràcia i millorant la transparència. Permet automatitzar processos, validar dades en temps real i oferir serveis més eficients a la ciutadania i les empreses. Tot i això, la IA té limitacions: necessita dades ben estructurades, interoperabilitat entre sistemes i una revisió constant per evitar biaixos i errors. A més, no pot substituir la feina de simplificació normativa ni la presa de decisions polítiques, sinó que ha d'actuar com a complement dins d'una estratègia global de modernització administrativa.

L'informe Draghi (2024) assenyala que la burocràcia europea és un fre per a la competitivitat en comparació amb els Estats Units i la Xina. A Espanya, la situació és especialment preocupant: les traves administratives, la complexitat normativa i la baixa digitalització situen el país per sota de la mitjana europea en qualitat de govern (segons el Banc Mundial). També ocupa posicions molt endarrerides en tramitació administrativa. Els procediments són més lents, complexos i costosos que a la mitjana de l'OCDE. A Catalunya, el problema s'agreuja amb l'hiperregulació: es publiquen gairebé el doble de normes anuals que a la mitjana espanyola. A Espanya i Catalunya, la percepció de dificultat per crear una empresa supera la mitjana europea i mundial. La burocràcia no és només un problema intern de gestió: té impactes reals sobre la capacitat de les empreses per innovar, competir i expandir-se, i sobre la qualitat de vida de la ciutadania (O. Amat, 2025)⁴².

Pel què fa a la regulació, els grups de treball del Pacte han recalcat la importància d'eliminar normes obsoletes, repetitives o contradictòries, que generen inseguretat i dificulten l'activitat industrial; d'establir que tots els projectes legislatius incorporin una anàlisi prèvia d'impacte administratiu; i evitar que cada nova llei impliqui més tràmits sense justificació ni estudi previ.

Per avançar encara més en la **col·laboració públic-privada**, cal combinar els recursos, el coneixement i la capacitat d'innovació del sector privat amb l'orientació estratègica, la regulació i el suport institucional del sector públic. En el context actual de transició ecològica i digital, aquesta aliança esdevé fonamental per impulsar la reindustrialització, fomentar la competitivitat i garantir una economia més resiliència. A través de projectes conjunts les administracions poden orientar les inversions cap a **sectors estratègics**, alhora que es promou la creació de llocs de treball de qualitat i es reforça la sobirania tecnològica i productiva.

El lideratge de l'administració també es reflecteix en l'impuls de la compra pública innovadora i verda, com a palanca per estimular la demanda de productes tecnològicament avançats i sostenibles.

⁴² A. García-Molina (2025): "Què necessita la indústria catalana?", Papers de l'Observatori de la Indústria.

b) Polítiques industrials alineades i coordinació institucional

Perquè les polítiques públiques siguin realment efectives, han d'estar alineades i orientades a generar el màxim impacte positiu sobre el teixit productiu. Àmbits fonamentals com l'energia, la mobilitat, la formació professional, la recerca i la planificació d'espais industrials funcionen a la pràctica com compartiments força estancs. Una manca de visió integrada es tradueix en disfuncions, com per exemple, molts centres de formació professional continuen ubicats lluny dels principals nuclis productius, dificultant la connexió entre talent i empresa; o bé, no hi ha una estratègia clara i cohesionada per a la gestió del sòl industrial, fet que limita la capacitat d'atracció d'inversions i el creixement de les empreses existents. En aquest context, és imprescindible que la indústria ocupi una posició central dins les estratègies de promoció econòmica, tant a escala local com autonòmica i nacional.

La **coordinació entre les diferents administracions** amb incidència en el sector industrial és vital per garantir una acció coherent i efectiva. Un exemple clàssic són els procediments per a l'obtenció de llicències urbanístiques industrials, que poden patir demores molt significatives. Els ens locals necessiten obtenir informes preceptius de múltiples àmbits —urbanisme, medi ambient, seguretat laboral, bombers, salut pública, mobilitat, patrimoni, energia i indústria—, que depenen de diverses unitats administratives. La fragmentació administrativa genera colls d'ampolla que dificulten l'agilitat dels tràmits i, en última instància, poden frenar la implantació o ampliació de projectes industrials. Cal, per tant, una revisió profunda dels mecanismes de coordinació interadministrativa.

La lentitud en la tramitació administrativa i la manca de coordinació té conseqüències especialment negatives per als projectes empresarials lligats a la descarbonització: frena projectes d'autoconsum, d'ampliació de potència, de renovables o d'implementació de noves tecnologies energètiques. Els endarreriments incrementen costos, introdueixen incertesa, suposen un problema per a complir terminis en projectes amb finançament europeu i, en definitiva, frenen inversions estratègiques, generant un desajust entre els objectius de descarbonització i la realitat dels processos d'autorització.

També les té pel què fa a donar resposta a les necessitats del teixit industrial en el marc dels polígons d'activitat econòmica. Els processos urbanístics i administratius són massa lents per respondre a una demanda empresarial que canvia molt ràpidament. Les oportunitats d'inversió es poden perdre per excés de tràmits, informes i competències fragmentades dins la mateixa administració. Cal, doncs, simplificar i sincronitzar. Una planificació estratègica "dinàmica", capaç d'ajustar-se a la realitat i no al revés.

c) Construcció d'una cultura industrial

És necessari millorar la percepció social de la indústria per generar vocacions i despertar l'interès dels joves pel sector i una major acceptació social en general. Cal reforçar el prestigi social de la indústria mitjançant accions comunicatives, educatives i institucionals que en posin en valor la contribució al progrés econòmic i al benestar col·lectiu. En aquest sentit, és fonamental construir un relat compartit que vinculi la indústria amb l'ADN del país, fent que la ciutadania la percebi com un actiu estratègic i propi. Amb aquesta visió, es podrà consolidar una indústria de futur, arrelada al territori, capaç de generar ocupació de qualitat, innovació i sostenibilitat.

En el marc dels grups de treball es va assenyalar el fenomen NIMBY "Not In My Back Yard" ("no la patí de darrera de casa meua", segons les sigles en anglès), especialment en plantes de biogàs,

valorització i infraestructures de residus. Aquest fenomen, està bloquejant projectes estratègics si no s'integra en la planificació i en la comunicació pública.

Aquest enfocament integrat —basat en la col·laboració públic-privada, la coordinació institucional i la construcció d'una cultura industrial— contribueix a consolidar un model de desenvolupament industrial més resiliència, inclusiu i sostenible, capaç de respondre als reptes actuals i futurs amb garanties.

Actuacions de l'Eix 11:

1	Modificació de la Llei de prevenció i control ambiental de les activitats				
Missió: Descarbonització i sostenibilitat				Mitjà termini	
Elaborar les modificacions a la Llei 20/2009, del 4 de desembre, i el reglament que la desenvolupi, per tal d'incorporar les novetats de la nova DEI (Directiva (UE) 2024/1785 Del Parlament Europeu i del Consell de 24 d'abril de 2024) conforme a la transposició del MITECO, així com simplificar part de la tramitació i desenvolupar articulat per aspectes necessaris. Aquesta llei donarà un marc normatiu coherent amb la legislació mare i aportarà novetats per agilitar la tramitació dels permisos ambientals.					
DG Canvi Climàtic i Qualitat Ambiental - Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

2	Agilitació de la tramitació d'autoritzacions ambientals d'activitats estratègiques				
Missió: Descarbonització i sostenibilitat				Mitjà termini	
Els expedients declarats estratègics, d'acord amb el decret 131/2022 del reglament de la llei de facilitació de l'activitat econòmica, garantiran uns terminis més curts de tramitació i resolució. Es desenvoluparan eines per harmonitzar i millorar els procediments que repercutiran no tan sols en els projectes estratègics sinó també en tots els expedients d'activitats industrials. Per tal de poder prioritzar aquests expedients, s'està treballant en un Programa de Projectes Estratègics que preveu incorporar 22 persones al llarg de 3 anys (programa temporal) per poder donar sortida als tràmits ambientals de les activitat classificades com estratègiques.					
DG Canvi Climàtic i Qualitat Ambiental - Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

3	Facilitació de l'activitat industrial				
Missió: Productivitat				Mitjà termini	
Designació i seguiment dels projectes empresarials estratègics en el marc de l'AG 240/2024, amb el lideratge i coordinació davant de les diferents unitats del govern i de la resta d'AAPP.					
DG Indústria - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030

cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional
----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------

4	Pla Finestreta Única Empresarial 2025-2028				
Missió: Resiliència				Mitjà termini	
La Finestreta Única Empresarial (FUE) a Catalunya és el punt de contacte únic de les empreses i professionals amb les diferents administracions. Al llarg del temps, hi ha hagut diversos plans FUE de facilitació de l'activitat econòmica: El Primer (2011-2014) que va promoure la digitalització; el segon (2014-2019), que va avançar en la tramitació electrònica i el suport tecnològic i va permetre l'adhesió de 900 ajuntaments; i el tercer (2019-2023) que va orientar-se a prestació de serveis digitals basats en dades. El quart i actual Pla FUE 2025-2028 és una mesura inclosa en l'estratègia de Reforma del Sector Públic (CETRA). Es dirigeix a 5 reptes, 5 objectius estratègics, 19 objectius operatius, 58 línies d'actuació i 155 accions. Els reptes són: Agilitar els procediments complexos, Transformar els tràmits en serveis digitals, simplificar el dia a dia de les empreses, millorar la comunicació amb les empreses i professionals i capacitar els professionals públics.					
Oficina de Gestió Empresarial - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

5	Foment de la compra pública d'innovació				
Missió: Productivitat				Mitjà termini	
Potenciar la compra pública d'innovació en el marc de la RIS3CAT amb l'objectiu d'adquirir béns i serveis en l'àmbit de la Generalitat de Catalunya com element clau per millorar els serveis públics amb solucions innovadores i fomentar la innovació al teixit empresarial d'acord amb la Guia per a la compra pública d'innovació a l'àmbit de la Generalitat de Catalunya i el seu sector públic.					
DG Activitat Econòmica - Departament d'Economia i Finances					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
28.000.000	3.000.000	25.000.000	0	0	0

6	Pla d'Acció Compra Pública Verda (2026-2030)				
Missió: Descarbonització i sostenibilitat				Mitjà termini	
Un cop assolits els objectius del PACPV (2022-2025) cal elaborar un nou pla. Els governs, en el marc de l'ODS 12 de Producció i Consum Sostenible, s'han de dotar d'un pla de Compra Pública Verda que impulsi polítiques públiques en matèria de sostenibilitat a través d'aquest instrument. Aquesta eina ha de preveure les accions necessàries per a assolir nous objectius. Aquesta actuació es porta a terme conjuntament amb la DG de Contractació.					
DG Canvi Climàtic i Qualitat Ambiental - Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
150.000	30.000	30.000	30.000	30.000	30.000

7	Establir les bases d'un pla estratègic industrial català, que defineixi el model industrial del país				
----------	---	--	--	--	--

Missió: Productivitat			Mitjà termini		
Catalunya necessita reflexionar sobre el seu model industrial, sobre com ordena l'activitat industrial a llarg termini. Aquesta mesura proposa avançar en aquesta línia, aportant informació, dades, opinions dels agents del sistema i propostes que permetin construir una base sobre la qual desenvolupar, més endavant, un pla estratègic industrial a llarg termini, el qual, necessàriament, haurà de tenir en compte tot el territori, amb les seves especificitats.					
DG Indústria - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

8	Incorporació de la perspectiva de gènere a les actuacions del Pacte				
Missió: Productivitat			Llarg termini		
Garantir que les actuacions del Pacte per la Indústria 2026-30 contribueixin a reduir les desigualtats de gènere i promoguin la igualtat d'oportunitats entre dones i homes en el sector industrial i assegurar que les polítiques, accions i decisions que es prenguin dins d'aquest marc tinguin en compte les diferències i desigualtats entre dones i homes, amb l'objectiu de promoure una indústria més equitativa, inclusiva i justa. Es tracta sobre tot de les mesures de l'Àmbit 2, però també totes aquelles accions del Pla on tingui sentit fer-ho.					
Institut Català de les Dones - Departament d'Igualtat i Feminisme					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

9	Difondre el progrés tecnològic, econòmic i social associat a la indústria entre la ciutadania				
Missió: Productivitat			Mitjà termini		
Es pretén aconseguir que la ciutadania conegui i reconegui el progrés tecnològic, econòmic i social de la indústria catalana del segle XXI i el seu talent. Els objectius específics són: crear una imatge real i atractiva de la indústria; crear orgull de pertinença a la indústria i a allò industrial; i fomentar les vocacions tècniques i tecnològiques. Per aconseguir-ho es fomentaran esdeveniments públics en fàbriques de tot el territori (portes obertes guiades), una plataforma de continguts interactiva (sobretot per a centres de formació), entre d'altres continguts audiovisuals d'entreteniment (pel·lícula i entreteniment “factual” basat en el món de la indústria).					
DG Indústria - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
992.790	496.395	496.395	0	0	0

10	Elaboració d'un estudi sobre de les persones treballadores i les seves organitzacions sindicals en les decisions empresarials estratègiques	
Missió: Resiliència		Mitjà termini
Es proposa analitzar el paper de les persones treballadores i dels sindicats en les decisions empresarials estratègiques (examinant casos d'èxit i bones pràctiques) com a factor clau de competitivitat, motivació de les persones treballadores i retenció de talent. Especialment aquelles decisions relacionades amb la transformació dels processos productius o models de		

negoci, polítiques de sostenibilitat i mesures de qualitat del treball que comprometen inversions i estratègies de creixement per augmentar la competitivitat i la dimensió de l'empresa.					
DG Indústria - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
15.000	0	15.000	0	0	0

11	Participació de les persones treballadores en les transicions ecològica i tecnològica de l'empresa				
Missió: Resiliència				Mitjà termini	
La carta social Europea i, més en concret, la normativa interna contemplada a l'Estatut dels Treballadors recull els drets de les persones treballadores a ser consultades i/o informades sobre les decisions previstes per l'empresa sempre que tinguin una certa i molt possible afectació a l'ocupació i canvis en les condicions laborals. En virtut de l'esperit que es deriva d'aquest Pacte Nacional per la Indústria, es considera fer un seguiment i anàlisi de les empreses impactades per les transicions digital i ecològica i que es reflecteixin en una afectació rellevant en l'ocupació, fent la Comissió Executiva Permanent del Consell Català de l'Empresa un seguiment de les mesures emprades i de l'afectació a l'ocupació, i establir un diàleg entre les organitzacions empresarials i sindicals i el govern que estructurin aquesta Comissió a fi d'establir, si fos necessari, mitjançant la proposta de mesures de reforç per part de la política industrial catalana, per una banda, i de fer un seguiment de les consultes i informacions fetes a la llum de la legislació vigent i, en el seu cas, valorar i analitzar les estratègies emprades davant d'aquest repte i proposar els acords que es poguessin dur a terme i el reforç de la política industrial en aquesta línia, tant de recursos com de resultat i al seu acompanyament i fer un seguiment del seu impacte al territori.					
DG Indústria - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
Cost funcional	Cost funcional	Cost funcional	Cost funcional	Cost funcional	Cost funcional

12	Reforçar el seguiment de les noves polítiques industrials i la col·laboració amb el Consell Català de l'Empresa				
Missió: Resiliència				Curt termini	
La política industrial ha evolucionat en les darreres dècades. Quan Catalunya va crear les seves estructures de suport, predominava el poc intervencionisme i la deslocalització productiva. Avui, en canvi, Europa i el món occidental impulsen la reindustrialització, fet que exigeix nous serveis, programes i un paper renovat de l'administració. En aquest context, el Consell Català de l'Empresa demana a la Generalitat avançar en l'execució i seguiment de la política industrial, amb més col·laboració amb la Direcció General d'Indústria per difondre les oportunitats del Pacte Nacional per a la Indústria, especialment entre pimes i empreses del territori. Reclama també major capil·laritat al territori, un seguiment continu i estratègic de les mesures, i una estructura capaç de detectar riscos i oportunitats. Per això proposa dotar de recursos humans suficients que treballin conjuntament amb les patronals i sindicats majoritaris de la seva Comissió Executiva.					
DG Indústria - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030

cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional
----------------	-------------------	-------------------	-------------------	-------------------	-------------------

SECTORS I TECNOLOGIES AMB MESURES PRÒPIES

Una de les línies d'actuació del Pla Catalunya Lidera (2.1) planteja una política industrial moderna orientada a sectors estratègics amb un alt valor afegit i estableix una sèrie de sectors relacionats amb la indústria prioritari. En concret, els següents:

- agroalimentari
- automoció, mobilitat i transport
- digitals
- energies renovables
- indústries intensives en energia (química, etc.)
- salut i biomedicina

Aquest Pacte Nacional per a la Indústria atorga també aquesta mateixa importància estratègica a aquests sectors i els remarca com a prioritari. Aquesta priorització es fa evident en els propis objectius (productivitat, descarbonització i resiliència) i en les mesures contingudes en el Pacte, que s'orienten a les necessitats actuals principals de tots aquests sectors (encara que també d'altres, precisament pel caràcter gegantí dels 3 grans objectius estratègics del Pacte).

Els grans sectors industrials catalans són el **químic** (un sector molt transversal, que impacta a la resta de sectors industrials) i farmacèutic, l'alimentació, l'automòbil i la maquinària i productes metàl·lics. Recordem que el sectors químic i farmacèutic català conformen el sector més gran de la indústria catalana. Segons diu l'Informe Anual de la Indústria (2023) de l'Observatori de la Indústria: "El sector químic té un pes específic destacat dins l'economia catalana, ja que aporta el 13,7% del VAB industrial i el 13,9% de la facturació (uns 4.920 i 21.650 milions d'euros, respectivament), el doble del que representa al conjunt de l'Estat espanyol (6,5% i 6,7%) i de la UE (6,2% i 7,5%). La indústria química ocupa uns 37.800 afiliats a la Seguretat Social, el 7,6% de la indústria, percentatge que és també molt més elevat que a Espanya i la UE (4,5% dels afiliats i 3,7% dels ocupats, respectivament). Això el converteix en el sector més gran de la indústria catalana en termes de VAB i el tercer en termes d'ocupació dins d'una classificació de 21 agrupacions."

"La indústria **farmacèutica** té un pes bastant notable dins l'economia catalana, ja que aporta el 7,4% del VAB industrial i el 4,8% de la facturació (uns 2.650 i 7.500 milions d'euros, respectivament), més del doble del que representa al conjunt de l'Estat espanyol (3,5% i 2,8%) i per sobre del conjunt de la UE (5,5% i 3,6%). Això el converteix en el sisè sector més gran de la indústria catalana en termes de VAB dins d'una classificació de 21 agrupacions. El sector ocupa uns 27.000 afiliats a la Seguretat Social, el 5,4% de la indústria, percentatge que és també molt més elevat que a Espanya i la UE (2,6% dels afiliats i 1,9% dels ocupats, respectivament)."

Amb aquesta rellevància a l'economia catalana, el Pacte està pensat per donar suport als reptes d'aquests sectors majoritari i principals. Ho fa des del seu **caràcter horitzontal**, que es dirigeix a tota la indústria però en especial als seus sectors de més pes.

D'altra banda, el **sector audiovisual**, especialment de caire digital, és un àmbit molt actiu de l'economia catalana, que engloba la creació, la producció, la distribució i l'exhibició de continguts que combinen elements visuals i sonors. En el desplegament del Pacte cal contemplar el sector audiovisual per reforçar accions dirigides als àmbits més industrialitzats d'aquest procés creatiu, per la introducció d'innovacions digitals que mostren un gran potencial i el desenvolupament de la IA en aquest sector que el pot donar una forta empenta.

D'altra banda, per diverses circumstàncies, hi ha uns sectors i unes tecnologies que tenen, dins del Pacte, unes **mesures específiques**, que es recullen en aquesta secció del Pacte. Es tracta dels següents:

- 4 àmbits tecnològics: semiconductors i xips; intel·ligència artificial; ciberseguretat; tecnologies duals;
- 5 sectors: biomanufactures i salut; agroalimentari i forestal; mobilitat i automòbil; construcció industrialitzada; i sector espacial.

Els semiconductors tenen aquest caràcter diferencial per les polítiques industrials específiques que el món occidental, per motius geopolítics, dirigeix a aquest àmbit. La IA es tracta de manera específica per suposar una onada de canvi tecnològic massiu i la ciberseguretat per ser la gran amenaça cibernètica per a totes les empreses i institucions.

Pel que fa als 5 sectors, s'expliciten per diversos motius. En el cas de la biomanufactura i la salut i l'agroalimentari i forestal, les mesures de suport que contempla el Pacte provenen essencialment d'un sol departament. En el cas de l'automòbil, avui està sotmès a una total reconversió. La construcció industrialitzada s'explicita per estimular un canvi en els sistemes de construcció d'habitatges, que permeti donar resposta a un dels principals problemes socials actuals. Pel que fa a l'espai, el sector s'ha convertit en un vector clau de transformació tecnològica, econòmica, ambiental i estratègica.

La descarbonització, per la seva alta capacitat de transformació i pel seu caràcter estratègic podria ser també inclòs en aquest apartat. Però, com es deia, la descarbonització és precisament un dels 3 grans objectius del Pacte. Per tant, la seva rellevància el converteix en un pilar de tot el Pacte, més que no pas un àmbit explicitat en aquesta secció.

Aquest equilibri entre tots dos tipus d'enfocaments permet maximitzar l'impacte de les polítiques públiques, afavorint la transformació estructural de l'economia i la consolidació d'un model de creixement més inclusiu i sostenible.

En el present apartat es recullen actuacions corresponents a aquests sectors:

a) Semiconductors i xips

El sector dels semiconductors i xips és clau per impulsar la doble transició verda i digital, ja que constitueix la base tecnològica de sistemes intel·ligents, infraestructures digitals i solucions energètiques eficients. Aquests components són essencials per al desenvolupament de xarxes elèctriques intel·ligents, vehicles elèctrics, sistemes d'automatització industrial i dispositius connectats que permeten una gestió més sostenible dels recursos. A més, el seu paper estratègic en la cadena de valor global fa que el seu desenvolupament local sigui fonamental per reforçar l'autonomia productiva, reduir la dependència de mercats externs i garantir la resiliència econòmica davant crisis geopolítiques o interrupcions logístiques. Per això, invertir en capacitat de producció i innovació en semiconductors no només és una aposta tecnològica, sinó també una decisió estructural per al futur econòmic i sostenible d'Europa.

b) Intel·ligència artificial

Però més enllà de l'eficiència, la IA és també una eina estratègica per garantir l'autonomia tecnològica del país, reduint la dependència de solucions externes i assegurant el control sobre dades industrials crítiques. La capacitat de desenvolupar i integrar tecnologies d'IA pròpies en

el teixit industrial és fonamental per preservar la sobirania digital, protegir la propietat intel·lectual i consolidar un model productiu resiliència, sostenible i capaç de liderar la transformació econòmica. Per poder integrar adequadament com a país les millores que proporciona la IA, caldrà tenir en compte el seu impacte sobre la força de treball existent, tal com es comenta a l'Àmbit 2.

c) Ciberseguretat

La ciberseguretat és un element essencial per protegir la competitivitat de la indústria i garantir l'autonomia estratègica del país en un entorn cada cop més digitalitzat i interconnectat. La dependència de sistemes digitals per a la producció, la gestió logística i la innovació fa que qualsevol vulnerabilitat pugui tenir un impacte directe en la continuïtat operativa, la reputació empresarial i la seguretat econòmica. A més, la protecció de dades industrials sensibles i de propietat intel·lectual és clau per evitar espionatge, sabotatge o pèrdua d'avantatges competitiu. Desenvolupar capacitats pròpies en ciberseguretat, tant tecnològiques com humanes, permet a la indústria operar amb confiança, resistir ciberamenaces globals i mantenir el control sobre els seus actius estratègics, contribuint així a un model productiu més segur, sobirà i resiliència.

d) Tecnologies duals

La política industrial europea viu un gir significatiu: la defensa torna a ser una prioritat central i es preveu que s'hi destinin recursos molt més elevats que en dècades anteriors. Aquest canvi respon a un context geopolític marcat per tensions internacionals, la necessitat de garantir la seguretat energètica i tecnològica, i la voluntat de reduir dependències estratègiques de tercers països. Europa entén que reforçar la indústria de defensa no només és una qüestió de seguretat, sinó també un motor d'innovació i competitivitat, ja que impulsa sectors avançats com l'aeronàutica, l'espai, la ciberseguretat o les tecnologies digitals.

En aquest escenari, Catalunya pot apropar-se a aquesta nova orientació a partir de les seves capacitats actuals en tecnologies duals, és a dir, amb aplicacions civils i militars. Els drons, les tecnologies de la informació, la intel·ligència artificial o la comunicació segura són àmbits en què el teixit industrial i tecnològic català ja té presència i potencial de creixement. Aprofitar aquestes fortaleces permetria inserir Catalunya en les noves cadenes de valor europees vinculades a la defensa, alhora que es reforça la seva pròpia base industrial i es generen oportunitats per a les empreses locals, especialment les pimes innovadores.

e) Biomanufactures i salut

El sector de les biomanufactures i la salut és estratègic per a la competitivitat del país i la seva capacitat de resiliència davant crisis globals com pandèmies, escassetat de subministraments o emergències sanitàries. La producció local de medicaments, vacunes, teràpies avançades i dispositius mèdics no només reforça la sobirania tecnològica i sanitària, sinó que també impulsa la innovació, la creació de llocs de treball qualificats i l'atracció d'inversió estrangera. A més, aquest sector genera sinergies amb àmbits com la biotecnologia, la intel·ligència artificial i la recerca biomèdica, consolidant un ecosistema industrial capaç de respondre amb agilitat i eficiència als reptes del futur.

En aquest context, el valor estratègic de les dades —tant les generades en processos de biomanufactura com les derivades de l'ús real dels medicaments i teràpies— ofereix noves oportunitats per millorar la qualitat, la traçabilitat, la seguretat i l'eficiència de tota la cadena de producció. L'anàlisi d'aquestes dades permet optimitzar processos, anticipar incidències,

reforçar l'avaluació contínua de l'eficàcia i la seguretat i, alhora, facilita el desenvolupament de nous models d'accés i finançament basats en el valor real aportat als pacients i al sistema de salut. Apostar per les biomanufactures i la salut, integrant-hi l'ús intel·ligent de les dades, també les generades pel propi sistema sanitari, és una inversió en benestar, seguretat i lideratge econòmic.

Dins del sector de la biomedicina, en el marc del Pacte i en tant que Pacte viu, s'exploraran i iniciarà un grup de treball sobre indústria sanitària/"health-tech" on participin la pròpia Generalitat, hospitals, centres de recerca, empreses sanitàries i agents socials, per contribuir a identificar reptes i oportunitats en aquest àmbit i per destacar la importància estratègica de la tecnologia sanitària com a part de la reindustrialització catalana.

f) Indústria agroalimentària i forestal

La indústria agroalimentària i forestal és essencial per a la sostenibilitat i la resiliència davant els grans reptes globals com el canvi climàtic, la seguretat alimentària i la gestió dels recursos naturals. Aquestes indústries no només garanteixen l'abastiment de productes bàsics de manera segura i de proximitat, sinó que també contribueixen a la conservació del territori, la biodiversitat i la lluita contra la despoblació rural. A més, la seva capacitat d'innovació en pràctiques sostenibles, economia circular i digitalització les posiciona com un motor de transformació ecològica i social. Reforçar la indústria agroalimentària i forestal és, per tant, una aposta estratègica per construir un país més autosuficient, equilibrat i preparat per afrontar crisis futures.

L'Estratègia Alimentària de Catalunya 2024-2028 pretén accelerar la transició del sistema agroalimentari cap a un futur més sostenible, competitiu, rendible i divers. Pretén ser una eina per a la protecció del medi ambient, del territori, dels pagesos, ramaders i pescadors, i de les futures generacions. També del patrimoni gastronòmic, tot salvaguardant la salut de les persones consumidores. L'Informe del Sistema Agroalimentari de Catalunya aporta llum sobre el sector i n'estableix les baules, totes les quals (a diferència d'altres sectors) són sempre presents en un país o territori: el món agrari, la indústria alimentària, el comerç i la distribució i, finalment, el consumidor.

El Pacte Nacional per a la Indústria ha de posar la seva mirada natural en la segona, en la indústria, però sense oblidar que les altres baules formen part d'una mateixa cadena de valor. La cadena de valor del sector agroalimentari té un paper clau en la qualitat dels productes i en les condicions laborals que hi estan associades. Si bé en la indústria sovint s'hi troben estàndards molt consolidats, és important que aquest mateix nivell d'exigència s'estengui a totes les etapes, des de l'agricultura fins a la distribució. Només així podem garantir que els aliments que arriben al consumidor siguin no només de gran qualitat, sinó també respectuosos amb les persones i amb el medi ambient.

g) Mobilitat i automòbil

El sector de la mobilitat és fonamental per avançar cap a un model de país més productiu, respectuós amb el medi ambient i amb un millor aprofitament del temps. La seva transformació cap a tecnologies netes —com l'electrificació, l'hidrogen verd i els sistemes de transport multiplataforma integrats de manera intel·ligent— permet reduir les emissions de gasos d'efecte hivernacle i, alhora, millorar la fiabilitat i la durada dels desplaçaments. Tot plegat repercuteix directament en la productivitat i en l'equilibri entre la vida personal i laboral dels usuaris.

A més, aquesta evolució impulsa la innovació industrial, la creació de llocs de treball qualificats i el desenvolupament d'infraestructures capdavanteres. Incorporar la sostenibilitat i la innovació en el disseny, la producció i l'ús dels vehicles és essencial per garantir una mobilitat segura, eficient i resiliència, alhora que es reforça la competitivitat del país en el marc de la transició tecnològica i ecològica global.

Dins d'aquest procés, l'automòbil —la baula industrial de més volum— mereix una atenció especial. Cal fomentar la transició cap al vehicle elèctric i definit pel software (SDV), aportant coneixement i capacitat productiva tant en la gestió energètica, amb especial èmfasi en les bateries, com en el desenvolupament de continguts que generin valor en els vehicles definits per software. L'R+D en aquests àmbits s'orientaran cap a empreses locals, amb l'objectiu que esdevinguin referents internacionals en aquests camps.

El febrer de 2025, la Generalitat va presentar el Pla d'Impuls al Vehicle Elèctric 2025–2030 per promoure una mobilitat sostenible. El pla preveu una xarxa única de recàrrega que arribi a tot el territori, amb actuacions com la millora de la xarxa elèctrica, la instal·lació de punts de recàrrega en espais públics i infraestructures clau, i incentius per estimular la demanda entre empreses i comunitats.

h) Construcció industrialitzada

El sector de la construcció industrialitzada és clau per avançar cap a un model de país més sostenible i resiliència, especialment en el context de la crisi d'habitatge. Mitjançant processos més eficients, controlats i tecnificats, aquesta modalitat permet reduir l'impacte ambiental de la construcció, minimitzar els residus i optimitzar l'ús de materials. A més, facilita la reducció dels terminis d'execució i dels costos, fet que contribueix a incrementar l'oferta d'habitatge assequible i de qualitat en menys temps. La industrialització també afavoreix la integració de criteris d'eficiència energètica i economia circular, reforçant la sostenibilitat urbana i territorial. Apostar per aquest sector és, per tant, una estratègia essencial per garantir el dret a l'habitatge, impulsar la innovació i construir un país més equilibrat i preparat per afrontar els reptes socials i ambientals del futur.

i) Sector espacial

La capacitat d'accés a l'espai, la multiplicació de missions espacials i els milers de satèl·lits ja en òrbita o previstos en el futur proper, en fan una obligació i una oportunitat. A escala global, lideren la cursa de l'espai els Estats Units, la Xina, Japó França i Rússia. Davant l'oportunitat que brinda una economia espacial global en expansió —s'estima que serà d'1,8 bilions de dòlars el 2035, gairebé triplicant els 630.000 milions del 2023, amb un ritme de creixement mitjà anual del 9 %—, l'economia espacial està cridada a expandir-se amb força. Actualment, el sector espacial afronta diversos reptes: les necessitats estratègiques de defensa i seguretat, la pressió per garantir la sostenibilitat en un espai cada cop més congestionat o la urgència de reforçar la resiliència cibernètica de les infraestructures espacials. Especialment rellevant és la presa de consciència sobre la necessitat de frenar l'augment de deixalles orbitals, preservar l'espai com a bé comú i garantir un ús responsable i sostenible dels recursos orbitals.

Actuacions dirigides a sectors específics:

1	Desplegament de l'estratègia de Semiconductors i Xips				
Missió: Resiliència			Mitjà termini		
Desplegament de l'estratègia d'impuls a la indústria dels semiconductors a través dels seus principals eixos transformadors: A) Cohesió de l'ecosistema en el marc de l'Aliança dels Semiconductors i els Xips de Catalunya; B) Posicionament internacional i a Europa principalment en el marc de la European Semiconductor Regions Alliance (ESRA) i captació d'inversió tecnològica (<i>fabless</i>) i productiva (fàbrica de xips); C) Desenvolupament d'elements de competitivitat (finançament; talent; infraestructura científico-tecnològica) o accés als ja existents. El desplegament de l'estratègia suposa el següent: a curt i a mitjà termini centrar-se en fomentar l'ecosistema ja existent a Catalunya a través del desenvolupament de les “fabless” actuals i futures promovent el desenvolupament de pimes i spin-off fomentant una transferència tecnològica de TRL 5 a 9 per garantir processos d'industrialització i d'escalat d'empreses efectius, i perfeccionant un ecosistema que possibiliti a futur competir per una <i>foundry</i>. Cal tenir talent per tenir indústria i, per tant, cal continuar generant oferta formativa (graus universitaris amb especialització en disseny de xips, complementaris als actuals màsters, així com formació professional dual per a una indústria relacionada. També cal actuar per propiciar la demanda de productes d'origen europeu i local, amb una política de compra pública innovadora ambiciosa i legislant per tal que les empreses usuàries puguin incorporar tecnologia de semiconductors europea en els seus processos productius o productes finals. Igualment es proposa enfortir tota la indústria relacionada (equipaments electrònics per part de l'oferta i àmbits com la IA, automoció, etc. per part de la demanda) i cercar les sinergies i eines de suport també a les noves tecnologies (quàntica; fotònica).					
DG Indústria - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

2	Dinamització de l'emprenedoria <i>deep tech</i> en IA des del sistema universitari i de recerca				
Missió: Productivitat				Mitjà termini	
Impulsar mecanismes per identificar, accelerar i transferir projectes d'alt contingut científic i tecnològic (deep tech) en l'àmbit de la intel·ligència artificial sorgits d'universitats, centres de recerca i tecnològics. L'actuació inclou el suport a spin-offs i startups que neixen a partir de resultats obtinguts en projectes de recerca (àmbit universitari i centres de recerca), la formació emprenedora per a personal investigador, la creació de programes de prova de concepte (proof of concept) específics per a IA, així com la connexió amb inversors especialitzats i xarxes de suport empresarial. S'incentivarà i promourà l'emprenedoria femenina i la creació de startups liderades per dones. Visibilitzar participació (campanyes de comunicació, premis, reconeixements...). Es prioritzaran iniciatives amb aplicacions en sectors estratègics com la medicina personalitzada de precisió, les energies renovables, la indústria, els nous materials o la ciberseguretat.					
DG Transferència i Societat del Coneixement - Departament de Recerca i Universitats					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
3.000.000	1.000.000	1.000.000	1.000.000	0	0

3	Impuls a la creació de factories d'IA				
Missió: Productivitat				Mitjà termini	
La AI Factory és una infraestructura impulsada per la Comissió Europea per promoure la innovació en intel·ligència artificial (IA), alineada amb els valors i la normativa de la Unió Europea (UE). La AI Factory, liderada pel BSC, combinarà supercomputació, dades i talent especialitzat per donar suport a empreses, pimes i institucions. L'objectiu és democratitzar l'accés als recursos d'IA i afavorir la recerca en àmbits com la biomedicina, el clima o el disseny de xips. Forma part de l'estratègia europea per construir una IA generativa ètica.					
DG Recerca - Departament de Recerca i Universitats					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
14.000.000	14.000.000	0	0	0	0

4	Estratègia Catalunya IA 2030				
Missió: Productivitat				Mitjà termini	
L'impuls d'aquesta estratègia parteix d'una anàlisi de la situació actual de la IA, amb una mirada global i local que té en compte les tendències i les capacitats de recerca, desenvolupament, innovació i adopció d'aquesta tecnologia en els sectors públic i privat, així com els riscos i oportunitats de la IA, els marcs reguladors i els esforços per promoure una IA responsable. Per respondre a aquest objectiu, l'Estratègia Catalunya IA 2030 recull un total de 88 actuacions, estructurades en 8 eixos, que es basen en 5 principis rectors: ètica i democràcia; transparència i innovació contínua; equitat, diversitat i inclusió; vertebració territorial i sostenibilitat; col·laboració públic-privada.					
Secretaria de Polítiques Digitals - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

5	Digitalització en els àmbits d'IA i de l'espai				
Missió: Resiliència				Mitjà termini	
Suport a casos d'ús que contribueixin a fer la indústria més eficient i també a la seva digitalització, principalment en IA o Espai.					
Secretaria de Polítiques Digitals - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
2.500.000	500.000	500.000	500.000	500.000	500.000

6	Foment de la creació d'empreses de ciberseguretat a Catalunya	
Missió: Resiliència		Mitjà termini
Aquesta actuació inclou un conjunt d'activitats de difusió, posicionament i promoció dels productes i projectes de ciberseguretat que tenen les empreses de ciberseguretat catalanes per tal que les empreses no ciber puguin incrementar el consum i demanda dels serveis d'aquestes empreses de ciberseguretat. La compra pública innovadora de serveis i plataformes de ciberseguretat ha de permetre que les empreses desenvolupin nous productes de ciberseguretat innovadors, que poden ser posteriorment comercialitzats. La creació d'una ciberacadèmia pretén formar professionals especialitzats per al sector digital per tal que esdevinguin professionals de ciberseguretat i contrarestar la manca de talent format en aquest àmbit.		

Agència de Ciberseguretat de Catalunya - Departament de Presidència					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
54.600.000	11.400.000	10.800.000	10.800.000	10.800.000	10.800.000

7	Finançament a pimes per tal que superin l'adequació i certificació en ciberseguretat				
Missió: Resiliència				Mitjà termini	
Subvencionar el cost que té per a les pimes tecnològiques i de ciberseguretat passar pel procés de certificació i acreditació en l'estàndard definit en ciberseguretat per tal de garantir que compten amb les mesures de protecció bàsiques.					
Agència de Ciberseguretat de Catalunya - Departament de Presidència					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
1.200.000	1.200.000	0	0	0	0

8	Impuls del Barcelona Cybersecurity Congress				
Missió: Resiliència				Mitjà termini	
Impuls del Barcelona Cybersecurity Congress per fomentar la internacionalització i increment de volums de negoci. Es preveu també la creació d'un pavelló d'empreses de ciberseguretat dins el Barcelona Cybersecurity Congress.					
Agència de Ciberseguretat de Catalunya - Departament de Presidència					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
3.550.000	710.000	710.000	710.000	710.000	710.000

9	Convocatòria d'ajuts "Innova Salut"				
Missió: Productivitat				Mitjà termini	
Convocatòria d'ajuts de suport a les unitats d'innovació dels centres de recerca en salut, per enfortir les estructures de suport a la gestió de la innovació. Es pretén que les entitats beneficiàries impulsin la transferència de tecnologia d'alt impacte al Sistema de Salut de Catalunya.					
DG Recerca i Innovació en Salut - Departament de Salut					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
2.700.000	810.000	810.000	540.000	540.000	0

10	Espais per a la innovació als centres de recerca en salut i empreses				
Missió: Productivitat				Mitjà termini	
Suport a les iniciatives de col·laboració entre els centres de de recerca adscrits al Departament de Salut (sector públic) i les empreses per utilització d'espais d'innovació en les seves instal·lacions que ajudi a potenciar projectes innovadors, que fomenti la col·laboració publico-privada i la capacitat de transferir els seus resultats a la societat.					
DG Recerca i Innovació en Salut - Departament de Salut					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

11	Transferència de tecnologia i creació i acceleració d'startups i spin-offs en salut				
Missió: Productivitat				Curt termini	
Aquesta actuació busca impulsar la valorització de la recerca i la seva transformació en iniciatives empresarials viables, a través de programes d'acceleració i suport especialitzat com ATMP Catalyst i CRAASH Barcelona. S'orienta a detectar, acompanyar i fer créixer projectes amb alt potencial d'impacte en salut.					
BIOCAT - Departament de Salut					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
2.810.000	470.000	585.000	585.000	585.000	585.000

12	Foment de l'adopció de la innovació per part del sistema de salut				
Missió: Productivitat				Curt termini	
L'objectiu d'aquesta línia és facilitar la incorporació d'innovacions desenvolupades pel teixit innovador català dins el sistema de salut, mitjançant l'acompanyament expert i l'articulació d'instruments com el programa PASS (Programa d'Adopció de la Innovació al Sistema de Salut) i la convocatòria INNOPASS. També es busca reforçar la visibilitat de les solucions disponibles a través de la seva incorporació a la plataforma digital.					
BIOCAT - Departament de Salut					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
600.000	120.000	120.000	120.000	120.000	120.000

13	Impuls del hub de teràpies avançades (ATMP Catalonia)				
Missió: Productivitat			Mitjà termini		
Aquesta actuació té com a objectiu consolidar el hub de teràpies avançades de Catalunya com una infraestructura clau per a l'ecosistema de salut, promovent la col·laboració entre entitats públiques i privades. Es treballa per afavorir l'intercanvi de coneixement, la generació de projectes conjunts i la consolidació d'una massa crítica al voltant de les teràpies avançades. Paral·lelament, es promouen nous models d'organització i d'aprofitament compartit de capacitats existents en l'àmbit de l'escalat i la producció industrial per tal de cobrir les actuals mancances en la cadena de valor.					
BIOCAT - Departament de Salut					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
500.000	100.000	100.000	100.000	100.000	100.000

14	Pla d'inversió indústria agroalimentària				
Missió: Productivitat				Curt termini	
Aquest pla té com a objectiu fomentar inversions orientades a la creació de noves indústries clau i transformadores dins del sector agroalimentari. Es pretén incrementar el valor afegit dels productes, impulsar la reconversió dels processos de producció, transformació i comercialització, i orientar-los cap a productes amb una clara sortida al mercat. Es promourà la col·laboració públic-privada per identificar oportunitats d'implantació industrial, incloent-hi la possible reconversió d'estructures i polígons industrials en desús, amb la finalitat de destinar-los a la producció i transformació d'aliments.					
DG Empreses Agroalimentàries, Qualitat i Gastronomia - Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030

44.000.000	4.000.000	8.000.000	12.000.000	8.000.000	12.000.000
------------	-----------	-----------	------------	-----------	------------

15	Foment de la competitivitat i sostenibilitat a les indústries agroalimentàries				
Missió: Productivitat				Curt termini	
Aquesta actuació té com a objectiu fomentar la competitivitat i la sostenibilitat de les indústries agroalimentàries mitjançant ajuts destinats a la reconversió del sector, tenint en compte el seu fort vincle amb el territori i el medi ambient. Les línies de suport inclouen la millora de la competitivitat i la internacionalització de les empreses, la promoció de l'ús d'energies renovables, subproductes, residus i altres matèries primeres no alimentàries, així com mesures per millorar l'eficiència energètica i la reducció d'emissions, en el marc del desenvolupament de la bioeconomia. Comprendrà una línia específica per promoure l'energia agrovoltaica en explotacions agrícoles, en cooperació amb l'IRTA. A més, es donarà suport específic a les pimes agroindustrials, mitjançant la implementació de plans de prevenció del malbaratament alimentari i el compliment de la normativa vigent, amb l'elaboració i difusió de guies pràctiques i serveis d'assessorament. L'actuació també promou la cooperació interempresarial a través de la creació i dinamització de viviers d'empreses i espais test repartits pel territori.					
DG Empreses Agroalimentàries, Qualitat i Gastronomia - Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
53.540.000	11.960.000	10.395.000	10.395.000	10.395.000	10.395.000

16	Millora de la competitivitat de les cooperatives i altres entitats associatives agràries				
Missió: Productivitat				Curt termini	
Aquesta actuació té com a objectiu impulsar la competitivitat i la transformació industrial de les cooperatives i altres entitats associatives agràries mitjançant ajuts orientats a la seva concentració empresarial, la modernització tecnològica i el reforç de la seva capacitat de transformació i comercialització. Es vol afavorir la seva evolució cap a models de negoci més eficients, innovadors i orientats al mercat, amb un alt valor afegit.					
Aquestes entitats, pel seu fort arrelament territorial i el seu compromís amb la sostenibilitat, esdevenen agents clau per al desenvolupament d'un teixit agroindustrial resiliència, sostenible i arrelat al territori. Els ajuts contribuiran a la millora de les infraestructures de transformació i logística, la digitalització dels processos productius i la incorporació de pràctiques alineades amb els objectius ambientals, socials i econòmics de la indústria agroalimentària.					
DG Empreses Agroalimentàries, Qualitat i Gastronomia - Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
316.183.333	61.983.333	65.200.000	63.000.000	63.000.000	63.000.000

17	Recolzament a la recerca agroalimentària i forestal	
Missió: Resiliència		Mitjà termini
Per tal de contribuir a la modernització, a la millora i l'impuls de la competitivitat i a la sostenibilitat de la indústria agroalimentària, forestal, aquícola i pesquer, aquesta actuació busca Impulsar i portar a terme recerca i el desenvolupament tecnològic, transferir tecnologia i avenços científics, valoritzar els avenços tecnològics, impulsar l'estudi i la implantació de noves metodologies alternatives de producció, cooperar amb les estructures empresarials de		

transformació agropecuàries i agroalimentàries, per a millorar-ne els procediments i els resultats finals, reducció dels costos de producció i l'augment de la competitivitat i la productivitat. D'aquesta manera es contribuirà també al proveïment d'aliments sans i de qualitat als consumidors finals; a la seguretat alimentària i a la transformació dels aliments, i, en general, a la millora del benestar i la salut de la població.

SG DARPA - Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
53.834.200	10.834.200	10.750.000	10.750.000	10.750.000	10.750.000

18 Projectes d'innovació a la indústria agroalimentària i forestal

Missió: Productivitat

Curt termini

Aquesta actuació té com a objectiu impulsar la innovació en el sector agroalimentari i forestal mitjançant el suport a projectes pilot que donin resposta a reptes concrets o aprofitin oportunitats identificades. És en aquest context que es desenvolupa el Pla Innova 2030. Es promou entre altres, la creació de grups operatius de l'Associació Europea per a la realització de projectes pilot innovadors per resoldre problemàtiques concretes o aprofitar oportunitats detectades, a partir del treball col·laboratiu (entre empreses agràries o forestals, cooperatives, indústries agroalimentàries, agrupacions de productors, universitats, centres de recerca, i altres agents de la cadena) i que permetin avançar cap a models més sostenibles i digitalitzats. També es continuarà reconeixent amb el Premi a la Innovació Tecnològica Agroalimentària les empreses agroalimentàries i forestals, i les persones joves emprenedores innovadores que hagin incorporat innovacions que representin un nou producte, procés o gestió per a l'empresa orientats a millorar-ne la competitivitat i la sostenibilitat.

DG Empreses Agroalimentàries, Qualitat i Gastronomia - Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
68.615.000	17.523.000	17.523.000	12.523.000	10.523.000	10.523.000

19 Transformació del sistema alimentari

Missió: Productivitat

Llarg termini

Aquesta actuació s'emmarca dins de l'Estratègia Alimentària de Catalunya i té com a objectiu transformar el sistema alimentari català per fer-lo més sostenible ambientalment, socialment just i econòmicament competitiu. Es desplegaran deu línies d'ajuts orientades a articular un sistema alimentari integral, arrelat al territori i basat en la diversitat del país, que garanteixi la producció i l'accés a aliments saludables, de qualitat i reconeguts per les persones consumidores. Una d'elles serà l'INNTRACK per fomentar la innovació en l'àmbit de la digitalització, la sostenibilitat i la competitivitat de l'empresa, la preparació de propostes per a la participació en projectes europeus i per a la innovació en l'àmbit de la gestió i l'ús eficient de l'aigua a la indústria agroalimentària i forestal i per a la innovació en l'àmbit de la prevenció de les pèrdues i el malbaratament alimentaris.

DG Empreses Agroalimentàries, Qualitat i Gastronomia - Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
37.500.000	12.500.000	10.000.000	5.000.000	5.000.000	5.000.000

20	Impuls de la formació per a la innovació i la sostenibilitat de la indústria agroalimentària i forestal				
Missió: Productivitat				Curt termini	
Aquesta actuació té com objectiu reforçar la formació com a eina clau per a la transformació de la indústria agroalimentària i forestal. Es promouran actuacions que millorin la qualitat de la formació reglada i la contínua, amb especial èmfasi en la dual. S'impulsaran els certificats professionals, les microcredencials i el desenvolupament del Campus Empresarial Agrari com a espai de referència per donar resposta a les necessitats de la indústria agroalimentària i forestal. Per garantir l'excel·lència formativa, els centres participants es dotaran dels equipaments necessaris que assegurin la qualitat de l'aprenentatge. Així mateix, es crearà una xarxa d'espais DEMOS per afavorir la transferència de coneixement, l'experimentació aplicada i el desenvolupament del talent arreu del territori, promovent una visió innovadora i sostenible del sector.					
DG Empreses Agroalimentàries, Qualitat i Gastronomia - Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
750.000	150.000	150.000	150.000	150.000	150.000

21	Diversificació de les fonts de proteïna per alimentació animal i humana				
Missió: Resiliència				Mitjà termini	
La finalitat d'aquesta actuació és impulsar canvis estratègics per fomentar la producció de proteïna d'origen vegetal, accelerar la transformació del model proteic i posicionar Catalunya com a referent en producció, recerca, transformació i comercialització de proteïnes. Per això cal integrar el desenvolupament de processos biotecnològics (fermentació, bioconversió, biorefineria), la diversificació de fonts proteiques (vegetals, algues, insectes), la transformació de cultius i explotacions, la creació d'un teixit industrial i tecnològic, i la generació de productes finals per a alimentació humana i animal. Amb el suport del CiPA (Centre d'Innovació en Proteïnes Alternatives de l'IRTA), es pretén reforçar la recerca, la innovació i l'emprenedoria per incrementar la competitivitat de la indústria agroalimentària, impulsar la bioeconomia i respondre a la demanda europea d'un sistema alimentari més sostenible i autosuficient.					
DG Desenvolupament Rural - Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
20.576.830	4.288.415	4.288.415	4.000.000	4.000.000	4.000.000

22	Foment de la pesca i l'aqüicultura sostenibles i la transformació i comercialització dels productes pesquers	
Missió: Productivitat		Curt termini
Aquesta actuació té com a objectiu impulsar la competitivitat i la sostenibilitat del sector pesquer i aquícola mitjançant el suport a la seva transformació industrial. Es promouran inversions orientades a la modernització tecnològica, la digitalització dels processos productius i la millora de la capacitat de transformació i comercialització dels productes d'aqüicultura sostenible, amb l'objectiu d'incrementar-ne el valor afegit i reforçar la seguretat alimentària de la Unió Europea. Aquests ajuts s'adrecen a empreses amb dels sectors aquícola i de transformació del peix. També es preveuen ajuts per al desenvolupament local participatiu a través de grups d'acció local pesquers, així com per al reforç de les organitzacions de productors pesquers i la implementació de plans de producció i		

comercialització innovadors. Aquesta actuació contribuirà a consolidar un teixit industrial pesquer més resilient, eficient i alineat amb els objectius ambientals i econòmics del país.

DG Política Marítima i Pesca Sostenible - Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
56.718.968	11.343.794	11.343.794	11.343.794	11.343.794	11.343.794

23	Foment de la segona transformació de la fusta per a usos de major valor afegit
-----------	---

Missió: Descarbonització i sostenibilitat

Mitjà termini

Impulsar actuacions d'innovació i desenvolupament industrial per fomentar la segona transformació de la fusta per a usos de major valor afegit, especialment per a la construcció que permetin la utilització de materials més sostenibles i la millora de la gestió forestal. Per exemple el suport al Hub forestal com a centre d'innovació i tecnologia d'última generació que servirà per accelerar l'ús i la valorització de la fusta local serrada o triturada i per fomentar la bioeconomia circular.

DG Boscos i Gestió del Medi - Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
667.000	165.000	125.500	125.500	125.500	125.500

24	Elaboració d'un estudi sobre la cadena de valor a la indústria agroalimentària
-----------	---

Missió: Resiliència

Mitjà termini

L'actuació té per objectiu confeccionar un estudi, que contempli tota la cadena de valor del sector, des del camp fins al client final, efecte tractor del sector, necessitats formatives, condicions de treball. Atès que ja hi ha estudis de característiques similars en l'àmbit català, s'explorarà la possibilitat de dur-lo a terme des de l'Observatori de la Indústria o bé en col·laboració amb la DG d'Empreses Agroalimentàries, Qualitat i Gastronomia.

DG Indústria - Departament d'Empresa i Treball / DG Empreses Agroalimentàries, Qualitat i Gastronomia - Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
n.d.	n.d.	n.d.	n.d.	n.d.	n.d.

25	Acompanyament a empreses del sector de la mobilitat
-----------	--

Missió: Resiliència

Curt termini

L'acompanyament és bàsic per tal de donar suport a la transformació de processos i productes i digitalització industrial, per tal que continuïn essent competitives en un context de transició cap a l'electromobilitat connectada. Aquest acompanyament es concreta en visites, reunions i altres accions personalitzades dutes a terme per l'Optima, l'Oficina per a la transformació del sector de l'automoció i de la mobilitat.

DG Indústria - Departament d'Empresa i Treball

Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

26	Participació en projectes europeus relacionats amb la mobilitat				
Missió: Resiliència			Mitjà termini		
L'actuació té per objectiu connectar les empreses catalanes amb els instruments europeus de suport a l'empresa, ja sigui en forma de consorcis, projectes o altres. Ampliar aquesta base de participació és clau per facilitar la connexió amb proveïdors, clients i socis tecnològics europeus que poden ser estratègics per mantenir i millorar la seva competitivitat. En aquest marc, es promou l'accés a iniciatives estratègiques europees sobre bateries, testbeds tecnològics, circularitat, vehicle autònom i connectat, entre d'altres, possibilitant així la transferència tecnològica.					
DG Indústria - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

27	Elaboració d'estudis pel sector de l'automoció				
Missió: Resiliència				Llarg termini	
L'actuació té per objectiu la generació de coneixement sobre el sector de l'automoció, en particular, i la mobilitat, en general. Aquest coneixement ha de servir per millorar la política pública adreçada a la competitivitat del sector en un context de profunda transformació. Els estudis poden incorporar temàtiques com la mobilitat lleugera, el vehicle autònom i connectat, o altres que siguin d'interès.					
Agència per la Competitivitat de l'Empresa - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
75.000	15.000	15.000	15.000	15.000	15.000

28	Impuls dels materials lleugers i avançats per a la mobilitat sostenible				
Missió: Descarbonització i sostenibilitat			Mitjà termini		
L'actuació té per objectiu promocionar el coneixement de materials avançats i tecnologies innovadores i emergents en el sector de l'automoció i la mobilitat, per tal de millorar la competitivitat industrial. Els avenços en materials lleugers contribueixen a millorar l'eficiència energètica i reduir emissions, a banda de la seva aplicació en l'àmbit de la mobilitat lleugera. Es promourà la col·laboració entre empreses, centres tecnològics i entitats de recerca per detectar oportunitats internacionals, per a cobrir mancances en la cadena de valor i consolidar infraestructures tecnològiques clau per avançar cap a la sobirania tecnològica.					
DG Indústria - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
173.979	58.781	63.031	41.054	11.114	cost funcional

29	Electrificació i consolidació de l'ecosistema de bateries	
Missió: Descarbonització i sostenibilitat		Mitjà termini
L'actuació té per objectiu contribuir a la consolidació de l'ecosistema de bateries a Catalunya, abordant reptes relacionats amb la seva producció, segona vida, reutilització, reciclatge, i circularitat dels materials crítics, entre d'altres. L'objectiu és acompanyar i reforçar els processos d'electrificació i generar oportunitats regionals, nacionals i internacionals, tot integrant-hi iniciatives complementàries, com per exemple les vinculades a les infraestructures de recàrrega, els projectes pilot o els demostradors a gran escala.		

DG Indústria - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
212.833	81.000	57.000	58.500	16.333	cost funcional

30	Desplegament del Pla d'Impuls del Vehicle Elèctric a Catalunya (PIVECAT) 2025-2030				
Missió: Descarbonització i sostenibilitat				Mitjà termini	
El PIVECAT té com a objectius principals l'assoliment del 40% de quota de mercat dels vehicles electrificats (eix 1), 45.000 punts de recàrrega d'accés públic (eix 2), la millora de la percepció social respecte la mobilitat elèctrica (eix 3), la inversió de 135M€ per a la transformació de la indústria de la mobilitat (eix 4) i l'establiment d'una governança públic-privada amb els principals agents del sector (eix 5). Els eixos 4 i 5 són els que recauen en el Departament d'Empresa i són d'àmbit industrial, per això només s'han inclòs els seus imports respectius. Es destinaran en tot el període 2027-2030 uns 54M€ al reforç de la cadena de valor de la indústria del vehicle elèctric, 68,5M€ en proves pilot i projectes innovadors, 6,05M€ en formació tècnica especialitzada en vehicle elèctric i 10M€ per a la generació de col·laboracions públic-privades.					
DG Indústria - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
138.550.000	21.900.000	27.850.000	31.300.000	31.100.000	26.400.000

31	Laboratori obert de mobilitat connectada i autònoma				
Missió: Productivitat				Mitjà termini	
El 6GCAMLab (6G Connected and Automated Mobility Lab) té com a principal objectiu el desenvolupament d'una infraestructura clau de referència per a la R+D en matèria de les tecnologies facilitadores per a la Mobilitat Connectada i Automatitzada (CAM) de la propera generació, incloent les comunicacions vehiculars (V2X) basades en 5G avançats i de posicionament d'alta precisió, les eines de simulació i predicció de patrons de mobilitat basades en intel·ligència artificial (IA), i els mecanismes de ciberseguretat i privadesa necessaris en xarxes vehiculars. El 6GCCAMLab es desplegarà al Port de Barcelona. El laboratori vol fer partícips a empreses de l'ecosistema de mobilitat en l'execució de proves i testatges de noves tecnologies que incrementin la seva competitivitat al mercat i facilitin el seu accés a la innovació i la recerca.					
Fundació Privada I2CAT - Departament de Presidència					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
2.400.000	2.000.000	100.000	100.000	100.000	100.000

32	Desenvolupament de la Zona Industrial de l'Aeroport Lleida-Alguaire	
Missió: Productivitat		Llarg termini
Es desplegarà seguint tres eixos estratègics, concebuts per fomentar la innovació, la sostenibilitat i el creixement del sector aeronàutic: (i) Àrea de manteniment, reparació i revisió d'aeronaus (MRO). Es preveu la construcció de nous hangars i infraestructures tècniques orientades a acollir empreses especialitzades del sector. Aquesta àrea permetrà consolidar l'aeroport com a pol logístic i tècnic de referència, afavorint la implantació d'indústries d'alt valor afegit i generadores d'ocupació qualificada; (ii) Innovació en noves tecnologies aplicades a l'aviació (combustibles sostenibles SAF, hidrogen) i mobilitat aèria		

avançada. L'aeroport participa activament en projectes europeus d'R+D+i, que actualment es troben en execució, i es contempla la construcció d'espais dedicats a laboratoris, tallers i demostradors tecnològics que donin suport a aquest ecosistema d'innovació; (iii) Impuls a la formació aeronàutica. Ampliació i consolidació de l'activitat formativa en l'àmbit aeronàutic. Es preveu un creixement de les escoles de formació existents.

Aeroports de Catalunya - Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica

Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
22.314.915	4.462.983	4.462.983	4.462.983	4.462.983	4.462.983

33	Incentivar la construcció industrialitzada, ajudant a estructurar el sector
-----------	--

Missió: Resiliència

Llarg termini

La construcció és un gran àmbit d'activitat econòmica que no és indústria. Darrerament, per donar resposta al gran problema de l'habitatge i en resposta a una oportunitat de mercat, despunta la construcció d'habitatge en línia de producció industrial. Unes quantes empreses catalanes lideren aquest moviment i han constituït una agrupació. La Direcció General d'Indústria, en el marc del Pacte 2026-2030, treballarà per accentuar la tendència de la construcció industrialitzada i, en concret, en el marc d'aquesta mesura, per ajudar a estructurar la nova cadena de valor del sector i, si és el cas, constituir un nou hub.

DG Indústria - Departament d'Empresa i Treball

Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

34	Taula de la construcció industrialitzada
-----------	---

Missió: Resiliència

Mitjà termini

L'objectiu és promoure la construcció industrialitzada. La Taula vol ser un espai de trobada entre el sector (entès en un sentit ampli) i diferents unitats de la Generalitat amb l'objectiu d'avançar cap a un procés més industrialitzat del sector de la construcció.

DG Indústria - Departament d'Empresa i Treball

Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional	cost funcional

35	Estratègia Catalunya Espai 2030
-----------	--

Missió: Resiliència

Llarg termini

L'Estratègia Catalunya Espai 2030 vol mobilitzar tot el sector —des de grans corporacions fins a startups, pimes i agents de recerca— per crear un ecosistema divers, robust i productiu amb l'empresa com a motor de creixement. Davant reptes globals com la gestió de dades, la seguretat i la connectivitat, es fa imprescindible una nova estratègia que reforci les capacitats industrials i empresarials del sector espacial català, integrant grans empreses i pimes, i facilitant la reconversió de sectors tradicionals cap a les oportunitats de l'economia de l'espai. L'objectiu és impulsar la inversió privada, fomentar la innovació i generar ocupació de qualitat. Amb aquesta voluntat, el Govern de Catalunya orienta l'acció pública i privada cap a un model de creixement sostenible i avançat, definint cinc missions estratègiques per situar Catalunya com a actor clau en l'escenari espacial europeu i global.

Secretaria de Polítiques Digitals - Departament d'Empresa i Treball					
Pressupost 2026-30	2026	2027	2028	2029	2030
35.000.000	7.000.000	7.000.000	7.000.000	7.000.000	7.000.000

ANNEXOS

Annex 1. Membres dels grups de treball del Pacte Nacional per a la Indústria 2026-2030

Grup de Treball 1 “Sostenibilitat i Energia”

- Raquel Adrià, Grífols.
- Jordi Agustí, Direcció General de Transició Hídrica. Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica.
- Elisabet Alier, Alier, SA.
- Xavier Amores, Clúster de l'Aigua.
- Albert Ballbé, Agència per la Competitivitat de l'Empresa (ACCIÓ). Departament d'Empresa i Treball.
- Joan Barfull, PIMEC.
- Francesc Becerra, Partit dels Socialistes de Catalunya.
- Ramon Bel, Direcció General d'Energia. Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica.
- Moisès Bonal, PIMEC.
- Gabriel Borràs, Direcció General de Transició Hídrica. Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica.
- Jordi Caldés, Agència de Residus de Catalunya (ARC). Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica.
- Laia Cañigueral, Representant del Grup Parlamentari Esquerra Republicana de Catalunya a la Comissió d'Empresa i Treball del Parlament de Catalunya.
- Pilar Chiva, Agència de Residus de Catalunya (ARC). Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica.
- Joaquim Daura, Clúster de l'Energia Eficient de Catalunya.
- Laura Diéguez, CCOO.
- Ana Garcia Molina, Comissió d'Economia i Sostenibilitat. Col·legi d'Economistes de Catalunya.
- Mariona Gibert, Direcció General de Canvi Climàtic i Qualitat Ambiental. Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica.
- Iñaki Gili, Direcció General de Canvi Climàtic i Qualitat Ambiental. Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica.
- Núria Giménez, Foment del Treball.
- Joan Gòdia, Direcció General d'Empreses Agroalimentàries, Qualitat i Gastronomia. Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació.
- Jaume Gratacós, Institut Català d'Energia (ICAEN). Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica.
- Conchi Jiménez Cruz, Partit dels Socialistes de Catalunya.
- David Lizoain, Direcció General d'Anàlisi i Prospectiva Econòmica. Departament d'Economia i Finances.
- Jaume Margarit, Institut Català d'Energia (ICAEN). Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica.
- Laura Márquez, UGT.
- Maite Masià, Consell General de Cambres de Catalunya.

- Tomás Megía, Agència per la Competitivitat de l'Empresa (ACCIÓ). Departament d'Empresa i Treball.
- Daniel Meroño, Agència Catalana de l'Aigua (ACA). Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica.
- Carles Miranda, Agència per la Competitivitat de l'Empresa (ACCIÓ). Departament d'Empresa i Treball.
- Marta Morera, Direcció General d'Energia. Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica.
- Jordi Munell, Grup Parlamentari de Junts.
- Ricard Nogués, Col·legi d'Enginyers Graduats i Enginyers Tècnics Industrials de Barcelona.
- Carlos Ortiz, Direcció General d'Agricultura i Ramaderia. Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació.
- Emilio Palomares, Institut Català d'Investigació Química (ICIQ). Departament de Recerca i Universitats.
- Albert Planell, Agència de Residus de Catalunya (ARC). Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica.
- Jaume Puig, PIMEC.
- Francesc Ribera, Clúster de l'Energia Eficient de Catalunya.
- Xavier Roca, Direcció General d'Indústria. Departament d'Empresa i Treball.
- José Rodríguez, UGT.
- Laura Ruana, Direcció General d'Empreses Agroalimentàries, Qualitat i Gastronomia. Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació.
- Albert Salas, Grífol.
- Ricard Sánchez, UGT.
- Josep Maria Sangrà, Agència Catalana de l'Aigua (ACA). Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica.
- Manel Santiago, CCOO.
- Maria José Sarrias, Direcció General de Canvi Climàtic i Qualitat Ambiental. Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica.
- Salvador Sedó, Foment del Treball.
- Sergi Tarragó, UGT.
- Josep Maria Torrents, Direcció General de Polítiques Ambientals i Medi Natural. Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica.
- Jordi Tristany, Direcció General de Boscos i Gestió del Medi. Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació.
- Lluís Twose, Grífol.
- Xavier Valero, Ciments Molins.
- José Enrique Vázquez, PIMEC.

Grup de Treball 2 "Ocupació de qualitat"

- Mònica Acebo, Direcció General d'Economia i Societat Digitals. Departament d'Empresa i Treball.
- Oriol Alba, CECOT.

- Jordi Albert, Esquerra Republicana de Catalunya.
- Sandra Artigas, Foment del Treball.
- Natalia Baldan, Foment del Treball.
- Francesc Becerra, Partit dels Socialistes de Catalunya.
- Ricard Bellera, Direcció General de Diàleg Social. Departament d'Empresa i Treball.
- Moisès Bonal, PIMEC.
- David Bonvehí, Direcció General d'Economia Social i Solidària i el Cooperativisme. Departament d'Empresa i Treball.
- Joan Canadell, Junts per Catalunya.
- Laia Castany, Àrea d'Anàlisi Estratègica. Direcció General d'Indústria. Departament d'Empresa i Treball.
- Tomàs Castillo, CCOO.
- Manel Clavijo, Agència per la Competitivitat de l'Empresa (ACCIÓ). Departament d'Empresa i Treball.
- Ricard Coma, Direcció General de Formació Professional. Departament d'Educació i Formació Professional.
- Cinta Daudé, Fundació BCN Formació Professional.
- José Luis Durán, Agència Pública de Formació i Qualificació Professionals de Catalunya. Departament d'Educació i Formació Professional.
- Yvonne Fondevila, Institut Català de Seguretat i Salut Laboral. Direcció General de Relacions Laborals, Treball Autònom, Seguretat i Salut Laboral. Departament d'Empresa i Treball.
- Lluís Font, Consorci per a la Formació Contínua de Catalunya. Departament d'Empresa i Treball.
- Anna Fontanet, Foment del Treball.
- Antonia Fuentes, UGT.
- Pep Garcia, Consell General de Cambres de Catalunya.
- Romina Garcia, CCOO.
- Nuria Gilgado, Direcció General de Relacions Laborals, Treball Autònom, Seguretat i Salut Laboral. Departament d'Empresa i Treball.
- Juan Pedro Huertas, Unió Patronal Metalúrgica.
- Conchi Jiménez Cruz, Partit dels Socialistes de Catalunya.
- Àlex Llovet, Servei Públic d'Ocupació de Catalunya (SOC). Departament d'Empresa i Treball.
- Alèxia Malivern, Direcció d'Ensenyaments Postobligatoris. Consorci d'Educació de Barcelona.
- Marta Marsé, Direcció General de Diàleg Social. Departament d'Empresa i Treball.
- Mayte Martí, Institut Català de Seguretat i Salut Laboral. Direcció General de Relacions Laborals, Treball Autònom, Seguretat i Salut Laboral. Departament d'Empresa i Treball.
- Luis Manuel Martínez, Institut Escola del Treball de Barcelona.
- Carles Mas, PIMEC.
- Joan Lluís Mas, Centre of Innovation for Data Tech and Artificial Intelligence (CIDAI)
- Silvia Miró, PIMEC.
- Manuel Monfort, CECOT.
- Vicky Moreno, PIMEC.
- Gemma Olmo, Institut Escola del Treball de Barcelona.

- Natalia Ortega, Centre d'Estudis i Assessorament Metal·lúrgic (CEAM).
- Josep Peguerols, Universitat Politècnica de Catalunya (UPC).
- Cristina Píriz, UGT.
- Nieves Rabassó, Col·legi d'Economistes de Catalunya (CEC).
- Francesc Rambla, Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació (CTTI). Departament de la Presidència.
- Paco Ramos, Secretaria de Treball. Departament d'Empresa i Treball.
- Mireia Recio, Foment del Treball.
- Maria Recuero, Unió Sindical Obrera de Catalunya (USOC).
- Òscar Riu, UGT.
- Xavier Roca, Direcció General d'Indústria. Departament d'Empresa i Treball.
- Ricard Sánchez, UGT.
- Rosa Sánchez, Direcció General de Cures, Organització del Temps i Equitat en els Treballs. Departament d'Igualtat i Feminismes.
- Miquel Soriano, Direcció General d'Universitats. Departament de Recerca i Universitats.
- Maribel Valenzuela, Institut Català de Seguretat i Salut Laboral. Direcció General de Relacions Laborals, Treball Autònom, Seguretat i Salut Laboral. Departament d'Empresa i Treball.
- Gemma Verdés, Direcció General d'Alumnat. Departament d'Educació i Formació Professional.
- Xavier Vilajosana, Universitat Oberta de Catalunya (UOC).
- Iolanda Villar, Direcció General de Diàleg Social. Departament d'Empresa i Treball.

Grup de Treball 3 “Innovació i competitivitat”

- Oriol Alba, CECOT.
- Marc Albajar, Fluidra, SA.
- Narcís Armengol, Col·legi d'Enginyers Industrials de Catalunya.
- Karina Azar, Foment del Treball.
- Jaume Baró, Secretaria d'Empresa i Competitivitat. Departament d'Empresa i Treball.
- Jordi Berenguer, Universitat Politècnica de Catalunya (UPC).
- Germán Bernal, UGT.
- Aida Caballer, Associació Multisectorial d'Empreses (AMEC).
- Laura Caballero, Agència de Ciberseguretat de Catalunya. Departament de la Presidència.
- Joan Canadell, Junts per Catalunya.
- Clàudia Canals, Empresa de Promoció i Localització Industrial de Catalunya, SA (AVANÇSA). Departament d'Empresa i Treball.
- Joan Comas, Agència per la Competitivitat de l'Empresa (ACCIÓ). Departament d'Empresa i Treball.
- Daniel Cruz, CCOO.
- Alba Domingo, Foment del Treball Nacional.
- Joan Ignasi Elena, Esquerra Republicana de Catalunya.

- Robert Fabregat, Biocat, la Fundació BioRegió de Catalunya.
- Xavier Ferràs, Esade.
- Sergi Figuerola, Fundació Privada i2cat. Departament de la Presidència.
- Noemí Gálvez, Institut Català de Finances (ICF). Departament d'Economia i Finances.
- Kilian García, Foment del Treball.
- Rafael González, Direcció General de Transferència i Societat del Coneixement. Departament de Recerca i Universitats.
- Joan Guanyabens, Fundació TIC Salut i Social. Departament de Salut.
- Conchi Jiménez Cruz, Partit dels Socialistes de Catalunya.
- Josep Lladós, Centre de Visió per Computador (CVC).
- Xavier López, Eurecat.
- Carles Mas, PIMEC.
- Jaume Miralles, Direcció General d'Intel·ligència Artificial, Eficiència i Dades a l'Administració. Departament de la Presidència.
- Carles Miranda, Agència per la Competitivitat de l'Empresa (ACCIÓ). Departament d'Empresa i Treball.
- Maria Mora, Foment del Treball.
- Maria Àngels Moreno, CCOO.
- Jesús Murillo, Agència per la Competitivitat de l'Empresa (ACCIÓ). Departament d'Empresa i Treball.
- Anna Navarro, Junts per Catalunya.
- Oscar Neiras, Junts per Catalunya.
- Manel Palacín, Associació TECNIO.
- Ramon Pastor, Leitat - Managing Technologies.
- Carme Pérez, Direcció General de Recerca i Innovació en Salut. Departament de Salut.
- Lourdes Puigbarraca, Direcció General de Transferència i Societat del Coneixement. Departament de Recerca i Universitats.
- Òscar Riu, UGT.
- Mònica Roca, isardSAT
- Xavier Roca, Direcció General d'Indústria. Departament d'Empresa i Treball.
- Santiago Royo, Associació TECNIO.
- Sandra Ruiz, Direcció General d'Economia i Societat Digitals. Departament d'Empresa i Treball.
- Miriam Sabaté, PIMEC.
- Ricard Sánchez, UGT.
- Teresa Sanchís, Direcció General de Recerca. Departament de Recerca i Universitats.
- Oriol Sans, Agència per la Competitivitat de l'Empresa (ACCIÓ).
- Jaume Sastre, Secretaria de Polítiques Digitals. Departament d'Empresa i Treball.
- Rosa Maria Sebastián, Universitat Autònoma de Barcelona (UAB).
- Artur Serra, Fundació Privada i2cat. Departament de la Presidència.
- Mariona Serra, CATALONIA.HEALTH
- Vanessa Servera, Institut Català de Finances (ICF). Departament d'Economia i Finances.
- Ana Simón, Agència per la Competitivitat de l'Empresa (ACCIÓ). Departament d'Empresa i Treball.
- Josep Soto, PIMEC.
- Ramon Talamàs, Cambra de Comerç de Terrassa.

- David Tapias, Fluidra, SA.
- Xavier Testar, Universitat de Barcelona (UB).
- Joan Tristany, Associació Multisectorial d'Empreses (AMEC).
- Antoni Vallès, Institut Català de Finances (ICF). Departament d'Economia i Finances.
- Oriol Vidal-Barraquer, Institut Català de Finances (ICF). Departament d'Economia i Finances.

Grup de Treball 4 “Infraestructures i sòl industrial”

- Jordi Agustí, Direcció General de Transició Hídrica. Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica.
- Xavier Amores, Clúster de l'Aigua.
- Josep Armengol, Direcció General d'Ordenació del Territori, Urbanisme i Arquitectura. Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica.
- Josep Lluís Armenter, Agència Catalana de l'Aigua (ACA). Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica.
- Simó Batlle, Centrals i Infraestructures per a la Mobilitat i les Activitats Logístiques, SA (CIMALSA). Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica.
- Ramon Bel, Direcció General d'Energia. Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica.
- Moisès Bonal, PIMEC.
- Gabriel Borràs, Direcció General de Transició Hídrica. Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica.
- Cristina Campillo, Direcció General d'Infraestructures Digitals. Departament de la Presidència.
- Joan Canadell, Junts per Catalunya.
- Jordi Candela, Aeroports Públics de Catalunya. Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica.
- Alicia Casart, Gabinet d'Estudis d'Infraestructures. Cambra de Comerç de Barcelona.
- Salvador Clarós, CCOO.
- David Coll, PIMEC.
- Joaquim Colom, Foment del Treball.
- Pere Condom, Àrea d'Anàlisi Estratègica. Direcció General d'Indústria. Departament d'Empresa i Treball.
- Joan Ignasi Elena, Esquerra Republicana de Catalunya.
- Daniel Fernández, Direcció General de Transports i Mobilitat. Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica.
- Bernardo Fuertes, UGT.
- Berenguer Gangoells, Direcció General d'Infraestructures de Mobilitat. Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica.
- Santiago Garcia-Milà, Port de Barcelona.
- Ignasi Gómez Belinchon, Clúster InMove.
- Jaume Gratacós, Institut Català d'Energia (ICAEN). Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica.
- Salvador Guillermo, Foment del Treball.

- Susi López, Direcció General de Transports i Mobilitat. Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica.
- Jaume Margarit, Institut Català d'Energia (ICAEN). Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica.
- Carles Mas, PIMEC.
- Daniel Meroño, Agència Catalana de l'Aigua (ACA). Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica.
- Sergi Morales, Federació de Municipis de Catalunya.
- Miquel Morell, Col·legi d'Economistes de Catalunya (CEC).
- Lluís Morer, Institut Català d'Energia (ICAEN). Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica.
- Mikel Ozcariz, Direcció General de Transports i Mobilitat. Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica.
- Pere Padrosa Pierre, Grup Padrosa.
- Pere Padrosa Sayeras, Grup Padrosa.
- Laura Peces, Institut Català del Sòl (INCASÒL). Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica.
- Carles Pintor, Aeroports Públics de Catalunya, SLU. Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica.
- Alberto Puivecino, CCOO.
- Esther Real, Escola Tècnica Superior d'Enginyeria de Camins, Canals i Ports de Barcelona, Universitat Politècnica de Catalunya (UPC). Col·legi d'Enginyers de Camins.
- Xavier Roca, Direcció General d'Indústria. Departament d'Empresa i Treball.
- José Rodríguez, UGT.
- Carmen Ruiz, Centrals i Infraestructures per a la Mobilitat i les Activitats Logístiques, SA (CIMALSA). Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica.
- Jordi Salvat, Institut Català del Sòl (INCASÒL). Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica.
- Ricard Sánchez, UGT.
- Agustí Serra, Fundació Municipalista d'Impuls Territorial (FMIT)
- Silvia Solanellas, Kora Grup.
- Josep Soto, PIMEC.
- Josep Maria Torrents, Direcció General de Polítiques Ambientals i Medi Natural. Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica.
- Salvador Vergés, Junts per Catalunya.

Grup de Treball 5 “Marc institucional i social. Sectors i tecnologies amb mesures pròpies”

- Jordi Albert, Esquerra Republicana de Catalunya.
- Oriol Amat, Universitat Pompeu Fabra (UPF).
- Sergi Balagué, Direcció General de Serveis Digitals i Experiència Ciutadana. Departament de la Presidència.
- Francesc Becerra, Partit dels Socialistes de Catalunya.

- Francisco José Belver, Direcció General d'Administració Local. Departament de la Presidència.
- Moisès Bonal, PIMEC.
- Narcís Bosch, Consell General de Cambres de Catalunya.
- Laura Caballero, Agència de Ciberseguretat de Catalunya. Departament de la Presidència.
- Núria Camps, Associació Catalana de Municipis.
- Joan Canadell, Junts per Catalunya.
- Cristina Canet, Àrea Dinamització Territorial. Consell Comarcal del Vallès Occidental.
- Anna Ciutat, Direcció General de Contractació Pública. Departament d'Economia i Finances.
- Neus Colet, Direcció General de Contractació Pública. Departament d'Economia i Finances.
- Txell Collado, Agència de Ciberseguretat de Catalunya. Departament de la Presidència.
- Roger Costa, Agència per la Competitivitat de l'Empresa (ACCIÓ). Departament d'Empresa i Treball.
- Elena Donate, Àrea Dinamització Territorial. Consell Comarcal del Vallès Occidental.
- Àngels Esteller, Partit Popular de Catalunya.
- Laura Fernández, Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra.
- Rosa Fiol, Foment del Treball.
- Antonia Fuentes, UGT.
- Noemí Gálvez, Institut Català de Finances (ICF). Departament d'Economia i Finances.
- David Garrofé, Binillum Investments.
- Mariona Gibert, Direcció General de Canvi Climàtic i Qualitat Ambiental. Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica.
- Víctor Grau, Associació Catalana de Municipis.
- Salvador Guillermo, Foment del Treball.
- Erik Gutiérrez, Partit Popular de Catalunya.
- Pere Homs, Col·legi d'Enginyers Industrials de Catalunya.
- Rosa Huguet, Àrea de Comerç, Turisme i Empresa. Federació de Municipis de Catalunya.
- Conchi Jiménez Cruz, Partit dels Socialistes de Catalunya.
- Mónica Lafuente, Direcció General de Coordinació Interdepartamental i Relacions amb l'Estat. Departament de la Presidència.
- David Lizoain, Direcció General d'Anàlisi i Prospectiva Econòmica. Departament d'Economia i Finances.
- Laia López, Direcció General de Cures, Organització del Temps i Equitat en els Treballs. Departament d'Igualtat i Feminismes.
- Roger Loppacher, Agència Catalana de la Competència (ACCO). Departament d'Economia i Finances.
- Albert Marañón, Servei de Promoció Econòmica i Desenvolupament Rural. Consell Comarcal del Bages.
- Sara Marín, Agència per la Competitivitat de l'Empresa (ACCIÓ). Departament d'Empresa i Treball.
- Carme Martinell, Consell General de Cambres de Catalunya.
- Carles Mas, PIMEC.

- Tomás Megía, Agència per la Competitivitat de l'Empresa (ACCIÓ). Departament d'Empresa i Treball.
- Lluís Mijoler, Catalunya en Comú.
- Jaume Miralles, Direcció General d'Intel·ligència Artificial, Eficiència i Dades a l'Administració. Departament de la Presidència.
- Lluís Moreno, Catalunya en Comú.
- Josep Nadal, Clúster de la Indústria d'Automoció de Catalunya.
- Pilar Navarro, Federación Española de Empresas de Tecnología Sanitaria (FENIN) Catalunya
- Oscar Neiras, Junts per Catalunya.
- Jaume Olivé, CCOO.
- Cristina Pruñonosa, Oficina de Gestió Empresarial (OGE). Departament d'Empresa i Treball.
- Roger Pumares, Servei de Promoció Econòmica i Ocupació. Diputació de Barcelona.
- Javier Ramírez, VOX.
- Òscar Riu, UGT.
- Carles Rivera, Carles Rivera, coordinador gerent del Pacte Industrial de la Regió Metropolitana
- Xavier Roca, Direcció General d'Indústria. Departament d'Empresa i Treball.
- Blanca Rodà, Direcció General de Coordinació Interdepartamental i Relacions amb l'Estat. Departament de la Presidència.
- Cristina Rodríguez, CCOO.
- David Rodríguez, Pla Estratègic Metropolità de Barcelona (PEMB).
- Ricard Sánchez, UGT.
- Rosa Sánchez, Direcció General de Cures, Organització del Temps i Equitat en els Treballs. Departament d'Igualtat i Feminismes.
- Teresa Sanchís, Direcció General de Recerca. Departament de Recerca i Universitats.
- Vanessa Servera, Institut Català de Finances (ICF). Departament d'Economia i Finances.
- Víctor Soria, Direcció General d'Activitat Econòmica. Departament d'Economia i Finances.
- Josep Soto, PIMEC.
- Ester Torres, Direcció General de Canvi Climàtic i Qualitat Ambiental. Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica.
- Lorena Torró, Confederació de Cooperatives de Catalunya.
- Oriol Vidal-Barraquer, Institut Català de Finances (ICF). Departament d'Economia i Finances.
- Laura Vilagrà, Consell Comarcal del Bages.

Annex 2. Estratègies de la Generalitat amb les quals es coordina el Pacte Nacional per a la Indústria

- Pla Catalunya Lidera
- Consell de Relacions Laborals
- Estratègia Alimentària de Catalunya, 2025-2028
- Estratègia Catalana d'Adaptació al Canvi Climàtic, 2021-2030
- Estratègia Catalana de Biogàs, 2024-2030
- Estratègia Catalana de Millora de la Compra Pública
- Estratègia Catalana de Seguretat i Salut Laboral, 2021-2026
- Estratègia Catalana del Digestat, 2024-2030
- Estratègia Catalana d'Ocupació de Qualitat, 2022-2027
- Estratègia Catalunya Espai, 2030
- Estratègia Catalunya IA, 2030
- Estratègia d'Atracció, captació i retenció d'inversió estrangera a Catalunya, 2026-2030
- Estratègia d'Internacionalització de l'empresa catalana (en procés)
- Estratègia de la Bioeconomia de Catalunya, 2030
- Estratègia de l'Energia Eòlica Marina (en procés)
- Estratègia de Resiliència Hídrica de Catalunya (en procés)
- Estratègia de Semiconductors i Xips
- Estratègia de Terminals Ferroviàries de Mercaderies (en procés)
- Estratègia del Patrimoni Natural i la Biodiversitat 2030
- Estratègia d'Innovació Empresarial (en procés)
- Estratègia Ferroviària de Catalunya
- Estratègia Logística per a la Internacionalització de l'Economia Catalana - ELIEC 2020-2040
- Estratègia Marítima de Catalunya
- Estratègia Mediterrània de Catalunya - MedCat 2030. Pla MedCat 2025-2028
- Estratègia per a l'especialització intel·ligent de Catalunya - RIS3CAT 2030
- Full de Ruta de l'Economia Circular a Catalunya - FRECC 2030
- Marc estratègic d'impuls de la implantació i el desenvolupament de centres de dades a Catalunya
- Pacte Nacional per a la Societat del Coneixement
- Pacte Nacional per al Talent Digital
- Pla 50.000 habitatges
- Pla CETRA – Estratègia de reforma i transformació de l'Administració.
- Pla d'infraestructures de transport de Catalunya - PITC
- Pla de Rodalies de Catalunya, 2020-2030
- Pla estratègic de recerca i innovació en salut - PERIS 2022-2027
- Pla Estratègic del Consorci per a la Formació Contínua de Catalunya
- Pla Estratègic d'Innovació i Transferència del Coneixement
- Pla Finestreta Única Empresarial 2025-2028
- Pla general del Sistema de Formació i Qualificació Professionals de Catalunya 2025-2028 (en procés)
- Pla INNOVA 2030, estratègia d'innovació al sector agroalimentari, forestal i del medi rural
- Pla Integrat d'Energia i Clima de Catalunya 2030 - PINECCAT 2030
- Plans sectorials de mobilitat
- Prospectiva Energètica de Catalunya - PROENCAT 2050
- Projecte de decret del Catàleg d'estàndards de competències professionals de Catalunya
- Projecte de decret dels ensenyaments professionalitzadors en la modalitat virtual

